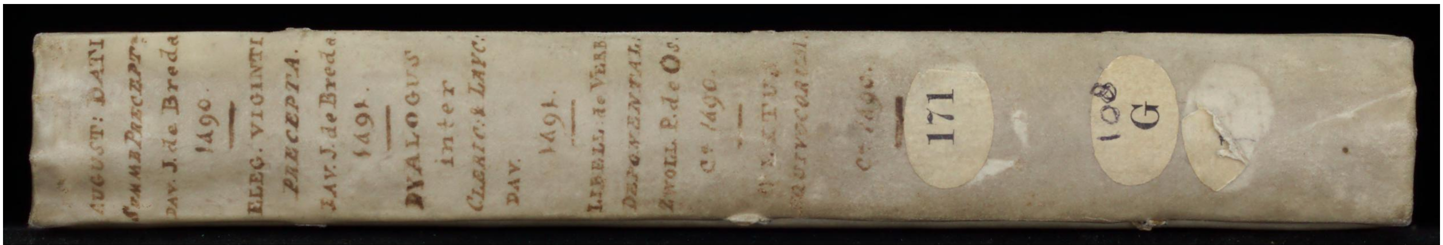
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

Libellus de verbis deponētalibus priori exēplari in multis emēdatior.

Ad veſcendū

Eſcor cū potior fruor addas fūgor ꝛ vtor
Vtimur vtilib9 . fruimur celeſtibus eſcis
Veſcimur eternis . potior dape . fūgor hōre
Iſta notāt vſum quartū ſextūqꝫ ſecundū.
Depoſcūt caſum . potius tū addito ſextū

¶Ut aiunt nōnulli Joānes de garlādia vidēs errorē q̄ꝫplurimoꝝ . nō
hn̄tium drām inter ꝟba deponētalia ꝛ ꝟba paſſiua . hunc libellū de ver-
bis deponētalibus metrice collegit . Ubi notādū ꝙ verbū deponētale
et paſſiuū in termīatione ꝯueniunt . nā ābo terminanṫ in or in p̄ma pſo
na pn̄tis tpis īdicatiui modi . Sed dr̄ñt in hoc p̄mo ꝙ verbū deponēta-
le nō p̄t dimittere r . Uerꝝ tñ inueīmus q̄dā verba q̄ ſub eadē ſignificati
one capiunṫ deponētaliter ſcdm̄ modernos . ꝛ actiualiter apd̄ ātiquos
et ecōuerſo . Nā olim dicebaṫ labo labas . vt pꝫ in ſeq̄ntia natalis chri-
ſti . ſcꝫ ꝑ quē dies ꝛ hore labāt . Sed hodie dr̄ labor . Uñ Cato . Labiṫ ex
iguo . ꝛ c . labiṫ hora breui . Silr̄ inueīmus aliq̄ verba q̄bus antiq̄ vtebāṫ
deponētaliter . q̄bus moderni vtunṫ actiualiter : vt īfra patebit ꝑ autorē
ibi Bellor agonizor . ꝛ c . ſubdens Bellat agonizat . Secūdo dr̄ñt quo ad
ſignificatōem . Nā ſignificatio verbi paſſiui exp̄miṫ teutonicaliṫ ꝑ wer
den . vt amor ic werde lief ghehadt . Sed ſignificatio ꝟbi deponētalis
nō ſꝑ exp̄miṫ teutonicaliter ꝑ werden : ſed qñqꝫ actiualiter ꝛ qñqꝫ paſ-
ſiualiter . Exēplum p̄mi . vt luctor ic worſtel . Exēplum ſecūdi . vt naſcor
ic werde gheboren . Uerbū āt deponētale ꝛ cōe ſic dr̄ñt . Nā verbū de
ponentale hꝫ vel actiuā ſignificatiōem : vt luctor loquor ꝛ ſimilia . vel hꝫ
paſſiuā ſignificationē : vt naſcor . Sed verbū cōe terminaṫ in r vt depo-
nentale ꝛ hꝫ vtrāqꝫ ſignificationē . ſcꝫ actiuā ꝛ paſſiuā . ꝛ ſic ordinaṫ cū
duobus caſibus poſt ſe ſcꝫ cū accō ꝛ abltō . ꝛ hoc ſub drā ſignificationis
Uñ floriſta . Paſſio dat ſextū ſicut dat ꝛ actio quartū Et ſunt coīter no
ūcm verba coīa . Uñ Alexand̄ . Largior experior . ꝛ c . Que olim deponē
talia dicebanṫ : qm̄ duplex ſenſus erat in eis . Ideo adhuc ſua pticipia
dant dus Itē q̄dā verba deponētalia ſunt trāſitiua . ꝛ q̄dā abſoluta .
Circa vocabula text9 nota . ꝙ veſcor veſceris ḟt comedere Uñ dr̄ gen̄
iijº . In ſudore vultus tui veſceris pane tuo . Scd̄o ḟt ghebruken . Uñ

KONINKL. BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE
171 G 108/4

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Trenoꝝ.iiij.Qui veſcebant voluptatibus interierūt Veſcoꝛ ꝯponit cū
con vt ꝯueſcoꝛ.i.ſimul comedere.Vñ Actu.p̄mo.Conueſcēs p̄cepit eis
ab hieroſolymis ne diſcederēt Reueſcoꝛ reueſceris Et iteꝝ comedere.
vt cibo quo libenter veſcoꝛ reueſcoꝛ.Veſcoꝛ ē deponentale cū ſuis ꝯpoſi
tis ⁊ caret ſupino ſcd̄m vſum ⁊ etiā ſuppletione p̄teriti Deberet tñ face
re veſcitū penultima coꝛrepta Potioꝛ potiris dꝛ a potis noīe Et ē po
tiri frui l' vti. ⁊ ꝯſtruit cū gtō accō abltō: vt potioꝛ illius rei vel illā rē
vel illa re.Et inuenit ſcd̄m āntiquos ſcd̄m terciā ⁊ quartā ꝯiugationē: vt
potioꝛ poteris vel potiris . ⁊ ſupinū in itum potitū penultima ꝓducta
Apud modernos tñ ē tm̄ quarte ꝯiugationis Potioꝛ ē ꝯparatiuus de po
tis ſcd̄m vocē Dicit ei hic ⁊ hec potis ⁊ hoc pote. ⁊ idem ē qd̄ poſſibilis
vel potēs Et ꝯpat regulariter ſcd̄m vocē: ſed nō ſcd̄m ſignificationem
Nā potis ē idem qd̄ potēs . ⁊ potioꝛ idem qd̄ melioꝛ: vt ibi Cum te ſim
potioꝛ: iuſticia potioꝛ. ⁊ ſic potiſſimus ē idem qd̄ optimus .A potis ⁊
ſum dꝛ poſſum Vñ Mat.xxvi.Poſſum deſtruere templū hoc. Fru
oꝛ frueris habet fructū fruitū vel fretum in ſupino . Fruoꝛ ⁊ vtoꝛ diffe
runt: quia fruimur rebus quibus vtimur ꝓpter illas : ſed vtimur pꝛop
ter nos Eſt enī re aliqua frui' ei inherere ꝓpter ſe ⁊ eā diligere Fruimur
ergo deo: vtimur mundo ⁊ creatis in eo Fungimur autē officio . Fruoꝛ
componit vt cōfruoꝛ id ē ſimul frui Defruoꝛ id ē valde frui: vel a frui,
tione ceſſare Perfruoꝛ id ē ꝑfecte frui Fungoꝛ fungeris habet functus
ſum in p̄terito ⁊ functū in ſupino. ⁊ ē idem quod vti. Unde Oſee.iiij°
Quia ſcientiā repuliſti repellā te ne ſacerdotio fungaris mihi.Fungoꝛ
componit vt defungoꝛ id ē deoꝛſum a functione eſſe id ē moꝛi. Unde q̄
moꝛit deoꝛſum fit a functione.Inde defunctus id ē moꝛtuus : vt defun
ctoꝝ aīe viuant vitā perennē.Perfungoꝛ ſignificat vti vel deſtruere In
de ꝑfunctus ⁊ ꝑfunctoꝛius : vt mundi foꝛma ꝑfunctoꝛia ē id eſt deſtru,
ctoꝛia ⁊ tranſitoꝛia. Vtoꝛ vteris id ē vſu alicuius rei potiri.Unde p̄
ma ad thimothe.q̄nto.Modico vino vtere.Ibidem pꝛimo. Bona eſt
lex ſi quis ea legitime vtat .Inde hic ⁊ hec vſualis ⁊ hoc vſuale.vſua,
liter aduerbiū: vt vſuales tuos nūmos humane mihi ⁊ vſualiter accom
modatos breui remittā.Vtoꝛ componit vt abutoꝛ id ē male vti..Unde
Heſter.xvi.Multi honoꝛe qui eis ;collatus ē abuſi ſunt..Cato. Vtere
queſitis ne ſic videaris abuti Inde abuſus .Unde Trenoꝝ quinto.Ado
leſcentibus impudice abuſi ſunt Inde abuſio id eſt mala viſio.Vñ pſal
miſta.Loquunt aduerſus iuſtos iniquitatē in ſuperbia ⁊ in abuſione
Coutoꝛ id ē ſimul vti Unde Joannis quarto.Nō coutunt iudei ſamari
tanis .Vtoꝛ cum ſuis cōpoſitis ꝓducit hāc ſyllabā v.Unde Hoꝛatius ī
epiſtolis Quo mihi foꝛtunā: ſi non cōcedit vti Ad inq̄rendū

Scrutoꝛ cū rimoꝛ contoꝛ vel ſciſcitoꝛ adde

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hec cū ꝯpoſitis quartū poſcun: ſibi caſum

Scrutoꝛ ſcrutaris ſignificat inquirere. inueſtigare. ſubtiliter inſpicere. Unde Horatius in epl'is Arcanū neq3 tu ſcrutaberis vllius vnq̄3 Jn̄ hic ⁊ hec ſcrutabilis ⁊ hoc ſcrutabile id ē aptū vel abile ad ſcrutādū vt Sancta trinitas non ē ſcrutabilis a viatoꝛibus Jnde ſcrutans. Un̄ pſalmiſta. Scrutans coꝛda ⁊ renes Jn̄ ſcrutū ſcruti id ē veſtis pauperū lacerata. Etiā ſcruta dicunꝫ exta ſcȝ tripe: quia in extis ſcrutabantur futura. Unde Horatius in epl'is Uilia vendentē tunicato ſcruta popello. Scrutoꝛ componiꝫ vt perſcrutoꝛ ꝑſcrutaris id ē ꝑfecte ſcrutari. Unde primo Machabe. iij. Perſcrutans eos Rimoꝛ rimaris ſignificat inquirere Unde ꝓſper. Moꝛbida rimeꝫ penetralia dextra ſalutis. Greciſta. Scrutoꝛ vt experiar: vtſanem vulnera rimoꝛ. Rimoꝛ componitur: vt perrimoꝛ id ē ꝑfecte rimari: vt huius latentis rei veritatē ꝑrimoꝛ.

Contoꝛ cōtaris ſignificat perquirerē. ⁊ poniꝫ pro interrogare: vt q̄d cōtaris id ē interrogas bene nota. Cōtoꝛ componiꝫ vt percontoꝛ id ē interrogo: vt ſepe quidem ⁊ ꝑſepe hac ſup re te ꝑcontatus ſum. vex tamē reſponſo dedignabaris Terentius. Quod tua nō intereſt deſine percontarꝫ. Sciſcitoꝛ ſciſcitaris ꝭt inueſtigare. Un̄ Mat. ij. Herodes ſciſcitabaꝫ vbi chriſtus naſcereꝫ Ad cogitandum

Suſpicoꝛ ⁊ meditoꝛ reoꝛ iſtis arbitroꝛ adde
Hec infinitum depoſcunt vel ſibi quartum

Suſpicoꝛ ſuſpicaris ꝭt arbitrari. Un̄ Job. xv. Cum pax ſit ille ſꝑ inſidias ſuſpicaꝫ Meditoꝛ meditaris ꝭt cogitare. Unde Ecc̄i. xiiij. Beatus vir q̄ in ſapientia meditaꝫ Uirgilius Silueſtrē tenui muſam meditaris auena. Jn̄ meditatio. id ē cogitatio. vn̄ Ps̄. Meditatio coꝛdis mei in ꝯſpectu tuo ſꝑ. Peruigili cura ſꝑ meditare futura Meditoꝛ ꝯponiꝫ vt ꝯmeditoꝛ: p̄meditoꝛ Jn̄ p̄meditatus ⁊ ip̄remeditatꝰ: vt penitet me hoc imp̄meditate ꝯpleſſe Reoꝛ reris ꝭt exiſtimare: vt te foꝛe grā‑maticū hactenus ratꝰ ſum. i. putaui Jn̄ ratꝰ ꝑticipiū. i. opinatꝰ Sȝ ratus nomē idem ē q̄d firmꝰ Un̄ q̄ polliceꝫ d̄r. Hoc ratū eē ꝓfiteoꝛ id ē firmū. Un̄ꝰ Credens vel firmus d̄r eē ratꝰ Jtē inuenꝫ rata in alia ſignificatione: vt iſte ſoluat vel recipiat ꝓ rata. i. ꝓ ꝑte ſibi ꝯtingente. Arbitroꝛ arbitraris ſignificat exiſtimare. vn̄ Actu. xiij. Quē me arbitramini nō ſum. Jnde arbiter q̄d in tribus ſignificationibus repiꝫ. Arbiter nāq3 reuelatoꝛ d̄r ꝯſilioꝝ: vt in ſaluſtio. Procul arbitris oībꝰ amotis. Arbiter teſtis Arbiter iudex Sed dr̄it Judex ex lege. arbiter ex voluntate fit Jn̄ arbitriū id ē libera voluntas Arbiꝫ in cōi vſu ē ſcd̄e declinationis Jnuenꝫ tn̄ etiā in tercia. ſicut ponit Gregoꝛiꝰ in moꝛalis. Arbi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ter ſcd̄m papiā ſcd̄e vel tercie declinatiōis Scd̄m ſaluſtiū ē ſcd̄e Scd̄m regulas priſciani ē tercie
Ad auxiliādum

Fragoꝛ ſuffragoꝛ patrocinoꝛ auxilioꝛq̄ꝫ
Sunt ām̄iniculoꝛ et opituloꝛ adÿcienda
Auxiliū dant iſta tibi ternūq̄ꝫ requirunt.

Fragoꝛ fragaris nō ē in vſu.ſꝫ in ꝯpoſitis vt ſuffragoꝛ aris ⁊ ẜt auxiliari vbis ⁊ ꝑcibus Jn̄ ſuffragiū: vt ſcōꝝ fulti ſuffragijs a deo adipiſcimur: qđ meritis nr̄is nō valem9 Jn̄ ſuffragane9 .i. auxiliari9 .Un̄ ep̄i ſuffrganei dn̄r archiep̄oꝝ Patrocinoꝛ aris ẜt defendere. Un̄ facet9 Sic ꝓhibent leges fraudē nō patrocinari Jn̄ patrociniū .i. defēſio vel auxlliū. vt ſpero me btē virgīs patrocinio dei grām nanciſci Auxilioꝛ aris ẜt auxiliū facere ⁊ ꝯſtruiẜ cū accō ⁊ dtō. vt auxilioꝛ te ł tibi. Quilibet ꝓximo ſuo auxiliabiẜ Jn̄ auxiliatoꝛ .i. adiutoꝛ: vt ſuoꝝ deus famuloꝝ indefeſſus auxiliatoꝛ ē Amminiculoꝛ ẜt auxiliari Opituloꝛ aris ẜt opem ferre. Deu. xxxv. Surgāt ⁊ opitulenẜ vobis
Ad diuinādum

Vaticinoꝛ pꝛofoꝛ aurictoꝛ ſic augurioꝛq̄ꝫ
Hec etiā quartū caſum qūq̄ꝫ requirunt
Diuinare notant ⁊ poſſunt eſſe ſoluta.

Vaticinoꝛ aris ẜt diuinare. ꝓphetare: vt venturū chriſtū ꝓphete vaticinabāẜ Jn̄ vaticiniū .i. diuinatio vel ꝓphetia: vt craſtinā pluuiā tuū p̄diuinat vaticiniū Pꝛofoꝛ aris ẜt ꝓcul ab ītentiōe fari ſiue ꝓphāre et p̄t regere accm̄ cū dtō: vt hoībus cladem aſtra ꝓfanẜ Jn̄ ꝓphā. Un̄ Mat. xiij. Nō ē ꝓpheta ſine hōre niſi ī patria ſua Aurictoꝛ aris ẜt futura p̄dicere ex ſono auiū: vt nocte bubone clamāte peſtē aurictanẜ inſipiētes Augurioꝛ aris etiā ẜt futura p̄dicere garritu auiū Jn̄ auguriū. Un̄ dꝛ Numeri. xiij. Nō ē auguriū ī iacob
Ad laboꝛādū

Molioꝛ ⁊ nitoꝛ dic conoꝛ ſiue renitoꝛ.
Hec infinitū vel caſum dant tibi quartū.
Infinitiuū pꝛopꝛie magis iſta requirunt

Molioꝛ moliris ẜt cū difficultate conari. etiā ē de magnis reb9 machinari. ꝑare. fabꝛicare. excogitare. diſponere ł cū difficultate aut īgenio aliqđ facē: vt nullas molimur īſidias Quidā moliūẜ fraudes ꝯtra aīas ſuas Molioꝛ ꝯponiẜ vt amolioꝛ. ⁊ ẜt remouere. Un̄ Lucan9 Heu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

quantū fortuna humeris iā pondere feſſis amolit onus Demolior ēt valde moliri vel deſtruere: vt ibi. Demolītur facies ſuas. Nitor ni teris ēt laborare. conari. parere: qꝛ in ptu maximꝰ labor eſt. ꝓ parere facit nixū in ſupino. Ouidiꝰ Nitimur in vetitū ſꝑ cupimuſqꝫ negata Saluſtiꝰ. Fruſtra niti ⁊ nihil aliud fatigādo niſi iniuriā q̄rere extreme demētie ē. Nitor ꝯponit vt ānitor. i. valde niti vel adherere. appodiari Cōnitor. i. ſimul niti: vt ꝯniſus ē erigere ſcalā. Enitor. i. parere vt ibi. Enixa ē puerꝑa Oblitor. i. oblucrari Innitor. i. ꝯtra niti vel adherere vt iacob vidit dn̄m innixū ſcale Renitor reniteris ēt reſiſtere: vt ōni bus velle reniti nec cuiq̄ꝫ cedere nolle extrema demētia ē Conor aris ēt attētare. Vn̄ ouidiꝰ Quicqd conabar dicere verſus erat.

Ad ꝓſequendū in malo.

Perſequor inſequor emulor īſector ſimul adde
Hec poſcunt quartū q̄ ſunt contraria ſenſu

Ad ſequendū in bono

Proſequor ⁊ comitor ſequor exequor ac imitorqꝫ
Signant iſta ſequi. quartū poſcunt ſibi caſum

Sequor volgē: vt prēm ſequit ſua ꝓles In̄ ꝑſequor vuolgē: vt ſal le q̄d me ꝑſeq̄ris Inſequor vuolgē of nauolgē Ignauꝰ lupꝰ een blode wolf. q̄ in ſeq̄ntiū clamore paueſcit. Proſequor volgētut cepta ꝓſeq̄ mur. Proſequor te laude. i. laudo te. Sūmi triumphū regis ꝓſeq̄mur laude. Exequor. i. ad effectū ꝓducere. vt ibi. Exeq̄t regis mādatū q̄ſqꝫ fidelis Executoreſ dicūtur illi ꝑ quos iudex ſmāꝫ mādat Etiam dicūtur teſtamētores. Obſequor denē. vt equū eſt ſenibus obſeq̄. Obſeq̄ū ami cos. veritas odiū parit. Subſequor nauolgen. vt delirū ſenem inſana iuuētus ſubſequitur. Scd̄o eſt latēter ſequi. vt is nos ſubſecutus. q̄qꝫ arcana noſtra auſcultauit. Tercio eſt ſequi ſucceſſu tp̄is vt citatus ſum ad ſtandū iuri in ꝓfeſto petri aut infra quattuor dies ſubſequētes Cō ſequi krygbē. vt ſingula queqꝫ pecunia ꝯſequūtur Pleriqꝫ venātur qd̄ nūq̄ꝫ ꝯſequūtur. Scia nequit aliter q̄ꝫ diligētia ꝯſequi. Vide ne qn̄ cō ſecutū eſt peniteat. Sector ſectaris frequētatiuū de ſequor ſequeris ſed ad orām de ſecutor dicimꝰ ſector per ſyncopam. vt laſſus preterēū tes pedetētim ſectatꝰ ſum Sector ꝯpoītur vt aſſector. i. ſequēdo adipiſci Cōſector In̄ ꝯſectaneus Emulor emularis ēt diligere: vt. ij. ad cori theos xi. Emulor eni vos dei emulatiōe. ſcd̄o ēt inuidere. Ad ro. xiij. Nō i ꝯtētiōe ⁊ emulatiōe. tercio ēt ſeq̄ ꝑ īuidiā vel amorē Prouer. iij. Nō emuleris homiēm malū. Ps̄. Noli emulari in malignātibus Vn̄ꝰ Emulor iſlatur amat iuidet ac imitatur Ab emulor diriuatur emulꝰ. i.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

inidus vel diligēs vel ſequar Comitoꝛ comitaris .i. ſequi vel cū alio ire: Vn̄ Thobye v. Angelus dn̄i comitetur vobiſcum: Jn̄ comitatꝰ .i. ſecutus Vn̄ ouidius Jpſe licet venias muſis comitatus homere: Si nihil attuleris ibis homere foras Jmitoꝛ imitaris .i. eſt ſequi Vn̄ lucanꝰ Qui te laxis imitaꝛ ſarmata bracis Jn̄ imitās Vn̄ lucanꝰ . Quas imitās ꝑſul bis ſex fert pectoꝛe gēmas

Ad litigandū.

Jurgoꝛ ⁊ obiurgoꝛ altercoꝛ rixoꝛ habetur.
Jſta notant litē. nullūqꝫ regentia caſum

Jurgoꝛ aris ꝑt litigare: vt q̄d iurgaris ꝯtra me Jn̄ iurgiū id ē litigiū. Cato Ad iurgia ne gradieris Jn gen̄. Ne q̄ſo ſit iurgiū inter me ⁊ te: frēs ei ſumꝰ Jurgoꝛ ꝯpoītur vt obiurgo ⁊ ꝑt litigare: vt obiurgatꝰ ſū pctōꝛes Jtē in eodem ſenſu īuenitur iurgo iurgas qđ ꝯponitur a ius et garrio vel ago. ⁊ dꝛ iurgare id ē iure agere ꝉ iure garrire . Quia hi qui cām dicūt iure diſputāt Et accipitur iurgare in duabꝰ ſignificationibus: Jurgari ei ē rixari. litigare. ⁊ ꝓpe in cauſis agēdis Etiā ē repꝓhendere. caſtigare. coꝛripe ⁊ ipugn̄re v̄bis . ꝉ litigādo v̄berare Et ſcdm̄ hoc cōſtruitur cū accō Et ꝯponitur vt obiurgo obiurgas q̄ſi foꝛtiꝛ vel ꝯtra aliquē iurgare. ⁊ ſunt neutra ⁊ abſoluta pꝛo litigare Jn alia vero ſignificatiōe ſunt actiua Altercoꝛ aris vel alterco altercas ꝑt certare litigare ⁊ pꝛopꝛie ē ſophiſtaꝝ iter ſe v̄bis litigātiū. Vn̄ Plus palpaniſta valet altercāte ſophiſta Jn̄ altercatio. i. litigatio Rixoꝛ aris ꝑt rixā facere: vt rixātur cū mgr̄o ſcholares Eccī. xv. Vir iracūdꝰ ſuſcitat rixā

Ad acquirendū

Dic enanciſcoꝛ dic aſſequoꝛ ac adipiſcoꝛ.
Soꝛtioꝛ ⁊ lucroꝛ nanciſcoꝛ conſequoꝛ adde.
Jſta petunt quartū ſicut lucroꝛ ipſe talentū.

Nanciſcoꝛ nāciſceris ꝑt acq̄rere: vt gaudeo ꝙ pingue nactꝰ ſim bn̄ficiū Enāciſcoꝛ ꝑt iuxta alios nāciſci ꝉ acq̄rere Aſſequoꝛ ꝑt ſeq̄: vt ibi Defuncti ſunt oēs q̄ me aſſeq̄bantur Jn̄ aſſecla. i. ſerūꝰ vt ibi Aſſeclas ſuos ꝑducat Adipiſcoꝛ ꝑt acq̄rere: vt iohēs inꝛ diſputātes glaꝫ adeptus ē. Soꝛtioꝛ ſoꝛtiris ꝑt ꝑ ſoꝛtes diuiđe vel tribuere. ſubminiſtrare: diuidere ⁊ adipiſci. vt ibi. Soꝛtiamur de illa cuius ſit. Coeq̄lē nobiſcū ſoꝛtiri ſunt fidem. Soꝛti oꝛ ꝯpouiꝛ vt ꝯſoꝛtioꝛ ꝯſoꝛtiris Reſoꝛtioꝛ reſoꝛtiris Lucroꝛ lucraris ꝑt acquirere. Vn̄ Mar. viij. Quid ꝓdēſt homiſi vniuerſum mundū lucretur aīe vero ſue detrimētum patiaꝛ . Jn̄ lucꝝ id acquiſitio. Vn̄ ad phil. ꝑmo. Mihi viuere chꝛiſtus ē ⁊ moꝛi lucꝝ.

Ad emendū

Mercionoꝛ dicas mercoꝛqꝫ negocioꝛ adde

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Mercor vult quartū ſꝫ cetera bina ſoluta.

Mercor mercaris ſt vendere vel emere vel nundinare: vt ibi Mer
cabimur ⁊ lucꝝ faciemus Joſeph mercatus ē ſindonē. Jn̄ mercator: vt
ibi. Nō erit mercator in domo dn̄i. Mercinor mercinaris ſt aliquid ac
quirere per laborē. Negocior negociaris ſt emere: vt ibi. Negociamini
dū venio. Et deriuať a noīe negociū quaſi negās ociū. Negociū āt ſit in
cauſis. ſed negociatio in cōmertijs. vbi aliquid dať vt maiora quis lu
creť: vt ibi. Nolite facere domū pr̄is mei domū negociationis

Ad blandiendū

Blandior aſſentor obblandior addis adulor.
Jſta petunt ternū ſi dicas blandior illi

Blandior blandiris ſmeken: vt meretrix ꝓcaci vultu blandiť adole
ſcentibus Jn̄ blādicia: vt ibi Triſtē blandicijs deliniuit. Blandus dr̄ ho
mo lepidus in ꝟbis. Cato. Blādus eſto. Blandimentū: vt ibi. Per lin
gue blandimentū decipit Aſſentor aſſentaris ſt adulari. Jnueniť eti
am aſſentire. ⁊ ſt aſſenſum p̄bere: vt adulatorꝝ ē aſſentire. Etiā inueniť
aſſentior aſſentiris id ē aſſenſum p̄bere. Vn̄ geū. xxxiiij. Aſſenſi ſunt ō/
nes. i. ꝯſenſerunt. circūciſis cunctis maribus. Jn̄ aſſentaneus id eſt q̄
cito p̄bet aſſenſum. Obblandior ſt valde blandiri. Adulor adularis
etiā ſt blandiri. vn̄. Sicut auē modulans ſic ſtultū fallit adulans Jnde
adulator. i. blāditor. Vn̄ Falſus adulator nunq̄ꝫ ſit verus amator

Ad letandū

Jucundor letor cū gratulor ⁊ iocor adde.
Prima duo ſextū poſcunt ſupma dtm̄.

Jucundor iucundaris ſt gaudere Vn̄ Ecci. iij. Qui honorat prēm iu
cundabiť in filijs Jucundus. i. hilaris Ps̄. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iucundū
habitare frēs in vnū Jucunditas: vt heſterno veſperi bibi vinum in iu
cunditate Letor letaris ſt gaudere: vt pleriqꝫ dum letanť inſaniunt.
Vidi populū letantē tubiſqꝫ canentē. Occurrit ei letus ⁊ amplexatus ē
hoīem. Letor ꝯponiť vt colletor. i. ſimul gaudere Jocor iocaris boer
ten. vt iocaris mecū. Geū. xxvi. Vidit yſaac iocantem cū rebecca Jocor
componiť vt adiocor: vt ibi. Adiocabať infantulus occiſori. Coniocor
id ē ſimul iocari Gratulor gratularis ſt gaudere. of gheluck bidden.
Jnde ꝯgratulor. i. ſimul gaudere: vt ꝯgratulamini mihi repperi amiſ/
ſum.

Ad famulandū

Obſequor ⁊ famulor mereor cōfamulor adde.
Jſta petunt ternū famulor dic eſſe iubenti

Obſequor obſequeris ꝛ deñen. vt iuuenes ſenibꝰ obſequi equū ē. Jn̄ obſeqū. vt ibi. Obſequm amicos. ſed veritas odiū parit. Jn̄ obſequēs bedenſtich. vt ſi mihi nūc adiumēto fueris ſꝑ tibi obſequētiſſimꝰ ero Famulor famłaris ẜt obſeq̄. obedire. Sed famulari eſt debiti. obſeq̄ volū tatis. obedire ad vtrūqꝫ refertur. Jn̄ famulꝰ Famuli ꝓꝑe ſunt q̄ ex ꝑ ꝑa ſuorū familia ſunt orti. ſed ẜuꝰ ex ꝯditiōe ẜuitutis Cōfamulor con famularis ꝯpōitur a famulor ꝛ ẜt ſimul famulari. vt extra ſciām ē ho minū in poſterū cui ꝯfamulemur Mereor mereris ẜt merito aliq̄d ꝯquirere vł lucrari Etiā ẜt dolere. flere. vt ibi Noli merere celeſtia q̄n merere. Mereor ꝯponitur vt demereo vł demereor ꝛ ẜt a merito eſſe. vt ibi. Nō ſus demeruit ſuenla ſepe luit. Promereor. i. valde mereo. vt eximia tua ī me bn̄ficia necdū ꝓmerui Ad gradiendum

Jngredior ſimul egredior cōtraria verba
Depoſcūt quartū ſignāt ſimul intus ꝛ extra
Progredior gradior ꝓficiſcor eo tibi ſignāt
Jſta ſoluta notes quartū retinēt de locorū
Dic gradior romā dic ꝛ ꝓficiſcor ad vrbem

Gradior g̃deris ẜt ire Jn̄ greſſus. i. trāſitꝰ. vł ſignū derelictū in via. vt ibi. Per multos greſſus bō greſſus fit cito feſſus Jn̄ g̃dati. i. paulatim. vt nemo repente fit ſummꝰ ſed gradatim aſcēditur Jngre dior īgrederis ẜt ire vel intrare. vt ibi Jeſus ingreſſus domū phariſei diſcubuit. Jn̄ ingreſſus id eſt introitus vt tēpli in ingreſſu aq̄ bn̄dicte fit aſꝑſio Egredior egrederis ẜt exire Vn̄ gene. ij. Fluuiꝰ egrediebatur de loco voluptatis Jn̄ egreſſio. Pſ̄. A ſummo celo egreſſio eiꝰ ꝛ Pro gredior ꝓgrederis ſignificat ꝓcedere. vt ibi. Que eſt iſta q̄ ꝓgreditur tanq̄ꝫ aurora ꝯſurgēs Jn̄ ꝓgrediēs Proficiſcor proficiſceris ſigni ficat ambulare vt ꝓficiſci volēs diluculo ſurrexi Jn̄ ꝓficiſcēs. vt ibi. Hō q̄dā peregre ꝓficiſcēs abijt in regioēm lōginquā Jn̄ ꝓfectus id eſt vtilitas. vt ibi. Cā ꝓfectus ſum lōge ſepe profectꝰ Ad memorādū.

Cōmemoror memoror remiſcor ſiue recordor
Depoſcūt quartū vel ſextum ſiue ſecundum
Significāt cōtra velut obliuiſcor eodem

Memoror memoraris ẜt recordari Vn̄ Ecci. vij. Fili memorare no uiſſima tua ꝛ ineternū nō peccabis. Et d̄r indr̄īter memoror vł memo ro memoras Cōmemoror ꝯmemoraris id eſt ſimul memoror. vt q̄s

eſt quē tantum commemoras Reminiſcor reminiſceris ẞt recordari Unde pſal. Reminiſcere miſerationum tuarum domine. Recordor recordaris ẞt preterita ad cor reducere Uñ Lu. xvij. Recordare fili q2 recepiſti bona in vita tua. Obliuiſcor obliuiſceris ẞt memoriam alicuius rei amittere Unde Ecci. xxix. Grām fideiuſſoris tui ne obliuiſcaris. pſal. Ne obliuiſcaris paupm tuorū Ad preliandum.

Prelior aduerſor luctor collector habeto
Bellor agoniſor ſunt hec tibi verba ſoluta
Bellat agoniſat potius tamen approbat vſus

Prelior preliaris ſignificat bellare Unde apocalipſis xij. Michael ⁊ angeli eius preliabātur cū dracone Aduerſor aduerſaris ſignificat cōtrariari. vt ne aduerſeris mihi. alioquin relinquā te. Hec ſibi inuicem aduerſantur. Luctor luctaris ſignificat pugnare vel ludere. Alanus Luctatur cum nocte dies cum nube ſerenum Collucior colluctaris id eſt ſimul ludere vel pugnare Jñ colluctatio Uñ ad ephe. vi Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinem. Bellor bellaris. vel bello bellas ſignificat pugnare. vt confortamini ⁊ bellate pro re publica Agoniſor agoniſaris vel agoniſo agoniſas ſignificat certare in agone. Eccl'aſt. iiij. Pro iuſticia agoniſare Ad mechandum

Scortor cum mechor meretricor. adulteror addes
lenonum verba ſunt hec ⁊ cūcta ſoluta

Scortor ſcortaris ſignificat meretricari. Jnde ſcortum. i. meretrix. Unde geñ. xxxviij. Homiēs loci illius dixerūt mihi nūq̄ȝ ibi ſediſſe ſcortum Mechor mecharis ẞt adulterari Uñ Math. x. Uxor ſi dimiſerit virū ſuū ⁊ alij nupſerit mechatur Jnde mechus. i. adulter Meretricor caris ẞt fornicari. Jnde meretrix Uñ lu. xv. Deuorauit ſubſtātiam ſuam cum meretricibus viuēdo luxurioſe Adulteror adulteraris. vel adultero adulteras ſignificat mechari Uñ math. xix. Nō adulterabis Jnde adulter. Deutro. xxij. Morietur adulter cū adultera
Leno lenōis. i. leccator. Ad ſpaciandum

Ocior ⁊ ſpacior vagor addo meridiorq;
Hec tibi ſunt prime ſunt hec tibi verba ſoluta

Ocior ociaris ſignificat ocio vacare Et venit ab ocium Unde puer. xxviij. Qui ſectatur ocium ſtultus eſt ⁊ replebitur egeſtate: Spacior ſpaciaris ſignificat ambulare cauſa recreationis Et venit a ſpacium. i.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

id ē diſtātia. Vñ Eccleſiaſtes .iij. Suis ſpacijs trāſeunt vniuerſa Vagor vagaris ft ſpaciari. errare. diſcurrere: vt nrātes vagabant incerti Lanti. p̄. Vagari incipiā poſt gregē ſodaliū tuoꝝ Meridior meridiaris ft ſpaciari poſt meridiē. vel quieſcere in meridie. Job. xxiiij. Inter aceruos eoꝝ meridiati ſunt

Ad cedendū

labor ⁊ illabor dilabor ſiue relabor
Simplex cōpoſitū labor tenuere ſolutū
Illabor foueā ſi ponas prepoſiturā

Labor laberis ft cadere. vñ Cato. Labit exiguo qđ partū ē tpe lōgo Et ē drā inter labor verbū ⁊ labor nomen. Vñ9 . Me grauat ille labor Sub cui9 pondere labor. Iñ labes id ē macula: vt ibi. Si poſt vina labes nō vini ſed tua labes Illabor illaberis inuallē: vt heſterna lectio hac tenus me fugiens menti mee iam illabit. Dilabor dilaberis diuerſimode ſignificat cadere: vt rupta zona burſe impoſitū es dilabit Relabor relaberis ft weedervallē: vt iam ſanus effect9 caue ne relabaris

Delabor delaberis ft deficere: vt bernardus itinerādo feſſus humi delabit Prolabor ꝓlaberis vallē: vt da mihi quē dilexi ſine ꝓlapſu Si fract9 ꝓlabat orbis īpauidū feriēt ruine. Elabor vt den banden ontuallē: vt āguilla de facili elabit de capientiū manibus Etiā ft euadere: vt alienis diſpendijs edoctus elabor pericula Preterlabor verbū gacu: vt demeritis tuis exigētibus hoc vnū epulaꝝ te p̄terlabit.

Ad medicandū

Dic medicor medeor cōiunge medelo medelor.
Vult medicor quartū ſ; vult medeor tibi ternū.
Ars tibi concedit nō vſus cetera bina

Medicor medicaris . vel medico medicas ft medicinā dare: vt in ſequentia. Mundū ſuo cruore medicat. i. ſanat. Male ſan9 medicat medici medicamine Medeor mederis ft medicinā dare. ⁊ caret ſupino Vñ Alexan. Nullū liquor medeorq; . Greciſta. Actū medico medeorq; dtiū Exigit. ac medicor hunc caſum poſcit ⁊ illū. Medelo medelas ft medelor medelaris id ē ft cū p̄dictis . ſed nō ſunt multū in vſu

Ad incipiendū

Ordior inicior ſimul his exordior adde
Principiare notāt quartū ſimul hecq; requirūt
Orditur mulier . orditus ꝓuenit inde
Orditur ſapiens . tunc exit ab ordior orſus .

Principiū dabit iniciū dabit hoc holocauſtum

Ordior ordiris bñs orditus ſum in p̄terito ſt incipere loqui: vt lectionē magiſter egregie orſus ē Exordior exordiris beghinnē: vt euāgelij iniciū baſſe iniciaris. Scdo ſt offeren: vt pullū ad beate v̄ginis marie honorē inicior

Ad ꝯgratulandū.

Cōqueror atq; queror lamentor ſiue querelor.
Eſſe ſoluta notes ꝛ ſignant iſta q̄relam.
Et quāq; petunt ternū. de te queror iſtis

Queror q̄reris claghen: vt vetera ſcro q̄rimur īn q̄ſt9 .i. q̄rimonia vel lucꝫ: vt vetus hec q̄rimonia ē. Jn̄ querelosus .i. q̄rela plen9: vt is ē q̄relosus homo. Conq̄ror clagē: vt de te mihi is q̄ꝫplurimū conqueritꝰ

Querulor querularis idem ſt: vt ſupabunde ꝓuiſus q̄rularis

Lamentor lamentaris ſignificat flere vt ibi. Mulieres ſedentes ad monumentū lamentabant dn̄m. te larga reqrebant lamenta

Ad negandū

Inficior prime dic defiteorq; ſecunde.
Cū quarto ternū ſimul hec duo verba requirunt

Inficior inficiaris verſaken: vt neutꝝ inficior. vtrūq; ꝯcedo. Confiteor ꝯfiteris belyen. Vn̄ ouidius Cōfiteor ſi q̄d ꝓdeſt delicta fateri. Defiteor defiteris ſt denegare: vt culpā reus defitet impunitus Diffiteor diffiteris ſt aliq̄ fateri ꝛ aliq̄ negare

Ad naſcendū

Dic orior naſcor ꝛ q̄ componis ab illo
Ortū ſignare decet iſta ſoluta notare
Si dicas oreris orior bū ſit tibi quarte.

Orior oreris l' oriris ſt naſcit: vt ibi. Regali ex progenie maria orta refulget. Quāuis olim orior fuit tcie ꝯiugationis ē tn̄ hodie ſepi9 q̄rte cōiugatiōis Scdo orior ſt ortū facere. Vn̄ ps A ſolis ortu vſq; ad occa

Naſcor naſceris ſt de vtero exire: vt naſcit chriſtus ex maria v̄gine Jn̄ renaſcor p̄naſcor. enaſcor. ꝛc.

Ad amplexandū

Amplector ſimul amplexor cōplector habeto.
Iſta petunt quartū velut eſt cōplector amicū.

Amplector amplecteris ombevanghen: vt bernardo venienti ioannes occurrit mediūq; illum amplectitur. eius quoq; gratulatur aduentū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Complector idem ſt Amplexor ãplexaris eſt vbũ frequẽtatiuum. vt tua beniuolẽtia me amplexaris Ad verecũdiam.

Dico verecũdor vereor dic reuerorq́3
Primũ nõ trãſit ſed poſcũt cetera quartum

Vereor vereris õtſien of vruchten. vt ibi. Nõ venit ad ſiluã q̃cũq3 rubeta veretur Quis tãtũ terret q in terrẽdo veretur Reuereor reuereris ſt honorare aliquẽ cũ timore. vt ibi Doctorẽ reuerere tuũ ſapiã ꝑma Verecũdor verecũdaris ſchamẽ Vñ Cato. Verecũdiã ſerua

Ad placitandum.

Cauſor cauſidicor placitor quoq3 complacitorq́3
Sunt actiua ſimul ⁊ deponẽtia verba
Dum ſunt actiua tunc dicas cauſo iohannem
Sed cum deponũt da terno cauſor vt illi.

Cauſor cauſaris ſt cauſas agere. vel repꝛhẽdere. calũniari. inculpare ꝯq̃ri exigere vel in cãm ducere. Ad ro. iij. Cãti ſum9 iudeos ⁊ grecos oẽs ſub pccõ eſſe. Cauſidicor cauſidicaris ſignificat cãs in iudicio dicere. voerſprekẽ. Jñ cauſidicus. i. iuriſta. vt ibi. Nulli cauſidico reor eſſe fidem neq3 dico. Poſti ꝓ modico ſit amicus ⁊ hoſtis amico

Placitor placitaris. vel placito placitas. pleyten. Dic placitor plus q̃3 placito tñ extat vtrũq3 Cõplacitor complacitaris ſignificat ſimul placitare Ad fatendum

Dic fateor dic cõfiteor dic profiteorq́3
Jſta petũt quartum depoſcũt ⁊ ſibi ternum

Fateor fateris ſt manifeſtare. vt fateor mea facta coacte Nũc fatiũ fateor. Cõfiteor ꝯfiteris ſt dicere ſcʒ corde ⁊ ore. vt ꝯfiteor deo peccã mea. Cõfiteor ſpõtet Diffiteor ſt negare. vt ſꝑ tibi famulari haud diffiteor Profiteor ꝓfiteris. ꝓfeſſye doen. vt q̃q3 ſuas religioſi regl'as ꝓfitẽtur. ſcd̃o ſt beliẽ. vt ꝓfiteor deũ oĩʒ creatorẽ. Ad largiẽdũ

largior eſt quarte ſimul ac impartior adde
Hec donare notãt ternũ quartũq3 requirũt

Largior largiris geuẽ of werdẽ gegeuẽ. vt egenis munuſcula largimur. haud larga manu. Partior ꝑtiris ſt diuidere. vt ibi. partiti ſũt veſtimẽta mea Jmpartior imꝑtiris geuẽ. vt ibi Paupis in ſpecie cũ chriſt9 venerit ad te Jmpartire ſibi qđ dedit ipſe tibi. Ad hortãdum.

Hortor ⁊ exhortor ſimul is adiũgito ſolor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Jſta petunt quartū velut eſt exhortor amicū.

Hortor aris ſt ſuadere. ꝯfortare. īſtigare: vt tuo hortatu hoc agam alias nō facturꝰ Jn̄ exhortor aris ſt diligēter hortari: vt te vt amicum exhortor lrīs īdefeſſe operā dare Adhortor cohortor. i. ſiƚ hortari

Dehortor. i. diſſuadere: vt ꝑfidiā dehortor Solor aris ſt ſolatiū ꝓbere. vel alloq̄ vnū ꝛ derelictū Nā q̄ ſolaƚ ſoli ſe applicat dū loq̄ƚ ꝛ ſolitudinē leuat ſuo alloq̄o. Un̄ horatiꝰ in epl̄is. Jnſtruit exēplis īopem ſolaƚ egenū Cōſolor aris troeſtē: vt ibi Nō eſt q̄ ꝯſoleƚ eā Deſolor aris ſt triſtari Jn̄ deſolatꝰ

Ad vituperādum

Conuicior dicas et contumelior addas
Vituperare notant ꝛ terno conſociantur.

Cōuicior aris ſchande ſpreken. Un̄ Mar. xv. Qui crucifixi erāt cū eo ꝯuiciabāƚ ei Jn̄ ꝯuiciū ſchande: vt is mea ꝯuicia rixādo denudauit.

Cōtumelior aris ſchendē Jn̄ ꝯtumelia. Un̄ Act. v. Digni habiti ſūt pro noīe ieſu ꝯtumeliā pati. Malefici ꝯtumelia affecti iuxta ſua demerita necanƚ

Ad ſuſtinendū

Dic patior dic cōpatior dic pepertiorq̄ꝫ.
Jſta pati ſignant q̄ quarto iungere debes

Patior pateris liden: vt ibi. Eſt g̅ue dāna pati g̅uiꝰ ſua dāna tacere Jn̄ patiēs ꝛ paciā: vt ibi. Clarior ē cunctis merito paciā virtꝰ Cōpatior ꝯpateris ſt medeliden: vt ſunt q̄ vobis nō ꝯpatianƚ Perpetior ꝑpeteris liden: vt heu quātas hodie ꝑpeſſi ſumus ꝯfuſiones

Ad indignandū

Auertor dic indignor dedignor habeto
Jſta petunt quartū ſed ſunt q̄ꝫ ſoluta.

Auertor auerteris ſt ſpernē. Un̄ boetiꝰ Eheu q̄ꝫ ſurda miſeros auertiƚ aure Js meā pauptatē auertiƚ Etiā dr̄ auerto auertis af keren: vt a feminis oculos auerte Js meā pauptatē auertit. Hoc ds̄ auertat Jndignor aris vonweerden. Un̄ Joānis. vij. Mihi indignaīni q2 totū hoīem ſanū feci. Dedignor ſt idem

Ad videndū

Miror conſpeculor contēplor contuor adde
Jſta videre notant q̄ debes addere quarto

Miror aris ſt ꝓficere. laudare vel ꝓ miro hr̄ē: vt ibi. Miramur q̄ꝫ magis quos munera mentis adornāt. q̄ꝫ q̄ corporeis emicuere bonis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Cōſpecꝛloꝛ ꝯſpecularis ſignificat videre ꝓcul: vt prudentū ē ventu/ra ſpeculari Cōtemploꝛ ꝯtemplaris ſignificat videre: ꝑſpicere: rimari. Et ꝓprie referť ad inuiſibilia: vt religioſoꝝ ē calcatis curis oīb9 ſui cōditoris faciem ab intra ꝑſepius ꝯtemplari Cōtuoꝛ ꝯtueris ꝑt videre: vt irat9 bernard9 ardentib9 ꝯtuiť oculis Scḋo defendere: vt ꝑſepe ab inimicis ꝯtuiť nos deus Ad amandū

Emuloꝛ ⁊ zeloꝛ ⁊ que componis ab illis

Iſta petunt quartū velut eſt te zeloꝛ amicū.

zeloꝛ deponens. zeloꝛ cōmune notabis

Emuloꝛ emularis ꝑt diligere. vt .ij. Coꝝ .xi. Emuloꝛ vos dei emulatione. Scḋō ꝑt inuidere. Ad ro. xiij. Nō in ꝯtētiōe ⁊ emulatiōe: Tercio ꝑt ſeq̄ ꝑ inuidiā vel amoꝛē. Pš Noli emulari in malignātib9 Zeloꝛ zelaris ⁊ zelo zelas ꝑt amare: inuidere: ſeq̄ ꝑ amoꝛē vel inuidiā: vt ibi. zelo zelat9 ſum dn̄m Pš. zelaui ſuꝑ iniquos pacē pctōꝝ vidēs. zelotip9 diciť inuidioſus vel ſuſpicioſus. Ad loquendū

Foꝛ loquoꝛ atq̄ ꝓfoꝛ ⁊ colloquoꝛ alloquoꝛ adde

Multiloquoꝛ iungas ⁊ ꝓloquoꝛ aſſociabis.

Ternū cum quarto tibi depoſcūt ſimul iſta

Sed tm̄ quartū depoſcunt alloquoꝛ affoꝛ

Foꝛ faris ꝑt loq̄. vn̄ ꝓſper. Nā fari recte miſeꝝ ē ⁊ viuere p̄ue. Qui multū faſ ſtultiſſim9 eē ꝓbať Jn̄ famē id ē loq̄la vt ibi Ne leui ſaltē maculare vitā famine poſſes. Pꝛofoꝛ aris ꝑt ꝓnoſticare futura: vt is ſꝑ mala ꝓfať Jn̄ ꝓpheta. Affoꝛ aris toe ſpꝛeken: vt ibi. Gabꝛielem archangelū credim9 diuinit9 te eē affatū Jn̄ affabilis toeſpꝛekelic vt dmin9 nr̄ affabilis ē ⁊ ꝑhumanus. Effoꝛ aris vutſpꝛeken: vt is mentis ꝯceptū neq̄t effari Jn̄ effabilis vutſpꝛekelic Jneffabilis onvutſpꝛekelick. vt ibi O ineffabilē viꝝ Pꝛefoꝛ p̄faris weerſpꝛeken: vt haud intereſt iuuenū p̄fari Jn̄ p̄facio id ē ꝑs miſſe Loquoꝛ loq̄ris ſpꝛeken vt in dn̄oꝝ curijs ſunt clientū greges cunctis ad grām loquentium. Os ad os loq̄ teghen woerdich ſpꝛeken. Loquoꝛ p̄t ꝯponi cū oībus adiectiuis fere: vt multiloquoꝛ: ſtultiloquoꝛ. ⁊ c̄. Alloquoꝛ allōq̄ris toeſpꝛekē vt Joānes perhumane allocut9 ē me. Alloquoꝛ hūc affoꝛ dicas illi loquoꝛ ⁊ foꝛ Eloquoꝛ vutſpꝛekē: vt q̄ʒq̄ʒ vt rhetoꝛ eloq̄ris n̄ tn̄ euades Js ſumme eloq̄ntie vir ē Colloquoꝛ ſiľ loq̄ Jn̄ colloq̄um. Pꝛoloquoꝛ vele callē: vt q̄d ꝯducit ita ꝓloq̄ Scḋō ꝑt alterius cām agere: vt is non

hʒ op9 ꝓlocutore Obloquor tegē ſeggē: vt obloqͣ̄t q̄ velit Scd̄o detrahere: vt vulgare ē obliq̄. Preloquor werſpreken: vt in p̄loquia ſtulti nitunt Scd̄o ēt corā iudice loq̄. Subloquor bedriegen: vt blandientium ē ſubloqui. Scd̄o ēt goede woerde gheuē: vt ſubloq̄re ſi famaʒ cupis hr̄e Circūloquor ōmekallen: vt opʒ turpia circūloqui. Interloquor ēt ſermonē interrūpere Ad rogandū

Deprecor atqʒ p̄cor duo deponentia verba
Hec poſcunt quartū ſic dicas dep̄cor illū.

Precor aris bidden: vt ibi Precamur ſcē dn̄e defende nos ī hac nocte Dep̄cor aris ſeer bidden: vt dep̄cor te humillie. Vn̄ dep̄catio een ghebet: vt ibi. Multū valet dep̄catio iuſti aſſidua Scd̄o ēt denegare vt ibi Sepe p̄cor mortem mortē quoqʒ dep̄cor idem. Imp̄cor imp̄caris vloecken: vt nō honorē ꝑximo plagas imp̄cari Ad emendū

Dic p̄cior dic app̄cior duo ſunt tibi verba.
Que poſcūt quartū ſolidis p̄cior tribus agꝝ.
Appretio precio repitur non niſi raro

Precior aris werderē: vt hūc codicē duob9 aureis p̄cior. Antiq̄ dicebāt p̄cio p̄cias App̄cior aris werdieren: vt nequā tevilipendens obolo nō app̄cior Antiq̄ dicebāt app̄cio: vt ibi Acceperūt argēteos quos app̄ciauerūt a filijs iſrael Ad ambulandū

Dic gradior dic aggredior dicas q̄ʒ graſſor
Iſta petunt quartū petrus aggreditur vrbem

Gradior ḡderis gaen: vt ḡdior romā Vn̄ greſſus .i. trāſit9 vt ibi. Per multos greſſus hō greſſus fit cito feſſus Gradior ꝯpoīt cū p̄pōibus vt aggredior: ꝯgredior: egredior igredior p̄gredior regredior ꝑgredior trāſgredior. ⁊c. Graſſor aris freq̄ntatiū ē a ḡdior. Etiā ēt male agē vt aliquē īuadere Vn̄ graſſor .i. malefic9 Ad deſtruendū

Molior ⁊ demolior hoc verbum ſibi iunge
Infinitiuo vel ſaltem iungito quarto

Molior moliris ēt machinari: parare: fabricare: excogitare: diſponere cum difficultate: vel ingenio aliquid facere. vt pleriqʒ fraudes moliunt Demolior demoliris ēt corrodere: vt ibi. Theſaurizate vobis theſauꝝ in celo: vbi nec erugo neqʒ tinea demolit. Secundo ēt difficulter ⁊ ingenioſe agere: vt artis opus demolior. Amolior amoliris ſignificat remouere: auertere Vn̄ lucan9 Heu q̄ntū fortuna humeris iā

pondere feſſis amolit' onus Ad morandū.

Cōmoror atq̄ʒ moror ſic demoror īmoror adde
Iſta morā ſignant ſunt hec quoqʒ verba ſoluta

Moror aris ſt īpedire vel īpediri: vt moror te. moror a te. ⁊ ſic eſt v̄bum cōe. Sed qn̄ ē verbū deponētale tūc ſt hītare. Vn̄ Ouidius. Errat et ī nulla pte morat' amor Jn̄ mora. i. tarditas vt ibi. Me mos moroſum mora me facit eē moroſum. Moror ꝯponit' demoror. īmoror. ꝯmoror Et ſunt fere eiuſdē ſigtiōis vt ibi. Meli9 ē ꝯmorari draconib9 quā mulieri nequā Ad hoſpitandū

Dic caſtrametor cāpis ſimul hoſpitor addis.
Hec duo ſunt prime q̄ ſunt ſimul ambo ſoluta.

Caſtrametor aris ſt diuidere. ponere vel mutare caſtra: vt caſtrametati ſunt filij iſrael. Lucanus Audax heſperi os veniā metat' in agros. Caſtrametor hic ſt hoſpitari: qꝛ q̄ caſtrametat' facit ſibi hoſpiciū. Caſtrametor etiā ſt bolwercken. vt ciuiū ē caſtrametari aduerſus inimicorū inſidias Hoſpitor aris ſt herberghen. ⁊ ſt recipe vel recipi hoſpicio: vt hoſpitor tecū. i. in tuo maneo hoſpicio Ad regciādiū

Gratior et grator ſimul atqʒ regratior adde
Hec tria ſunt prime que debes addere terno

Gratior aris dancken of v̄bliden. Jn̄ ḡtulor ⁊ ꝯgratulor: vt ibi Congtulamini mihi amici mei. ⁊c. Grator ḡtaris ſt idem cū p̄dictis ſʒ n̄ ē multū in vſu. Reḡtior aris ſt grates reddere. weder dancken: vt reḡtior tibi q̄ʒ plurimū ꝓpter īpenſa tua in me beneficia.

Ad expectandū.

Opperior dicaſqʒ moror cui p̄ſtolor addas
Iſta petunt quartum velut eſt ego preſtolor illū

Opperior opperiris ſt expectare. Vn̄ Horati9 Nec tardū opperior: nec p̄cedentib9 inſto. Jn̄ opperiēs. i. expectās Vn̄ Prudenti9 Opperiēs ꝓprijs moriturā viribus irā Operior etiā eſt verbū paſſiuū a v̄bo operio operis Vn̄ ouidi9 Stātibus extat aq̄s operit' ab equore moto. Et ibi Opperior ſpectat opit me veſtis amena. Moror aris ſt hītare. ⁊ ſic ē deponētale: vt morat9 ſum dauātrie q̄ʒplurimis ānis ł ānos. ſʒ qn̄ ē gn̄is cōis tunc ſt īpedire vel īpediri. Preſtolor aris ſt verbeyden: vt p̄ſtolor tuū trib9 horis aduentū Ad diuidendū

Partioꝛ ē quarte cui ſoꝛtioꝛ addere debes.
Quadripartioꝛ his ſiꝰ atq₃ bipartioꝛ adde.
Adde tripartioꝛ ⁊ cōpartioꝛ oībus iſtis.

Partioꝛ ptiris deplē: vt ibi. Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi Biptioꝛ biptiris ſt in duas ptes diuidere. Vñ donat9 Qualitas noīs ī quo ē .biptita ē Triptioꝛ triptiris ſt in tres ptes diuidere: vt theologice ꝟtutes triptiunꝰ in fidem ſpem ⁊ charitatē. Quadriptioꝛ q̄driptiris ſt in q̄tuoꝛ ptes diuidere: vt ꝟtutes cardinales q̄driptiunꝰ .in iuſticia₃ prudentiā foꝛtitudinē ⁊ tpantiam Soꝛtioꝛ ſoꝛtiris ſt werpen: vt ibi ſoꝛtiamur cuius ſit

Ad moriendū.

Dic moꝛioꝛ dic cōmoꝛioꝛ defungoꝛ habeto
Iſta moꝛi ſignant ⁊ ſunt tibi ꝟba ſoluta.
Et moꝛioꝛ quarte repitur non niſi raro.

Moꝛioꝛ moꝛeris ꝟ moꝛiris ſteruē: vt ibi. Eſt ī amoꝛe moꝛi veneris ſe ſubdere moꝛi Cōmoꝛioꝛ mede ſteruē: vt ꝯmoꝛiunꝰ iuſti ⁊ iniuſti ſoꝛte tñ inequali Defungoꝛ geris ſteruē Jñ defunctus .i.moꝛtuus: vt ꝓ defunctoꝝ requie pſepius oꝛandū ē

Ad verſificandū

Verſificoꝛ dic metrificoꝛ q̄ ſunt tibi prime.
Hec ꝟſus faciunt hec ſunt tibi verba ſoluta

Verſificoꝛ aris ſt verſus facere: vt ibi. Latinū fari bñ ſcribere verſificari. Hec tria null9 hȝ niſi creber ꝯferat vſus Metrificoꝛ aris ſt idē

Ad menſurandū.

Metioꝛ ac metoꝛ pariterq₃ remetioꝛ adde
Menſurare notant q̄ quarto iungere debes.

Metioꝛ metiris merē Vñ horati9 in eplis Metiri ſe quēq₃ ſuo modulo ac pede veꝝ ē.i. ꝯueniens ē Remetioꝛ teris weder merē vt ibi. Eadem mēſura q̄ mēſi fueritis remetieꝰ vobis .Dimetioꝛ tiris ſt diuerſimode metiri. Ps. Letaboꝛ ⁊ ptiboꝛ ſiecimā ⁊ ꝯuallē tabernaculoꝝ dimetiar Metoꝛ metaris .i.metā ponere. Scdo ſt mēſurare Jñ meta ſd ē via. vt ibi Cū tua rura metis vicis pcito metis

Ad miſerādū

Dic miſeroꝛ dic ꝓpicioꝛ ſimul ⁊ miſeretur.
Da miſeroꝛ quarto ꝓpicioꝛ addito terno.
Sed gtm̄ ſiue dtm̄ vult miſereri.

Miſeroꝛ miſeraris ꝯuſerme. ⁊ ē ogis: vt miſeroꝛ pauperē. i. ſignū

⁊ opus mīe ſibi exhibeo Miſereor miſereris ontfarmen ⁊ ē cordis. vt miſerere mei vel mihi dn̄e Propicior aris goedertieren weſen. ⁊ vt ibi Deus ꝓpicius eſto mihi pctōri Jn̄ ꝓpiciatio. Ps̄. Quia apd̄ te propiciatio ē Ad ꝯuertendū

Cōuertor dicas. conuerſor inſup addas.
Sunt actiua ſimul ⁊ deponentia verba
Cū ſunt actiua tunc quarto cōſociantur.
Sed cū deponunt tunc ip̄a ſoluta notentur

Cōuertor ꝯuerteris bekeren: vt ibi. Cōuertimini ad me ⁊ ſalui eritis Ps̄. Cōuertere dn̄e captiuitatē nrām Cōuerto ꝯuertis bekerē: vt ibi Cōuerte nos deus ſalutaris nr̄: Jobēs ſtatuit ſe ꝓſus ꝯuertere Scd̄o ē omkerē: vt ꝓpoſito ꝯuertit Tercio ē beleggē: vt hanc pecuniā meā in vſum ꝯuertā Verſor aris verkerē: vt iobēs negociādo brugis vſa tur. Scd̄o ē eſſe: vt iobēs verſat dauātrie Virt9 circa difficilia verſat
Cōtrouerſor aris twiſtē. Jn̄ ꝯtrouerſia. Tergiuerſor aris vlyen: vt veſtrates tergiuerſati ſunt. Scd̄o ē bewympelen: vt hoc nulla tergiuer ſatione p̄t celari. i. colorari Ad reuertendū

Dicas regredior retrogredior q3 reuertor.
Jſta ſoluta notes quartū poſcuntq3 locoꝝ.
Regredior romā dicas q3 reuertor ad vrbē

Regredior eris weder gaen: vt dauantriā regredior Jn̄ regreſſus een wederganc: vt ibi. Regreſſus e9 ad prē3 Retroigredior achter waert gaen: vt in via dei nō ꝓgredi retrogredi ē. Lācer retrogredit ⁊ pleriq3 ſcholares Reuertor reuerteris weder keren: vt ibi Reuer tere reuertere ſunamitis Ad prandendū

Dic epulor veſcor ⁊ q̄ componis ab illis
Hec prandere notāt epulor dic eſſe ſolutū.
Veſcor vult ſextū priſcū negat atq3 ſupinū.

Epulor epularis eten: vt ibi. Epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ veri tatis Veſcor ceris eten. Gen̄. iij. Jn ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Scd̄o ē ghebruken. Vū Trenoꝝ. iiij. Qui veſcebant voluptatibus interierunt Ad arguendū

Dic argumētor ſimul ⁊ altercor habeto
Argumenta notant. q̄ dicas eſſe ſoluta

Argumētor aris ē argumēta facere l' ꝓponere. Jn̄ argumētatio. i.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

diſputatio Altercoꝛ aris ſt verbis ꝯtendere l' diſputare: vt acerbiſſime altercant ſophiſte Plus palpaniſta valet altercāte ſophiſta. Jn̄ altercatio.i.lis

Ad moderandū.

Dic moderoꝛ dic cōmoderoꝛ q̄ ſunt duo prime
Atqꝫ modos ſignant q̄ debes iungere quarto
Actiuū modero repitur non niſi raro

Moderoꝛ moderaris matigen. Un̄ ꝓuer. xvij. Qui moderat ſermones ſuos doctꝰ ⁊ prudens ē. Uinū moderare ſumptū acuit ingeniū Jn̄ moderamen: vt ibi. Sitqꝫ modus pene iuxta moderamina culpe. Cō moderoꝛ aris ſt idem.

Ad cantandū

Eſt moduloꝛ canto dic p̄me dicqꝫ ſolutū.
Cōmoduloꝛ ſimul āmoduloꝛ ꝯponis ab illo

Moduloꝛ aris ſt melodias facere: vt ibi.. Laudes ſaluatoꝛi voce modulemur ſupplici. Modulo modulas ſt idem. Cōmoduloꝛ ⁊ ammoduloꝛ ſt cū alio modulari

Ad iraſcendū

Jraſcoꝛ terne tibi ſit verbūqꝫ ſolutū.
Cuius ꝯpoſitū raro reperimus in vſu

Jraſcoꝛ ceris ſt ad iram ꝓuocari. Un̄ ps Jraſcimī ⁊ nolite peccare. Flectit iratus voce rogāte deus. Pſ̄. Peccatoꝛ videbit ⁊ iraſcet. ⁊c̄.

Ad operandū

Eſt operoꝛ prime qd̓ debes iungere quarto
Et ſua ꝯpoſita duo q̄ ſunt articulata
Actiuū cuius opero raro dabit vſus.

Operoꝛ aris arbeyden. Lu. xiij. Sex dies ſunt ī qbꝰ licꝫ opari. Cooperioꝛ aris mede arbeyden. Rō. viij. Diligētibꝰ deū oīa coopant in bonū. Diuīa coopāte grā faciā q̄ hortaris

Ad furandū

Furoꝛ furaris hoc verbū ſit tibi prime
Cōpoſitūqꝫ negat qd̓ debes iungere quarto

Furoꝛ furaris ſtelen: vt ibi. furati ſunt nobis dormiētibus. Furari nocte ſolitꝰ fur dꝛ eſſe. Cōfuroꝛ mede ſtelen

Ad teſtificandū

Teſtificoꝛ teſtoꝛ ⁊ q̄ ꝯponis ab illis.
Verba petunt quartū velut ē dic teſtoꝛ alumnū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Teſtoꝛ aris tughen.Lu.xvi.Ut teſtet illis ne ⁊ ipſi veniāt in hūc lo/
cū toꝛmentoꝝ Scdō ſt aliquē in teſtē ſumere.vt teſtoꝛ vos Tercio ſt te
ſtamentū facere:vt nōdū teſtatus ſum inter oīa vite pn̄tis diſcrimina.
Teſtificoꝛ tugē.Un̄ pma Joānis .v.Sps ē qui teſtificat qm̄ chriſtꝰ
eſt veritas Ad maledicendū

Dicas deteſtoꝛ dic execroꝛ ⁊ maledico

Iſta petunt quartū velut ē deteſtoꝛ iniquū.

Deteſtoꝛ aris ſt maledicere.Un̄ mat.xxij.Cepit deteſtari ⁊ iurare.
Scdō ſt ſpernere.Un̄ Prouer.Deteſtant ſtulti eos q fugiunt mala
Proteſtoꝛ tugē.Joā.xiiij.Proteſtatꝰ ē dicēs:qꝛ vnꝰ ex vobis me tra
det.Proteſtoꝛ etiā ſt beſcheyden:vt pūia ꝓteſtacō adimit litē.wer be
ſcheyt en maket nae gheen kijf Atteſtoꝛ tugē.Un̄ geū.xliiij.ſub atte
ſtatione iuramēti.Cōteſtoꝛ te tughe nemē.Ps̄ Audi ppl's meꝰ ⁊ cōte
ſtaboꝛ te Obteſtoꝛ tugē.Un̄ Hiere.xlij.Obteſtatꝰ ſuꝫ hodie Execroꝛ
aris ſt maledicere.excōicare.extra ſacꝝ facere.Un̄ ps̄ .Tota die verba
mea execrabant Execro execras ſt idem Maledico vermaledyen.vt
Leuitici.x.Qui maledixerit prī vel mrī moꝛte moꝛiat Maledico rgit
dtīm vel accm̄:vt is maladixit me.hy vermaledide mi..Sed maledixit
mihi.hi verſpꝛeeket mi Ad ꝓmittendū

Polliceoꝛ q̊ꝫ pollicitoꝛ ꝓmittere ſignant.

Quartū cū terno dabis iſtis polliceoꝛ rē.

Polliceoꝛ ceris ſt ꝓmittere.Un̄ Heſter.iij.Argētū qd̄ polliceris tu
um ſit Jn̄ pollicitꝰ Geū.xxviij.Poſſideas terrā qnā pollicitꝰ ē auo tuo
Ouidiꝰ Pollicitis diues q̄libet eē p̄t.i.ꝓmiſſioībus Galterꝰ Allice pol
licitis ꝓmiſſaqꝫ tpe ſoluas Jtē pollicemur ſponte ꝓmittimꝰ rogati
Pollicitoꝛ pollicitaris ſt frequēter ꝓmittere:vt haud ꝯples quod
pollicitaris Ad excitandū

Expergiſcoꝛ ⁊ experioꝛ velut excito ſignant.

Iſta petunt quartū velut expergiſcitur illud.

Exꝑgiſcoꝛ ceris ontwakē.Un̄ Eſa.xxvi.Expergiſcimi ⁊ laudate
Experioꝛ exꝑiris ſt ꝓbare ꝉ ꝓbari.cognoſcere vel cognoſci.tētare ꝉ ten
tari.Ecci.viij.Qui cuſtodit p̄ceptū nō experiet q̄cūꝫ mali.Jn̄ expertus
onderſocht.Un̄ Ecci.xxxiiij.Uir in multis expertus cogitabit multa
Excito excitas wecken.Un̄ ps̄ Excita dn̄e potentiā tuā ⁊ veni.Scdō
ſt verwecken.Un̄ Actu.xiij.Excitauerūt perſecutōem iu paulo.
Ad nihilandū

Eſt fruſtroꝛ prime ſimul ⁊ ſua cōpoſitiua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Annichilare notant q̄ debes addere quarto

Fruſtror aris ſt annihillare. fallere. decipere. Un̄ pſ Jurauit dn̄s da uid et nō fruſtrabiť eū. Boetius de phia. Reſpicientiū hoim fruſtra batur intuitū. Perfruſtror idē ſt. Confruſtror aris idem ſt.

Ad vindicandum.

Ulciſcor terne per qḋ vindicta notatur
Additur ⁊ quarto deus vt vlciſcitur iram

Ulciſcor ceris wreken: vt ꝓhibuiſti me ne vlciſcar me hodie manu mea. Job. Ultor iniq̄tatis ē gladi9 Jn̄ vltio vt ibi. Ad facinus duplex nō ſufficit vltio ſimplex. Jn̄ vltor. Un̄ pſ Ut deſtruas īimicū ⁊ vltorē

Ad inſidiandū.

Inſidior prime cū terno iungito caſu
Impedire notat mihi dic petrus inſidiatur

Inſidior aris laghe legghen. vt aſtu ſubtili lupus inſidiať ouili Pſ̄ Inſidiať q̄ſi leo in ſpelunca ſua. Jn̄ inſidiator. Lu. xi. Miſerūt inſidia tores q̄ ſe iuſtos ſimularēt.. Jn̄ inſidie: vt ibi. Facte ſunt inſidie a iude is nauigaturo in ſyriā

Ad declinandū.

Degredior dic declinor dic degrador addis
Declinare notāt ſunt hec tibi verba ſoluta
De grado declino potius tū approbat vſus.

Degdior aris vel deg̃do as are ſt aliquē de gradu dignitatis depo nere: vt cleric9 maleficus ſolet deg̃dari. Degredior eris. achterwaert gaen: vt diſcedendo degrediť Declinor aris ł declio declias. hoeghen. pſ̄. Declina a malo ⁊ fac bonū.

Ad prandendū

Eſt ianctor prime ſic ⁊ ſua ꝯpoſitiua.
Qḋ prandere notat ſummo de mane ſolutū
Et cum p̄dictis verbū ianctaculor aſſit

Ianctor aris ſt ſummo mane comedere: vt obſtāte precepto ieiunij hodie nō ianctemur. vel ianctio ianctas poniť ꝓ eodem. Un̄9. Ianctor deponēs iācto neutꝝ ſuo eodem. Sēſu ſunt paria ſunt hic ianctacula di cta. Ianctamur mane cenam9 veſpe facto

Ad ſpoliandū

Predor dep̄dor ⁊ cetera ꝯpoſitiua
Deſpoliare notant ⁊ quarto iungere debes

Predor aris berouē. Jn̄ p̄da een roef: vt ibi Diuiſa ſunt illius ſpo lia capta p̄da ſua Dep̄dor aris berouen. Trenoꝝ. iij. Oculus meus dep̄datus eſt aīam meā

Ad flendū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Eſt lachrymor ꝑme ſimul ⁊ ſua ꝯpoſitiua.
Nõ lachrymor tranſit nec q̄ ꝯponis ab illo.

Lachrymor aris beſcreyen. Joã. xi. Lachrymatꝰ ē ieſus Apoca. vij
Abſterget ds oēm lachrymã. ⁊ c. Collachrymor aris ſt ſil' lachrymari.
vt q̄d hoīs ſis neſcio q̄ mihi lachrymãti tã facile collachriaris Jllachri
mor ſt itꝰ triſtari. Boetiꝰ Meſtꝰ illachriat̄

Ad ſpernendū.

Abominor cedat qd̄ non ꝯmittere debes.
Et tibi ſit prime quarto q̊ȝ iungere debes

Abominor aris ſt execrari. Ps̄. Uir ſanguinū ⁊ doloſum abomina
bit dn̄s Jn̄ abomīatio. Ps̄. Poſuerūt me abominationes ſibi.

Ad ſermocinandū

O melior dicas tu ſermocinor ſupaddes.
Sermocinare notant ⁊ ſunt hec verba ſoluta.

Sermocinor aris ſt p̄dicare: vt egregie ſermocinatus ē plebanꝰ
Omelior aris ſt omeliã p̄dicare

Ad oſculandū

Oſculor ē prime quartū vult oſculor illū.

Oſculor aris ſt oſculū dare. Cãti. p̄. Oſculet̄ me oſculo oris ſui. Jn̄
oſculū. Lu. xxij. Oſculo filiū hoīs tradis

Ad ſupbiendū

Emulor ac inflor ãpullor ſunt tibi prime.
Jſta ſupbire ſignant ſunt atqȝ ſoluta.

Emulor aris ſt diligere: vt. ij. Cor. xi. Emulor vos dei emulatione
Scd̄o ſt inuidere. Rõ. xiij. Nõ in ꝯtētione ⁊ emulatione. Jn̄ emulus. i.
aduerſariꝰ. vt emuli mei diu latuit neq̄cia nūc mihi īnotuit. Jnflor
aris ſt ſupbire: vt aſpnat̄ q̄ inflat̄ Ampullor aris ſt tumere ⁊ ſupbiſ
verbis īflari. Jn̄ ampulla. i. ſupbia: vt ibi. Quid ꝓdeſt bulla qd̄ ꝓdeſt
ampla cuculla. Mētis in ãpulla cū ſit deuotio nulla. Horatiꝰ Proijcit
ãpullas ⁊ ſeſquipedalia verba. hy ſprecket koſtelike eñ grote woerden
daert ſtuck vã een voet lanc is

Ad pacificandū

Jntranſitiuū vult pacta notare paciſcor.
Et ſua ꝯpoſita que ſup commodat vſus

Paciſcor eris ſt ī pactū accipe ſicut pãgo. Gen̄. ix Recordabor federis
mei qd̄ pepigi vobiſcū Scd̄o ſt ꝓmittere. Lu. xxij. . Pacti ſunt illi pecu
niã dare. 3° ſt amiciciã firmare Uñ. ij. parali. xxiij. Pepigit ioiada fe
dꝰ int̄ ſe ⁊ regē. q̄rto ſt een onerdrach makē. Job. xxxi. Pepigi fedꝰ
cū ocul' meis vt nõ cogitarē de v̄gīe Cõpaciſcor eris mededrede ma
kē. of mede ouerdragē: vt datis dextris ꝯpaciſcebãt̄. Repaciſcor eris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ſt iteꝝ ꝯpactū inire Ad trāſgrediendū

Trāſgredioꝛ tranſire notat quartūqꝫ requirit

Trāſgredioꝛ eris ouergaen: vt ponte iſolā trāſgredimur. Scd̄o ſt ouertredē: vt ibi. q̄ potuit trāſgredi ⁊ n̄ ē trāſgreſſus Jn̄ trāſgreſſoꝛ een ouertredꝛ: vt ibi Miſerās p̄cepti trāſgreſſorē Ad expiendū

Experioꝛ ſimul expꝛtoꝛ ꝯiungito quarto.

Uſus dat primū. dabit ars ſed ſola ſcd̄m

Experioꝛ iris ondſoeckē: vt expire idoneū ſi miſtꝛ accepis. Ecci. viij Qui cuſtodit p̄ceptū n̄ expief q̄cq̄ȝ mali Jn̄ expt⁹ ondſocht. Ecci. xxiiij Uir ī multis expt⁹ cogitabit multa Jn̄ expiētia: vt ibi Expiētia ē reꝝ magiſtra. Expiētia facit artē. iexpientia vero caſum Exptoꝛ aris ſt frequēter res expiri Ad venandū

Aucupoꝛ ⁊ venoꝛ duo ſunt venantia v̓ba.

Venoꝛ eq̊s pecudes ego callid⁹ aucupoꝛ auceps

Vult venoꝛ quartū. dic aucupoꝛ eſſe ſolutū

Aucupoꝛ aris ſt aues cape. Ouidi⁹ in ep̃lis. Aucupoꝛ īfelix incerte murmure fame Jn̄ aucupiū. i. captura auiū Uenoꝛ aris iaghē. Machabee. vij. Uir frēm ſuū venaf ad mortē Jn̄ venatoꝛ. Eccleſiaſtes. vij Jnueī amarioꝛē morte mulierē. q̄ laq̄us venatoꝝ ē. Gen̄. xxij. Aufer m̄i de venatiōe tua vt comedā. Scd̄o venoꝛ ponif ꝓ īueſtigare: vt ibi. Cūȝ venatu aliq̄d attuleris fac mihi īde pulmētū Ad iiuriandū

Hec iniuria ſit iniurioꝛ inde creatur

Terno vult addi velut hic iniurioꝛ illi

Jniurioꝛ aris ſt iiuriā facere: vt hac ī re iiuriaris m̄ Jn̄ iniuria Mat. xx. Aice n̄ facio tibi iniuriā. tolle. ⁊ c. Ad minandū

Cōminoꝛ atqꝫ minoꝛ duo deponētia v̓ba.

Que poſcunt ternū quartū q̄nqꝫ requirunt

Minoꝛ aris dreigē: vt is m̄ mortē minaf Jn̄ mine miaꝝ dreiwinghe Act. ix. Saulus adhuc ſpirās minaꝝ Cōminoꝛ aris. i. ſil̄ miari: vt hoīes feri de facili necem ꝯminanf Ad piſcandū

Piſcoꝛ piſcaris ē prime ſitqꝫ ſolutum

Piſcoꝛ aris viſſchen. Joā. xxi. Uado piſcari. Jn̄ piſcatoꝛ een viſſcher Mat. iiij. Faciā vos fieri piſcatores hoīm Expiſcoꝛ aris vyt viſſchen: vt expiſcari mare nequit Ad dignandum

Dignoꝛ cōdignoꝛ tibi prime ſunt duo v̓ba

Que poſcunt ſextū ſunt ⁊ q̄nqꝫ ſoluta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Infinitiuis poteris ꝯiungere ſepe.
Dignor aris geweerdigē. vt ibi Digre me laudare te virgo ſacrata Jn̄ dign9 Lu. x. Dign9 ē operari9 mercede ſua Maria ē oī laude digniſſiā
Dedignor vō weerdigē vt cur tua me ſocietate ddigris Ad dn̄andū

Dic dominor dic p̄dominor ⁊ principor adde.
Hec tibi ſunt p̄me dic principor eſſe ſolutū
Sed dominor ternū caſum vult ſepe ſecundū.
Dn̄or aris heerlicheyt hebbē. Ps̄ Dn̄are ī medio īimicoꝝ tuoꝝ Lu. xxij
Reges gētiū dn̄anī eoꝝ Predn̄or aris ēt idem. Principor aris ēt idem
Mat. x. Qui videnī p̄ncipari gētib9 dn̄anī eis Ad populandū

Dic populor dic depopulor ꝯtraria verba
Que poſcūt quartū pariter duo ſunt tibi p̄me.
Populor aris vſtropēt vt dudū leodiēſes miſerrie populati ſunt De
populor ēt valde deſtruē: vt tā vrbes q̄ȝ viculos depopulati ſunt.

Cōuentor prime conuentū p̄bet honoris.
Sed nunq̄ȝ tranſit conuentor dico mg̃rm
Cōuētor aris ēt ꝯuētū facere ł celebrare Jn̄ ꝯuēt9 Ps̄. ꝓtexiſti me, d̄s
a ꝯuētu malignātiū Ad dubitandū

Contor hȝ primā pariter dubitare notabit
Et ſua cōpoſita q̄ cuncta ſoluta notabis
Cōtor aris ēt dubitare. ꝑq̄rere. ſcrutari Un̄9 Cōtor ꝯq̄ro ꝯtor dubitoq̄ȝ
mororq̄ȝ. Percōtor aris ōdſoeckē. Terēti9 Nō tua n̄ itereſt deſine ꝑcō
tari. Sȝ ꝑcūctor aris ēt v waechtē vt te h tō dielicaſſū ꝑcūctabor. Scd̄o
ēt hitare: vt ꝑcūctor dauātrie Jn̄ ꝑcūctatio. i. mora Ad p̄uaricād̄ū

Preuaricor prime tibi deuaſtare notabit.
Cōſtruitur ſexto mediante p̄poſitura
Preuarico prime raro reperitur in vſu.
Preuaricor aris ł p̄uarico p̄uaricas ouertredē. Un̄ ē Macha. vij. pa
rati ſum9 magis mori q̄ȝ paratas dei leges p̄uaricari Jn̄ p̄uaricatio.
vn̄ Eze. xviij. ꝓijcite a vobis oēs p̄uaritōes vrās Jn̄ p̄uaricator Eſa.
xlvi. Redite p̄uaricatōes ad cor Ad calumniandū

Eſt tranſitiuū primeq̄ȝ calūnior extat
Et poſcit quartū dic ergo calūnior illū
Calūnior calūniaris vel calūnio calūnias ēt rep̄hendere falſo accuſa
re. terrere. cauſari. fruſtrari. ludificare. Unde pſalmiſta. Non calum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

nienť me ſuperbi Jn̄ calūniās Un̄ p̄s . Nō tradas me calumniātib9 me
Jn̄ calūnia . Ps̄ : Redime me a calūnijs hoīm Ad interp̄tādū

Interp̄tatur deponens eſſe ꝓbatur .
Et quartū querit velut ē interp̄toꝛ illū .

Interp̄toꝛ aris ẜt exponere vnā linguā in aliā . Un̄ Neemie . viij .
Cōgregati ſunt ad eſdrā ſcribā vt interp̄tareť eis ꝟba legis Mat . p̄ .
Nomē e9 emanuel qđ interp̄tať nobiſcū deus Jn̄ interp̄tatio Judi . vij
Audiuit gedeon ſomnū ⁊ interp̄tationē e9 Ad fabulandū

Fabuloꝛ ⁊ ventoꝛ ⁊ q̄ componis ab illo
Eſſe ſoluta notes . ſiť oīa ſunt tibi prime .

Fabuloꝛ aris ẜt fabulas dicere vel flāt : vt q̄ꝫplurimū fabulať poeſis
Fabuloꝛ venit a fabula . Ps̄ . Narraueȓt mihi iniq̄ fabulatioēs ſꝫ non vt
lex tua Uētoꝛ aris ẜt ventū ꝑ os emittere . Ad ꝯuocandū

Cōcionoꝛ prime confirmes eſſe ſolutū
Cōuocare notat dic hi bū concionantur .

Cōcionoꝛ aris ẜt ꝯcentū facere . vel ad pp̄ľm alloq̄ Un̄ Act . xij : Con
cionabať ad eos pp̄ľs Jn̄ ꝯcio . Un̄ Neemie . v . Congregaui aduerſus
eos ꝯcionē magnā Ad rationandū .

Dicas rationoꝛ qđ verbū ſit rationis
Hoc tibi ſit prime pariter dic eſſe ſolutū

Rationoꝛ rationaris ẜt rationabiliter loq̄ : vt diſcretoꝝ ē rōnari . ir
rationari vero degeneꝝ ē Ad haſtiludendū

Dic haſtiludioꝛ dicas pariterq́ꝫ quiritoꝛ .
Hec duo ſunt prime ſunt h̄ ſiť ambo ſoluta

Haſtiludioꝛ aris ẜt cū haſta ludere : vt nō ſcholariū ſꝫ quiritū ē haſtilu
diari Jn̄ haſtiludiū : vt in carniſpriuio haſtiludia frequentanť . Quiri
toꝛ quiritaris ẜt idem Ad ſeruiendū

Anheloꝛ ancilloꝛ ſeruoꝝ ſunt duo verba .
Que duo ſunt prime ſꝫ terno conſociabis

Anheloꝛ aris ẜt ſeruire : vt futuro verna paꝝ valitur9 erit maioꝛib9
pauꝑ āhelari abhoꝛrēs Sꝫ āhelo āhelas ẜt feſtīaē ľ libꝛos īuiſere haud
paꝝ āhelo Ancilloꝛ aris vel ācillo ācillas ẜt ſeruire : vt ibi ꝑmaxime
erit vicio . malle ociari q̄ꝫ ancillari Ad geniculandū

Regi celoꝝ geniculoꝛ omnipotenti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hoc verbū prime tibi ſit ternumqꝫ requirit

Geniculoꝛ aris ſt genua flectere: vt laudū cupidi ſibi volūt genicular. Clientū is hero gratioꝛ. q̄ crebrius geniculari edoctus ē   Ad periclitādū

Dico periclitoꝛ atqꝫ periculoꝛ iſta periclū.
Significant. ꝑme ſunt ambo verba ſoluta.

Periclitoꝛ aris ſt periculū incurrere vel diſcrimē: vt ad ꝑnus difficultatē femine periclitāt Apl's: periclitamur oī hora. periculū. i. experimētū Terētius ī eunucho. Fac ꝑiculū in lr̄is. fac ī paleſtra. ꝑs Pericula īferni īuenerūt me. Periclitoꝛ aris ſt idem.   Ad cachinnandū

Intranſitiuū ſignat ridere cachinnoꝛ
Sed tū antiqui neutꝝ fecere cachinno

Cachinnoꝛ aris l' cachinno cachīnas ſt ridere cū deriſiōe. ouer den balckē lachen: vt nō ē ſapiētis defacili cachīnari Jn̄ cachinus. i. riſus īmoderatus: vt ſit riſus tuus abſqꝫ cachinno.   Ad grāmaticandū

Grāmaticoꝛ de grāmatica cenſetur oriri
Rhetoricoꝛ de rhetorica vult ſumere formā.
Deponēs ꝑmū. reliquū dat q̄nqꝫ ſoroꝛes.
Oīa ſunt prime pariter dic eſſe ſoluta

Grāmaticoꝛ aris vel grāmatizo grāmatizas ſt grāmatice loq̄ vel grāmaticā tractare vel ſtudere: vt abſqꝫ pari is grammaticat   Rhetoricoꝛ aris ſt lepide loq̄: vt ꝑmaxime eloquētie vir rhetoricat

Ad philoſophandū

Philoſophoꝛ prime qd̄ format philoſophia
Intranſitiuū cenſebis hoc foꝛe verbū

Philoſophoꝛ aris ſt philoſophiā tractare ſtudere vel docere. ꝛ venit a phīa Eſt āt ſumma phīa meditatio moꝛtis ꝯtinua Jnde philoſophus. i. amatoꝛ ſapientie.   Ad poetandū

Dico poetoꝛ dico ſophiſmoꝛ ſunt duo ꝑme
Adde ſophiſtoꝛ ꝛ his dicas ſic eſſe ſoluta.

Poetoꝛ aris ſt fingere carmīa ad inſtar poete: vt q̄uīs poetāt nōnulli atm̄ his ꝑraro arridet ipſa poeſis. Greciſta. Arte poetria fungoꝛ dū fingo poema. Ipſe poeta vocoꝛ. ſit fictio dicta poeſis.   Sophiſmoꝛ aris l' ſophiſtico cas ſt decipere verboꝝ inuolutionibus. Et dr̄ ſophiſta id ē in loquēdo deceptoꝛ. vboꝝ intricatoꝛ. apparēs ſapiēs ſꝫ nō exn̄s. Jn̄ ſophiſticus. i. fraudulētus vel deceptoꝛius. Ecci. Qui ſophiſtice lo

quīt odibilis ē
Ad vagandū

Eſt vagor prime ſit ⁊ ſua ꝯpoſitiua
Intranſitiua tu cenſes hec fore verba

Uagor aris ſt diſcurrere. errare. ſpaciari: vt heſterno veſperi vagabamur incerti. Cāti. p̄. Uagari incipiā poſt greges ſodaliū tuoꝝ Lucanꝰ Nobilitas cū plebe pꝫ lateqꝫ vagat̄ Jn̄ vagus .i. indomitus Uagor cō ponit̄ vt ꝯuagor. deuagor. diuagor. euagor. ꝑuagor. girouagor. a qua girouagus: vt plurima mentiunt̄ girouagi. die lantlopers liegē vel

Ad fatiſcendū

Dicas fatiſco fatiſcor ſunt duo verba
Deficioqꝫ notant ⁊ ſunt hec v̄ba ſoluta.
Nos qꝫ fatiſco veteres dixere fatiſcor

Fatiſco cis ſt abundā̄t hiſcere ⁊ ſcindi: vt iſte paries rimis fatiſcit. i. ſcindit̄ Scd̄o ſt laſſari. marceſcere. deficere. Un̄ de ſcō martino legit̄. Artus febre fatiſcētes Fatiſcor fatiſceris hꝫ feſſus ſum in p̄terito: ⁊ ſt idem. Jn̄ defitiſcor defitiſceris ſt deficere. fatigari. vinci. Jn̄ defeſſus .i. laſſus

Ad implendū

Exequor implere ſignat quartūqꝫ requirit
Exequitur regis mandatū quiſqꝫ fidelis.

Exequor exeq̄ris ſt aliq̄d ꝑficere Un̄ Deu. xvi. Qd̄ iuſtū ē exeq̄ris Scd̄o ſt ſeq̄ vel iſtare ad aliq̄d faciendū Jn̄ executio ⁊ exequie. i. officia diuina q̄ fiunt circa ſepulturā

Ad crapulandū

Crapulor ⁊ bacchor ⁊ q̄ componis ab illis
Eſſe ſoluta notes q̄ ſignant ebrietatē

Crapulor ris ſt ſupflue mā̄ducare. bibere. iebriari. Ps̄ Tāqꝫ potēs crapulatꝰ a vino. Crapulo crapulas ſt idē ⁊ venit a crapula. Crapula ſm papiā ē immoderata voracitas dicta q̄ſi cruda epula. cꝰ cruditate grauat̄ cor ⁊ ſtomachꝰ turbat̄ Et ē potꝰ cibiqꝫ. Lu. xx. Uidete ne ḡuent̄ corda vrā crapula ⁊ ebrietate Ecci. xxvij. ꝓpter crapulā multi perierūt.
Bacchor aris ſt furere l' inſanire ꝓut hoīes faciunt baccho vel vino pleni. Debacchor aris ſt valde īſanire l' a furore ceſſare

Finiūtur Verba deponentalia. zwollis per me Petrū de os.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Textus equiuocoꝛuꝫ cum cōmento.

KONINKL. BIBLIOTHEEK 'S GRAVENHAGE

171 G 108 / 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Secundo

Nomē ſigt trahit̄.ꝓfert̄.vtrumqꝫ

Colligit.autoꝛat.inſpirat.pꝛogrediturqꝫ

Concludit.pꝛiuat.diſponit.ſeparat.infert

Pꝛincipiū cauſam loca.temp⁹ ſignat ⁊ oꝛtū

Pn̄s liber cui⁹ ſubiectū eſt variarū dictionuꝫ tam declina/
biliū qꝫ indeclinabiliū equiuocatō.⁊ earūdeꝫ ſm oꝛdinē alpha
beti explicatō.Diuidit̄ in tot ꝑtes q̄t autoꝛ ponit h̄ dcōnū equi
uocatōes.Et ꝑmo ponit eq̇uocatōꝫ iſti⁹ lr̄e a.dicēs ꝙ li A qn̄ꝫ
eſt no⁹ neutri generis indeclinabile ⁊ material'r poſitū.⁊ ſic eq̇/
uocat̄ ad tria.Pꝛio trahit̄.i.ſcat ꝓtractōeꝫ litteralē Iſto mō di
cim⁹ ꝙ a ē figura triangular̄.Scd̄o mō ꝓfertur.i.ꝓlatōem r̄pn̄
tat.⁊ ſic dicim⁹ ꝙ illa dictio rhoma termīatur in a.Tertio mō
colligit vtrūqꝫ.i.ſil'r impoꝛtat ꝓlatōem ⁊ ꝓtractionē Uel colligit
vtrūqꝫ.i.li a qn̄qꝫ in oꝛōe geīat̄.vt ibi dixi a a a dn̄e puer ſū ne/
ſcio loq̇.Tūc ibi autoꝛat.Autoꝛ ſubdit eq̇uocatōem iſti⁹ dcōis
a in quantū eſt pꝛepoſitio. Unde vt ſic equiuocatur ad multa.
Pꝛio mō autoꝛat.i.impoꝛtat autoꝛitatē vt ibi.Om̄is ſapiē/
tia a deo eſt.i.autoꝛitate dei.Sil'iter ibi A dn̄o factuꝫ eſt iſtud.i.
autoꝛitate dn̄i.Scd̄o mō in ſpirat.i.impoꝛtat inſpiratōneꝫ vt
ibi Reſponſuꝫ accepit Symeon a ſpū ſancto.i.ab inſpiratōe ſpi
rit⁹ ſancti.Tertio mō ꝓgredit̄.i. impoꝛtat ꝓgreſſionē vni⁹ rei
ab alia.vt ibi Spūs ſcūs a patre et filio non factus nec creatus
nec genitus ſed pꝛocedens.Quarto concludit.i.eſt nota cōclu/
ſionis vt.Iſte arguit a ſili.i.cōcludit Uel cū dicit̄.vnde locus
Reſpōdetur a ſili.Quīto pꝛiuat.i.eſt nota ꝑuationis vel abla/
tionis vt iſte aufert a me togā.Et hoc ſepe ꝯtigit in ꝯpoſitōe vt
amens.i.ſine mente.vl' achephal⁹.i.ſine capite. Sexto diſpō/
nit.i.eſt nota diſpōis oꝛdinalis.vt iſte ſedet ſecūdus a Ioāne.
Septio ſeparat.i.ſeparatōꝫ impoꝛtat.vt loyca diſcernit veꝝ a.
falſo.Octauo infert.i.impoꝛtat illatōeꝫ alic⁹ paſſionis ab extri
ſeco.vt ſcolaris coꝛrigit̄ a mgr̄o. Nono notat ꝑncipiū.vt petr⁹
hyſpan⁹ incipit librū ſuū a ſono.,Decio ſignificat cāꝫ.vt a voce
tonitrui tui foꝛmidabant.i.vox tonitrui tui ē cā foꝛmidīs.Un
decimo ſcat locū.⁊ hoc dupl'r. Uno mō cū motu vt Lucas in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

paſſione dñi. Hic ſubuertit ppl'm incipiens a galilea vſq; huc. Alio mõ ſ̄cat locũ ſine motu.ſiue ꝑmanentiã in loco.vt ſede a dextris meis. Duodecĩo ſ̄cat tp̄us.vt in p̄s. A ſeculo ⁊ in ſeculuz tu es.i.a tp̄ibꝰ ſeculi. Tredecimo et vltimo ſ̄cat ortũ ſeu origi/nẽ rei. vñ matheus. Oẽs generatõẽs vſq; ad tranſmigrationem babilonis.a Dauid ortũ habent.

Turba ſupſtitio.ꝓtectio gratia vana

Actio ꝑs hoĩs pars alitis hec notat ala.

Hic au.po.eq̃uocatõez hꝰ noĩs ala dicens ꝙ ala p̃mo ſ̄cat tur/bã in anteriori ꝑte accutã ita ꝙ p̃mo ordinat̄ vnꝰ deinde duo et ſic de alijs. Vñ in libro de alexãdro magno legit̄. Improuiſꝰ adẽ hoſtis ⁊ explicat alas. Scd̃o ſ̄t ſupſtitionẽ.i.vanã religionez vel falſam ſcitatem. Vñ legit̄ de ypocritis ⁊ phariſeis. Cũ tp̄us habent extendũt alas ſuas.i.falſaz ſanctitatẽ ipoꝝ. Tercio mõ ſ̄cat ꝓtectionẽ.vñ in p̄s. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me dñe id eſt ſub munimẽto tue ꝓtectionis. Quarto ſ̄cat grãm ꝓmo/uentẽ ad ſtatũ felicitatis.vñ Berñ. Quãuis hõ ꝓſper ꝟtutuz ſi caret alis.ad celi paſcã nõ habet vñ volat.i.q̃uis hõ fuerit di/ues ſi nõ habuerit grãm dei nõ venit ad celũ. Quito ſ̄cat vanã actionẽ vñ. Ecce mulieres egredientes in ala.i. ſupbia in alis ip/ſaꝝ.i.in vanis opibus. Sexto ala ẽ ꝑs hoĩs ꝑ quã fit ample/xus vt in Deutronomio. Aſſumpſit eũ dñs in alas ſuas. Se/ptimo dr̄ ꝑs auis mediãte qua volat.vt patet in his verſibus. Qui caret alis ⁊ ſine ſcalis tendit in altũ. Nõ dubitẽ quin ꝓpe/rem dat ad infima ſaltũ. Itẽ extra lr̃am hoc nomẽ ala ſ̄cat feſti/nationẽ.vt ibi. Timor addit pedibus alas. Timor.i.formido addit alas.i.feſtinationes pedibus ſp̄ pigri. Notandũ ꝙ alo as are.idẽ ẽ qd̃ volare. Inde ala de q̃ in lr̃a. Vel dr̄ ab alo. is ere.i. nutrire.q2 mediãtibꝰ alis aues nutriũt ſe. Ab ala venit ales. id eſt velox ⁊ ſic ẽ cõis.generis. Ab ala dr̄ alatus a.ũ.i.hñs alas Itẽ in textu ponitur alitis gtũs huius nominis ales femĩ gene/ris.put eſt idem quod auis.

Diſtinguit differt.ꝯformat ſicq; refertur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Aut cõfert.aut non.ꝑtitur.diuidit vnit:

Alterat atqꝫ modum variat de noie tranſit.
Hic au.po.eq̇uocatõez hꝰ nois alter di.ꝙ alter aliqñ põnit di/
ſtinctie.i.iportat diuerſitatẽ accñtalẽ.vt ſoı̃.comedẽs ẽ alr̃ a ſe/
ipo nõ coedẽte Scd̃o differt.i.fcat drãm vel diuerſitatẽ eẽntia
le.vt ſortes eſt alter q̃ꝫ plato.i.aliꝰ ab eo.Tercio mõ ꝯformat.i.
fc ꝯformitatẽ ſiue ſılıtudinẽ.vt ille ẽ alter phs in dictꝫ ſuis.i.
ꝯpar phõ.ł ille ẽ alter catho.i.ſapiẽs quẽadmodũ catho Quar
to ponit relatiue.vt vnꝰ iſtoꝝ currit ꝛ alter ſcribit.Quito ꝯfert
id eſt iportat ꝯpatõez ꝛ hꝫ dupłr.qꝛ vł notat ꝓpam cõpacõez.vt
ſortes eſt alter q̃ꝫ plato.vł impropaꝫ.vt ſortes ẽ alter q̃ꝫ aſinus
Uñ ꝯpatio ꝓpa fit int illa q̃ ſtꝫ eiuſdẽ ſpẽi.ſꝫ ꝯpatio iproprıa
fit inter illa q̃ ſunt diuerſaꝝ ſpẽꝝ.Sexto nõ ꝯfert.i.nõ impor/
tat ꝯpatõez.vt aſinꝰ eſt alter a leone.Septio fc ꝑtitõez.ꝛ vt ſic
eſt ſignũ ꝑtitiuũ.vt al ter illoꝝ currit.Octauo diuidit.i.im por
tat diuiſionẽ.vñ in epła.Nã deꝰ a nob alter ꝛ alter erit.i.diuiſus
Nono vnit.i.fc vnionẽ.vñ Paulus.Alter alterius onera por/
tate.i.ſitis ꝯcordes ꝛ inuicẽ ꝯpatiẽtes.Decimo alterat.i.fc alte
rationẽ.i.mutationẽ accñtaleꝫ.vt vſus ẽ altera natura.i.imutat
et alterat naturã.ꝛ ſic ſepe ponit li alius.Uñ Job.Queꝫ viſurꝰ
ſum egoipe ꝛ nõ aliꝰ.i.nõ alteratꝰ.qꝛ in nouiſſimo die videbiꝰ
xp̃m in corpe reaſſumpto.Undecio variat modũ.i.iportat va/
rietatẽ modi.vt tu es alter q̃ꝫ eſtimabã.i.alteriꝰ modi.Duodeci
mo de noie trãſit.i.tenet adũbialr.vt iſte ẽ alter q̃ꝫ pſumpſiſſem.
id eſt hꝫ ſe aliter.ꝛ ſic ponit ꝑ aliter.Notandũ ꝙ alter ꝛ alius cõ
ueniũt ꝛ drñt.Cõueniũt q̇dẽ in hoc ꝙ ambo ꝯnotãt diuerſitatẽ
Drñt ãt.qꝛ alter ꝓpe facit diuerſitatẽ accñtalẽ.Alius vo ꝓprie
facit diũſitatẽ eſſentialẽ vł ad minꝰ pſonalẽ.Exẽplũ ſcdi in ſim/
balo anaſtaſij vbi dr.Alia ẽ pſona patris.alia filij ꝛc.Iteꝫ ab
alter venit alternus.a.ũ.i.viciſſitudinariꝰ.a q̃ alternare vbũ ac/
tiuũ.i.variare.vł alternatim.i.viciſſim dare.Ab alter venit etꝫ
altero.as.are.i.alteꝝ facere.

Eſt ſimplex aı̃a:vegetabile vitaqꝫ ſanguis

Compoſitũ demon intentio gula voluptas

Hic au.eq̃uocat hoc noꝰ aĩa dĩ.ꝙ aĩa ꝑmoꝰ eſt ſb̃a ſimplex et in corporea.exẽplũ anima creãdo infundit̃ et in fundendo creatur Sc̃do mõ ponit̃ ꝑ aĩa vegetatiua q̃ eſt in arboribus et plantis Tertio mõ eſt idem ꝙ vita.vt bonus paſtor aĩam.i.vitã ꝑ oui/bus ſuis ponit.Quarto mõ eſt idem ꝙ ſanguis.vt ĩ libro regũ vbi dr̃ Inf̃fice me qr anguſtie tenẽt me vndiqꝫ et aĩme adhuc ĩ me eſt.i.ſanguis. Quinto mõ ponit̃ ꝑ toto cõpoſito ex corꝑe et aĩa ſcꝫ ꝑ hoĩe vt in Geñ.vbi legit̃ ꝙ in archa noe erant octo aĩe id ẽ octo hoĩes Sexto ẽ idem ꝙ demon.vt de Salomone legit̃ ꝙ ipſe ꝑ cõiuratõnes cõcluſit aĩas in vaſe vitreo Septĩo dicit̃ intentio.vt aĩa mea in manibus meis.i.intentio. Octauo ſumitur ꝑ gula ſeu voracitate.vñ Iſa. Infernus di.atauit aĩam id ẽ aperuit voracitatẽ.Nono et vltimo ẽ idem ꝙ volũtas.vñ Ja/cob pr̃iarcha In cõſilia impioꝝ nõ venit aĩa mea.i.voluntas mea.Lrẽ extra lrãm ꝑt mentẽ.vt quouſqꝫ aĩas nr̃as dubitare facies.i.mentes nr̃as Notandũ ꝙ ab aĩa venit aĩo as are.i.confortare Iñ ꝑ compõem exaĩare.i.debilitare.Iñ etiã aĩal et eſt illud qd̃ eſt aĩatum aĩa ſenſitiua.Iñ aĩalis adiectm̃ id eſt ad aĩal vel ad animã ꝑtinens.Et dicitur anima ab a qd̃ eſt ſine et me/ne defectus quaſi ſine defectu.

Res viuens animal brutum ſupponere tantum.

Aut habꝫ ad homines.animal q̃ꝫ vocat̃ imago

Hic au.eq̃uocat hoc noꝰ aĩal dĩ.ꝙ aĩal ꝑmo mõ dr̃ res viuẽs.id ẽ ſb̃a aĩata ſenſibilis.et ſic dr̃ in logica ꝙ aĩal eſt genꝰ ſubalternũ Sc̃do mõ ſumit̃ ꝑ bruto.i.pro aĩali irrõnabili.vñ theodolus Res mirãda nimis laxat̃ vox aĩalis.i.aſini Tertio ẽ terminus ſupponẽs materialit̃ vel ſimpliciter vt dicẽdo aĩal ẽ genus.hõ ẽ ſpẽs.Quarto ſumit̃ ꝑ hoĩe.vñ p̃s.Et imples oẽ aĩal bñdictione.i.oẽm hoiem. Quinto ſumit̃ ꝑ imagine vel figura aĩalis viuẽtis.vñ in Apoc. Quattuor aĩalia ibãt et reuertebãtur.i.quatuor euãgeliſte hñtes imagines aĩalium.Vñ figure quattuor euãgeliſtaꝝ patent in his ꝟſibus. Eſt lucas vitulus leo Marcus.auis qꝫ Joãnes.Eſt hõ Matheus.q̃ttuor iſta deus.Eſt hõ naſcẽdo.vitulus mortẽ patiendo Eſt leo ſurgendo volucris quoqꝫ ſumma petendo.

Eſt animus.ratio.ſapientia.vita voluntas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Sit virtus.anima.ſpes.diſpoſitio:cura

Impetus.ingenium:proponit.cōſulit.audet

Cogitat et ſufflat.precōcipit.atqꝫ figurat

Hic au.equocat hoc noꝰ aīmus di.ꝙ aīmus ṗmo mō eſt idē ꝙ rō ſiue diſcretio Exēplum vt aīmus meus dictat hoc.i.rō mea Scđo mō eſt ſapiētia.vt animꝰ impioꝝ peribit.i.ſapiētia Tertio mō eſt vita.vt Suſtinet hec animus cui ſpes ſit ſola tributa.Animus id ē vita ſuſtinet hec ſupple inferiora.cui ſpes ſupple vite eterne ē tributa.Quarto mō eſt idē ꝙ volūtas.vñ In bono aīo iuſti probra tulerūt.Quinto eſt ꝟtus moralis.vñ catho impedit ira aīm Sexto eſt idē ꝙ aīa.et ſic ꝗdam exponūt illud dictū cathonis.Si deus ē aīmus.i.anima nr̄a rōnalis eſt deo compabilis Septimo eſt idem ꝙ ſpēs vt aīm noſtꝝ figere debemꝰ in deo·Octauo ē bona diſpō in mente pconcepta.Exēplum Eſto forti aīo cum ſis dānatus inique Nono ē cura.vñ Ouidius Impedit ingeniū reddit corpus ꝗqꝫ feſſum.Anxietas animi cōtinuuſqꝫ labor.Decimo eſt idē ꝙ ipetus ſeu ipetuoſa volūtas vñ.Boe.Qui ſe volet eē potentē.aīos domet illē feroces.Undecimo ē ingeniū.vt Nō lꝫ exiguis aīos ſbmittere curis Duodecio eſt idē ꝙ ꝓpoſitū vt iſte hꝫ firmū aīm intrādi religionē Tredecio ꝑt cōſiliū vt Ne ſpnas aīm ſapiētis vndiqꝫ totū.Decimoꝗrto ꝑt audatiā.vñ Ora.Uires dāt aīm·ſed ſepe rūt aīoſi.i.audaces Decioꝗnto ē idē ꝙ cogitaº vt i cathōe.Rebus in adūſis aīm ſbmittē noli.Decioſexto ꝑt flatū vel anhelitum·vt aīmus exit a corpe.vel ille hꝫ malū aīm.i.fetidū anhelitū Decioſeptio eſt pcōceptio mētis.vt aīmus meꝰ docuit me bn̄facere.Ultimo figurat id ē ſignificat ideam vel formā ꝓducendā in mēte artificis pconceptā Nota ꝙ aīa et aīmus dr̄nt rōe ſed nō re Dicit em̄ aīa inꝗꝫtum viuificat et vegetat mēbra. Sed dr̄ aīmus inꝗꝫtū ſapit et vult Ab aīmus venit aīmoſus a um.i.audax ſupbus vł fortis Iñ aīoſitas.i.audacia ſeu fortitudo Ab aīmus p copōem deriuat hꝫ et hec vnanis et hoc me vł vnanimꝰ a um.i.cōcors quaſi hn̄s vnū aīm cū alio Inde vnanimitas .i.concordia.Ab animus dr̄ etiā magnanimis et hoc

me.ꝉ magnanim⁹.a.ū.i.magnū hn̄s aīm. Jn̄ magnanimitas.id eſt magnitudo aī. Ab anim⁹ etiā dr̄ hic ꝛ hec puſillanimis .ꝛ h̄ me. vꝉ puſillanim⁹.a.ū.id eſt puſillū ſeu ꝑuū hn̄s aīm Jn̄ puſil lanimitas.i.ꝑuitas aīmi.ſeqꝛ.

Altum ſublime.pontus ſubtile profundum

Uirtutū cumulus nutritū nobile faſt⁹

Hic autor equocat h̄ nomē altū dicēs. ꝙ altū ꝑmo mō eſt ſub/ lime.ꝛ ſic ē adiectm̄.vt alt⁹.a.ū.ꝛ ſic dicim⁹ h̄ edificium ē valde altum. Scd̓o mō ē idē qd̓ mare.vn̄ Ebrard⁹.Dr̄ hinc altū.q̇a vix tāgēs ibi fundū.ꝛ ſic ē ſbſtātm̄.Tercio mō eſt ſbtile.vn̄ p̄s. Accedat hō ad cor altū.i.ad ſubtilitatē ingenij.ꝛ ſic iterꝫ ē adie/ ctiuū.Quarto mō idē eſt ꝙ ꝓfundū.vt iſte pute⁹ ē alt⁹.ꝛ ſic etiā ē adiectm̄.Quito ſɫt ꝯgregacōꝫ ꝟtutū.vn̄ Jſa.Aſcēde in altum tu q̇ euāgelizas ꝛc̄.o p̄dicator diuini ꝟbi aſcēde de ꝟtute ī ꝟtutē Sexto ſɫt nutritū.ꝛ ſic veīt ab iſto ꝟbo alo.is.ere.qd̓ hꝫ altū vꝉ alitū in ſupino.ꝛ ſic dicim⁹. Jſtd̓ alꝉ ē bn̄ qltū.i.nutritū. Sep/ timo ē idē ꝙ noīale.vn̄ ꝟſus.Alto romani nā ſtꝫ de ſanguīe nati Octauo ē idē ꝙ faſt⁹.i.ſupb⁹.vn̄ metriſta.Nō te exalta qm̄ q̇ tē dit ad alta.Nā fit multotiēs de dn̄ante cliens.i.ſuus.Jtez ab alt⁹ veīt alto.as.are.i.altū facē ſꝫ in ſimplici.nō ē vſitatū ſꝫ bene in cōpoſito vt exalto.

Canna ſtilus lignum:vir mobilis hec dat arundo

Hic au.equocat hoc nomē arundo dicēs.ꝙ ꝑmo mō ſɫcat cannā creſcentē in paludib⁹.exemplū.Dū ſpirat vetus fit rūc in arūdi ne mot⁹.Scd̓o mō dr̄ ſtilus ſiue modus ſcribendi.exemplū Ut arundo ſophiſtarꝫ deſipit vbiqꝫ.Tercio mō ſɫt lignū qd̓ mittiꝛ ī hoſtes cui in anteriori ꝑte plūbū eſt infuſum.vn̄ Orati⁹.Qd̓ fugit obtuſum ꝛ hꝫ in arūdiue plūbū.Quarto ſɫt virū inſtabi/ lem.vn̄ in euāge° Quid exiſtis in deſertū videre arundinē ven to agitatā.i.virū incōſtantē.Extra lr̄am ſɫt fiſtulā de canna factā vt patꝫ in hoc ꝟſu.Paſtor ineq̄li modulaꝛ arundine carmē Jtē notādū ꝙ arundo dr̄ ab arceo.es.erē.eo ꝙ cito aret.Jn̄ arundi/ neus.a.ū.i.de arundine factus.Jn̄ arundinetū locus vbi creſcit arundo.Jtē dr̄ıt arundo.irundo.ꝛ erugo.Un̄.Creſcit arundo cantat irundo.fugit erugo.

Eſt argumentũ dubie res quãdo probãtur

Conijcit atqȝ probat preit ac hiſtoria fictum
Hic autor equocat hac no⁹ argumentũ dicens ꝙ argumentum ꝑmo mō eſt idem ꝙ cōfirmatio fcã ꝑ orōem de re dubia et ſic ſui tur a logico vbi dr̄. argumentũ eſt rō rei dubie faciēs fidē. Se/cũdo ē opio ꝓbabil' vel cōiecturatio de aliq̄ re. vñ amb. Hitus viri religioſi ē argumentũ infuſece deuotōis Tertio mō dr̄ eſſe mediũ ꝓbans aliquã cōcluſionē et ſic cōiter dici⁹ hec ꝓpō pt ꝓbari mltis argumētis. i. medijs ſeu rōibus Quarto mō eſt idez ꝙ ꝓhemiũ in q̄ tota materia ſbſeq̄ntis opis ꝑlibat̄. exēplũ. Circa initiũ librorũ opȝ poni argumēta. i. ꝓhemia Quīto eſt idez ꝙ hiſtoria. exēplũ vt in q̄dã ſeq̄ntia vbi canit̄ q̇bus ſe ꝑbuit viuum reſurgēs in mltis argumētis. Ultio eſt idē ꝙ fabula. exemplũ cōiter dici⁹ poete ꝓferũt argumēta. i. fabulas. Et deriuat̄ argumentũ ab iſto v̄bo arguo is ere qḋ eſt increpare. et hȝ argutuȝ in ſu°. Jñ argutus a ũ qḋ tria ſt vñ. Eſt breuis argut⁹ ē calli/dus atȝ ſonorus Jñ argus gi q̇dē vir q̄ rōe diſcretōis ſue dr̄ habuiſſe centũ oculos q̇nq̄ginta añ et q̇nq̄ginta retro ſed nō fuit ita ī re ſed ꝓpter diſcretōez magnã quã habuit Ab argumēto deriuatur argutor aris id eſt augere vel diſputare.

Eſt boreas demon regio venti laterales
Hic autor equocat hoc no⁹ aq̇lo dicēs ꝙ ꝑmo mō eſt vētus ſeptētrionalis q̄ alio noīe dr̄ boreas. et dr̄ aq̇lo q̄i aquã ligãs Nã frigiditas h⁹ vētis aquã facit cōgelari. Scḋo ē regio ſeptētrionalis vt ab aq̇lone pandet̄ oē malũ. Tertio ſt demonē. i. temp/tationē diabolicã ut ibi Surge aq̇lo et veni auſter ꝛc̄. Aq̇lo. i. tēptatio diabolica ſurge. et auſter. i. grã ſpũs ſancti veni Quarto ſt ventũ collateralē q̄ eſt int̄ aq̇lonē et occidentē Un̄ boeti⁹ de cōſolatōe pħie ſic inq̄t Et ſeuis aq̇lonib⁹ cãpus abhorruit

Tela iacit celum diſtinguit litora curuat

Atqȝ ſenes pontes qȝ minatur. ſitqȝ vigellans
Hic autor equocat hoc no⁹ arcus dicēs ꝙ arcus ꝑmo mō ſt inſtrumētũ ſagittãdi vñ ꝑ s Arcũ ſuũ tetēdit et ꝑauit illũ. Scḋo

eſt idē ꝙ iris.i.ſignū future pluuie.ut ponā arcū meū in nubib⁹ celi. Tertio dꝛ curuatura litoꝝ et ſic dꝛ ꝙ aq̄ ꝓfūde faciūt magnā arcū.i.curuaturas magnas Quarto dꝛ icurua° q̄dā hoīs adueiens ei i ſenectute. vt ſenes frequēt hn̄t corpꝫ arc⁹ Quito dꝛ cē ps pōtis.i.ſuſtētamētū pōtis. alio noīe teſtudo ex̄e .pōs iſte p̄les hꝫ arc⁹. Sexto ꝑt hoīeꝫ m nātē. vt nō ſꝑ feriet q̄cūqꝫ miabit arcus.et poni⁹ qn̄qꝫ miat ꝓ miatur cā met Septio vigellat.i.ꝑt inſtrm q̄ corde vigelle tāgunt vt faciāt reſonātiā et h̄ ē factū de lig̃ et crinib⁹ eq̄ꝝ. Octauo ꝑt ſacrā ſcp̄turā. vn̄ p̄s. dediſti timētib⁹ te ſignū vt fugiāt a facie arc⁹ tui.ſ.ſacre ſcp̄ture No no ꝑt ſellā eq̄ ſuppoſitā. vt iſte ſedet i arcu.i.ſella Et deriuat arc⁹ ab arceo es ere qđ ē eq̄uocū. vn̄ Arcꝫ q̄ remouꝫ et cogē dꝛ arcēs

Eſt balans xp̄us mens ſimplex atqꝫ beatus

Quatuoꝛ hec agnus ſignificare ſolet

Hic au. eq̄uocat hoc no agn⁹ di. ꝙ p̄mo° ē balans.i.ouis. vn̄ theodol⁹ Spōte ferēs agnū tal' decet hoſtia xp̄m Scd̄o ē ideꝫ ꝙ xp̄s. vn̄ Jo.baptiſ. demrāns xp̄m digito dixit Ecce agn⁹ dei. Tercio ē mēs imaculata ſimplex et pura. vn̄ in euā°. paſce oues meas et agnos meos.i. ſimplices et imaculatos. Quarto ē hō p̄deſtinat⁹ ad btitudinē. vn̄ in euā°. Cū venerit fili⁹ hoīs i ſede maieſtatꝭ ſue ponet agnos a dextrꝭ ⁊ hedos a ſiniſtrꝭ Agnos id ē hoīes bonos. hedos.i.pctōres Et dꝛ agn⁹ a b agnoſcē qꝛ balatu cog̃ſcit mrēꝫ Et ē ſciēdū ꝙ xp̄s dꝛ agn⁹ ſilr̄itudinarie qꝛ ſicut agnus tp̄e occiſiōis obmuteſcit ita et xp̄us abſqꝫ vllo clamore cōtradictionis patienter mortē ſuſtinuit

Eſt auſter ventus plaga gratia. feruoꝛ amoꝛis

Hic au. eq̄uocat hoc no auſter di. ꝙ auſter p̄mo° dꝛ vētus meridional'. vt nubib⁹ aſſiduis tellus madeſcit ab auſtro.i.a tali vēto. Scd̄o dꝛ plaga vl' regio a q̄ ꝓueīt talis vētus. vn̄ legit ꝙ regia auſtri veīebat ex lōginq̄s ptib⁹ ad regē ſalomonē. Tertio dꝛ grā ſpūſſancti vbi Surge aq̄lo et veī auſter Silr̄ de btā maria magda. legit Flauit auſter et fugiūt aq̄lonē. Quarto dꝛ feruor caritatꝭ ſeu amorꝭ. vn̄ p̄s. deus ab auſtro veīet de auſtro.i.ex fauoꝛe caritatis. Et dicit auſter ab augeo es ere quia talis ventus cum pluuia auget fructus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Azima ſit feſtum paſche ſit et azima panis

Non fermētatus ſit et azimus azima dictum
Hic au.eq̇uocat hoc noᵘ azima vel ſm alios poīt drām inť azi
ma fei gꝫ p̃me ꝺcliatōis et azima neuť gꝫ pl'is nūi ſcd̃e ꝺclinatō
nis et inť azimꝰa uꝫ adiectm̄.di.ꝙ azima fei gꝫ p̃me ꝺclinatōis
ſɫ feſtū paſche vt ī euanᵒ.Erit azima poſt biduū.i.feſtū paſche.
Scd̃o mō ē gꝫ neuť ſcd̃e ꝺclinatōis et pl'is nūi et ſic ſɫ panes
nō fermētatos.vt p̄ceptū erat iudeis ꝙ in eoꝝ paſcha ꝯmederēt
azima.i.panes nō fermētatos Tertioᵒ eſt adiectm̄ et dicimꝰ azi
mus a um.et ſic ē idē ꝙ nō fermētatꝰ ſeu abſqꝫ fermēto.vn̄ in le
uiticis Et comedetis azimos panes cū agreſtis et lactucis Itē
p̄ť p̄dcā extra lrāꝫ azimꝰ ſɫ idē ꝙ iuſtꝰ.exēᵐ hēť ibi Expurgat ve
tus fermētū vt ſitis noua cōſp̄ſio ſicut eſtꝭ azimi.i.iuſti. Notā
dum ꝙ diūſi diūſimode loquūť ꝺ gn̄e ꝺclinatōe et ſignificatōe
iſtoꝝ noīꝫ azima et azimꝰ.vn̄ q̇dā Azima pl'e paēs dicunť hr̄e
Feſtū paſchale p̄me ſit azima vere. Adiectiuať ꝓ iuſto qn̄ locať
Itē aliꝭ aliť. Azimꝰ eſt feſtū paſche.ſūt azima feſti. Azima l'pa
nes azimi ſūt azima dcā. Et dꝛ azima ab a ꝙ ē ſine et zima ferm̄
tum q̄i ſine fermēto.vn̄. Eſt zima fermētū dic azimꝰ inde veire.

Aula domus regis tēplū ꝺſignat ⁊ vſum
Hic au.eq̇uocat hoc noᵘ aula.vn̄ p̄moᵒ dꝛ domꝰ regia.exēpluꝫ
Urſeus et mappa peluiſ ponūť in aula. Scd̃oᵒ eſt tēplū ſeu ec
cleſia.vn̄ p̄s. Adorate dn̄m ī aula ſcā eius.i.in eccā Tertioᵒ dꝛ
cōſuetudo vel vſus cōis.vn̄ in carta caula nō eſt ſed ceſſat ab au
la.i.ab vſu Ab aula veit h̄ et hec aularꝭ et h̄ re.i.ad aulā ꝑtinēs
Iн̄ etiā aulicꝰ a uꝫ.i.ꝯtinue manēs ī aula ſeu cuſtodiēs aulā Iн̄
auleū ei id ē veſtis p̀cioſa pendēs in aula propter oꝛnatū

Eſt annus ſpaciū ꝑs anni dꝛ annꝰ.

Eternū mēſis tamē anno tranſiio lune.
Hic au.eq̇uocat hoc noᵘ ānus di.ꝙ ānus ē ſpaciū ꝑ qd̄ ſol meat
per totum zodaicū et cōtinet illud ſpacium trecentos ſexaginta
quinqꝫ dies et ſex horas Unde p̄s qm̄ mille anni ante oculos
tuos tāq̄ꝫ dies heſterna q̄ p̄terijt Scd̃o mō dꝛ ꝑs āni.vt dꝛ cōi

ter ꝙ xp̄us vixerat ſup terrā tginta tbus ānis cū tn̄ ſolū vixerat tginta duob⁹ ānis et tbus mēſibus vbi tres mēſes ponūtur ꝓ vno āno ꝑ figurā q̄ ne dr̄ ſynodice hūs fieri qn̄ ꝑs ponit ꝓ toto vel caſus. Tertio° dr̄ eťnitas. vn̄ p̄s Et āni tui nō deficiēt id ē eternitates tue fine nō claudunt. Quarto dr̄ mēſis. vn̄ legit ꝙ nabugodonoſoꝛ rex babilōis ſeptē ānis mutat⁹ fuit ī beſtiaꝫ ꝙ ſancti prēs ſic exponūt ꝙ ipe ſeptē mēſibus fuit alienate mētis beſtialit viuēdo. Ultimo dr̄ ānus lunaris. i. ſpaciū tp̄is in quo luna cōplet curſum ſuū in propria ſpera. Et dr̄ ānus ab an ꝙ eſt circū et no nas nare qꝛ ānus nat. i. fluit de vno pūcto ī aliud Ab ānus venit hic et hec ānualis et hoc ānuale. i. ad ānū ꝑti- nens. Jn̄ etiā ānona ānone et ſūt blada q̄ colligunt q̄libet āno Jn̄ etiā āniuſariū. i. cōmēoratio defunctoꝝ Jn̄ etiā anus fei gꝫ . i. vetula qꝛ ml'tos hꝫ ānos Jn̄ h̄ et h̄ anil' et h̄ le. i. vetuſt⁹. Itē ānus ꝯpoit cū ꝑ et dr̄ pennis. i. ꝑpetu⁹ Et ꝯpoit cū bis vt biē- nis h̄ ⁊ hec ⁊ hoc ne. i. duoꝝ ānoꝝ Jn̄ biēniū. i. ſpaciū duoꝝ an noꝝ Et cōformil dr̄ triēnis ſeptēnis et ſic de alijs Itē ānus cō ponitur etiā cū q̄t et dr̄ q̄tennis et eſt interrogatiuū etatis Nā q̄ rendo q̄tennis ē frater tu⁹ bn̄ rn̄detur. ſeptēnis octennis ⁊c̄.

Argutū ſubtile notat reſonat. breuiatqꝫ

Hic au. eq̄uocat hoc no̅ argut⁹ a um. dicēs ꝓmo° ꝙ argut⁹ eſt idē ꝙ ſubtil' et ſic dr̄ argut⁹ q̄ſi argi ꝟtutē tenens de q̄ prius pa- tuit. Sic ſcribit in ſalutatōibus. Uiro arguto. i. ſubtili Scdo eſt idē ꝙ breuis. exemplū Corpis arguti vires tu deſpice nunq̄ꝫ Tertio ē idē ꝙ ſonorus ut iſte cātat arguta voce. i. ſonora Et pꝫ p̄dicta eq̄uocatio etiā alibi. vn̄⁹. Eſt breuis argut⁹ eſt callidus atqꝫ ſonorus Ab argut⁹ venit argutia argutie. i. verſutia

Poſſidet eſt propriū. dat nobile vaticinatū

Auguſtus menſis. qꝫ notat de ceſare dictum

Hic autoꝛ eq̄uocat hoc no̅ auguſtus. dicens auguſtus primo eſt nomē adiectiuū deriuatum ab augeo es ere. eſt idem ꝙ augēs bona tp̄alia laboribus et mercimonijs. Scdo eſt propriū no̅ ceſaris q̄ ſuis tp̄ibus maxie auxit rēpublicā ut Exijt edcm̄ a ce- ſare auguſto. Tertio eſt nomē appellatiuū indifferenter dictum ad oēs impatores romanos ⁊ ut ſic iportat nobilitatē. ut cōiter

ſcribit in lrīs. zigiſmūdo romanoꝝ regi ſp auguſto vn̄ qlibet.
īꝑator tenet augere ⁊ maiorare rēpublicā ⁊ iō qlibꝫ tꝫ vocari pōt
auguſto. Quarto ē diuinator p̄dicēs futura ex garritu auiuꝫ ⁊ ſic
venit ab iſto noīe auis ⁊ guſtꝰ. Quīto ē mēſ. ſ. octauꝰ ī ordīe mē
ſiū in q auguſtꝰ ceſar fuerat natꝰ vl̄ p̄dcūs mēſ iō dr auguſtꝰ qꝛ
in eo fructꝰ terre augētur. Itē eq̇uocatio p̄dcā pꝫ in alijs metris
Auguſtꝰ ti to ceſar vel mēſ hēto. Auguſtꝰ tus tui vult diuinatio
dici. Augeo dat pmū dat guſtus auiſqꝫ ſcdm.

Albus olor color eſt albus: vox alba: tabella.

Eſt albus ſplendens: hiſpania dirigit album.
Hic autor eq̇uocat h nomē albꝰ di. q albus pmo° dr de cigno
i. dr rēs alba a q albedo ſepari nō pōt. Scdo°. dr color diſgre/
gans viſum. vn̄ q color albus creat nūc ē ꝯtrarius albo. Tercō
ſcat puritatē vocis ſeu claritatē vocis ⁊ ſic dr vox illiꝰ ē alba. i.
ſonora. Quarto ſcat tabulā dealbatā in qua pueri diſcunt de/
pingere. ⁊ ſic eſt ſbſtāᵐ feī gꝫ vt alba albe ⁊ vt ſic etiā ſt quandā
veſtē ſacerdotalē quā ſacerdos celebraturus induit. Quīto eſt
idem q ſplendidus exemplū. Iſta virgo albā hꝫ faciē. Sexto ē
qdā color q facies mulieꝝ pingunt ⁊ repit in hiſpaīa ⁊ dr apd
pictores albū hiſpanicū ꝓpter eius excellentiā. Nā p illū colo/
lorē oīs alij colores efficiūt cādidi. Ab albꝰ dr albo as are. id
eſt albū facere. Jn̄ ꝑ cōpoſitionē dealbare. i. valde albare. Jn̄ etiā
albedo es ere. i. eſſe vel fieri albū a q albeſco is ere inchoatiuum.
Inde etiā albumē inis. i. albedo q eſt in ouo. Inde etiā albugo.
inis. i. albedo in oculis. ſequit textus articulo greci.

Articulo greci gaudent ⁊ tpa ſtringit.

Deſignatqꝫ genus inſtat punctū dat et ortum
Autor eq̇uocat hoc nomen articulꝰ di. q articulꝰ pmo° ē ſpā/
lis ꝑs orōnis apud grecos diſtincta ab alijs ꝑtibꝰ ꝑ quā ipi gre
ci ꝯgnoſcūt genꝰ numeꝝ ⁊ caſum ⁊ hāc ꝑtē orōnis latini nō ha/
bent ſed ꝓ ea tria hn̄t ꝓnoīa articularia. Vn̄ floriſta. Articulos
greci ponūt caruere latini. Sed ponūt ꝑtes ꝓ talibꝰ articula/
res. Scdo mō ſtringit tpa. i. ſcat oꝑtunitatē tpis vt i articulo.

ncitatꝫ vera ꝓbat dilectio. Tertio mō importat genꝰ.i.ꝺr ꝺcō
ꝑquā ꝯgnoſcit genꝰ illius nominis cui adiūgit Iſto mō diciꝰ
ꝙ tres ſūt articuli ſeu ꝓnoīa articularia.ſ.h̄ et hec et hoc Q̄rtoꝰ
dicit inſtātia ſeu anguſtia.exēplū . Tp̄is articulo fit notꝰ amicꝰ
amico Quintoꝰ notat pūctū catholice fidei . Iſto mō dicimus
ꝙ xij ſunt articuli fidei Sexto modo ſignificat artum.id eſt mē
brū breue.⁊ ſic eſt diminutm̄ iſtius nominis.artus a.ū. Notan
dū ꝙ articulꝰ extra lr̄am etiā ꝺr q̇dā color rethoricꝰ hn̄s fieri qn̄
plura ſuppoſita reducūtur ad vnū appoſitū abſq; ꝯiūctione ex
emplū . Hō rōnal' prudēs iuſtus ē optimū aīaliū . Etiā ex lr̄a₃
ꝺr nūs q̇dā diuiſibil' ꝑ decē. Et ptʒ de illis duobꝰ ſ̄catis in hoc
verſu. Utit articulus rethor ſic ⁊ nūat. Et ꝺr articulꝰ ab iſto no
mīe artus.a.ū.i.ſtrictus. qđ deriuat ab arceo es ere. de quo patu
it in cōpoſitis ſequitur textus arma bellatur.

Armis bellatur acies ſcindit ſpeculatur.

Hic au.eq̇uocat h̄ nomē acies di.ꝙ acies ṗmoꝰ ꝺr turba hoīm
ad bellandū diſpoſita Un̄ In cāticis. Terribil' vt caſtrorū aci/
es ordinata.i.turba ꝑ̄pata ad bellū. Scđo mō ſcindit.i.ſ̄t acu
tiē cultelle vel gladij ⁊ ſic dicimꝰ. Ille gladius habet bonā acie₃
Tercio mō ſpeculat.i.ꝺr illud mediū in oculo in q̄ ꝯſiſtit virtꝰ
viſiua. Et ꝺr ꝑ oībus ſ̄catis a v̄bo acuo is ere:i.acutū facere q̄r
acies in oī ſua ſ̄catōe ſ̄cat illud quod tendit ad acuciē in vna ꝑ
te. Itē eq̇uocatio iſtius nomis acies patʒ in alio verſu. Un̄ Eſt
acies belli cultelli viſus ocelli ſequitur : Nomē verbale.

Nomen verbale dat quartum ſignficat q₃

Hic au.eq̇uocat hoc nomē acceptio di.ꝙ acceptio ṗmoꝰ ē no/
mē verbale.⁊ ſic ſ̄t tria ſicut oē nomē v̄bale in cio termīatū.pri
mo ſ̄cat actōem accipiētis.ſcđo paſſionē rei apte ⁊ tercio rē acce
ptā. Scđoꝰ dat gratū.i.notat gratuitatē. vn̄ in actibꝰ aplorū.
Nō ē pſonarū acceptio apud deū. Iū h̄ ⁊ hec acceptabil' ⁊ h̄ le.i.
gratus. Tercioꝰ ſ̄cat ſ̄catō₃ ꝑ aliquā dctōe₃ iportatā. Sic di/
cimꝰ cōiter. Illa dcō diuerſas h₃ acceptōes.i.multa ſ̄cata. Itē
extra lr̄am ē idē ꝙ delectatō. vn̄ de Maria magdalena legit. Fi/
delis ſ̄mo ⁊ oī acceptōe dignꝰ.i.delectatōe. Et veīt ly accepꝰ ab
iſto v̄bo accipio quod eſt compoſitum ab ad et capio Sequi
tur textus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Rem triplicat v̾bale necat regimē veniā dat

Non eget. et remouat vincturam mobilis a ſe

Non regit obliquū nō euocat et regimento.
Hic au. eq̄uocat h̄ nomē abſolutio. vn̄ p̄mo⁹. eſt nomē verbale.
⁊ ſic triplicat ei⁹ ſ̄catū ſicut quodlibet nomē v̾bale in io termia
tū. Significat em̄ rei abſoluētis actōez. i. rei abſolute paſſionē
⁊ mediū inter rē abſoluētez ⁊ rē abſolutā. Scd̄o negat regimē.
id eſt d̄r ꝓꝓetates dctōnis in orōne poſite q̄ nō regit̄ ab alia di
ctione vt dicendo deus in celo ſedes ei⁹. Tert io dat veniā. i. re/
miſſionē pctōꝝ vt ſacerdos audita ꝯfeſſione alic⁹ dicit. Abſolu
tionē oīm pctōꝝ tuoꝝ tribuat tibi. ⁊c̄. Quarto nō regit obli/
quū. i. d̄r ꝓprietas alic⁹ verbi nō potētis regē actm̄ caſum p̄ter
actm̄ ꝓprie ſ̄catōis vt cū dicim⁹ ſto curro ⁊ ſic de alijs ſunt v̾ba
abſoluta. Quīto nō euocat. i. d̄r ꝓꝓetates dcōis nō potētis fa/
cere euocationē vt ponit priſtian⁹ di. q̄ obliq̄ ꝓnoīm reſpcū ver
bi ꝑſonalis ſunt abſoluti. i. euocatōem facē nō p̄nt. Sexto nō
eget regimēto. i. ē ꝓprietas dictionū in orōne poſitaꝝ q̄ nō regū
tur ab aliquo regente exp̄ſſo. vt dicim⁹ cōiter q̄ ablatiui in deſi/
gnatione ꝯn̄tie poſiti ſunt abſoluti. Septimo remouet a ſe iun
cturā mobil'. i. d̄r ꝓꝓetates noīs ſbſtātī qd̄ nō indiget adiectiali
t̾mīatōe vt dicim⁹ q̄ iſta noīa de⁹ pax guerra iuſticia ⁊ ſic de a/
lijs ſunt abſoluta hoc eſt nō petūt additionē noīs adiectiui.
Nō em̄ optet dicē bon⁹ de⁹ vl' mal⁹ diabol⁹ q: de⁹ vel pax in ſe
īcludit bonitatē. Sil'r dyabolus ⁊ guerra maliciam.

Eſt mēbrū cartilago. ſtrepit atq3 repenſat.
Hic autor eq̄uocat hoc nomē auris di. q̄ auris p̄mo mō eſt ꝑs
capitis vbi ꝯſeruat̄ virtus auditiua. Vn̄ In verbis fatuos aſt
nos ꝯgnoſce ꝑ aures. Scd̄o mō d̄r mollicies oſſis ex̄ns in aure
vn̄ in veteri teſtamēto p̄ceptū erat iudeis q̄ ſi iudaycus puer fu
erit feīa ꝑforet̄ auris ⁊ circul⁹ imponetur. Tercio mō d̄r ꝑs au/
ris pendens ab extremitate. Quarto ſtrepit. id eſt facit equos
ſtrepere ⁊ ſic corrigia exiſtens in freno puniens ⁊ torquens au/
res eq̄. Quinto ſ̄cat recōpenſaz factā ꝑ aliq̄ re data ſeu amica/
biliter conceſſa. Auris venit ab haurio. is. ire. prout eſt audire

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

q̄ꝛ auris haurit in ſe auditū. Ab auris venit inauris nomē fei
gꝫ.i.oꝛnamētū qđ ferꝛ aurib⁹ vt faciūt mulieres hebꝛeoꝝ.

Ethera ſplendoꝛē flatū donatqꝫ fauoꝛem:
Hic autoꝛ equocat hoc nomē aura di. ꝙ aura ꝑmo ſꝫcat aerē in
ſūma regione. Vn̄ Ouidius. Comit ſecū pēnas ꝛ ſe dimiſit in
auras. Scđo ſꝫcat ſplendoꝛē. vt aura refulget in ſiluis per ra/
mos. Tercio ſꝫcat diſpōem aeris. vt dicēdo cras erit bōa aura
Quarto ſꝫcat fauoꝛē. vt ille exhibet nobis aurā.i. fauoꝛē. Ab
aura venit auroꝛa ꝛ ſꝫcat ꝑmā ꝑtē diei clareſcentem.

Eſt aqua toꝛmentū. doctriaqꝫ plebs elementum.
Hic au. equocat hoc nomē aqua di. ꝙ aq̄ ꝑmo⁹ ſꝫcat toꝛmentū
ſiue penaꝫ. vn̄ p̄s. Saluū me fac deus q̄m intrauerūt aque.i.
tribulatōnes vſqꝫ ad aīam meā. Scđo ē doctria. vt aq̄ ſapie po
tauit eos. Tercio ſꝫcat ppl'm. vn̄ in ſacra ſcriptura. Aque mul/
te circūdātes circūdederūt me. Quarto ē elementū purū cuius
qualitates ſunt frigiditas ꝛ humiditas. et dꝛ aqua a verbo eq̄
as are. quia equalē habet ſuꝑficiem.

Extat anus vetula. poſtremāqꝫ coꝛpis eſt pars.

Preteriti federis deſcriptio dicitur eſſe:
Hic autoꝛ equocat hoc nomē an⁹ di. ꝙ an⁹ ꝑmo⁹ ē antiq̄ vetu/
la vl' mulier. ꝛ ſic eſt ꝑma breuis. Scđo ē poſterioꝛ ps coꝛpis
ꝛ ſic eſt ꝑma lōga. vn̄. Dū ſe curuat an⁹. retro ſibi ſibulat anus.
Tercio dꝛ eſſe deſcriprō alicus p̄teriti vl' antiqui federis. vt ſcri
ptura de antiqua pace vel antiquo federe. vel eſt ſcriptura expen
ſarum. Inde Antigraphus.i. antiquoꝝ deſcriptoꝛ. et antigra/
phia. ideſt talis deſcriptio.

Colligit infoꝛmat ars decipit ac oꝑatur.
Hic au. equocat hoc nomē ars di. ꝙ ꝑmo colligit.i. ſꝫcat colle/
ctionē multaꝝ regulaꝝ. Et deſcribitur ſic. Ars eſt collectio plu
rium p̄ceptoꝝ ad vnū finē tendentium. Scđo infoꝛmat.i. ē idē
qđ ſcia. ꝛ ſic nō diſtinguit ſcia ab arte. vt ptꝫ ibi. Dyalectica eſt

ars artiū ⁊c̄. Tercō ē idē q̄ aſtutia vl' deceptō. vn̄ catho. Tu q̄q̄ʒ
fac ſil'e ſic ars deludit arte. Quarto ſt op⁹ manuale. ⁊ ſic aliq̄ ē
ars fabril'. Jn̄ veit artifex. i. q̄ hʒ artē. vl' artiſta pro eodem.

Efficit. imutat. dubitat. ſoluit. patiturqʒ

Pereminet ⁊ ducit. dicitur atqʒ regit.
Hic au. eq̄uocat h̄ v̄bū ago dicēs q̄ p̄mo idē ē q̄ facō. vn̄ Quic
q̄d agas prudēter agas ⁊ reſpice finē. Scd̄o immutat. i. impor
tat trāſmutatōem. Exemplū in p̄mo de gn̄atōe ⁊ corruptōne d̄r
q̄ elem̄ta int̄ ſe agūt ⁊ patiūt̄. i. adinuicē trāſmutātur. Tercio
dubitat. i. notat dubiū ſeu picl'm. vt Tūc tua res agit̄. agit̄ pieſ
dū ꝓxim⁹ ardꝫ. Tua res agit̄. i. ī dubio ſeu in picl'o ſtat. Quar⁹
ſoluit. i. ſcat reddē debitū vl' ſoluē. vn̄ Grās agam⁹ dn̄o deo nr̄o
Quīto ſt pati tribl'atōes. vt Nō qd̄ volo ago ſʒ qd̄ pat̄ meus.
Sexto p̄eminet. i. notat p̄eminētiā ſeu excellentiā. ⁊ ſic ē vnum
de decē p̄dicamētis. Septio ē idē qd̄ ducē vt Hic agit vt paſtor
p̄ deuia rura caprellas. i. puas capras. Octauo ē dicere. vn̄. p̄s.
Linguis ſuis doloſe agebāt. i. dicebāt. Nono ſt regē. vn̄ Pau-
lus. Qui ſpū dei agūtur. i. regunt̄. lege dei ſbiecti ſūt. Jtē ex l'ram
ſcat viuere. ut Joānes agit viceſimū ānū. i. vigiti ānos. Et ptʒ
etꝫ equocatō ei⁹ in his v̄ſib⁹. Actor agit libros. paſtor pecudes.
puer ānos. Hic facit. hic ducit. hic euo tp̄e tranſit.

Subtrahit aſcendo. preſens dat opes vl' honores.

Alta petit. ſignatqʒ gradus. tumet. augʒ: amicat.
Hic au. eq̄uocat hoc v̄bū aſcēdo. vn̄ p̄mo ſt pn̄tiaʒ auferre. vn̄.
Aſcēdit de⁹ i iubilatōe. i. ſbtraxit nob̄ ſuā corpalē pn̄tiaʒ. Scd̄o
dat opes. i. ſt acq̄rere diuitias. vt Meli⁹ ē nō aſcēdere q̄ʒ p⁹ aſ-
cēſuʒ retroḡdi id ē meli⁹ ē hoīeʒ nō ditari q̄ʒ poſt diuitias fieri
pauperē Tercio dat honores id ē ſignificat honoēs acq̄rē. vn̄
Salomō Fili⁹ cū aſcēderit litificat prēʒ Quarto petit alta. i. ſt
motū localē ad ſupiora. vt Aſcēdit zache⁹ ī arboē cychamor̄ vt
videret Jhm. Quinto ſt gradualē aſcenſuʒ ſeu proceſſuʒ ī dig
nitate. vt in tali collegio vnus canonic⁹ aſcendit pōſt aliuʒ Sex
to tumet id eſt ſignificat ꝓgreſſum in ſupbia. vt de lucifero legit̄.

Aſcēdā ad aq̇lonē ⁊ ero ſil'is altiſſimo. Septio auget.i.ĩportat
augmētacōez. vt hēr in euāge°. Quid aſcēdūt cogitacōes ĩ cor/
da vr̄a. Ultio aı̄cat i.fcat amicitie exhibitōem. Un̄ in euāge°.
Aı̄ce aſcēde ſupi⁹. ⁊ aſcēdo ē ꝯpoſitū ab ad ⁊ ſcādo d̄ q̇ ĩ ꝯpoſitꝫ

Ardet cōburit.includit verba niteſcit.

Hic autor eq̇uocat h̄ v̄bum Ardeo.es.ere.di.ꝗ ardē comburit
bis.i.qn̄qꝫ fcat cōburere actiue. vt ignis ardet. qn̄qꝫ ft cōburi
paſſiue. vt dom⁹ ardet.i.cōburit̄. Scd̄o includit v̄ba.i.includit
in ſe trāſitiū v̄bum v̄tute cui⁹ pt regē accm a pte p⁹. vt bon⁹ ho/
mo ardet deū.i.ardēter amat deuꝫ. Tercio niteſcit.i.idem eſt qd̄
ſplendere. vt clipeus ardet id eſt ſplendet. Notandū ꝗ equi/
uocatio iſtius verbi etiā patet in aliȷs v̄ſibus. vn̄. Ardet mens.
ardet clipeus. domus ardet ⁊ ignis. Hec amat hic ſplendet. hic
vrit. ⁊ vri tur illa. Ab ardeo dicit̄ ardor.oris.id eſt eſt⁹ ſeu ſplē
dor.ſeu amor. Jn̄ ardelio.onis.i.ſcurra vl'leccator. Jn̄ arduus.
a.ū.i.altus. Jn̄ ardea.i.q̄dam auis ſic dicta.qꝛ ardua petit. Ab
ardeo d̄r aſſus.a.ū.q̄ſi arſus. Jn̄ aſſo.as.are. v̄bū actm̄.a q̇ aſſa
tura. vn̄. Aſſatura macra de q̄ nil pingue reſultat.

Mens auris audit.ſic exaudit notat audit.

Audit ſermones :ſignificatqꝫ preces.

Hic autor eq̇uocat hoc verbum Audio.is.ire. Un̄ Primo mō
eſt auribus pcipere. Un̄ metriſta. Audio ſic dici dando retinen
tur amici. Scd̄o modo eſt exaudire ſeu precibus alicuius acq̇e/
ſcere. vt Audi nos nam te filius nihil negans honorat. Tercio
modo eſt idem quod intelligere. Un̄ in euangelio. Durus ē hic
ſermo quis poteſt eum audire id eſt intelligere. Jtē alibi Oues
mee vocem meam audiunt. id eſt intelligunt. Et de iſto verbo
audio patet ſatis in compoſitis.

Preterit. ⁊ mentē retrahit. fauet ⁊ loca mutat.

Hic autor eq̄uocat hoc verbuꝫ abeo.is.ire. di. ꝗ p̄mo modo eſt
p̄terire. vn̄ in canticis. Jam em̄ hiemps abiȷt.i.preteriȷt. Se/
cundo modo retrahit mentē. id eſt fcat mentē ſeu cordis inten/
tionē ab aliquo propoſito retrahere ſeu reuocare. vt habet̄ in q̇/
dam euangelio. ⁊ multi abierunt retrorſum. Tercio fcat fauere

ſeu cōſentire. Exemplū. Btūs vir qui nō abīt id eſt fauit in cō
ſilio impioꝝ. Quarto mutat locum id eſt ſignificat motum lo/
calem cum receſſu. ut et abeuntes phariſei conſilium queſierunt
et cetera. de iſto verbo patet in compoſitis

Dat latriā: duliamqꝫ notat rogat et veneratur
Hic au. eq̄uocat hoc v̄bum adoro as are. dicens ꝙ adoro pri/
mo dat latriaꝫ. i. ſ̄t deo ſeruitiū ſeu hōrem exhibere vt Adorate
dn̄m omnes angeli eius. Scd̄o dat duliā. i. ſignificat ſeruitiū
ſeu hōrem exhibere hoīni. ut legit̄ de Jacob ꝙ dixit filijs ſuis.
Tollite vobiſcum munera euntes ad dn̄m terre et dum vene/
ritis adorate eum. Tertio eſt idem ꝙ rogare cum humilitate. vt
Conſultor adorat cōſultum. i. cum humilitate petit. Quarto
veneratur. i. ſignificat aliq̄d venerari nō gr̄a ſuy̅pius ſed gr̄a al
terius. vt ibi Crucē tuam adoramꝰ dn̄e. Crux em̄ nō adoratur
propt̄ ſe ſed propt̄ xp̄m q̄ pependit in eā Notand̄ ꝙ dulia et
latria dr̄n̄t. vn̄ Mortalis duliā. latriam dic omnipotentis.
Coueniens idolis idolatria dicitur eſſe. Item adoro eſt com/
ſitum ab ad et oro as are. de quo patuit in cōpoſitis

Annuit accedo placitum cōſiderat adit

Acceſſum fidei denotat atqꝫ locum
Hic autor equiuocat hoc v̄bum accedo is ere. dicēs ꝙ p̄mo an/
nuit id ē idē ꝙ faueo. vt cōiter dicimus. faciā hoc ſi cōſenſus pa
rentum meorum acceſſerit. Scd̄o dat placitū. i. ſignificat place
re. vt iſte ſemper acceſſit in cōſpectu regis. Tertio cōſiderat. i. ſ̄t
cōſiderare ſeu intelligere. vn̄ p̄s. Accedat hō ad cor altum id eſt
cōſideratōem habeat ad ſubtilitatē. Quarto adit id eſt ſ̄t adire
vn̄ in euāgelio. Acceſſit ad pedes Jeſu mulier peccatrix. Quin
to notat acceſſum fidei. vnde p̄s. Accedite ad ieſum et illuīabi
mini. i. fidem ad deū habeatis. Sexto ſ̄t acceſſuꝫ loci. i. īportat
motū ad locum. vt acceſſerūt ad ieſum ſcribe et phariſei. et com
ponitur accedo ab ad et cedo is ere. qd̄ habet ceſſi in p̄terito

Confert auxilium tēpus loca ſignat obedit
Hic autor eq̄uocat hoc v̄bum aſſum di. ꝙ p̄mo cōfert auxilium

id ē ſt auxiliū dare. vt adeſto nūc eccl'ie. i. adeſto penitentie Se cūdo ſt tps. i. ppinqtatez in tpe. Exemplū. Adeſt nāqz feſtitas et dies venerabil' in q̄ celū p meritis Laurēti⁹ ingreſſ⁹ ē. Tercō ſcat loca. i. ſt pximitatē in loco vl' pn̄tiā pſonalē vn̄ de ſcō Ni cholao. Ecce aſſuz q̇ vocaſtis me Quarto obedit. i. ſt pmptitu/ dinē obedie. vn̄ in Gen̄ Tēptauit de⁹ abrahā q̇ rn̄dit ecce aſſum. Sciēdū q̄ aſſū ɔponit' ab ad ⁊ ſuz mutādo d in ſ. ⁊ hz affui ī p̄/ terito abſqz ſup̄. Et ſciēdū q̄ oīa ɔpoſita a ſuz carēt pticipijs pn̄ tis tpis exceptis trib⁹ Vn̄⁹. A ſum cōpoſita tria ſunt tbſum fa/ cit abſens. Et p̄ſum preſens dic potuiſſe potens.

Addo paro. ſignat apponit voce ſub vna.
Hic au. eq̇uocat hoc v̄bū appono. is. ere. dicēs q̄ pmo eſt addē vt iſte appoīt iniq̇tatem ſup̄ iniq̇tatē Scdo eſt idē q̄ parare ſeu intendere. vt herodes appoſuit apph̄ēdere petruz. i. intendebat. Et extra lrāz ſignificat applicare. ⁊ ſic dr. Nauta apponit naues litori. i. applicat. Et ɔponit' ab ad ⁊ pono. is. ere. qđ in ſimplici plura ſignificat. vt poſtea patebit.

Applicat apponit. adhibet. portūqz ſubintrat
Hic au. eq̇uocat hoc v̄bū applico. as. are. Vn̄ pmo ē apponere. vt boni parentes applicāt filios ſuos ad ſtudia. Scdo ſcat di ligentiā adhibere. Exemplū vt bon⁹ ſcholaris applicat ſe ſtudio Tercio ſub intrat portū id eſt ſignificat nauez ad portū deducē Unde in actib⁹ apoſtolorum legit' Applicuerūt nauē plenā piſcib⁹ id eſt duxerūt ad portū Et ɔponit' ab ad ⁊ plico mutādo d in p.

Afficit informat: punit. cupit: hec tria ſignat.
Hic au. eq̇uocat hoc v̄bū afficio is. ere. Vn̄ prio eſt informaē. i dare formā accn̄talē. vt paries iſte afficit' albedine. Scdo eſt pu nire. vt iſte mirabiliter afficit corp⁹ ſuū ieiunio ⁊ vigilijs. Ter/ cio eſt cupe vel deſiderare. vt Omē imperfectū afficit perfici. Jn̄ affect⁹. i. deſideriū. Jſta eq̇uocatō patz etiā in alio v̄ſu. vn̄ Affi cit infligit. deſiderat atqz colorat. et eſt ɔpoſitum ab ad et facio mutando d. in. f. ⁊. a in. i.

Hoc aīaduertit contemplatur. quoqz punit:

Hic au. equocat h̄ v̄bū aiadūto. is. ere. vn̄ p̄mo cōtēplaꝛ. i. ꝑcat mente aliquid ꝯſiderare. vn̄ Catho. Cū aiaduertere. i. ꝯſiderare Scd̄o eſt idē ꝙ punire. vt lex aiadūtit maleficos. i. punit facien tes mala. Iſta equocatio etꝫ ptꝫ in alijs v̄ſib⁹. Vn̄. Hoc aiad/ uertis qd̄ ꝑcipiꝛ tibi mente. Aſt aiaduertis in eū quē v̄bere pu/ nis. Et ē aiadūto ꝯpoſitū ab aīm⁹ ſeu aia ⁊ v̄to. is. ere.

Denotat allego cauſoꝛ confirmo iuuocꝫ.

Hicautoꝛ equocat h̄ v̄bū allego. as. are. vn̄ p̄mo ē cauſari. id eſt cauſas defendere. vt iſte allegauit in iudicio cauſam meā. i. de fendit. Scd̄o eſt idē qd̄ ꝯfirmare. vt ille auguſtinū in dictꝫ ſu is allegauit. i. dicta ſua ꝑ auguſtinū ꝯfirmauit. Tercio eſt iuua re vt in neceſſitatis articl'o amicus amicū allegabit. i. iuuabit. Etiā eſt idēꝫ qd̄ ꝑponē. vt iſte ſcit bene allegare iura ſua. Et ē cō poſitū ab ad. ⁊ lego. as. are. mutādo d in l. qd̄ eſt equocū. Unde Qui mittit legat moꝛiens dando ſua legat.

Signat idem loca. ꝑſonas autenticat heret

Perſonas varias. continetatqꝫ ꝓbat

Hic autoꝛ equocat hanc ꝑpoſitionē apud di. ꝙ p̄mo mō ē idē id eſt impoꝛtat idēptitatē eſſentie. vt in p̄s. Apd̄ dn̄m miſcd̄ia eius. Miſcd̄ia eius eadē eſt cū dn̄o. Scd̄o impoꝛtat circūſtan tiā localē. ⁊ ſic poniꝛ pꝛo iuxta. vt apd̄ villam. Tercio impoꝛtat circūſtantiā ꝑſonalē. vt apud iacobū. Quarto autenticat. i. im/ poꝛtat autoꝛitatē. vt in p̄s. Apud dn̄m egreſſus hoīs dirigētur id eſt autoꝛitate dn̄i. Quīto heret. i. eſt nota adheſionis. vt apd̄ illū hoīem eſt bonū ꝯſiliū. i. ſibi adheret bonū ꝯſiliū. Sexto va rias ꝑſonas deſcribit. i. impoꝛtat diuerſitatē ꝑſonaꝝ. vt in euā⁰ In ꝑncipio erat v̄bū ⁊ v̄bū erat apud deū. ibi apud ē nota diu/ ſaꝝ ꝑſonaꝝ in eadē eſſentia. Septīo ꝯtinet. i. impoꝛtat ꝯtinen tiā. vt nulla iniqtas ē apd̄ deū Ultīo mō ꝓbat. i. ipoꝛtat ꝓbatō nē alic⁹ Exē. hec regl'a hꝫ v̄itatē apud grāmaticos.

Oꝛdinat atqꝫ refert. ⁊ ꝑſert: hec notat ante.

Etnū pꝛeſens tp̄s. dignū loca ſignat.

Hic autoꝛ equocat hāc ꝑpoſitionē ante dī. ꝙ ꝑmo mō eſt nota oꝛdinis. vt abbas ē an̄ monachū. i. maioꝛ in oꝛdine Scd̓o mō ē nota relacōis. vt in Apoc̄. Quattuoꝛ aīalia erāt plena oculis an̄ ꝛ retro. Tercio ē nota circūſtantie loci. vt iſte ſtat an̄ hoſtiuꝫ Quarto eſt nota circūſtātie tp̄is. vt ille venit an̄ oꝛtū ſol̓. Quīto ē nota ꝑlacōis ſeu excellētie. vt ſacerdos ē an̄ dyaconū. i. excellit dyaconū. Sexto ē nota eternitatis. vn̄. Ante luciferū genui te. i. ab eterno. Septimo eſt nota pn̄tialitatꝭ. vn̄ p̄s. Ante conſpectū gentiū reuelaui iuſticiā tuā. Octauo eſt nota dignitatis vt ibi. q̄ pꝰ me venit an̄ me factꝰ eſt. Et ſunt ꝟba Joannis baptiſte ad legatos iudeoꝝ. Ultio ē vna dr̄ia loci q̄ ſunt ſex. ſcꝫ ante. retro. ſurſum. deoꝛſum. dextrū. ꝛ ſiniſtrū.

Amphi cōpoſitum. circuit ꝛ dubitat

Hic autoꝛ equocat hāc dictōeꝫ grecā amphi dī. ꝙ amphi in cōpoſitōe ꝑmo ponit̃ ꝓ circū. vt ptꝫ in hac dictōe amphitrix qd̓ eſt idē ꝙ mare. ab amphi qd̓ eſt circū. ꝛ tero. is. ere. q̄ſi circumquaqꝫ terrā terens. Un̄ Ebꝛardus. Dic amphitricē qd̓ totū circuit oꝛbem. Scd̓o amphi notat dubiū ſeu obſcuritatē. vtꝫ in hac dcōe amphibologia. ꝛ ē oꝛō dubioſam ſniam cōtinēs in ſe. vt vellem troyanos vincere rhomanos. ꝛ dr̄ ab amphi qd̓ eſt dubioſum. et bolos ſententia. quaſi dubioſa ſentētia.

Copulat aduerſum notat affectūqꝫ petentis.

Explet ꝛ affirmat continuata ligat

Hic au. equocat hāc dictōeꝫ aūt. Un̄ ꝑmo ponit̃ copulatiue. vt ibi. Dixit āt Maria ad angelū. Scd̓o iportat adūſitateꝫ. vt in p̄s. Ego āt cū mihi moleſti eſſent induebar cilicio. Tercio notat affectū petentis. vt legit̃. Tu āt dn̄e miſeré nr̄i. Quarto explet. i. eſt ꝯiūctio expletiua. ꝛ ponit̃ in oꝛōe ꝓpter ſolū oꝛnatū dicendo. Ego āt ſꝑaui in te dn̄e. Quinto affirmat. i. ponit̃ affirmatiue dicendo. Nolimꝰ āt vos ignoꝛare de doꝛmientibꝰ. Sexto ligat continuata. i. impoꝛtat continuationē illoꝝ que ſequūt̃ ad ea que precedunt. vt dicendo. Poſtq̄ꝫ dictū eſt de regimine. Nūc āt dicendū eſt de ꝯſtructione.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Perficit adiūgit numeꝝ loco tꝑa cauſam

Deſignat recolit excludit cōꝑat addit:

Deſignat ſimile. ſic ꝯtra verſus ⁊ ante.

Motum mentalem. dat iuxta dirigit equat.

Hic au. equocat hāc ꝓpōez ad ꝑ appōez poſitā. Vn̄ pmo. ꝑfi/
cit. i. iportat ꝑfectōez. vn̄ in Boecio de diſciplina ſcholariū ibi.
Ebrietas niſi caſtiget̄ ad vnguē. i. ꝑfecte mltos inducit errores
Scdo͛ iportat adiūctōnē. vt ille ociat̄ ad damnū ſuū. i. ex ocio
adiūgit̄ dāno. Tercio. deſigt nūm. i. iportat circūſtātiā natura/
lē. vt valor iſti͛ libri extēdit ſe ad tres ſolidos. Quarto iportat
circūſtātiā localē ⁊ h̄ dupl'r. q2 vl' cū motu. vl' ſine motu. Exēm
pmi. vt iſte c̄ ad eccl'iam. Exem̄ ſcdi. vt ſacerdos ſtat ad altare.
Quito. deſigt tꝑa. i. iportat circūſtātiā tꝑis. vt ad veſpeꝝ demo
rabit̄ flet͛ ⁊c̄. Sexto iportat circūſtātiā cāe. vt i euā. Amice ad
q̇d veiſti. i. ꝓpt̄ quā cām veiſti. Septio recolit. i. iportat recor/
dationē ſeu mēoriā. vt neglecta nō facil'r recurr̄t ad mētē. Octa
uo excludit. i. iportat excluſionē ⁊ h̄ ſm mag̃ l' min͛. exēm pmi.
Iſte ad mag̃ hz decē flor̃. exēm ſcdi. vt iſte ad min͛ hz tres dena
rios. Nono ꝯꝑat. i. iportat ꝯꝑatōez. vt Nō ſt̃ ꝯdigne h͛ tēpor̃
paſſiōes ad futurā gl'am. Decio addit. i. iportat additōez. vt iſte
dicit mlta noua ad pmiſſa. Vndecio deſigt ſile. i. iportat ſilitu
dinē. Vn̄ in Geneſi. Faciamus hominē ad imaginē noſtram.
id eſt ad ſimilitudinē noſtrā. Duodecimo deſignat ꝯtra. i. ponit̄
pro contra. Vnd̄ Paulus. Fruſtra pugnaui ad beſtias. id eſt cō
tra homines beſtiales. Decimotercio deſignat vſus. i. ponit̄ pro
iſta antiqua prepoſitione vſus. vt ibi Ponā ſedem meā ad aqui
lonē. i. vſus aquilonez. Decimoquarto ponitur pro ante. vt in
euangelio. Petrus foris ſtabat ad hoſtiū. i. ante hoſtiū. Decio
quinto notat motum mentalem. Vnde ps. Ad dominū cū tri/
bularer clamaui. ⁊c̄. Decimoſexto ponitur pro iuxta. vt Ma/
ria magdalena ſedit ad pedes. Decimoſeptimo dirigit. id eſt im
portat directionem ſermonis ad alium. vt Locutus eſt domi/
nus ad moyſen. Decimo octauo equat id eſt importat equalita
tem. vt ibi. Qui ſedes ad dexteram patris. id eſt qui ſedes coeq̄/
lis patri

Dirigit acceſſuz.dat cōpoſitū quater auget

Hic au.eq̄uocat iſtā ꝑpōez ad ꝑ ꝯpōez poſitā di.ꝑmo dirigit.i.
importat directionē ſermonis ad aliū vl' alios.⁊ hoc ptz in hys
duob⁹ ꝟbis alloquor ⁊ affor. Scđo mō īportat acceſum ⁊ hoc
q̄drupl'r. Uno mō īportat acceſſum in loco dicendo. Aduenisti
deſiderabil'. Tercio mō importat acceſſum in tꝑe dicēdo. Adeſt
nāq꜠ feſtiuitas gl'oſe ꝟginis marie Tercio importat acceſſum in
deſiderio vt dicēdo.pi⁹ medicus aſſidet egris.i.ex affectu intēdit
ſanare egros. Quarto importat acceſſum in ſil'itudine.vt talis
aſſidet.i.aſſil'atur inſano.i.furenti. Tercio mō iſta ꝑpoſicō ad
in ꝯpōe auget.i.importat augmentacōez ſeu addicōez.vt ptz in
his verbis Addo.adiūgo.

Copulat affirmat.ac donat principiū q̄z

Hic autor eq̄uocat hanc dictionē At dicēs.ꝙ ꝑmo mō ponit̄ co
pulatiue vt in euāge°. At illa dixit.vtiq꜠ dn̄e. Scđo mō tenet̄
affirmatiue.vl' aſſertiue.vt in boetio de ꝯſolacōe phie. At hoim
ſtolidiſſimoꝝ. Tercio mō ponit̄ ꝑ ſed.vt oms iſti ſtudēt at Jo/
annes nō. Quarto importat ꝑncipiū vl' inchoacōez.vtz in vir/
gilio. At regius graui iā dudū ſaucia cura.

Longe ponit apo.priuando deficit auget.

Preeminet propriat dat re retro quoq꜠ negat.

Hic autor eq̄uocat hāc dictionē grecā.ſcz apo.ſm ꝙ ꝑ ꝯpōz ad
dit̄ alijs dictionib⁹. Prio mō in ꝯpōe idē eſt ꝙ longū. Jn̄ apo/
logus ⁊ eſt ſermo fict⁹ de brutis aīalib⁹ ad inſtructōez hūane vi/
te introductus. Scđo mō ꝑuat.i.notat ꝑuationē. in̄ apoplexia
id eſt infirmitas ꝑuās hoiem rōe. Tercio mō deficit.i.importat
defectū. Jn̄ apoſiapaſis ⁊ ē quedā figura hn̄s fieri qn̄ orō patit̄
defectū alic⁹ dictionis req̄ſite ad ei⁹ ſententiā.vt dicēdo.gl'a tibi
dn̄e. Quarto auget.i.importat augmentacōez. Jn̄ apoſtema.et
dr ab apos i.augere.⁊ cauma.i.incendiū ſeu calor q̄ſi augēs ca
lorē. Jn q̄libet eīn apoſtemate magno dn̄atur calor ⁊ eſt apoſte/
ma magnū vlcus. Quīto ꝑeminat.i.notat ꝑeminentiā. Jnde
apoſtolus ⁊ dr ab apos.i.ꝑeminēs ⁊ ſtolon miſſio ſeu nūcius
quaſi nūcius ꝑeminens ſeu excellent miſſus. Sexto notat pro/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

pinquitatē et ponitᷣ pro iuxta. Jn̄ aputeſis et dicitᷣ diuina con
templatio ab apos ꝙ eſt iuxta et theos deus q̄ſi cōtemplatio iux
ta deū Septimo ponitᷣ pro re in compōe. Jn̄ apotheca et eſt do
mus in qua ſpēs aromatice ponuntᷣ et dᷣ ab apos ꝙ eſt re et the
ſis poſitio q̄ſi repoſitio diuerſaꝝ ſpēꝝ Octauo ponitᷣ pro retro
Jn̄ apoſtata et eſt aliq̄s poſtponēs religionē quā acceptauit. et
dicitᷣ ab apos ꝙ eſt retro et ſto as are q̄ſi retro ſtans a ſtatu quē
acceptauit. Ultimo importat negatōem Jn̄ apophraſis id eſt
negatiua locutio. et dᷣ ab apos. i. negans et phraſis locutio

Eſt flectens a poſterius rectum paritatē

Surſum ſignat a a ſolet et re retro notare

Hic au. eq̄uocat hanc dcōem grecā ana in compōem venientē
dicens ꝙ p̄mo mō eſt nota poſterioritatis Jnde anaſtrophia et
eſt figura h̄n̄s fieri quādo debitus ordo ꝑuertitur vt cum pre/
ponitur ſuo caſuali vt dicendo tecum pro cū te. Secūdo modo
notat rectum. Jn̄ anathema id ē excōicatio. et dᷣ ab ana ꝙ eſt re
ctum et thomos diuiſio quaſi diuiſio a rectitudine ſcȝ a xp̄i fide
lium excōicatione. Tertio mō notat paritatē ſeu equalitatē et
ſic etiā inde poteſt dici anathema. Quarto notat ſurſum. Jnde
anachorica id ē heremita ſeu religioſus. et dᷣ ab ana id ē ſurſum
et cor cordis et teneo es ere quaſi tenens cor ſurſum. Quinto ē
idem ꝙ re Jnde dᷣ anapeſtus ab ana ꝙ eſt re et peſtin ꝑcuſſio q̄ſi
reꝑcuſſio dattuli. Sexto eſt idem ꝙ retro et ſic etiam inde ve/
nit anathema. et dᷣ ab ana ꝙ eſt retro et theos ꝙ eſt deus et ma/
neo es ere quaſi manens retro deum.

Eſt aduer qȝ bium nomen verbū ſimul amen

Hic autor eq̄uocat amē dicens ꝙ p̄mo mō eſt aduerbiū affir/
mandi et eſt idem ꝙ vere vel veraciter. vt in euāgelio Amē amē
dico vobis. i. vere. Scd̄o modo eſt nomē indeclinabile idez ꝙ
xp̄us vel deus. vt in euāgelio Ego ſum amen. i. ſyncera veritas.
Tertio mō eſt ꝟbum defectiuū tercie ꝑſone idem ꝙ fiat. vt Sed
libera nos a malo amen. i. fiat Jſta eq̄uocatio etiā patet in alijs
ꝟſibus. vn̄ Amen ꝓ vere tibi ſit aduer q̄litatis. Si tibi ſit nomē
dico notare deū. Si fiat ſignat tibi ꝟbum deficiēs eſt

An bis diſtinguit partē ꝑelegit vnam

Dis querit ſed non debet cōiunctio dici
Hic au. equocat hāc dcōem an. dicēs ꝙ mo⁹. eſt cōiunctio diſ/
iunctiā et ſic dnob⁹ mōis diſiūgit. vno⁹. diſiūgit inť duo ꝟba
vel plura ſb eodē actu. vt an tu legis an plato legit Alio⁹ diſiun
git inter duo vel plura ꝟba ſub diūſis actib⁹. vt an tu legis an
plato diſputat. et qñ li an iſto mō diſiūgit tūc ſepe elegit vnā
ptem et poniť ꝓ velis. Scdo mō an eſt aduerbiū infrogādi ita
ꝙ poniť infrogatiue et hoc duob⁹ mōis. Uno⁹. poniť infrogati
ue et īportat dubiū circa actū īportatū ꝑ ꝟbū vt tu es q̇ ventur⁹
an aliū expectam⁹. Scdo poiť introgatiue affirmādo veritatē
ita ꝙ nō īportat dubiū. vt in euan⁹ An oculus tu⁹ neq̃ eſt Itē
extra lrām capiť vt eſt prepō inſeꝑabilis et valet tm̄ ſicut cir/
cum vt dicendo amplector.

Eminet et floret dat cōtra pro notat anthi

Anthi greca vices et dicta vicaria ſupplet
Hic au. equocat hanc grecā dcōem Anti. dicēs ꝙ ꝑmo mō no/
tat eminentiā ſeu excellentiā vt ptz in hac dcōne anthonoma/
ſia. vñ Anthonomaſia ē ſententia hñs fieri qñ illud qđ eſt cōe
pluribus attribuiť vni recte ſi eſſet propriū eius. et ſic iſtud no⁹
apoſtolus ꝑ anthonomaſiā id ē per excellentiā attribuiť beato
Paulo cum em̄ dr apl's dicit hoc. i. deſignať btūs Paulus Cō
ſimiliter iſtud nomē ꝓpheta ꝑ excellentiā attribuiť ipſi dauid
Et iſtud nomē ph̄us attribuiť areſtotili. et dr ab anthi. i. excel/
lere ſeu ꝑeminere et onoma no⁹ quaſi no⁹ ꝑ excellentiā alicui at
tributū. Scdo mō floret. i. notat prioritatē ſeu dignitatē in ſta
tu vt ptz in hac dcōe Antiſtes. et ē antiſtes idem ꝙ ꝑſul q̄ſi pre
alio ſtās in dignitate Tertio ꝑt cōtra vt ptz in hac dcōe Anti
chriſtus. et dr antichriſtus ab anti ꝙ eſt cōtra q̄ſi cōtra xp̄m. ſi/
militer ī hac dcōne antiphraſis. et ē figura hñs fieri qñ aliq̇d
deriuať ab alio ꝑ cōtrariū et ſic dr ꝙ mōs dr a moueo es ere per
antiphraſim. i. ꝑ cōtrariū. et dr ab anti ꝙ eſt contra et pharaſis
locutio q̄ſi cōtraria locutio. Silr in hac dcōe antiphona. et eſt
cātus q̄ finitis pſalmis cātatur. Et dr ab anti ꝙ eſt cōtra ⁊ pho
nos ſonus quaſi ſonus contra pſalmum

Ir bonus ē ſolus qꝫ deꝰ negat et notat vſuꝫ

Principiū iuuat eſt occaſio datqꝫ peritū

Efficiens ſignū riſum notat atqꝫ ſaporem

Hic incipit 2ᵐ caᵐ In q̄ poſtq̄ꝫ au. determiauit de eq̄uocatōibus dcōm ab a incipiētiū. Hic ꝯñr ſm ordinē alphabeti i iſto caᵒ. determiabit de dcōibꝰ eq̄uocis a b incipiētibꝰ. et ꝑt lr̄a diuidi i tot ꝑtes q̄t poīt dcōes eq̄uocas. ꝑtes ptebūt in ꝓceſſu. Prīo ḡ equiuocat hoc noᵐ bonꝰ. vñ ꝯtrario mō eſt noᵐ adiectm̄ importās q̄litatē alicui ſbiecto inherētē. et ſic cōiter capiť cū dr̄ iſte ē bonꝰ hō id ē ꝟtuoſus Scd̄o poniť ꝓ ſolo deo et negať ab alijs rebus Tertio poniť ꝑ negatōem a ꝯrio ſtuſu. vt i paſſiōe dñi xp̄s dixit de iuda. bonū erit et ſi natꝰ nō fuiſſet hō ille bonū. i. nō malum Quarto ē vtile exēplū. vt bnoū ē ſperare i dño Quito notat ꝑncipiū bonitatꝭ. exēplū. et vidit deus cūcta q̄ fecerat et erāt valde bona Sexto iuuat. i. iportat delectatōez. vt i pſalmo ibi. Ecce q̄ꝫ bonū Septio poniť occaſionaliť. vñ Augꝰ Qui ſumme bonꝰ eſſet nūq̄ꝫ mala fieri ſineret niſi ex mal' bona ſugēt bōa id ē accaſionē bonoꝝ eliciat Octauo ē peritꝰ ſeu ſapiēs. ⁊ ſic cōiter dicıꝰ Iſte ē bōnꝰ faber. i. peritꝰ Nono ē idē ꝙ efficax. vt medicina q̄ cito curat infirmitatē ē bona. i. efficax Decio poniť deriſorie ꝓ ſuo ꝯtrario. vt cū dicimꝰ. tu es bonꝰ hō notādo eius oppoſitum ſcꝫ ꝙ ſit malus et neq̄ꝫ. Ultimo notat ſaporē. vt iſta cibaria ſunt bona id eſt bonum ſaporem habent

Paſtorem regimē demon terrena ptās

Solať baculus ſuſtinet et comedit

Hic au. eq̄uocat hoc noᵐ baculꝰ. vñ ꝑmoᵒ dr̄ inſtrm̄ mediāte q̄ paſtores regūt oues. et poniť indr̄nter ꝓ regimie ſpūali vel ſeculari ouiū. de ꝑmo vt paſtores minant oues baculo. vt reges et ep̄i portāt baculū in ſignū regimis eoꝝ. Scd̄oᵒ. capiť ꝓ demōe vñ Iſayas. dñs cōteret baculū impioꝝ. i. demonū maloꝝ Tertio mō capiť ꝓ terrena ptāte. vñ iſayas ve vob̄ q̄ gl'amini in baculo arūdineo. id ē in terrena ptāte. Quarto mō capiť pro conſolatione. vt in tobia Heu mi fili vt q̄d te miſimꝰ ꝑegrinari ba

culū ſenectutis nr̄e nō h̄ntē baculū. i· cōſolatōem . Quintō mō dꝛ ſuſtētamētū quo infirmꝰ et debil' ſe ſuſtētat. Iſtomō baculꝰ fingiť de ſe loq̈ ſic Sū decoꝛ ī maībus ſuſtēto ſenē rego greſſus. Sū terroꝛ canibꝰ h̄eat me ꝑ duce feſſus Sextoᵒ importat paupertatē. vn̄ in Iob. In baculo trāſiui ioꝛdanē. Ultimo impoꝛtat comeſtionē. et baculus veſpertinus ſine ſpatio

Aduena crudelis grecum negat atqꝫ latinum

Impꝛudens romā denegat atqꝫ fidem

Hic au. eq̈uocat hoc nō barbarus. vn̄ ꝑmo mō eſt aduena id eſt hō extraneus et ignotus vt dūmō ſit diues barbarus ipe placet. Scd̄o mō dꝛ hō crudelis vt O felix colonia iuxta cuiꝰ menia barbaroꝝ rabies Tertio ſʒ hoiem q̇ nec eſt hebꝛeus nec grecus nec latinus. vn̄ Exceptis grecis hebꝛeis atqꝫ latinis . Iure poteſt dici barbarus oīs hō. Quarto ē impꝛudēs ſeu ſtultꝰ. vn̄ Paulus ad choꝛintheos hō iſte barbarus eſt. i. nō intelligēs vl' inſenſatus Quinto notat hoiem nō obedientē romano imperio vt in die paſceues Oꝛamus ꝓ ipatoꝛe nr̄o vt dn̄s ſibi ſubijciat oēs barbaras natiōes. i. hoies romano impio nō obedientes. Sexto eſt infidelis ſeu hereticus. vn̄ Pſalmiſta . In exitu iſrahel de egipto dn̄s iacob de populo barbaro

Eſt animal letale ſathan notat hec baſiliſcus

Hic autoꝛ eq̈uocat hoc nō baſiliſcus di. ꝙ ꝑmo mō ſʒ aīal venenoſuꝫ interficiēs ſolo viſu hoies et aues circūuolātes ſolo flatu. et dꝛ a baſilios grece ꝙ eſt rex latine qꝛ hmōi aīal. ꝓpť eius nimiā venenoſitatē vocať rex venenoſoꝝ aīaliū Scd̄o mō baſiliſcus dꝛ demon vt in pſalmo Sup aſpidē et baſiliſcū ambulabis Et hanc ſignificatōem hꝫ ſʒm quandā ſimilitudinē Nam ſicut baſiliſcus hoiem et cetera aīalia inficiendo occidit. ita etiam diabolus aīas hoīm ſuis pꝛauis tēptationibꝰ inficit et occidit

Conſenſus patria mundus doctrina beatus

Reſpicit et ditat curas mouet atqꝫ moꝛatur

Hic autoꝛ eq̄uocat h̄ nomē beat⁹. vn̄ pꝛimo mō eſt conſenſus id
eſt hō conſentioſus ſeu bonā cōſcientiā habēs vt ibi. beati q̄ruꝫ
remiſſe ſūt iniq̄tates ⁊ pctā. Scđo mō dꝛ patria. i. ſcat felicita
tem eterne vite vt ibi beati q̄ habitāt in domo tua dn̄e Tercō dꝛ
mūd⁹. i. ſcat felicitatē hui⁹ mūdi vt ibi beati īmaculati in via.
Quarto dꝛ doctrina. i. ſcat beatitudīem ſciētie ⁊ doctrine vt ibi.
beat⁹ vir q̄ in ſapia moꝛabiť Quito mō reſpicit. i. ſcat reſpcm̄ ad
aliqđ op⁹ bonū. vt ibi. beat⁹ q̄ intelligit ſuꝑ egenū ⁊ paupeꝫ Sex
to mō ditat. i. ſt diuitias vn̄ in p̄s. beatū dixerūt populū cui hec
ſunt. Septio mouꝫ curā. i. ſcat remotionē curaꝝ ⁊ ſic hō q̄ ē lib
et ſine om̄i cura diciť beat⁹ Ultimo moꝛať id eſt impoꝛtat ꝑſeue
rātiam in aliquo tꝑe vt ibi. beati qui ꝑſecutōem patiuntur.

Beſtia mente notat raptū ratione carentem

Leuiathan hereſim ſathanā tibi bꝛutaqꝫ ſignat:
Hic au. eq̄uocat hoc nomē beſtia. vn̄ pꝛio mō capiť ꝓ aliquo mu
tato in beſtiā ⁊ hoc mēte ⁊ nō coꝛꝑe ſicut legiť ꝙ nabuchodono/
ſoꝛ rex mutat⁹ fuit ſeptē annis in beſtiā Nō aūt coꝛꝑe ſꝫ mente.
Scđo mō capiť ꝓ hoīe beſtialiť viuēte. vn̄ Paul⁹ Fruſtra labo/
raui cōtra beſtias. i. hoīes beſtialiter viuētes. Tercio mō capiť ꝓ
antichꝛiſto. vn̄ In apocalipſi. Uidi beſtiā ſeptē coꝛnua habētē
Quarto mō capiť ꝓ dyabolo Un̄ legiť de ſcō martino ꝙ in ex/
tremis dixit diabolo ſibi apparēti. Quid h̄ aſtas beſtia cruenta.
Quito capiť ꝓ hereſi ſeu ſecta hereticoꝝ. vt in apocal'. Egredie/
batur beſtia de abiſſo q̄ deuoꝛauit om̄ia. i. cōſurgit heretica p̄ui/
tas ⁊ deſtruit totā fidē. Sexto capiť ꝓ bꝛuto aīali ⁊ ſic capitur
ſimpliciter. Unde in Geneſi Creauit deus reptilia ⁊ beſtias ter/
re ⁊ diciť beſtia q̄ſi vaſtia a vaſto as are. qđ ē annihilare. A be/
ſtia veit h̄ ⁊ hec beſtialis ⁊ h̄ le. i. ad beſtias ꝑtinens.

Optat vera refert. dat materiā bona dicit.

Multiplicat celebrēqꝫ facit bona dat mala dicit

Conſecrat ⁊ laudat grateſqꝫ refert benedicit.

Hic au. ėquocat hoc ꝟbū bn̄dico. dicēs. bn̄dico ꝑmo mō ē bn̄/dictōꝝ optare. vn̄ in Eſaia legit̄ ꝙ yſaac bn̄dixit filio ſuo iacob cū dixit. det tibi de⁹. Scd̄o mō capit̄ vt ē ꝟba dicē. Un̄ iacob cū ſenio grauaret̄ dr̄ bn̄dixiſſe. i. ꝟba ꝑ ſpm̄ ꝓpheticū ꝑdixiſſe. Ter⁹ dat materiā. i. ƀt materiā ad laudē dei aſſignare. vt in pſalmo. benedicite ſol ⁊ luna dn̄o. Quarto mō ē bona ꝟba dicē. vn̄ in mē/ſa ſacerdos ſolet bn̄dicē cibū. i. bona ꝟba dicere. ſup cibū. Quinto ē mlt̄iplicare. vn̄ in Geneſi. bn̄dixit de⁹ Ade ⁊ Eue. i. multi/plicatōꝝ dedit eis dicēs. Creſcite ⁊ mlt̄iplicami. Silr̄ cū dicit̄. bn̄dic dn̄e dona tua. i. mlt̄iplica. Sexto ē diem ſolemnē ⁊ cele/brē inſtituē. vn̄ In geneſi bn̄dixitqꝫ de⁹ diei ſeptio. i. diē ſeptim̄ celebrare inſtituit. Septio capit̄ ꝓ collacōe bonoꝝ ⁊ ſic eſt dare bona. vt benedicat tibi de⁹. Octauo capit̄ ꝓ maledicē ex cōtrario ſenſu. vt legit̄. ꝙ vxor Job dixit ad deū. benedic dn̄m. Nono eſt ꝯſecrare. vt preſbiter benedicit ſal. Decimo eſt laudare. vn̄ Be/nedicam⁹ patrē ⁊ filiū ⁊c̄. Ultio mō ƀcat grates referre. vt Benedicamus domino.

Pars homīs xp̄s. ꝓtectio ſiue poteſtas.

Hic autor ėquocat h̄ nomē brachiū. vn̄ ꝑmo mō dr̄ ꝑs corpis humani ꝓcedens a manib⁹ vſqꝫ ad ſcapulas. Scd̄o capit̄ pro xp̄o ſeu filio dei. vt in geneſi. Et brachiū dn̄i tibi reuelatū ē. i. fili⁹ dei apparuit tibi. Tercō dr̄ ꝓtectio exēplū. Eſto brachiū meum in tp̄e tribulacōis. Quarto mō dr̄ ptās tā iuſta q̄ȝ iniuſta. vt ꝑmi. libera nos dn̄e in brachio tuo. vt ſcd̄i Cōteret brachiuȝ dn̄s peccatoꝝ.

Inſtruitur reficit potat patitur retinetqꝫ

Hic autor ėquocat h̄ ꝟbū bibo. is. ere. Nā ꝑmo mō eſt addiſcere ſeu inſtrui. vt legit̄ de ſancto Gregorio. bibit in pueritia qd̄ po/ſtea eructaui. Scd̄o reficit. i. ƀt refectū ſpūalē. vn̄ in euāgelio. Qui biberit ex aq̄ nō ſitiet ineternū. Tercio potat. i. ƀt potare. et ita cōiter accipit̄. vt ibi. Ex veteri more ſel̄ bibis abſqꝫ pudore. Si bis terqꝫ bibit nō ſoluēs turpiter ibit. Quarto eſt pati. vt in euāgelio. Poteſtis bibē calicē quē ego bibiturus ſum. Ultimo ē retinē ſciam vl̄ ꝟba alic⁹. vt in alexandro. Uigili bibit aurē mgr̄m. i. cū diligētia retinet ꝟba mgr̄i. Notandū ꝙ a bibo venit bibulus. i. multū bibens. vl̄ attrahens multū de humore. et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ſic arena dicit bibula

Ceruix.principium.finis.ſuggeſtio ſpōſus.

Criſtus.defenſor.exoriturqȝ caput.

Hic au. vult determinare ſcḋm ordinē lrāꝝ de dcōibus a c incipiētibus.et diuidit in tot partes q̇t ſunt dcōes eq̇uoce a c incipientes. Et ṗmo eq̇uocat hoc noꝰ caput. vn̄ ṗmoᵒ dr ceruix.i.q̄daȝ ps corpis ṗncipalior. Et dr a ſapio is ere.qr hmōi ps corpis capit in ſe q̇nqȝ ſenſus. Iſto mō accipit ibi. Dum caput egrotat cetera mēbra dolēt. Scḋo ē ṗncipiū ſeu initiū Iſto mō dicimꝰ In capite ieiunij. Tertio ē finis ſeu terminus Iſto mō capit in lamētatōibꝰ Iheremie ibi dr Diſpſi ſunt lapides ſanctuarij in capite oīm plateaꝝ. Quarto ē ſuggeſtio diabolica.et ſic capit ī Geñ. vbi dr Ponā inimicitias int̉ te et mulierē.et ipſa cōteret caput tuum.id eſt ſuggeſtionē tuam. Quinto eſt idem ꝙ ſponſus. Vn̄ aplꝰus. Caput mulieris eſt vir. Sexto eſt xp̄us ſeu filiꝰ dei. vn̄ idem aplꝰus. Nos ſumus membra.xp̄us vero caput noſtrum. Septimo ē defenſor Iſto mō dicimus Ceſar ē caput criſtianitatis. Vltimo eſt idem ꝙ origo Iſto mō dicimus ꝙ li humus eſt caput huius nōis homo. Et ab iſto verbo capio plura deſcendunt de quibus patet in cōpoſitis

Corpus.homo.fragilis.iuſtus.corruptio.ſenſus

Panis.cognatus.femina.carnis.opus

Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ caro di.ꝙ ṗmo ē quedā ps corpis aīalis diſtincta cōtra oſſa.et ſic capit ibi pelle et carne veſtiſti me. Scḋo eſt hō ut vbū.i.filius dei factū eſt caro.i.hō. Tertio ē fragilis.et capit in Geñ.ibi nō pmanebit ſpūs meꝰ in hoīe qr caro eſt.i.fragilis. Quarto ē idē qḋ iuſtꝰ.et ſic capit ibi Ad te oīs caro veīet. Quinto ē idē ꝙ corruptibilis.et ſic capit ibi Recordatus eſt qr caro ſumꝰ.i.corruptibiles. Sexto capit ꝑ cōcupiſcētia carnali et ſic capit ibi. Caro cōcupiſcit adu̇ſus ſpm̄ et ſpūs adu̇ſus carnē. Septimo ponit ꝑ pane.i.ꝑ corpe xp̄i et ſic capit ibi Qui mādūcat carnē meā et bibit ſanguinē meū viuet ī eternum. Octauo ponit ꝑ cognato.i.fratre vl̓ cōſanguineo vt ibi. Nō occidamus eū qr caro nr̄a eſt.i.frat. Nono ponit ꝑ femina

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ſeu muliere. vñ in euã. Joã. Qui nõ ex ſãguib⁹ neqꝫ ex volũtate carnis ⁊c̃. Ultio ponit̃ ꝑ ope carnali. vt ibi. ⁊ erũt duo in car/ne vna. Itẽ caro dr̃ a creos grece. qđ ẽ caro latie. Jñ carno as. aẽ in ſimplici nõ multũ vſitatũ. Jñ ꝑ cõpoſitõem Jncarno as. are. i carnẽ induere Et ſic dr̃ xp̃s icarnat⁹. q2 iduit carnẽ qñ fcũs ẽ hõ

Latrat ⁊ amittit. humil̃: vilis: negat. heret:

Eſt celeſte canis ſydus. in amne ñatat.

Hic au. eq̃uocat h̃ nomẽ canis. Uñ p̃mo ẽ aial latrabile. ⁊ ſic capit̃ ꝓp̃e. vñ Jn cane laudãda ſunt quattuor atqꝫ ꝓbãda. Eſt lingua medicus. dñoqꝫ fidelis amic⁹. Edem cuſtodit. furẽ latrãdo qꝫ ꝑdit. Scđo amittit. i. ꝑt taxillũ mediante q̃ hoĩes amittunt bona ſua. vñ. Quiſq̃s hõ caueat caĩbus bene ne ſua ꝑdat. Ter/cio ẽ idẽ qđ huĩlis. ⁊ capit̃ ibi. Quid pſequeris rex ihrl̃z pulicẽ viuũ ⁊ canẽ mortuũ. ⁊ ſunt ꝟba dauid ad ſaul. Quarto ẽ idem qđ vilis ſeu ignobilis. ut ibi. Golias dixit ad Dauid. Nunq̇d ego canis ſuz. q2 cũ bac̃lo ad me venis. Quĩto negat. i. dr̃ apo/ſtota q̇ ceſſat a bonis oꝑib⁹. inceptĩ. vñ. Jſa. Tãq̃ꝫ canes reũſi ſt̃ Sexto heret. i. ꝑt hereticũ ⁊ infidelẽ. vñ in euã. Nõ ẽ bonũ ſumẽ panẽ filioꝝ ⁊ mittere caĩbus ad mãducãdũ. i. hereticis ⁊ infide/libus. Septĩo ẽ ſydus celeſte ſeu ſtella quedã ⁊ iñ dicunt̃ tunc dies canic̃lares. qñ ſcꝫ illa ſtella hꝫ domĩum Ultĩo nat in eq̃re i. poit̃ ꝑ piſce marĩo Et hñt aliq̃ ꝟcata h⁹ nois alibi. vñ Latrat ĩ ede caĩs. nat ĩ eq̃re. ſplẽdꝫ ĩ aſtrĩ Et veit caĩs oĩgial̃r a cão is ere

Uas ſacramẽti: ciph⁹. ⁊ ſcriptura voluntas

Paſſio datqꝫ calix eterni premia regni.

Hic au. eq̃uocat hoc nomẽ celix. Uñ primo eſt vas in quo cõfi/cit̃ corp⁹ xp̃i. ⁊ ſic capit̃ in Raymũdo cũ dr̃. qñ paras calicem. Scđo dr̃ ciph⁹ ex q̃ aliq̇s põt bibere. vñ in euãg̃lio. Tercio ponit̃ ꝑ ſacra ſcriptũa. vñ p̃s. Calix in manu dñi ⁊c̃. Quarto ca/pit̃ ꝑ volũtate ſeu carnali delectatõe. ⁊ ſic capit̃ ibi. Calix babilonis aureus q̃ oẽs gentes inebriant̃. Quinto capit̃ ꝑ paſſione. vt in paſſione dñi. Pater ſi poteſt fieri trãſeat calix iſte a me Ultimo ponit̃ ꝑ premio eterne vite. ⁊ ſic accipit̃ ibi. Calicem ſalu/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

taris accipiã ⁊ nomen domini inuocabo

Aer celeſtis.ſanctus:deus.ether.et ignis

Uel firmamẽtũ.ſcriptura dei calodemon

Immenſũ.miſſus.eccleſia:vita pennis
Hic au.eq̊uocat hoc nomẽ celũ.Uñ p̊mo ponit̃ ꝓ aere.vt ĩ pſal
terio.Uolucres celi ⁊ piſces maris.Scd̓o ponit̃ ꝓ ſancto ⁊ ſic
capitur in illa ſequentia.Celi enarrant vbi dicitur de terra fecit
celum. Tertio ponitur pro deo.et capitur ĩ p̄s vbi dicitur Po/
ſuerunt os ſuũ in celum.i. cõtra deum.Quarto eſt ether vt cũ di
citur ſydera ſplendent in celo.⁊ ita cõmuniter accipitur Quĩto
ponitur pro igni.i.pro ſpera ignis Uñ.Ouidius de ſpiſſo aere
texit celũ.i.ignem Sexto ponitur pro firmamento.i.ꝓ toto vni
uerſo et ſic capitur a philoſopho cũ dicit.extra celum nichil eſt
Septimo capitur pro ſacra ſcriptura. vt ibi quoniã eleuata eſt
magnificentia tua ſuper celos.Nono ponitur pro immenſitate
diuina.vt ibi.Aſcendam in celum ⁊ ero ſimilis altiſſimo.De/
cimo ponitur pro apl'o.et ſic capitur ibi.Celi enarrant gloriã dei
.i.apoſtoli.Undecimo ponit̃ ꝓ eccleſia militãti.vt ibi.Factũ eſt
ſilentiũ in celo.i.in eccleſia militãte.Ultĩo ponit̃ ꝓ eterna vita
et ſic capitur ibi Gaudẽt in celis aĩe ſanctorũ.Et venit celũ a ce
lo as.are.qd̓ duo ſignificat Uñ celo dñ ſculpo lapides .celo co
opto.A p̊mo celtes.celũ fit a poſteriori.Iñ celitus.a.um.⁊ h̓ et
hec celeſtis ꝓ eodem.i.ad celũ ꝑtinens

Euentꝰ.lapſus.vox.ꝓꝓetasqꝫ regendi:

Accidit ⁊ dubitat.nominibusqꝫ cadit

Ut natura cadit.ſic gloria gratia ſorsqꝫ:
Hic autor eq̊uocat hoc nomẽ caſus.vñ p̊rio eſt euẽtus rei inopi
nate.et ſic capit̃ a pħo 2ᵒ. phĩcorũ vbi diſtĩnguit caſum ⁊ for/
tunã Secũdo eſt lapſus ſiue ruina.vt quãto gradus altior tan
to caſus grauior.Tertio eſt dictio caſual' et ſic dicit donatꝰ Ca/
ſus nominum quot ſunt.Quarto eſt ꝓprietas regendi aliquã
dictionẽ.vt qñ dicit̃.ꝑpoſitioni accidit caſus.Quĩto eſt accñs

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝑtium declinabiliũ Jſto mõ dicimus ꝙ tres ſũt ꝑtes caſuales .ſ. nomē ꝓnomē et ꝑticipiũ. Sexto dubitat .i. notat dubiũ ſeu er/ rorē Jſto mõ dicit ꝙ expientia facit artem Inexpientia vero ca/ ſum. Ultimo cadit a noibus .i. importat deriuationē aduerbio/ rum a nominibus Jſto mõ in libro tophicorũ. Areſt. docet argu/ ere ꝑ locũ a caſibus .ſic arguendo. Juſtum eſt bonum .ergo ꝙ iu/ ſte fit bñ fit Et venit caſus a cado cadis ere. de quo pz ĩ cõpoſitis

Predicat: eſt nubes. terre via portio nili

Hic autor eq̇uocat hoc nomē cataracta dicēs ꝙ prio p̄dicat .i. dicitur p̄dicator. vñ p̄s. Abiſſus abiſſũ inuocat in voce catara/ ctarũ tuarum .i. in voce p̄dicatorũ Scdo eſt nubes q̄ in aquam reſoluitur. Uñ in. Geñ. Cataracte celi apti ſũt Tertio eſt via ſb/ terranea vñ Ouidius Inhabitant terram cataractis vbiq3 re/ cluſam Ultimo eſt portõ nili .i. ſignificat vnam ꝑtem nili .i. il/ lius fluuiy. vñ Nilus eſt q̇dam fluuius in egipto qui omni die naturali creſcit ⁊ decreſcit

Diluuiũ. baratiũ. ſignant ꝑ cataclíſmũ

Hic autor eq̇uocat hoc nomē cataclíſmus Uñ primo eſt nomē diluuium generale. vt in libro ſap̄. Cataclíſmus inebriauit ter/ ram aridam Scdo ſcat infirmũ vt in eodem libro. ꝓpter ma/ los puniēdos factus eſt cataclíſmus .i. infernus Et dicitur cata/ clíſmus. a cata qđ eſt vl'e. ⁊ clima .atis .quia dicitur diluuiũ qđ fluit ꝑ q̄tuor climata mũdi

Eſt locus eſt arbor tribulatio flãma iehēne.

Hic au. eq̇uocat h̄ no' camin'. vñ p̄mo ē locus igni apꝑꝑatus Uñ Nõ bon' eſt ſotius q̇ ꝓfert ꝟba camini Scdo đ r arbor lux/ urie. vt ſtult' peribit veneris flagrãte camino, Tertio ē idē qđ ťbulatõ. vt dñs ꝓbat dilectos ſuos ĩ camio .i. ꝑ ťbulatões Qr/ to eſt idē qđ infern'. vt Mali deſcēdent in caminum ignis

Signaẗ xp̄s clauis ſathaneq3 poteſtas

Signaẗ q3 ſciens ſoluit ligat oſtia claudit

Hic au. eq̇uocat hoc nomē clauis vñ primo ponitur ꝓ xp̄o vñ

Jſa. O clauis dauid. o ceptrū domꝰ iſrł q̇ portas celi claudis et
aperis. Scđo eſt ptās dyaboli. vn̄ in Apocał. Data eſt ei clauis
putei ⁊ abiſſi. Tercio capiꝛ ꝓ ſciencia vel intellectu ſciaꝝ. vn̄ in
euāgelio. Ue vobis ſcribis ⁊ phariſeis q̇ habetis claues ſcie nec
intratis nec alios intrare ꝑmittitis regnū celoꝝ. Quarto ſoluit
⁊ ligat. i. ꝑcat autoritatē ligandi ⁊ ſoluendi a peccatiꝭ. vn̄ dn̄s di
xit petro. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. i. autoritatem ligandi
⁊ ſoluendi. Ultimo claudit hoſtia. i ꝑcat quoddā inſtrumentuʒ
aperiendi ⁊ claudendi ianuas. ⁊ iſta eſt cōmunis eius acceptio.

Claua necat. clauus amat. auget iungit ⁊ ornat
Hic au. ſubdit equocatōeʒ hꝰ nois claua. ⁊ ꝑcatōeʒ hꝰ nois clauꝰ
di. ꝙ claua ꝑt qđdā inſtrm̄ ꝑcuciēdi. ligneū hn̄s caput. Sʒ cla/
uus prio amat. i. ꝑt amorē. vt cū dr. Clauꝰ amor ſcłi clauo recō/
diꝛ dei. i. amor mūdi amore dei depdiꝛ. Scđo clauꝰ auget. i. ꝑt in
ſtrumētū ſtimulādi eq̄s a noie calcar. vt Jn pedibꝰ clauos milites
nō ſp hēbāt. Tercio iūgit. i. ꝑt inſtrm̄ in anteriori ꝑte acutū me/
diāte q̄ aliq̄ adinuicē ꝯiūgūꝛ. ⁊ iſta eſt cōis eiꝰ acceptio vł ꝑcatō
Ultio ornat. i. ꝑt ornamētū q̄ antiq̇tꝰ noui milites ornabāꝛ vt
legiꝛ de ſcō Bartholomeo ꝙ ipe fuit ornatus clauo purpureo.

Premiat. eſt morbus: ſententia. carbo. lapillus
Hic au. equocat hoc nomē calculus. Nam ꝓmo premiat. i. ꝑcat
premiū eterne vite. Unde in Apocał. Uincēti dabo manna ab/
ſconditū ⁊ calculū candidum. Secundo eſt quedam infirmitas
quā homo patitur in renibus vel in veſica que cauſatur ex qui/
buſdam lapillis ibi exn̄tibus ⁊ exitū petentibꝰ qn̄ homo vrinaʒ
emittit. ſʒ qꝛ exire nō pn̄t homo maximū patiꝛ dolorem. Jn̄ cal/
culoſus. a. ū. i. patiens talem infirmitatē. Tercio eſt ſententia iu
dicialis. vt Calculus in abſentem ꝑſonā ferri nō dʒ. Quarto eſt
carbo ardens. vt habeꝛ in Jſa. ibi dicitur. Sumpſit dn̄s calcu/
lum de altari ⁊ tetigit os meum. Ultimo eſt quidam lapis par/
uus cadens in calcijs ambulātiū. qui alio noie dicitur ſcrupulꝰ
Itē calculus extra litterā eſt idem ꝙ numerus ſeu cōputatio. Jn̄
calculo. as. are. i. numerare vel computare. Et ſic patʒ ꝙ calculus
pluribus mōis capiꝛ q̄ʒ hic exprimiꝛ in textu. Unde. Calculus.
eſt pondus. mīnꝰ lapis. enſis acutus. Premiat. eſt numerus. rō
ſentētia. carbo. Morbꝰ. ⁊ in ludis ſchacoꝝ calculus ibit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Deſignat ſeriem.formam.pleneqꝫ ſcientem

Hic au.equocat h̄ nomē cherubin.vñ cherubin neutꝰ gꝰ plꝛis nu
meri ꝑt ſeriē.i.ordinē ſeu choꝝ angeloꝝ.vt pꝫ i his ꝟſibꝰ. Ordi
nis ē nomē cherubin pleqꝫ neutꝝ. Si cherubin ſcribas quēuis
ex ordie ſignes. Scđo deſigt formā.i.imaginē hñtē diſpōeꝫ āge
licā. Vñ legiꝛ ꝙ moyſes fecit duo cherubin.in tabernaclo.i.du/
as imagies pulchras hñtes diſpōeꝫ āgelicā. Vltio ꝑt ſciētē ple
ne.i.plenitudieꝫ ſcie. vt Qui ſedes ſupꝛ cherubin ītuēs abyſſos.

Deſcribit.portat.ſplendet.tumet.aſſimulatur

Angelicos cetus.iuſtos notat atꝫ malorum

Hic au.equocat hoc nomē currus. Vñ ꝑmo deſcribit.i.ꝑcat mo
dum deſcribendi carmina.vt in illo verſu. Hic modus hic noſtra
ſignabitur aera curru.i.carmine. Secūdo portat.i.ſignat quod
dam vehiculum quattuor rotaꝝ mediante quo res portātur de
loco ad locū.⁊ iſta eſt ꝓprior eius ꝑcatio.⁊ ſic capiꝛ ibi. Diſpari
bus bobus nunqꝫ trahiꝛ bene currus. Tercio ſplendet.i.impor/
tat ſplendorem ſolis.et ſic fabuloſe dicitur ꝙ ſol habet currum
cum quattuor equis. Quarto tumet.i.importat ſuperbiam ſeu
ſuperbum proceſſum.vñ p̄s. Hi in curribꝰ ⁊ hi in equis. Quin
to aſſimulatur.i.capiꝛ pro ſimilitudine currus materialis.vnde
legitur in libro regum ꝙ Helyas raptus eſt in celum per currum
igneum.i.per nubem lucidam currui aſſimlatam. Sexto ſignat
turbam angelorū. Exemplū habeꝛ in Jſaya ibi legiꝛ. Vidi cur/
rum ⁊ equites eiꝰ. Septimo ſignificat turbā ſeu ꝯgregatōem bo
noꝝ ⁊ etiā maloꝝ hominū. Maloꝝ hoim vñ p̄s. Currū pha/
raonis ⁊ exercitū eius ꝓiecit in mari. Bonorum aūt hominum
Exemplum. Currum eius exaltauit ad thronū ⁊c̄. Et venit cur/
rus a curro is.ere.a quo curriculus id eſt paruus currus.

Terminat atꝫ ſapit.vas ſtringit.tempora voluit

Lines idealis a centro linea diſtās

Hic autor equocat hoc nomen circulus. Nā primo terminat.i.
ꝑcat terminū ſeu finem.⁊ ſic ponitur in quadā ſequētia de ſancto
Stephano. Per circulum terre precatus adiuuet vꝫ. Secundo
ſapit.i.ꝑcat ſapiētiā vel ſciam. Circulus in ore ſtulti ſic anulus

in ore porci. Tertio ſtrigit vas.i.ſcat iſtrumētum mediāte quo
vas ligatur.ꝛ ſic dicimus.hoc vas ligatū ē q̄tnoꝛ circulis. Q̄r-
to voluit tēpoꝛa.i.ſignificat reuolutōem tp̄is Et ſic dicit̄ h̄ op⁹
ꝯpleui p̄ circulū anni. Quin to ſignificat figurā ymaginariā ſeu
que ymaginatur.ꝛ ſic aſtronimi dicunt q̄ in firmamēto celi plu
res ſūt circuli. Ultimo modo eſt linea diſtans a centro.i.ſcat q̄-
dā lineā circularē in c⁹ medio eſt pūctus a q̄ oēs linee ad circūfe
rētiā ducte ſūt eq̄les ꝛ iſta eſt cōis e⁹ acceptio Et eſt circul⁹ dimi.
huius nominis circ⁹.ꝛ de iſto noīe circus p3 in his metris. Si
quē barbatū faceret ſua barba beatū. In mūdi circo nō eſſet ſan
atior hirco

Dat legē reſonat.gaudet.tribulat.patit̄q3
Hic autoꝛ eq̄uocat hoc nomē cythara.vn̄ p̄mo eſt noua lex.ꝛ ſic
dicitur cōiter Nou⁹ rex imponit nouā cytharā.i.nouā legē Se
cūdo dicit̄ inſtrumētū muſicale.ꝛ illa eſt e⁹ ꝓpꝛia ſcatio.vn̄ p̄s
Canite in cythara ꝛ in voce tube Tertio ē gaudiū.vt ibi cythara
ſociȷ̄ mei ꝯuerſa eſt in fletū Quarto ē tribulatō.vn̄ p̄s Confite
bor tibi deus in cythara.i.tp̄e aduerſitatis ꝛ t̄bulatōnis Ultimo
ē paſſio vn̄ ī Jſaya. Uent̄ me⁹ patitur cytharā.i.paſſionem

Pars crucis eſt coꝛnu.terrena ſup̄bia pneuma.

Denotat inſultus aīalia munit abundat
Hic autoꝛ eq̄uocat hoc nomē coꝛnu.vn̄ primo ſcat p̄tem crucis
vn̄ ꝓpheta Manus eius in coꝛnibus.ꝛ loq̄tur ibi de xp̄o cui⁹
manus p̄fixe fuerūt cruci Scd̄o dicit̄ terrēa p̄tās ſiue ſuperbia
vn̄ p̄s. Coꝛnua peccatoꝝ cōfringā. Tertio ſcat pneuma.i.donū
vn̄ in. Apoc̄. Et vidi angelū hn̄tem ſeptem coꝛnua.i. ſeptem do
na ſpiritus ſancti Quarto denotat inſultus.i.ſcat inpugnantiā
inimicoꝝ.vn̄. Erue deus aīam meam a coꝛnibus īimicoꝝ Qui
to munit aīalia.i.ſcat defendiculū ſeu munimētū quo aīalia bru
ta ſe defendūt. Et iſta eſt cōis eius acceptio. Ultimo habundat
id eſt ſignificat habundantian reꝝ tempoꝛaliū. Unde Boeti/
us de diſciplina ſcolarium. O quam dulcis ſuffragiȷ̄ amicorū
exhibitō cui pleno coꝛnu arridet Et dicit̄ coꝛnu a creos grece q̄d
eſt caro latine.q2 coꝛnu nihil aliud eſt quā caro indurata Jnde
dicitur coꝛnutus.a.ū.i.habens coꝛnua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Eſt aial ceruus.eſt ceru⁹ furca caſarū
Hic equocatur hoc nomē ceruus. vñ pmo eſt aial ſilueſtrē multū velox.magna habens cornua.vt. Cerui cauda breuis male tegit poſteriora. Stulti lingua leuis colat min⁹ interiora. Secūdo modo eſt furca caſaꝝ.i.iſtrumētū ligneū quo domus pua ſuſtentat. Alio noīe vocatur colūpna

Deſignat tempus etnū.circuit ornat

Uincit ⁊ eſt capitꝭ raſuraqꝫ ſacra corona
Hic autor equiuocat hoc nomē corona vñ pmo mō dicit tempus gratie.vñ in pſalmo Benedices corone āni benignitatꝭ tue Secūdo mō ſcat eternum vnde beatus vir q̄ ſuffert tēptatōem q2 cum pbatus fuerit accipiet coronam vite. Tertio modo ſignificat circuitū vel ambitum. ⁊ ſic dicitur ꝙ eccleſia habet amplā coronam. Quarto mō eſt ornamētum capitis ⁊ illa eſt ppa eius ſignificatio Qnito mō vincit.i.ſignificat victoriā. Sexto ſignificat raſuram clericalem.vñ⁹. Rade p⁹ barbā collū poſt iñ coronā.⁊ vocat alio noīe tonſura

Lectio diſtinguit:minuit:loc⁹ eſt ⁊ adunat
Hic autor equocat hoc nomē capitulū dicens ꝙ capitulū pmo modo dicitur pua lectō et ſic dicimus Jſtud capitulū nunc eſt legendū. Secūdo mō diſtinguit.i.dicit eſſe diſtinctio alic⁹ libri in ſuas ptes principaliores Jſto mō dicimus ꝙ text⁹ alexādri diuiditur in duodecī capitula. Tertio mō minuit.i.diminutm̄ iſtius noīs caput.⁊ iſto modo capitulum dicitur puū caput Quarto mō dicitur locus ad quē clerice cōueniūt ad ptractādū ſua negotia.⁊ ſic dicimus ꝙ canonici ſunt in capitulo Ultimo mō adunat.i.dicit congregatio canonicoꝝ ſeu religioſorū iſto mō dicimus ꝙ capitulū buſciducēſe hoc decreuit. Et venit capitulū originaliter ab iſto verbo capio.is.ere

Jheruſalē mēbrum:ratio.puteus vitioꝝ

Cogitat:eſt aīa:vis eius quarta voluntas
Hic au. equocat hoc no⁹ cor. vñ pmo° ponit p citate ihrlꝫ vñ legit ꝙ ionas fuit tb⁹ dieb⁹ ⁊ tb⁹ noctib⁹ ī vētre ceti Jta xps fuit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

trib⁹ dieb⁹ ꝛ trib⁹ noctib⁹ in corde terre.i.in ihꝛl'm. Et dꝛ ihꝛl'm ió cor t're qꝛ in me⁹ t're ē ſituata recte ſic̄ cor i me° aīalis ē ſituatū Scd̄o°. ē mēbꝝ ꝓncipale ipi⁹ aīal'. de q̄ ph̄s dt ꝙ ipꝫ eſt ꝓmū vi uēs ꝛ vlti^m moꝛiēs ꝛ iſta eſt cōis ei⁹ acceptō. Tercio° ē rō. vn̄ p̄s Anxiat⁹ ē in me ſpūs me⁹ i me āt turbatū ē cor meū: i. rō. Quar to mō ponit' ꝑ puteo ſeu ꝓfūditate viciorꝝ. vn̄ p̄s Traſferent' mō tes in cor maris. Quito mō cogitat. i. eſt idē ꝙ cogitatio. Exe^m. Scrutās corda ꝛ renes deus. Sexto mō ponit' ꝑ aīa intellecti/ ua. ꝛ ſic capit' ibi. Deus creauit corda hoīm. Septimo ponitur ꝑ intellectu. Unde p̄s. Accedet homo ad cor altū. i. ſublime in/ tellectū. Ultio ponit' ꝑ volūtate. Exemplū. De corde malo con ſcendūt praue cogitatōes. A cor venit p̄cordiū. i. locus ſuperioꝛ circa cor. Et ꝯponit' diuerſimode. vt vecoꝛs cōcoꝛs et diſcoꝛs.

Menſurat triticum. locus eſt cōuentus ꝛ ordo

Flat chorus. ꝛ ſaltat. organiceqꝫ ſonat

Hic autoꝛ eq̄uocat hoc nomē choꝛ⁹. ꝑmo mō mēſurat triticū. i. ponit' ꝑ quadā mēſura determiata tritici. vt i euāgelio de quodā villico q̇ debebat dn̄o ſuo centū coros tritici. Scd̄o mō eſt qui dam locus ſpecialis in eccl'ia vbi ꝯueniūt clerici ad ſeruiendum deo. vn̄ Qui vult ſtare choꝛo dꝫ bn̄ pſallere xp̄o. Et locus illoꝝ qui cantāt ad alioꝝ. Tercio dꝛ conuētus ſeu cōgregatio ꝛ ſpēali ter bonoꝝ hoīm. vt ibi. Te glorioſus apoſtoloꝝ choꝛ⁹. Quarto ponit' ꝑ ordīe angl'oꝝ. ꝛ ſic cōiter dꝛ ꝙ nouē ſūt choꝛi angl'oꝝ. i. ordines. Quinto poīt' ꝑ q̄dam vento ita dꝛ ꝙ coꝛi tēpēſtas na/ ues deſtruit. Sexto ſaltat. i. ponit' ꝑ choꝛea. vn̄ in libꝛo regū le/ git' ꝙ puelle ducebant choꝛos. Ultimo ponitur ꝑ q̄dā inſtrumē to muſicali. ꝛ ſic capit' ibi. Laudate dn̄m in tympano ꝛ choꝛo.

Nobile. famoſum. rarum notat ꝛ generoſum.

Fece carens. nō obſcurum reſonat. manifeſtat.

Hic autoꝛ equiuocat hoc nomē clarus. Un̄ pꝛimo mō eſt idem ꝙ nobilis. legitur de btō gregoꝛio ꝙ erat claris oꝛtus natalibus Scd̄o eſt idem ꝙ famoſus. Iſto mō cōiter dicim⁹ Conuerſatio iſtius hoīs eſt clara in populo. Tercio eſt idē ꝙ generoſ⁹. ꝛ ſic ca pit' cū ſcribit' i ſupſcriptōib⁹. p̄claro necnō ſapiēti viro. Quarto

eſt idem ꝙ carens fece ſeu alia īmundicia. Jſto mō dꝛ iſtud vinū
eſt claꝝ. Quīto eſt idē ꝙ n̄ obſcuꝝ. exēplū vt ibi. Clara dies pau
li mltos fructꝰ notat anni. Sexto reſonat. i. eſt idem ꝙ ſonorus
exemplū Jſte hꝫ clarā vocē. Ultimo manifeſtat. i. eſt idē ꝙ ma/
nifeſtus. Jſto mō dicimꝰ. ſnīa ''liꝰ littere eſt clara. i. manifeſta.

Eſt recens crudum. nō digeſtibile durum
Incoctum crudus. denotat atqꝫ ferum

Hic au. eq̇uocat hoc nomē crudus. vn̄ ꝑmo mō idē eſt ꝙ recens
vn̄. Jnfūdas oleū crudis vulneribꝰ egri. Scd̄o mō eſt idē ꝙ nō
facilit' digeſtibile. vn̄ Crudū pauonē ſꝑ ad balnea portas. Ter/
cio eſt idē ꝙ incoctū. exeᵐ. vt iſte carnes ſtꝫ adhuc crude. i. incocte
Quarto eſt idē ꝙ ferꝰ ſeu ſeuerꝰ. vt iſte eſt crudꝰ vir. Et ſic crudꝰ
dꝛ q̄i cruore vdꝰ. i. hūidꝰ. vl' q̄i dās cruorē ꝓpt' eiꝰ ſeueritatem.

Vas amplum. cornu lapis eſt: inflatio concha

Hic au. eq̇uocat hoc nomē cōcha. vn̄ ꝑmo mō dꝛ amplū vas de
ligno factū in q̄ hoīes lauare ſolent eoꝝ pedes. Scd̄o mō dꝛ qd̄
dam cornu in quo pueri ſolēt ſufflare. Tercio dꝛ lapis p̄cioſus
q̄ alio noīe dꝛ vnio. Quarto dꝛ īflatio ſeu ſupbia. Itē extra lr̄aꝫ
ṗt piſcē quēdā in teſta latentem ⁊ illa eſt eius cōis ſignificatio.

Deſcribit cantat laudat patet atqꝫ ꝓphetat.

Hic autor eq̇uocat hoc verbū cano Nam ꝑmo mō eſt idem ꝙ de
ſcribere aliquā materiā. ⁊ ſic capit' ibi. Huic oportet vt canamꝰ
cū angelis ſemꝑ gl'a in excelſ. Tercio laudat. i. ponitur ꝓ laudare.
exemplū. Sacerdotē xp̄i martinū cuncta ꝑ orbem canit eccl'ia.
Quarto eſt idē ꝙ manifeſtare. ſic dꝛ. Cū bn̄feceris noli canere tu
ba. Ultimo eſt ꝓphetizare ſeu p̄dicere futura. vt Jſayas cecinit ſi
nagoga meminit. Notādū ꝙ cano ꝓ aliq̇bus ſignificatꝫ eſt neu
trale ⁊ ꝓ q̇buſdā actiuū. vtꝫ in illis verſibus. Eſt neutrale cano
cum ſit diuinoqꝫ pſallo. Actiuūqꝫ cano ſit ꝓ deſcriboqꝫ laudo

Ex nihilo mentis. ſine ſemine criſte parentes.

Ecce creauiſti creat humor ſic ſtatuiſti

Eligit ⁊ recreat. renouat. permittit ⁊ effert

Hic autoꝛ equ̇ocat hoc ꝟbum creo as are. Naȝ ꝑmo mō eſt ali q̇d ex nihilo ꝓducere. quod ꝑtinet ad ſolū deum. ⁊ ſic capit̄ ibi In ꝑncipio creauit deus celuȝ ⁊ terrā. Secūdo eſt aliq̇d ex ꝑ̄ia centi materia ſiue ſemine ſui generis ꝓducere. ⁊ ſic deus creauit hoīem de limo terre. Tercio mō eſt cooꝑari ad hoc ꝙ aliq̇d fi/ at. ⁊ ſic dꝛ ꝙ humoꝛ terre creat arbos. i. cooꝑat̄ ad hoc. Quar to mō eſt eligere. exemplū, Canonici creauerūt nouū decanū. i. eligerūt. Quinto eſt idē qꝺ recreare. ⁊ ſic ſimplex capitur ꝓ cō/ poſito. ⁊ ſic capit̄ ibi. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄. Sexto mō ē renouare. ⁊ ſic capit̄ ibi. Ego deus creo ꝗttidie celum ⁊ terram. Septimo eſt ꝑmittere. ⁊ ſic capitur ibi. Ego dn̄s faciens bonū et creans malū. i. ꝑmittēs malū. Ultimo eſt efferre ſeu exaltare et ſic legit̄ in libꝛo regū de dauid. Creaui te ex nihilo. i. exaltaui.

Cum capulo fertur coꝛpꝰ mucroqȝ tenetur

Hic autoꝛ equ̇ocat hoc nomē capulus. Nam ꝑmo eſt feretruȝ cum quo deferunt̄ coꝛpoꝛa moꝛtuoꝝ. ⁊ ſic dicimus. Funus poꝛ tatur ad eccleſiā cū capulo. Secūdo mō ē ꝑs gladij. ſ. illud lig/ nū quod tenetur in manu. qꝺ alio noīe dꝛ manubꝛiū. ⁊ ſic dꝛ. iſte tenet gladium ꝑ capulū. Et venit ab iſto ꝟbo capio is ere. Nā ꝓ ꝑmo ſignificato capit coꝛꝑa moꝛtuoꝝ. ꝓ ſecūdo capit gla dium. Inde capularis ⁊ hoc re. i. ad capulū ꝑtinēs

Pan calamꝰ cantat: calamꝰ pan ſcribere tēptat:

Hic autoꝛ equ̇ocat hoc nomē calamus. Nā ꝑmo mō vocat̄ cā nā mediāte q̇ cauſat̄ cantꝰ in fiſtula. Et ꝓ iſto ſignificato venit venit a caleo es ere. i. calidū eſſe vel fieri. qꝛ hmōi cāna ex infla/ tu caleſcit. Scdꝺo. vocat̄ inſtr̄m mediāte ꝗ ſcribit̄. ſcȝ pēna ſcꝑ/ toꝛis. vn̄ ꝑs. Lingua mea calamꝰ ſcribe. Et nota ꝙ in textu po nit̄ pan calamꝰ. Pā em̄ grece idē ē qꝺ totū latine. ad deſignādū ꝙ in integro ⁊ nō fracto vel diuiſo calamo canit̄ vel ſcribit̄. Itē extra textū. Calamus ſignificat ſtipulā. vel illud quod ſuſten/ tat ſpicas ſegetum

Cenos cōmune reddit cenoſqȝ theatrū:

Eſtqȝ ſenos ſenſus. xenoſqȝ notat ꝑegrinū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Fercula dat cena. cinnos miſcere facit vel.

Concordare cinos canis eſt cenūq̄ʒ quinos dat:
Hic autor ponit drām q̄rūdā dictionū grecaꝝ. ſ. cenos p. c. ſcenos p ſ ⁊ c. ⁊ ſenos p ſ ⁊ ſine c. ⁊ xenos p x. ⁊ cenā p c. ⁊ cinnos p duplex n. ⁊ cinos p ſimplex n. dicēs. q̄ cenos p c ſcptū ē idē qđ cōe. Jn̄ cenobiū. i. cōis hitatio monachoꝝ ſeu monialiū. q̄ ibi oīa debēt eē cōia. Et dr̄ indr̄nter cenū vł cenos. Jn̄ etiā epycenū ab epy. qđ ē ſup̄. ⁊ cenū cōe: Scđo°. ſcenos grece ſcriptū p ſ ⁊ c eſt idē qđ vmbra vel vmbraculū latine. Jn̄ venit ſcena. i. theatrū. Jn̄ ſcenic⁹ a ū. i. vmbroſus. Sʒ ſenos grece ſcriptū p ſ ⁊ ſine c. ē idē qđ ſenſus latine. Jn̄ ab a qđ ē ſine dr̄ aſin⁹ q̄ſi ſine ſēſu. Sʒ xenos p x ſcriptū ē pegrin⁹ latine. Jn̄ ab olō qđ ē totuʒ dr̄ vlixes no⁹ cuiuſdā viri q̄ tot⁹ pegrin⁹ fuit. Fuit eīn viginti annis in pegrinatōe. Sʒ cena p c. ſcriptū no⁹ latinū ſ̄t cōeſtionē veſptinā. vn̄. De nimia cena ſtomacho fit maxia pœā. Cinos grece ē idē qđ ꝯcordia vel ꝯmixtio latine. Jn̄ ꝯcinn⁹ a ū. i. concors qđ ē eq̄uocū. vn̄. Cōcinn⁹ ꝯcors affabił atq̄ʒ benign⁹. Cinos grece p c. ē canis latine. Sʒ q̄nos grece ē cenū vel lutū latine. Jn̄ p ꝯpōem inq̄no as are. ⁊ coinq̄nare. i. maculare.

Agros rus formā ſuperos colit atq̄ʒ parentes.

Hos arat hoc habitat ornat honorat amat:
Hic au. eq̄uocat h̄ ṽbū colo is ere. Vn̄ p̄mo° ē idē qđ arare. vt ioānes colit agrū. i. arat. Jn̄ agricola. i. aliq̄s vł aliq colēs agꝝ. Scđo⁹ ē idē qđ inhitare. vt iſte colit villā. i. inhitat. Tercio° ē ornare. vt muliēs pl⁹ colūt ſe q̄ʒ viri. Quarto ē reuerētiā alicui exhibere. vt ibi Joānes colit ſupos. i. honorat ſupiorēs Vltio eſt idē qđ amare. vt ibi. Toto corde ⁊ aīa deū colere debem⁹

Copulat. aſſociat. dat formā tpa. cauſam.

Jnſtrumenta notat habitū. ſimul ⁊ dominatū

Prodeſt ac habitat. dat cōtra cōcomitatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hic autor equocat hanc dcōem cum: Naȝ vno mō ponit copulatiue. exemplū. vt Ego cū petro gaudem⁹. vel ego cū katherina ſumus albi. ꝛ ſic facit ꝯceptōem pſonaꝝ vel geneꝝ. Scdo° ponit aſſociatiue. ꝛ tūc nō importat copulatōem ſꝫ aſſociatōem. nec etiā facit duo ſingularia eqpollere vni pl'i. vt ſcē Victor cuȝ ſocijs tuis ora ꝓ nobis Tercio mō importat circūſtantiā forme reſpectu alic⁹ ſbe. exemplū. Nomē ſt ſbam cū qlitate. Quarto mō importat circūſtantiā tpis. ꝛ ſic ē aduerbiū tpis. vn̄ Catho. Cū fueris felix q ſtꝫ adūſa caueto. Quinto mō iportat circūſtantiā cauſe. ꝛ ponit ꝓ qꝛ. vt Fili⁹ facit volūtatē patris. cū filioꝝ intereſt obedire parētib⁹. Sexto iportat circūſtantiā cauſe inſtr̄alis. vt Tāq̄ꝫ ad latronē exiſtis cū gladijs ꝛ fuſtib⁹ ꝯphēdere me. Septio iportat circūſtantiā habit⁹ vt pncipes terre ſupbe incedūt cū veſtib⁹ p̄ciosis: Octauo iportat circūſtantiā dominatōis. vt papa cū ceſare dn̄atur. Nono iportat circūſtantiā vtilitatis. vt Ad faciendā miſcdiam cū patrib⁹ nr̄is. Decio importat circūſtantiā more ſeu hitatōis. vt filij manebūt cū parētib⁹ ſuis. Vndecio ponit ꝓ ꝯtra. ſeu iportat circūſtantiā ꝯtrarietatis. exemplū. Factū ē ſilentiū in celo dū p̄liaret michael archangel⁹ cū dracone. Vltimo importat circūſtantiā ſequele. vt Tu cum illo eras

Te tibi nunc in te credo certi vota ſpondet.

Dat virtutis opus demonis atqꝫ fidem

Hic au. equocat h' v̄bū credo is ere. Nā pmo° ꝯſtruit cū accō. ꝛ tūc iportat adheſionē credulitatꝫ eēntie alic⁹ rei. ꝛ ſic iſta credo deū expoit. i. credo deū eē Scdo° ꝯſtruit cū dtō. ꝛ tūc iportat adheſionē credulitatꝫ dcōꝝ. vn̄. Crede mihi ſi credis ei te decipierꝫ Et ſic iſta credo deo exponit. i. credo ꝙ ipe vētur⁹ ē redditur⁹ vnicuiqꝫ ſm opa ſua. ꝛ ſic de alijs dictꝫ p eū. Tercio ꝯſtruit cū accō mediāte ppōe in. ꝛ ſic ē fidē habere i aliq̄ plenariā. ꝛ ſic capit ibi Credo in deū. i. tota dilectōe ꝛ diligētia adhereo deo. ꝛ iſtud ponitꝫ Greciſta. Crede deū vel crede deo plus credere dico. Si credis in eū q̄ꝫ vel ei vel eū Quarto ē ꝓmittere. ꝛ ſic leuās pueꝝ de fonte dicit credo. ꝛ in hoc ꝓmittit pueꝝ baptizatū in articulis fidei xpiane debere credere ꝛ crediturum. dum ad annos diſcretionis venerit. ꝛ ſic patrini ſeu compatres ſpondent id eſt pro/

mittũt votũ certitudis ꝓ iamiã baptizato. Quito⁹ iportat opꝫ ratõem ꝟtuoſam. ꝛ ſic capiꝭ. Qui crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit ſalu⁹ erit. Ultimo⁹ iportat fidẽ ꝑũſam. ꝛ ſic capiꝭ ibi. Demões credent ꝛ ꝯtremiſcẽt. Nota cerno is ere. i. videre. ꝛ habet fm a r tem creui in p̃terito ꝛ cretũ in ſupino. Jñ ꝛ a ꝟbo do dꝛ credo. q̃ ſi cretum do. i. ꝯſideratõem vel viſionẽ

Indicium. numerũ. repetitũ cenſeo ſignat

Hic autoꝛ equocat hꝫ ꝟbum cenſeo es ere. Uñ p̃mo mõ ẽ idẽ qꝺ indicare. ꝛ ſic capiꝭ ibi. audi q̃d cenſet amicus. Scꝺo mõ ẽ idẽ qꝺ numerare: ꝛ ſic capiꝭ in iſta ſeq̃ntia. Sed q̃d nos iſtos recẽ ſemus heroas. ꝛc̃. Tercio mõ ſignificat repetere ſeu renouare. ꝛ ſic capiꝭ in q̃dam collecta de natiuitate domini. in q̃ dꝛ. Proſit nobis q̃ſum⁹ dñe filij tui recenſita natiuitas. Et ſignificãt idẽ iſta tria ꝟba. cenſo is. cenſeo es. ꝛ cenſio is. vñ⁹. Significabit idem tibi cenſeo cenſio cenſo. Sed dñt q̃ ad p̃terita ꝛ ſupina. Nam cenſeo es ere habet cenſui in p̃terito. ꝛ cenſum in ſupino. Sed cenſo is ere habet cenſui in p̃terito ꝛ cenſitũ in ſupino me dia coꝛ. Sed cenſio is ire q̃rte ꝯiugatõis habet cenſiui in p̃teri to ꝛ cenſitũ in ſupino media ꝓducta. vñ⁹. Cenſio cenſitũ. dat cenſes cenſeo cenſum. Cenſitus a cenſo tercia ſꝑ habet Sentio ꝑcipio dat cenſi dat quoqꝫ cenſuꝫ. Scribe ꝑ ſ iſtud. ꝑ c ſcribas tria p̃ma. Jtẽ iſtud ꝟbum cenſeo es ere. adhuc alia ſingnificat. vñ⁹. Cenſeo iudico libero ſuadeo vel manifeſto. Eſtuo cum ſta tuo numero iubeo ſupaddes

Cedo locũ dono: ſcindo ſuccumbo recedo

Uerbero cõcedo ꝓprium notat hec tria cedo:

Hic autoꝛ equocat hoc ꝟbum cedo is ere. Uñ p̃mo mõ eſt idẽ qꝺ locũ dare. vt ibi. Cedere maioꝛi nõ eſt pudoꝛ inferioꝛi. Se cũdo mõ eſt idẽ qꝺ ſcindere. ꝛ ſic legiꝭ in feſto palmaꝝ. Alij ce debãt ramos de arboꝛib⁹. Tercio mõ eſt idem qꝺ ſuccũbere. vt iſte ceſſit in bello. i. ſuccubuit. Quarto mõ ẽ idẽ qꝺ recedere. vt ibi nec me ceſſiſſe negabo. Quinto eſt idẽ qꝺ ꝟberare. vt circun dederũt me viri mendaces. ꝛ ſine cauſa flagellis ceciderunt me. Sexto eſt idem qꝺ aſſentire. vt ibi. Cede potẽter amicis. Sep timo eſt idem qꝺ appropinq̃re. Uñ legitur. ꝗ inſtãte xp̃i paſſio

nis tpe ceſſit ihꝛl'm. Ultimo cedo ponit̄ ꝓ dic ⁊ ſic eſt defectiuū Et ē eq̇uocatio iſti⁹ verbi cedo in alijs verſib⁹. vn̄ Cedo locū tribuo dicas ⁊ cedo recedo. Ac cedo ſepe ꝓ ſcindē dꝛ eſſe. ꝑma duo ceſſi faciūt reliquūq3 cecidi. Et cedo ꝓ dic defectiuū reperitur.

Concoꝛdat pangit confoꝛmat ⁊ aſſimilatur

Sic cōpellit ineſt ſic coit atq3 decet:

Hic autoꝛ eq̇uocat hoc verbum cōuenio is. ire. Nam ꝑmo ſ̄cat concoꝛdare. vnde Catho. Cōueniet nulli qui ſecum diſſidet ipe. Secundo modo pangit. i. ſ̄cat pactū facere. ⁊ ſic capit̄ in euan°. ibi. Nonne ex denario diurno conueniſti mecum. Tercio modo confoꝛmat. i. ſ̄cat cōfoꝛmatōe3 ſc3 qn̄ aliq̇s confoꝛmat ſe alijs vt Non hi conueniūt nec in vna ſede moꝛantur. Et fit ibi ſermo de auaro ⁊ de pꝛodigo. Quarto aſſimilatur. i. idem eſt quod aſſilari. Jſto modo dicimus. Jſti duo fratres conueniūt in facie. i. aſſimilant̄. Quinto compellit. i. idem eſt q̄d compellere. vel in cauſam trahere ſeu alloq̇. vt ibi Cōuenio vos inq̄3 o iudei ⁊c̄. Sexto ineſt. i. idem eſt ꝙ ineſſe ſeu inherere. Jſto modo dicim⁹ ꝙ nigredo conuenit coꝛuo. Septimo coit. i. idem eſt q̄d coire vel ſimul venire. Jſto modo capitur ibi. Aſtiterūt reges terre ⁊ pꝛincipes populi conuenerunt. Ultimo ponit̄ ꝓ decet. ⁊ ſic eſt verbū impſonale actiue vocis. ⁊ declinatur tm̄ per tercias perſonas. Unde pamphilus. Conuenit vt vadam nunc exoꝛare puellam.

Permiſcet clamat ideomata diſſipat. vnit

Perſonas damnat: vocem ſupponere mutat

Hic autoꝛ equiuocat hoc verbū confundo. is. ere. Unde pꝛimo eſt idem q̄d miſcere. vt pincerna confundit. i. miſcet vinum. Secundo eſt clamare vel clamoꝛe aliquem impedire. vt iſte confundit verba diſputantium. Tercio ſ̄cat ideomata diſſipare vel loquelas diuidere. vn̄ legitur ꝙ in edificatōe turris babilonis facta eſt confuſio linguaꝝ. Quarto vnit perſonas. i. notat vnionē triū perſonaꝝ ſc3 patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti in vna deitate. vnde in ſymbolo anathaſij. Neq3 cōfundātes perſonas. vn̄ nō debemus vnire ſ3 potius diuerſificare pſonas in ſancta trinitate. Nā alia eſt perſona patris. alia filij. alia ſpiritus ſancti. Quinto eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

idem ē qđ dānaē. vñ ps. In te dñe ſpaui nō confundar in eteꝛ/nū. Ultimo mutat ſuppoſitōem termini. vt in loyca de ſuppoſitō ne ↄfuſa q̄ ſignū vl'e ↄfūdit terminū imediate ſequētem nō impeditū. ꝛ facit ipm ſtare cōfuſe et diſtributiue

Congregat. ꝛ loqꝛ. dat. ponit. ↄparat. addit

Apponit ꝑtem. ꝓdeſt. hec dat tibi confert
Hic autoꝛ eq̄uocat hoc v̄bum cōfero. ers. ere. Nā primo eſt idē qđ cōgregare. vñ virgilius in bucol'. Contulerātqꝫ greges thoridū ꝛ alexis in vnum. Scđo mō eſt idem qđ colloqui. vt i euangelio Qui ſūt hij ſmoēs q̄s cōfertis inicē. Tertio eſt idē qđ dare. vt ibi ↄfer medelā lāguidū. Quarto eſt idē qđ ponere. vt ſcolares ↄtulerūt ſe ad ſcribēdū Quīto eſt idē qđ ↄpare Iñ tūc collatō. i. ↄpatō vt ibi. Eſt adiectis ḡduū collatō talis. Sexto eſt addere ſeu apponere. vt ibi Formica ↄfert granum ḡno donec impleaꝛ caſula. Septimo eſt apponere ꝑtem Iſto mō dicitur q̄ apl'i ↄtulerūt ſymbolū fidei. qꝛ qui libet appoſuit ꝑtem ſuā. Ultimo ē ꝓdeſſe. vt iſta medicina confert ſtomacho. i. prodeſt

Remouet. atqꝫ ꝓbat. infert: acquirit. adunit
Hic autoꝛ eq̄uocat hoc v̄bum colligo is ere Nā primo eſt remouere. vt in euangelio. Mittet deus q̄tuoꝛ angelos vt colligant de regno ſuo om̄ia ſcandula. Secundo eſt ꝓbare. Unde Boetius in libro diuiſionū dicit. q loyca aut diffinit aut diuidit aut colligit. Tertio eſt inferre vel concludere. ita dicitur ex talibus premiſſis colligitur iſta concluſio Quarto eſt acq̄rere. vt iuſtus de bonis operibus colligit vitam eternam. Ultimo eſt adunare ſeu cōgregare Unde Colligit in meſſe quod habet formica neceſſe. Et eſt ↄpoſitum a lego. is ere quod eſt equiuocum. Unde Fur aurum virgo flores. mare nautaqꝫ. libros. Clericus equiuoce ſingula quiſqꝫ legit

Conficit infitio. pelles parat: ꝛ ſpecies dat
Hic autoꝛ equiuocat hoc v̄bū cōfitio. is. ere. Nam ꝑmo eſt inficere vel intoxicare. vñ in. Theodolo. Tandem confectus etate treatur herilis Scđo ſcat ꝑparare pelles. i. ſcat preparare coriū

vel pergamenū. ⁊ ſic dicimus. Pellifex cōficit pelles. Tercio dat ſpecies. i. miſcere ſpēs aromaticas. ⁊ pertinet ad apotecarios. Et patet predicta equiuocatio etiam in aliꝫs metris. vnde. Rex hoſtes medicus herbas. corpuſqꝫ ſacerdos Conficit. iſte necat. miſcet hic. ille ſacrat. Et componitur conficio a con ⁊ facio

Committit credit. delinquit. mittit in vnum
Hic au. equiuocat hoc verbū cōmitto. is ere. Nam primo eſt credere ſeu cōmendare. vnde Catho. Corpis auxilium medico cōmitte fideli. Secūdo eſt delinquere ſeu peccare. vnde Theodolus. Sentit adhuc proles quod cōmiſere parentes. Jn cōmiſſum. i. peccatū. Tercio eſt ſiml' mittere. vt cōmiſſa eſt familia dn̄i Et ſciendū ꝙ cōmitto adhuc alia ſcat. vn̄ Cōmitto cenſum portac cuiuſlibet horum. Cōiungo pecco facio credo reprehendo.

Componit ſepelit: adiūgit: fingit ⁊ ornat

Dictat ⁊ aduerſos pacificare ſtudet
Hic au. equiuocat hoc verbū cōpono. is. ere. Nam primo eſt ſepelire. vt Jſte cōponit cadauera mortuoꝝ. Secūdo eſt adiungere ſeu coniungere. vnde. Dū ſteteris corā dominis hec quinqꝫ tenebis. Junge manus. cōpone pedes. caput erige ſurſum. Non diſpergaris caueas ne multa loquaris. Tercio ē fingere. vt Poete varias compoſuerunt fabulas. Quarto eſt ornare. vnde. Eſt componētis ſeſe ſpeculum meretricis. Quinto eſt dictare. vt iſte compoſuit multos verſus ⁊ dictamina. Ultimo eſt diſcordantes pacificare. vt iſte compoſuit illos inimicos.

Circuit ⁊ tempus ſummāqꝫ: locūqꝫ propinquat
Hic au. eq̇uocat hāc dictōem circa. Nā pmo mō circuit. i. notat circuitōez. vt ꝓceſſio fiet circa eccl'iaꝫ. Scd̓o importat ꝓpinq̇tatem tpis. vt in paſſione dn̄i ibi. Et circa horā nonā exſpirauit. Tercio importat ꝓpinq̇tatē precij ſeu alicuiꝰ ſumme denarioꝝ. vt iſte debet mihi circa centū florenos. Ultimo importat ꝓpinquitatem loci. vt Jſte moratur circa eccleſiam vel circa caſtrum.

Approbat ⁊ contra. dat coram. ſignat adeſſe
Hic autor eq̇uocat hanc dictōez corā. Un̄ primo tenet appro/

batiue. vt ibi. Luceat lux vr̄a corā hoibus. Scd̄o pōnit᷑ ꝓ cō/
tra. vt in euāgelio de filio ꝓdigo. Pr̄ peccaui corā te. i. contra te.
Terc° ſcat vicitatē i loco vt ibi Cātabat vacu° corā lat°. ne viator

Cras. ꝓꝑe ſubſtat annū. non certa futurum:
Hic autor eq̄uocat hāc dctōem. cras. Nā ꝑmo ponit᷑ ꝓꝑe ⁊ ſic
eſt aduerbiū tp̄is. vn̄ Alan° Cras dabo nō hodie. ſic nego coti/
die. Scd̄o poit᷑ noīaliter et eſt ſbſtātm̄ neutri gener̄ ideclinabi
le. Vn̄. Noli ꝑ cras cras longas tibi ponere metas. Nam ꝑr
cras cras cras hominum deducitur etas. Tertio ſcat ꝯtinua/
tōem āni. vn̄ xp̄s in euāgelio Hodie ⁊ cras eӱtiā demonia. i. toto
āno. Ultimo notat tp̄s futuꝝ indeſminatū Et maxie diem no
uiſſimū. Exēplū ibi. Cras redibit iuſtitia mea

Sit tibi dictamē. ſit cōiuratio carmen

Eſt metrū carmē: canit incantat reꝑhendit
Hic au. eq̄uocat hoc nomē carmen. Nā ꝑmo eſt dictamē ꝓprie
de rebus iocūdis. vn̄ Boetius carmina que quōdā ſtudio florē
te ꝑegi ⁊c̄ Scd̄o dicit᷑ cōiuratō vel incātatio vt ibi. Malitioſe
carmine noli peccare. Ultimo eſt cātilena ſeu cant° letitie ad lau
dē dei vt ibi. Feſtum nunc celebre ⁊c̄. Notādum ꝙ carmētis di/
cit᷑ dea carminū. ⁊ dicitur ſm poetas inueniſſe litteras latinas
Jn̄ carmen de quo in lr̄a

De. ꝓ. p̄. ab. iuxta. fluxum. generale notabit

Eſt cōe cata: breuitatē ſignat: ⁊ auget:
Hic au. eq̄uocat hanc grecā dictionē cata. Unde ꝑmo ponit᷑ ꝓ
de qd̄ patet in hac dictione cataſintheſis. q̄ dicit᷑ a cata qd̄ ē de
⁊ ſin qd̄ ē con. et theſis poſitō q̄ſi ſcientia vel ſermo de ꝯpoſitōe
ſeu ꝯſtructōne dictionū Scd̄o ponit᷑ pro pre. vt patet in hac di/
ctione catalepſis. que dicit᷑ a cata qd̄ ē p̄. et lepſis captō. quaſi p̄
captio ſeu p̄acceptio alic° totius grāmaticalis. ⁊ eſt idem qd̄ ꝓ/
lepſis. Tertio ponitur ꝓ ab. vt pꝫ in hac dictione cataclisſis que
dicitur a cata qd̄ eſt ab ⁊ cliſis vſus. quaſi abuſio. ⁊ eſt q̇dam co
lor rethoricus habens fieri qn̄ dictiones finguntur ſm exigen
tiam ſermonis. ⁊ ſic iterfitiēs ruſticū. vocat᷑ ruſticida recte ſicut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

interficiēs hoīem vocat homicida. Quarto ponit p iuxta. vtꝫ in hac dcōe cataplaſma. q̄ dr a cata qd ē iuxta. ⁊ plaſma forma tō q̄ſi iuxta formatōꝫ mēbroꝝ leſoꝝ. Et ē medicina q̄ ponit iuxta mēbꝝ leſum vt dolorē trahat a loco piculoſo. Qu īto notat fluxū. vtꝫ in hac dcōe catarrꝰ. q̄ dr a cata qd ē fluxꝰ. ⁊ nar naris q̄ſi fluxꝰ nariū. vñ. Quattuor ex ſōno veniūt mala meridiano. Febris pigricies capitꝭ dolor atqꝫ catarrꝰ. Sexto ē idē qd generale. vtꝫ in hac dcōe cataclīſmꝰ q̄ duo ſt. vñ. Diluuiū baratꝝ ꝛ tibi deſigt cataclīſmꝰ. Septīo notat cōe. vtꝫ ī hac dcōe catholicꝰ q̄ dr a catha qd eſt cōe. ⁊ icos cuſtos. Octauo notat breue ſeu breuitatē. vtꝫ ī hac dcōe catalogꝰ q̄ dr a cata. i. breuis. ⁊ logos ſmo q̄ſi breuis ſmo. Ultīo notat augm̄tatōꝫ. vtꝫ in hac dcōe cataracta. q̄ ſt viā ſbterraneā p quā aq̄ currit. ⁊ dr a cata qd eſt augere. q: talis via freq̄nter auget p ꝯtinuū fluxū aq̄ꝝ. ⁊ de iſto noīe cataracta ſus patuit

Scandit olet reſerat cleo ſuit pcutit intrat

Glorior inclino cleo cles ⁊ ſorbeo ſignat
Hic au. eq̄uocat h̄ vbū cleo es ere. nō multū vſitatū Nā pmo ē aſcēdere. Jñ cliuꝰ. i. aſcēſus mōtis. a q̄ accliuꝰ ⁊ decliuꝰ indrn̄ter ſcd̄e vel tercie decli. vtꝫ ibi. Js vl'us iſta ſuis dices dare ꝯpoſitiuis. ⁊c̄. Et ē accliuꝰ idē qd ſblimis. decliuꝰ idē qd baſſus Secūdo ē idē qd fetē. Jñ cloaca: i. latrina. Tercio ſt reſerare. ⁊ ſic inde dr clauis. Quarto ſt ſuire. ⁊ ſic iñ dr cliēs. i. ſuꝰ. Quinto ſt pcutere. ⁊ ſic iñ dr claua. Sexto ē itrare. ⁊ ſic iñ dr clauꝰ. i. iſtr̄m ferreꝝ in vna pte acutū. intrās ligna ad ꝯiūgēda ea. Septīo ſt gl'ari. ⁊ ſic iñ dr iclitꝰ. i. gl'oſus Ultīo ē idē qd iclinare Jñ clitella. i. ſporta mercatoꝝ. q: facit pſos inclinare.

Ol rediens, ppric praui mēs grā doctor

Sol intellectus eternū, pſperitaſqꝫ

Tempus iudicij denotat iſta dies
Hic au. ſm ordinē alphabeti ponit eq̄uocatōꝫ dictionū incipiētium a d. Et dt q h̄ dcō dies pmo capit p tpe in q̄ ſol vadit ab

orīēte ꝑ occidēs redeūdo ad oriens. et capitur ꝓ die naturali. ⁊ ꝯtinet vigīti quatuor horas. Scđo ponit̄ ꝓ die artifitiali. ſ. ꝓ apparitōe ſolis ſupꝑ terrā. ⁊ durat ab ortu ſolis vſq; ad occaſum eius. Tertio eſt mens ꝯſcia in malis vn̄ Stachius. Aſſiduis cōuolat alis ſeua dies. i. mala cōſcientia. Quarto eſt gr̄a. vt ibi Nox p̄ceſſit dies āt appꝓpinquabit. Quinto ē doctor ſpūal'. vt ibi. Dies diei eructat v̄bum. Sexto eſt ſol lucens. vt ibi: Mane nobiſcmu domine qm̄ aduesꝑaſcit ⁊ inclinata eſt iam dies. Septimo eſt intellect⁹ hūanus. vn̄ paulus. Incōp̄henſibil' eſt ab humano die. Octauo eſt eternitas. vn̄ Jacobus Qui igno/rauerit xp̄m ignorabit dies eius Nono eſt ꝓſꝑitas. vn̄ p̄s. Et in lege eius meditabitur die ac nocte. i. in ꝓſperitate ⁊ aduerſitate. Ultimo ponitur ꝓ nouiſſimo die vt ibi Dies illa dies ire

Ponderat. atq; canit ꝯtorquet ſtamia q̄rit

Dragma gen⁹ nūmi. nūmos bis quiq; valebit.

Dragma notat pōd⁹. ſtateris ps quarta notat̄

Pondus vel nūmum conflectit in e geitiuum

Bumq; monile notat: geitiuum fminat in tis

Inde deſignat̄ carmen vel queſtio facta

Hic autor equiuocat hoc nomē dragma. Nā p̄mo eſt pōd⁹ id ē ſ̄cat decimā ꝑtez vntie. vt in medicina r̄cipe duas dragmas illi⁹ herbe. Scđo ponit̄ ꝓ cātu. vt ibi Ante thoꝝ hui⁹ v̄ginis freq̄nētate nob̄ dulcia cātica dragmatis. Tertō eſt queſtio. ⁊ iñ dicit̄ ſ̄mo dragmaticus. i. ſ̄mo interrogatiu⁹. Q̄rto ſ̄cat monile. i. or/namētū q̄ mulieres ornāt ſe. Quito ponit̄ ꝓ nūmo. vt ibi Mulier habens dragmas decem. Unde ſciendū ꝙ dragma ꝓ aliq̄b⁹ ſ̄ficatis eſt generis neut̄ vl' fei p̄me declinatōis ⁊ ꝓ aliq̄bus ſign/ficatis eſt generis neutri ⁊ t̄tie declinatōis. Un̄ qn̄ dragma ponitur ꝓ pōdere vel pro nūmo tūc eſt generis fei ⁊ p̄me declinationis Sz qn̄ ponit̄ pro queſtione monili vel carmine tūc eſt gn̄. n.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

et ꝼcie ꝺcli. vñ. Põdꝰ vel nũmꝰ ꝯmittit i e gtm̃. Atꝫ monile no
tãs gtm̃ t̃minat in tis. Dũ ꝺesignaꝛ carmẽ vel q̃stio facta

Pꝛedicat inuitat ad culpam ꝑsequiturq̃ꝫ:

Detrahit ⁊ rodit rura cibumq̃ꝫ terit
Hic autoꝛ eq̇uocat hoc nomẽ ꝺens. Nam ṗmo notat falſos p̄/
dicatoꝛes. vñ Job loq̄ns ꝺe antixp̄o. Per girũ ꝺentiũ foꝛmido
veniet Scꝺo notat ſuggestionẽ ad malũ. vt Dẽtes pccatoꝝ cõ
triuiſti. Tercio notat ꝑſecutõꝫ ſeu ꝓſecutõꝫ. vt Infremuit ꝯtra
me ꝺentibꝰ ſuis. Quarto notat ꝺetractõꝫ. vt ibi. Dẽtes eoꝝ ar/
ma ⁊ ſagitta. Quinto moꝛdet rura: i: ẽt quoddã inſtr̃m ligneuꝫ
ſeu ferreũ q̃ vtunꝛ agricole ad tegendũ ſemina in terrã ꝓiecta.
quod alio noie ꝺꝛ raſtꝝ. Ultimo terit cibum. i. eſt ꝑs aialis cõ
terens cibum. ⁊ illa eſt eius ꝓpꝛia ſignificatio. ⁊ ſic capitur ibi.
Sunt hoim ꝺentes triginta duo cõedẽtes. Et ꝺꝛ ꝺens a ꝺemo.
is ere. Inde ꝺentatus. i. habẽs ꝺentes. Jñ edẽtatus q̇ ex ſenio ꝑ/
didit ꝺentes. Jñ bidens. i. ouis

Eſt plumbũ diſcus menſe caput atq̃ꝫ parapſis
Hic au. eq̇uocat h̔ noꝰ diſcꝰ. Uñ ṗmo notat plũbũ. i. ẽt qꝺ ꝺaꝫ
inſtr̃m ꝺe plũbo fcm̃ i q̃ pueri ĩ q̇buſdã t̃ris ludẽ ſolẽt. vtꝫ etiã ꝑ
Brec. di. Eſt diſcꝰ ludꝰ qꝛ nil nocet aptꝰ Scꝺo notat caput mẽ
ſe. i. ponitꝛ ꝓ ṗncipio mẽſe ſeu ꝓ ipſa mẽſa. Ultimo ẽ parapſis.
i. ſcutella. vt Da mihi in diſco caput iohis baptiſte

Diplois eſt veſtis confuſio frauſq̃ꝫ maloꝝ.
Hic au. eq̇uocat h̔ noꝰ diplois. Et ṗmo ẽ q̇dã veſtꝫ duplicata q̄
milites oll̄ vtebãꝛ. vt iſte ẽ indutꝰ diploide. Scꝺo ẽ ꝯfuſio. vñ
p̄s. Oꝑianꝛ diploide ſua. i. ꝯfuſiõe. Ultio ꝺꝛ fraus maloꝝ ho
minũ. vñ Hyero. In diploide locuti ſunt. i. i fraude. ⁊ ꝺꝛ a dya
qꝺ ẽ duo ⁊ plois plicatõ q̄ſi duplicatio

Sanctũ pneuma notat digitus ꝺoniũq̃ꝫ ſuꝑnum

Pruritũ veneꝝ numeꝝ membꝛũq̃ꝫ puſillum.
Hic autoꝛ eq̇uocat hoc nomẽ digitus. Nam ṗmo ponitꝛ ꝓ ſpũ.
Uñ in euangelio. In digito ꝺei eijcio ꝺemonia. Secũdo poni

tur pro dono celeſti. vt ibi. Opera digitoꝝ tuoꝝ lunā ꝛ ſtellas que tu fundaſti. Tercio ponit̄ ꝑ appetitu ſeu ꝯcupiſcētia carnali. vt ibi. Uox blāda digitos hꝫ. Quarto ponit̄ ꝑ nūo q̄dā. vt ptꝫ ī algoriſmo. ibi dr̄ ꝙ ꝑplex ē nūs. ſ. digit⁹ articul⁹ ꝛ nūs ꝯpoſit⁹. Ultio ponit̄ ꝑ ꝓuo mēbro hoīs. vt ibi. Scribere q̄ neſcit. nullū putat eē laborē Tres digiti ſcribūt. totū corpuſq; laborat Et iſta ē ei⁹ ꝓꝑa ꝟcatō. ꝛ p̄t deriuari a ꝟbo dirigo is ere. qꝛ digiti actus humanos dirigunt

Molliciē poſſe cultum negat atqꝫ pudorē:

Difficilem ſenſum grauiter ferit horribilēqꝫ

Signat ꝛ obſcurū feſtum notat atqꝫ laborē

Hic au. eq̇uocat h̄ no⁹ dur⁹. Nā ꝓmo negat molliciē. ꝛ ſic illud nō ē molle vocat̄ duꝝ. vt lapis ē durus. ꝛ iſta ē ei⁹ ꝓꝑa ꝟcatō. Scd̄o negat poſſe. i. poſſibilitatē. ꝛ ſic ē idē qd̄ ipoſſibile. vt in ſeq̄ntia de ꝯūſione ſcti pauli. Ego ſū ihs. duꝝ ē tibi vt recalcitres ſtimulo. Tercio negat cultū. ꝛ ſic illd̄ qd̄ nō ē aratū vocat̄ duꝝ. vt t̄ra ē dura. i. nō arata Quarto negat pudorē. ꝛ ſic q̇libet hō q̄ ē ipudic⁹ ꝛ infacet⁹ vocat̄ dur⁹ Quito negat ꝟſū. i. ſbtilitatē igenij. ꝛ ſic q̇libet hō obtuſ⁹ vocat̄ dur⁹ Sexto poit̄ ꝑ difficili vt ibi. Dur⁹ ē ꝟmo iſte q̇s eū capere valebit. Septio fert ḡuiter. i. notat grauē ꝑcuſſionē ſeu ꝟberatōꝫ. vt In illa die viſitabit nos dn̄s i gladio duro. Octauo ē horribil̄. vt viſio dura dcā̄ ē mihi. Nono ē obſcur⁹. vt ſm̄a hu⁹ lr̄e ē dura. Decio° ponit̄ ꝑ itolerabili. vt paliſis ē dur⁹ morb⁹. Ultio°. ponit̄ ꝑ recto. ſeu ꝑ illo qd̄ nō ē flexibile. vt ibi. Uidi ceruicē tuā duriſſimā

Prodeſt: ſolat̄. miſeretur. proſperitatem:

Denotat atqꝫ placet vira dulcia dulcis amicus.

Hic au. eq̇uocat h̄ no⁹ dulcis. Nā ꝓmo° ꝓdeſt. i. ponit̄ ꝑ vtili. exēplū Iſte cib⁹ ē dulcis ſtomacho. Scd̄o°. ſolat̄. i. iportat ſolatiū. exēplū Dulce loq̇ miſeris ſꝑ ꝯfortat eoſdē. Tercio mō miſeretur. id eſt notat miſericordiā. vel eſt idem quod miſericors. Un̄ p̄s. Dulcis ꝛ rectus dn̄s. Quarto modo notat ꝓſperitatēꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

id eſt eſt idem quod ꝓſper vel fortunat⁹. Vñ boeti⁹. Mors ho minū felix q̄ ſe nō dulcib⁹ annis. Inſerit ⁊ meſtis ſepe vocata venit. Quinto mō placet. i. idem eſt qđ placens. Vñ de ſancta katherina canit̄. Vox tua dulcis eſt in aure domini. Sexto no tat saporē ⁊ opponit̄ amaro. ⁊ illa ē ei⁹ ꝓpria ſignificatō. Vltio ē idē qđ dilect⁹. vñ Catho. Obſequiū pſtare tuū ſis cuiq; gra tus. Obſeq̇o qm̄ dulces retinent̄ amici.

Deprimit ⁊ remouet morit̄ dat pignora credit.

Deponant teſtes ſicut tibi iura fatentur:
Hic autor eq̇uocat hoc v̄bum depono is ere. Nā p̄mo mō ē dep̄ mere. vt ibi. Depoſuit potētes de ſede. Scđo mō eſt idē qđ re/ mouere. vt ibi. depone curas. Tercio mō ē idē qđ mori. ⁊ legit̄ i q̄dam collecta. Suſcipe dñe aīam famuli tui ſacerdotis. cuius diē depoſitōis agim⁹ Quarto ēt dare pignora. ⁊ ſic legit̄ ꝙ ſaul depoſuit obſides. Quīto ē idē qđ credere. vt ibi. Scio cui credi di. ⁊ cert⁹ ſū. q2 potēs ē dñs ſuare depoſitū ſuū vſq; in illū diē. Vltio ē teſtificari. Vñ dicūt iura. ꝙ teſtes abſq; iuramēto depo (nē nō dñt.

Do p̄bet dicit ſoluit patitur fauet inſunt.

Sermonē profert: ter ſecum corripit are

Do penas ſuffert prebet cōfirmat ⁊ infert

Aſſerit ⁊ decorat facit ⁊ dat ſepe fauorē:
Hic au. eq̇uocat hoc v̄buz do as are. Prio ē p̄bere ſiue donare. ⁊ ē ei⁹ ꝓp̄a ſcatō. vt ibi date ⁊ dabit̄ vob̄. Scđo° ē idē qđ dicē. vt ibi. Da adūbia loci. Tercio° ē idē qđ ſoluē. vt ibi. Mutuū da. Quarto° ē idē qđ pati. vt ibi. ꝑ ſe dab̄ penas. Quīto ē idē qđ fauē p̄cib⁹ alicu⁹. vt ibi. Da q̄ſum⁹ ops ds. Sexto ē infer/ re cum violētia. vt in paſſione domini. ibi. Et dedit ei alapaz di cens. Septimo idē eſt qđ loq̇. Vñ Ps̄. Dedit vocē ſuā altiſſi/ m⁹. ⁊ mota ē terra. Octauo ē affirmare ita vt dr̄ cōiter. Iſta ꝓ/ pō data ē ab Areſto. Nono ē idē qđ hōrare. vt ibi. Vincēti da bo māna abſcōditū. Vltio ē idē qđ facē. d dō. Ois xp̄i fidel' da

bit bōa opa Notādū ꝙ cū autoꝛ dͭ ter ſecū corripit are. vult
innuē ꝙ iſtud ꝟbū do. cū tribꝰ ꝯpoſitis ꝑme ꝯiugatōis corripit
a añ re in infinitiuo vt peſſundare venūdare circūdare. Itē au/
toꝛ ponit illā clauſulā. ⁊ dat ſepe fauoꝛē cauſa metri. Et repetit
ibi vnā ſignificatōz iſtiꝰ ꝟbi do as are

Defert accuſat dat honoꝛē fertq̄z deoꝛſum

Hic au. eq̇uocat h̄ ꝟbū defero ers erre Nā ꝑmo. ē idē qd̄ accuſaē
Vn̄ boetiꝰ. Ipſis deferētibꝰ. i. accuſātibꝰ. Jn̄ delatoꝛ. i. detractoꝛ
vl' accuſatoꝛ. Scd̄oº ē idē qd̄ hōꝛare. vn̄. Qui defert dn̄m fal/
lit ipſe malū. Tercio ē deoꝛſū ferre. vt ille detulit bōa ſua. ⁊ h̄ pz
(ex ſēſu ꝯpōis

Ducit deſponſat reputat trahit ⁊ ꝓpꝛiatur.

Hic au. eq̇uocat h̄ ꝟbū duco is ē. Nā ꝑmoº ē deſpōſare ⁊ ſic ca/
pit ibi. Uir ſpōſaz ducit. ſʒ ſpōſo feia nubit Scd̄o. ē idē qd̄ re
putare exēm. vt dignū duxi vob̄ ſingula notificare. Tercō ē idē
qd̄ trahē. vt btā ꝟgo originē duxit de regali ꝓgenie. Ultimoº ꝓ
pꝛiat. i. capit in ꝓꝑa ſignificatōe. ⁊ ſic ē pbere ducatū.

Exponit pꝛofert vocat ⁊ denūciat oꝛtum

Signat ⁊ aſſerit hoc gaudet interpꝛete voces

Concinit ⁊ laudat ſpōdet iubet oꝛdinat eſſe

Hic au. eq̇uocat h̄ ꝟbū dico is ē. Pꝛimoº expoīt. i. ponit expoſi
ſitiue. vt ibi. Adhuc habeo vob̄ multa dicē. Scd̄oº ꝓfert. i. poit
ꝓ loq̇. vt ibi. Quicq̇d vult dͭ qd̄ nō vult ſepiꝰ audit. Tercō vo
cat. exēm. vt ego dicoꝛ iacobꝰ. i. vocoꝛ. Quartoº ē idē qd̄ enūcia
re ſeu ꝑdicare. Vn̄ in logica habet ꝙ ꝑdicatū dͬ de ſbcto. Qui/
toº ſt oꝛtū. ⁊ ſic ē idē qd̄ deriuari. vt moꝛs dͬ a moueo es ē Se
xto ē aſſerē vl' affirmare. vt Areſto. dͭ talē ꝓpōz eē verā Septio
ē cū gaudio loq̇. vt ibi. Dicite in natōibꝰ qꝛ regnuit ds a ligno
Octauo poit ꝓ iterꝑtari ſeu dcōes exponē. vt lapis dͬ q̄ ledēs
pedē. Nono ponit ꝓ cātare. vt ibi. hymnū dicite deo nr̄o Decio
ponit ꝓ laudare. vt ibi. dicite deo qm̄ mirabilia ſtʒ opa eiꝰ. Un
decio ponit ꝓ mittē. vt ibi Dixit dn̄s dn̄o meo. Duodecio poit
ꝓ iubere. ſeu ꝑcipe. vt in euāgelio Dic tm̄ ꝟbo ⁊ ſanabit puer me
us. Ultimo ponit ꝓ ꝑoꝛdinare. vt ibi Ipſe dixit ⁊ facta ſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Dormit nō vigilans coit in vicis iacet errat

Aduerſus ſanctos exponit morte reſurgit

Curis mundanis ceſſat xp̄oqꝫ quieſcit.

Hic au. eq̄uocat h̄ v̄bū dormio is ire. Vn̄ p̄mo° ē ſomnū capere et ſic capit̄ i p̄p̄a ſ̄catōe. vt ibi Dormit nocte paꝝ poſſeſſor diuiciaꝝ. Scd̄o° coit. i. ſ̄t coire. vn̄ legit̄ q̄ vxor putiphar dixit ad ioſeph dormi mecū. Tercio ē i vicijs iacē. vn̄ in yſa. Surge q̄ dormis ⁊ illuiabit te d̄s. Quarto° errat. i. idē ē q̄d errare. vn̄ p̄s Dormitauer̄t oēs q̄ aſcēderūt eq̄s. i. errauer̄t. Quito ē ſctōs ⁊ aicos dei p̄ſecutōib᷒ exponē. vt ibi. Exurge q̄re obdormis dn̄e. i. i tribulatōib᷒ nō derelinq̄s. Sexto ē a morte reſurgē. vt ibi. lazar᷒ aic᷒ nr̄ dormit. Septio ē ceſſare a curꝫ mūdais. vt ibi Ego dormio ſꝫ cor meū vigilat. Vltio ē q̄eſcē. vt In pace i idip̄z. dormiā ⁊ req̄.

Quando q̄z qꝫ diu: dat dū donecqꝫ p̄ſentat

Hic au. eq̄uocat hāc dcōz dū. Nā p̄mo° poit̄ p q̄n. vt ibi. Dū caput eḡtat, cet̄a mēbra dolēt. Scd̄o° ponit̄ p q̄zdiu. vt ibi. Fac bn̄ dū viuis p᷒ mortē viuē ſi vis. Et vtit̄ au. i lr̄a vna figura q̄ d̄r themaſ̄. Nā didit hāc dcōz q̄zdiu. ⁊ ponit iſtā ꝯiūctōz q̄. Tercio° poit̄ p donec. vt ibi. Nat᷒ nō vigilat dū ſol ſe tcio girat Vltio notat p̄ſentiā rei. vt dū venerꝫ ad me reddā tibi equū

Adiungit claudit exaudit poſſe negatqꝫ:

Hic a. eq̄uocat hāc dcōz donec Nā p̄°. notat adiūctōz. vt ibi. donec erꝫ felix mľtos nūabis aicos. Tp̄a cū fuerit nubila ſol᷒ eris Hic ē effcūs. ſ. eē felicē ⁊ nūare mľtos aicos ꝯcomitāt̄ ſe r̄ſpiciūt Scd̄o° claudit. i. tenet̄ iclusiue. vt ibi Ois xp̄i fideľ ieiunaē dꝫ p q̄dragesimā donec pueiat ad vigiliā paſche. ibi vigilia paſche includit̄. Tercio° tenet̄ excluſiue. exē^m^. A lxx. donec pueniat̄ ad vigi. paſ. allˀa n̄ cātabit̄. ibi vigi. paſ. excludit̄. q̄ꝛ i ea allˀa cātabit̄. Vltio negat poſſe. i. nōt ipoſſibilitatē. vt ibi. Nūq̄z faciā h̄ donec celū ⁊ t̄ra ſtabūt

Ter loca. biſqꝫ ſtatū. finē cāmqꝫ notat de.

Bis quoqꝫ p̄titur: tempus notat atqꝫ ſ̄m

Autorat meminit humilē dat materiā bis.

Cōpoſitum priuat deturpat ⁊ inſinuat auget.
Hic autor equocat hāc ꝑpoſitōȝ ⁊c. Nā ꝑmoº notat circūſtātiā
loci. ⁊ hoc tribꝰ modis. Prio iportat circūſtātiā loci cū receſſu.
vt ibi. Egreſſus ihs de ciuitate. Scdo notat circūſtātiā loci cū
origine. vt beatiſſima ꝟgo orta fuit de ſtirpe regali Tercio notat
circūſtātiā loci cū ꝑmanētia. vt vigiles ꝓſpiciūt de turri ſi ho-
ſtes veniāt Secūdo mō notat circūſtantiā ſtatꝰ. ⁊ hoc duo
bus modis. ꝑmo cū mutatōe: vt Paulꝰ de ꝑſecutore factus eſt
vas electōis. Secūdo mō iportat circūſtantiā ſtatꝰ ſine muta
tōe euſdē. vt ibi. Deū de deo lumē Tercio importat circūſtā-
tiā finis. vt ibi de morbo medicꝰ gaudet de morte ſacerdos.
Quarto notat circūſtantiā cauſe. ⁊ ſic ſcribit in lr̄is. Ea de cau
ſa ſuppoſito vobis. ⁊c̄ Quinto notat ꝑtitōem. ⁊ hoc duobꝰ
modis. vn̄ ꝑmo mō importat diuiſionē totiꝰ integralis. vt iſte
dedit mihi de pane. Scdo mō notat diuiſionē multitudinis.
vt xp̄s miſit duos de diſcipulis ſuis Sexto importat circū
ſtantiā tp̄is. vt ibi. Annūciate de die in diē ſalutare eꝰ Sep
timo ponit ꝓ ꝑm. vt iſte potuit hoc facere de iure Octauo no
tat autoritatē. vt ibi. Qui ꝯceptus eſt de ſpū ſancto Nono i
portat recordatōem. vt iſte cogitat de die ꝑterita Decimo im
portat humilitatē. vt xp̄s deſcendit de celo Ultimo importat
circūſtantiā cauſe materialis. ⁊ hoc duobus modis. vno mō i-
portat circūſtantiā materie ꝑmanentis. vt gladius fit de ferro.
Scdo importat circūſtātiā materie tranſeūtis. vt panis fit de
farina Tunc autor ſubdit equocatōeȝ huiꝰ ꝑpōnis ⁊c. qn̄ po
nitur ꝑ ꝯpōem. Et vult ꝙ ly de in ꝯpōne primo ꝑuat: i. impor-
tat ꝑuatōem. vtȝ in hac dcōe demēs. ⁊ dr̄ demēs q̄ſi mēte ꝑuatꝰ
vel ſine mente Scdo mō deturpat. i. importat turpitudinē. vtȝ
in hac dcōe deformis. Et dr̄ deformis q̄ſi deorſum a forma id ē
pulchritudine. Tercio mō infimat. i. importat deꝑſſionē. vtȝ i
hac dcōe depono. Ultimo auget. i. notat augmētatōȝ. vtȝ in hac
(dcōe depcor

Eſt ars eſt habitus. correctio diſqȝciplina
Hic autor equocat hoc nomē diſciplina Un̄ ꝑmo mō ē ars. vt
ibi ſciam ⁊ diſciplinā docebit nos dn̄s. Secūdo mō dr̄ habitꝰ
q̄ generatur in diſcipulo a mḡro. vt ibi. Ueſtra nouit intentio.

de ſcholariū diſciplina. Ultimo ē idē ꝙ correctio. vt ibi. Apprehendite diſciplinā neqn̄ iraſcat̄ dn̄s.

Diuidit intendit duo ſignificat dyo vł de.

Hic auto r eq̄uocat hāc dictōz dia vł poti⁹ dyo. ꝓmo⁰. diuidit id eſt notat diuiſiōez vtz in hac dictōe dieris. Et ē figura quādo ꝟba ſillaba diuidit̄ in duas vtz in hac dictōe Aulay. Unde Uirgili⁹. Aulay in medio libabāt pocula bachi. Etiā patz i hac dictōe dyafragma ⁊ eſt q̄dā pellicula diuidens inteſtina a corde et epāte. Et d̄r a dya qd̄ ē duo. ⁊ fragma fractura. Scd̄o⁰. intendit. i. notat augmētatōz ꝙ pz i dyaphonon ⁊ d̄r dyaphonon cor p⁹lucidū. ⁊ ē trāſparēs ſic vitrū. Ter⁰. dya ponit̄ ꝓ de. vtz i hac dictōe diaſintetica. Et eſt diaſintetica q̄d ſpēs artis grāmatice docēs de cōbinatōe dictionū adinuicē. Jſto mō ly dia dz ſcribi ꝑ i latinū. Qn̄ em̄ ſcribit̄ ꝑ y grecū tūc ſ͛t duo. vn̄ ꝟſus Scribe ꝑ i nr̄m dia de tibi ſ͛cabit. Scribe ꝑ y grecū dya ſic duo ſ͛cabit.

Regula conflictus. naturaqꝫ ſignificati:

Uſus cōpoſſens: ꝯiūngis aſpitati.

Naturā. vocis. differre volens. ⁊ hyatus

Defectus cauſas. ſit tibi ſcire ratum.

Deficiunt quedā natura ſignificati.

Deficiunt etiā cū documenta repugnāt.

Deſunt per ſimile deſunt. quia deſiat vſus.

Dic duc fac ⁊ fer ſunt quattuor apocupata.

Pro dice pro duce pro face pro quoqꝫ ferre.

Uſu natura perſiſtunt ſingula plura.

Hic an. in fine iſti⁹ capituli oſtendit q̄t modis fit defect⁹ in grā
matica. Et vult ꝙ pl'es reperiūtur cauſe ſeu rōes ꝓpter q̄s fit de/
fect⁹ in grāmatica. Pria cauſa ē cōflict⁹. i. repugnātia regularū
grāmaticaliuꝫ. Et iō iſtud nomē ador deficit in obliq̄s ꝛ manet
indeclinabile ꝓpter duas regulas grāmaticales ſibiinuicem re
pugnātes ꝛ ꝯtrarias. vtꝫ in his metris. Manſit ador geminis
indeclinabile cauſis. Q̄ꝺlibet or neutrū ſibi poſtulat o breuia/
ri. Sꝫ q꞉ deſcēdit a ꝟbo qꝺ fit in oro. Productā petit o quā ver
bū ꝟuat adoro. Sic o ꝓduci debuit ſic o breuiari. Sꝫ q꞉ nō po
tuit indeclinabile mā ſit. Scꝺa cauſa defectus in grāmatica eſt
natura ſignificacōis. ꝛ iō illꝺ nomē puerpa deficit in maſculino
genē. q꞉ ſignificatio ei⁹ viris ꝯuenire nō pōt. Tercia cauſa defe/
ctus in grāmatica ē repugnātia vſus. ꝛ iō iſta noīa diuitie nup
tie ꝛ ſic de ml'tis alijs deficiūt in numero ſingulari. q꞉ vſus n̄ ad
mittit p̄dicta noīa habere numerū ſingulareꝫ. Quarta cauſa eſt
aſpitas vocis. ꝛ ideo nō dicim⁹ nutritrix ſꝫ nutrix. Quīta cauſa
eſt natura vocis. ꝛ iō hoc nomē riſor nō format de ſe ꝟbale femi
nini generis in trix terminatū. Vn̄ ꝟſus. In ſor ꝟbale femini/
nū facit ex ſe. De tonſore tn̄ tontrix bn̄ dicē poſſum. Sexta cau/
ſa eſt racōe coincidentie vitande. ꝛ ergo hoc nomē far nō hꝫ farꝫ
in gtīo ſingulari. ſed farris ad drn̄aꝫ ſcꝺe pſone hui⁹ ꝟbi for farꝫ.
Septima cā eſt ꝓpter nimiū hyatū vitandū q̄ ꝓueit ex crebro
vocaliū concurſu. ꝛ ergo nō dicimus pio pijor. ſed pro compa/
tiuo ſumim⁹ ſuū poſitm̄ cum hoc aduerbio magis dicēdo pius
magis pius. Tunc autor reſumens iſtas cauſas addens ꝙ iſte
dictiones dic. duc. fac. ꝛ fer. ſunt dictiones deficientes propter
coincidentiā vitandā. Nam dicit fac ꝛ non face ad differentiaꝫ
iſtius ablatiui face ab iſto nomine fax. Et dic ꝛ non dice ad dif/
ferentiā huius gtī dice a nomine dica. Et dicit duc ꝛ non du/
ce ad differentiā hui⁹ ablatiui duce ab iſto noīe dux. Et dꝫ fer.
et nō fere ad differentiā hui⁹ noīs fere a fera.

Ittora res ſimpla: vocalē concomitatur.

Nūcupat obſeruat legē. nōt hec elementuꝫ.

Hic autor ſꝫm ordinem lr̄aꝝ equiuocat eq̄uocacōes inchoatas
ab e. Et p̄mo eq̄uocat hoc nomen elementū. vn̄ p̄mo mō eſt idē
ꝙ littera vt patet in Boccio de diſciplina ſcholariū ibi. In p̄/
mis figuraruꝫ elementa ꝛc. Scꝺo modo eſt res ſimplex vl' cor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

pus. ꝛ ſic dicimus ꝙ quattuoꝛ ſunt elementa. ſcilicet ignis. aer. aqua. ꝛ terra. Tercio dicitur tempus pꝛolationis ſimile. Et ſic diuiditur in bꝛeue ꝛ in longuȝ. Quarto modo nuncupat id eſt ſignificat coꝛpus non purum ſed alijs cõmixtũ. ꝛ ſic terra apud nos eſt elementum non quidẽ purũ. quia habet alia elemẽta cõmixta. Ultimo modo ſignificat legalẽ obſeruantiã. vñ apoſtol⁹ Anteqꝫ venit plenitudo tempis oĩs eramus ſub elemẽtis mũdi ſeruientis. i. ſub obſeruantia legis moſaice.

Templũ cõuentũ iuſtoꝝ ſiue maloꝝ

Reddituũ bona. pꝛelatos eccl'ia ſignat

Dic autoꝛ equiuocat hoc nomen eccleſia. Nam primo modo ẽ templũ materiale. vñ ps. Confitebo tibi in eccleſia domĩe. Secundo modo eſt congregatio fideliũ. vñ ps. In medio eccleſie laudabo te. Tercio modo eſt congregatio maloꝛum. Unde ps. Odiui eccleſiã malignantiũ. Quarto modo ſignificat redditus eccleſie. Et ſic dicitur. ille viuit de eccl'ia ſua. id eſt de redditib⁹ eccleſie. Ultimo ſignificat pꝛelatũ eccl'ie. vt in euangelio. ſi peccauerit in te frater tuus coꝛripe eum inter te ꝛ ipm. ꝛ ſi te non audierit dic eccl'ie. i. pꝛelato eccleſie. ꝛ dicitur ab ar. qd eſt lis. ꝛ cleos glorioſa quaſi glorioſa in vita.

Emiſſarius eſt equ⁹. hircus ſiue ſatelles

Dic autoꝛ equocat hoc nomẽ emiſſarius. vñ pmo mõ dr equ⁹ non valens laboꝛare ſed mittit ad pꝛata vt cocat cum equabus ad generandũ pullos. vñ Greciſta. Emiſſarius eſt extra curſuȝ quaſi miſſus. Scdo modo ponitur pꝛo hirco. ſed pꝛo iſto ſignificato raro reperitur. legitur tamen in Geneſi ꝙ quidaȝ iudei ꝑ holocauſto offerebãt emiſſarios. Tercio modo eſt ſatelles. i. ſtipendiarius. vñ legitur in libꝛo Regũ ꝙ ſaul pꝛecepit emiſſarijs ſuis interficere ſacerdotes. vñ ſatelles dicitur a ſat qd eſt ſatis. et leo. es. ere. i. deſtruere. ꝛ ſic dicitur ſatelles quaſi ſatis deſtruẽs

Eternũ ſempiternũ dic ꝑpetuũqꝫ.

Fine carens et pꝛincipio: vitãqꝫ labentẽ

Perpetuũ ſempiternũ deus: ꝛ vita vite.

Hic au. eq̃uocat etern⁹. Nã ꝑmo eſt idẽ qꝺ ſempitern⁹. vt In eternũ ⁊ in ſcl'm ſcl'i tu es de⁹ Scꝺo ẽ idẽ ꝙ ꝑpetuũ. vt ibi. Dñs regnabit in eternũ ⁊ vltra. Tercio dꝛ illꝺ qꝺ caret ꝑncipio ⁊ fine. ⁊ ſic capit̃ ꝓpe ⁊ ꝯuenit ſoli deo. Quarto ſ̃t tranſitoriã vitã. ⁊ ſic capit̃ ibi. Seruit ineternũ q̇ ꝑuo neſciat vti. Et dꝛ eternum ab e. qꝺ eſt extra. ⁊ terminus qꝺ eſt finis. q̃ſi extra vl' ſine fine.

Iudiciũ ꝯiungit apes: in lance mouet̃

Hic au. eq̃uocat h̾ nomẽ examen. Nã ꝑmo eſt idẽ qꝺ iudiciũ. ⁊ ſic canit̃ de btã ꝟgine Maria. Eſto nobis refugiũ mortis in examine. Scꝺo eſt collatio apũ. vt in Ouidio ibi. q̇d cũ ſuppoſitos fugiũt examina fauos. Tercio dr lingua libre vl' ſtatere. vñ vſualiter dꝛ. Ponderabis h̾ ad examinis eq̃litatẽ. Ab examine dr examinare: i. ꝓbare vl' tẽptare.

Portat equus iuſtũ tibi cõpar denotat equus

Hic au. eq̃uocat h̾ nomẽ equus. Nã ꝑmo dꝛ al' portãs homies vt ibi. Currẽ cogit equũ ſb milite calcar acutũ. Scꝺo idẽ ẽ qꝺ iuſtus. ⁊ ſic capit̃ ibi. Si tibi ſ̃uierit aliq̇s ſua ꝑmia tecuz. Nõ retinere velis diu ſi diligis equũ. i. iuſticiã. Tercio ẽ idẽ qꝺ eq̃lis. vt ibi. Res male pẽſet̃ cũ lanx nõ equa tenet̃. ⁊ ꝑ iſtis vltis duobus ſignificatis eſt nomẽ adiectiũ.

Informat doctos energia vl' furioſus.

Hic au. eq̃uocat h̾ nomẽ energia. Vñ ꝑmo ẽ idẽ qꝺ ſapiẽtia per laborẽ acq̇ſita. vñ apl'us. Fortis ⁊ efficax ẽ ſ̃mo latẽtis energie. Scꝺo ẽ furor ſiue demẽtia. Jñ energumin⁹. i. furioſus. ſeu obſeſſus. Vñ. Eſt energumin⁹ quẽ demon poſſidet vn⁹. vñ legit̃ de ſcõ bartholo. ꝙ demões clamabãt ꝑ energuminos. i. obſeſſos

Eſt cõſtat, ꝓdeſt. contingit pertinꝫ atqꝫ.

Copulat exiſtit: ſic ſtatus eſſe refert̃

Aſſerit eſt verum. ſequit̃ tempuſqꝫ relegat.

Eminet ⁊ rodit: ſuppoſitũqꝫ tenet:

Hic au. equocat h̕ v̄bū eſt. Nā p̄mo ponit̕ p̄ ↄſtat. ita dicimus
dom⁹ eſt ex lignis ⁊ lapidib⁹. i. ↄſtat. Scđo ponit̕ pro ꝓdeſt vt
ibi. Mihi āt deo bonū ē. i. ꝓdeſt. Tercio ponit̕ p̄ ↄtigit. ⁊ ſic ca
pit̕ a donato cū đt. Eſt qn̄ tercia ↄiugacō. Quarto ponit̕ p̄ perti
net. ⁊ ſic ↄſtruit̕ cū gtō. vtʒ ibi. Eſt intellect⁹ ⁊c̄. Quīto copulat
extrema ꝓpōnū. vt ibi. hō eſt aīl. Sexto ponit̕ pro exiſtit. ⁊ iſta ē
cōis ei⁹ acceptio. Septīo iportat circūſtantiā ſtatus. vt dicēdo
bn̄ eſt tibi. i. tu es in bono ſtatu. Octauo aſſerit veꝝ. i. iportat af
firmacōeʒ vt ibi. Johes eſt nomē ei⁹. Nouo ſeq̄tur. i. ponit̕ ↄſe/
cutiue. vt ſic arguēdo. Roſa eſt pulcerrima floꝝ. ḡ roſa ē pulcra
Decimo relegat. i. negat tp̄s. ⁊ importat eternitateʒ. ſic dicim⁹ de
us eſt. Undecimo ponit̕ pro eminet ſeu apparet. vt ibi. Fertilior
ſeges eſt alienis ſemꝑ in agrꝭ. Duodecīo idē ē q̄ comedē. vt. Si
lupus eſt agnū nō eſt mirabile magnū. Ultīo tenet̕ ſine ſuppo/
ſito. i. ponit̕ imꝑſonaliter. ⁊ nō p̄t hr̄e exp̄ſſum. vt eſt mihi. ⁊c̄.

Exeo diuulgat ꝓfert ſignatq̃ laborem

Finit egredit̕ tranſcendit ſic generatur

Hic au. eq̄uocat h̕ v̄bū exeo. is. ire. Nā p̄mo ē diuulgare ſeu ma
nifeſtare. vt ibi. Exījt ſermo inter fratres q̄ diſcipul⁹ ille nō mo
reret̕. Scđo idē eſt q̄ ꝓferre. vt ibi. Exījt edictū a ceſare Augu/
ſto. Tercio ēt ire ad laborandū. vt ibi. Exījt hō ſemīare ſemē ſuū
Quarto eſt idem q̄ egreſſum facere. ⁊ ſic capit̕ ꝓp̄e. vt ibi. Exeat
hic aulā qui cupit eſſe pius. Quīto eſt finire. Jn̄ exitus. i. finis.
Sexto eſt trāſcendere ſeu ſuꝑare. ⁊ ſic đr q̄ gaudia celoꝝ exeunt.
cogitacōes hoīm. Ultīo generat̕. i. iportat generacōeʒ. vt ibi. Et
exiuit ꝑ aureā portā lux ⁊ decus vniūſe fabrice mūdi.

Effero fert extra: determinat atq̃ ſuꝑbit.

Hic au. eq̄uocat hoc v̄bū effero. fers. ferre. Nā p̄mo ē extra ferre.
ſeu portare. vt in euāge°. Efferebat̕ vnicus fili⁹ matris ſue. Se/
cūdo eſt termīare ſeu finire, ⁊ ſic đr q̄ p̄ma declinatio effert gtm̄
⁊ dtm̄ ſinglares in ae diphthongon. Tercio ē ſuꝑbire. Jſto°. đr
diuitie faciūt efferre. i. ſuꝑbire. Jn̄ elat⁹. i. ſuꝑb⁹. ⁊ elacō. i. ſuꝑbia

Exigit extra ſe ducit poſcit regit explet.

Hic autor eq̄uocat h̕ v̄bū exigo. is. ere. Nam p̄mo eſt extra ducē

et ſic dr̄ ab ex. i. extra. ⁊ ago. is. ere. ⁊ iſta ē cōis eiꝰ ſignificatō Se
cūdo ē poſcē vl' poſtulare. vt ille exigit a me vt h̄ faciā. Tercō eſt
idē ꝙ regē grāmaticalr̄. vn̄ cū dr̄ tale v̄bū exigit talē caſum. Ul/
timo ē iplē ſeu ꝑficē. vt ibi. Hoc opꝰ exegi feſtū ſepiſſime fregi.

Deſignat extra immenſum ſic alienat

Sepat excludit res notat atq̄ locū.

Naturā formā tp̄s loca ſupp oſitūq̄

Hec extra ſig̃t eadē claudūtur ab intra.
Hic aū. eq̄uocat hāc dcōez extra. Nā p̄mo iportat imēſitatē. vt
deꝰ ē extra oīa. Scd̄o iportat alienacōez mētis vl' ſenſuū exterio
rū. vt iſte hō ē extra ſe poſitꝰ. loq̄ndo de hoīe demens ⁊ furioſus
ē. Tercio ſepat. i. iportat ſepatōez vniꝰ rei ab alia. vt aīa iſtiꝰ ho
minis ē extra corpꝰ loq̄ndo de hoīe mortuo. Quartoº. excludit
id iportat excluſionē. vt extra celū nihil ē. Quito notat res tpa/
les. vt v̄tus nō q̄rit extra. i. in rebꝰ tpalibꝰ. Sexto iportat circū
ſtantiā loci. vt Johes iuit extra villā. Septio notat p̄uacōz na
ture. vt dicēdo. h̄ peccatū ē extra naturā. id eſt nō naturale. Oc/
tauo notat p̄uacōez forme. vt ſortes ē extra ſpēz. i. nō eſt pulcer.
Nono notat p̄uacōez tpis. vt deꝰ ē extra tp̄s. Decio iportat p̄ua
tionē loci. vt deꝰ eſt extra locū circūſcriptiue. Ultio iportat p̄ua/
tionē ſbiecti. vt albedo ē extra corpꝰ. Notādū ꝙ ꝑ illā clauſulaz
eadē claudātur ab intra. Autor vult oſtendē ꝙ iſta ꝑpoſitio in
tra h̄t illa ꝑ ꝑn̄tiā ⁊ incluſionē q̄ extra h̄cat ꝑ excluſiōez ⁊ p̄uatōz

De tribus exceptis om̄is ſenſus notat ex e.

Nō ſig̃t cauſam vl' finē materiā de.

Hec p̄ter trāſit exijt ⁊ remouet:

Priuat ⁊ intēdit e. nō nūq̄ valet extra

Ordiat ⁊ tp̄s e notat atq̄ locum.
Hic aū. poīt vnū notabl'e di. ꝙ iſte due ꝑpōes ex ⁊ e. h̄nt eaſdez

ƀcacões q̄s hʒ iſta p̄pō de. vn̄ ꝑus patuit exceptꝫ tb⁹ ƀcacōib⁹ q̄s n̄ hn̄t ex et ſic iſta p̄pō de Nā ex et n̄ ſignt cāʒ nec finē nec mate/riā ſic iſta p̄pō de ƀt. vt patuit ibi. Ter loca. Tunc ibi. Hec p̄ter. Autoꝛ ſbīngit eq̇uocacōeʒ iſtius p̄pōis ex. di. ꝙ iſta p̄pō ex ꝑmo trāſit. i. īportat trāſitū de vna re in aliā. vt ibi. Et incliauit ex h̄ in hoc. Scd̄o exit. ſcʒ a cā in effectū. vt cultellus fit ex ferro. Tercio remouet. i. īportat remotōʒ vni⁹ rei ab alia. vt ibi. Ex vſuris et īpietatib⁹ redimet eos dn̄s. Tūc ibi ꝑuat ⁊ intēdit. Autoꝛ ſb dit eq̇uocacōeʒ iſti⁹ p̄pōis e. vn̄ ꝑmo priuat. i. tenet̄ ꝑuatiue. vtʒ io hoc noīe elinguis. Nā ille dr̄ elinguis q̇ ē priuat⁹ debito mō loq̄ndi. Scd̄o intēdit. i. ponit̄ intēſiue ⁊ exponit̄ ꝑ valde. vt ptʒ in hoc noīe eloquēs. i. valde loquēs. Tercio ponit̄ ꝑ extra. vtʒ in hoc v̄bō eligo. qd̄ ꝯpoit̄ ab e. i. extra ⁊ lego. Quarto importat ordinē. vtʒ ī hac dcōe ecōu̇ſo. vt ſic arguēᵒ. oīs hō ē riſibil̄. ⁊ ecōuerſo. oē riſibl̄e ē hō. Quīto īportat tp̄s. vtʒ ī hac dcōe eternus Sexᵒ īportat locū. vtʒ ī hac dcōe eſurſuʒ. vt eſurſū agn⁹ mittit̄.

Ergo cōtinuat. cauſam notat: incipit infert.

Cōcludit: ſed bis degenerare ſolet.

Hicau. eq̇uocat hāc dcōeʒ g̊. Prio ꝯtinuat. i. īportat ꝯtinuacōnē ſeq̄ntiū ad p̄cedētia. Iſtoᵒ. ſcribit̄. Veſtre g̊ diſcrecōi ſupplico. Scd̄o notat cāʒ. vt Linq̄ coax ranis cras coꝛuis vanaqʒ vanis. Ad logicā ꝑgo q̄ moꝛtis nō timet g̊. ergo. i. cāʒ. Tercō incipit. i. ponit̄ inceptiue. ſeu ē ſignū incepcōis. vt ibi. Ergo faciam⁹ bona. qꝛ ſola poſt moꝛtē manēt merita. Quarto infert. i. ponit̄ illatiue ſeu eſt ſignū illacōis dicēdo. hō currit. g̊ aīal currit. Vltimo ꝯcludit. i. ponit̄ ꝯcluſiue. vt in ſyllogiſmis vbi ex p̄miſſis ꝯcludit̄ ⁊ infert̄ ꝯcluſio. Sʒ ſciendū circa illā ꝑticulā. Sʒ bis degenerare ſolet. Autoꝛ innuit ꝙ ly ergo pro duobus ſignificatꝫ ſcʒ prout notat cauſam ⁊ ꝯcluſionē relinquit propriā naturam quia vt ſic nō manet ꝯiunctio. ſed eſt nomē indeclinabile.

Incipit aut pēdit. expoīt ⁊ quia ſigt.

Copulat adiūgit. etiā notat aggregat vnit:

Diſtribuit formā: zeymaqʒ ſepe notat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hic au. eq̃uocat hãc dictõez et. Nã ꝑmo incipit. i. ponit̃ incepti
ue vt ibi. Factũ eſt ṽbũ dñi ad me dicẽs. Scd̕o ꝑndet. i. ponit̃
ſuſpenſiue. vt ibi. Et ſi om̃s ſcandalizati fuerint in te ego nõ ſcã/
dalizabor. Tercio expoĩt id ē ponit̃ expoſitiue ꝓ id eſt. vt ibi Ju
dica me deus ⁊ diſcerne cãm meã. Quarto ponit̃ ꝓ q̃r. vt ibi. et
ſilĩs fact⁹ ē illis. Quĩto ponit̃ copulatiue. vt ſortes ⁊ plato cur/
rũt. Sexto ponit̃ adiũctiue. vt ibi. Unitas ē ꝑs binarij ⁊ null⁹
ali⁹ nũs. Septĩo ponit̃ ꝓ etiã. vt hõ currit ⁊ aſin⁹. Octauo po/
nit̃ aggregatiue. vt ibi. Fact⁹ eſt mane ⁊ veſꝑe dies vnus. Nono
importat vnionẽ toti⁹ cũ ſuis ꝑtib⁹. vt aĩa ⁊ corp⁹ cõſtituũt ho/
mines. Decĩo ponit̃ diſtributiue. ⁊ ſic capit̃ freq̃nter qñ ſub ter/
mino cõi fit deſcenſus. Jſto mõ om̃is hõ currit. ġ iſte homo cur
rit. ⁊ ille homo currit. Undecimo notat formã. vt ibi. Nomen ſ̃t
ſubſtantiã ⁊ q̃litatẽ. Ultĩo notat zeuma. i. ꝑ hãc ꝯiunctionẽ et
fit ſepe zeuma. vt ibi. Hi ꝓꝑerant ⁊ ego.

Dat ſup intendit epy iuxtaq̃ʒ reponit.

Hic au. eq̃uocat hãc grecã dictõez epy. vñ ꝑmo ponit̃ ꝓ ſuꝑ. vtʒ
in hac dcõe epycenũ. qđ dr̃ ab epy. qđ ē ſuꝑ. ⁊ cenon cõe q̃ſi ſuꝑ
cõe. Nã epycenũ gen⁹ facit tm̃ ſub vno articl̕o q̃ʒtum cõe ſb̕ duo
bus. ⁊ iã epycenũ gen⁹ eſt ſuꝑ cõe gen⁹. Scd̕o epy notat intentõ
nem. i. augmẽtacõez. vtʒ in hac dictõe epyſcopus. Et dr̃ ab epy.
id eſt intendens. ⁊ copos labor. i. intẽdẽs vl̕ laborãs ꝓ vtilita
te ſuoꝝ ſubditoꝝ. Tercio ponit̃ pro iuxta. vtʒ in hac dictõe epy
phania. q̃ dr̃ ab epy. qđ eſt iuxta. ⁊ phanos apparitio. Ultĩo no/
tat repoſitionẽ vl̕ reſumptõez. vtʒ in hac dcõe epylogus q̃ dr̃ ab
epy qđ eſt repõ. ⁊ logos ſermo. q̃ſi repõ vl̕ reſumptõ ſ̃monis. vñ
epylogus ē reſumptio vl̕ recapitulatio illoꝝ q̃ ꝑus dicta ſunt

Dat q̃r certe notat ornat q̃q̃ʒ continuatq̃ʒ.

Hic autor eq̃uocat hanc dictionẽ em̃. vl̕ eius compoſitũ ſcilicet
eteñ dicẽs. q̃ ꝑmo ponit̃ pro q̃r. vt dicẽdo Eſt em̃ regula grãma
ticalis q̃ adiectm̃ ⁊ ſuũ ſbſtantm̃ ⁊c̃. Exemplũ de ei⁹ compoſito.
vt Etem̃ ſagitte tue infixe ſũt mihi. Scd̕o ponit̃ ꝓ certe. vt ibi.
Hoc eſt em̃ corpus meũ qđ ꝓ vobis tradet̃. Tercio ornat. i. po
nit̃ expletiue cauſa ornatus. Uñ in euãgelio. Si em̃ feceritis ea
⁊c̃. Ultimo ponit̃ ꝯtinuatiue. i. ꝯtinuat ſequẽtia ad precedẽtia
vt Nũc em̃ dicendũ eſt de q̃nq̃ʒ ꝑdicabilib⁹.

Applaudet ridet et adulat hec notat euge

Hic au. eq̄uocat hāc dcōem euge. vn̄ p̄mo notat applauſionē. vt in euanᵒ. Euge ſerue bone et fidel' Scd̄o notat deriſionē. vt i Apoc̄. Euge viderūt oculi nr̄i opa tua Tertio notat adulatōez vn̄ ps. Ferāt cōfeſtim cōfuſionē ſuā q̄ dicūt mihi euge euge id ē adulātes mihi Tūc ibi vox q3 ſalutātis Au. ſbdit ꝙ ꝑ hoc ad uerbiū euge ſolet fieri ſalutaᵒ. vt dicēdo Euge dn̄e mi reuerēde

Los nitet eſt ꝓbitas xp̄s decor atq3 farina

Gloria virginitas. rhetoricuſq3 color

Hic au. ſm ordinē alphabeti poīt eq̄uocatōes dcōm incipiētiū ab f. et p̄mo eq̄uocat hoc noᵐ flos di. ꝙ flos p̄mo poitur ꝓ her/ba virēti et odorifera. vt ibi. Qui pingit florē nō pingit floris odorē. Flos i pictura nō eſt niſi falſa figura Scd̄o notat ꝓbita tem vt ibi. flos grecoꝝ egregius. Tertio poitur ꝓ xp̄o. vt i canti cis. Dei geītrix v̄go ē et flos filiꝰ eius Quarto notat pulchritu dinē. ita dr̄ cōiter. mulier ē flos int' muliēs. Quīto notat pin/guedinē farine. vt dr̄ cōiter ꝙ cādidior panis efficit̄ de flore triti ciq3 ſaliginis Sexto notat vanā gl'am huiꝰ mūdi. vn̄ Jſayas Exſiccatū eſt fenū et cecidit flos Septio notat v̄ginitatē vt ibi v̄ginitas flos ē et v̄ginis aurea dos eſt. Ultio notat colorē rhe/toricalē. et hoc ſilitudinarie. nā ſicut flores ornāt agros et pra/ta. ita colores rhetoricales ornant ſermones

Eſt flamen ventus. eſt ſanctū pneuma ſacerdos

Hic au. eq̄uocat hoc noᵐ flamē. nā p̄mo ponit̄ ꝓ vēto. et ſic dr̄ a flo as are. et iſta ē ꝓpria eiꝰ ſignificaᵒ Scd̄o ponit̄ ꝓ ſpūſancto et ſic capit̄ in illo rn̄ſorio Sūme t'nitati vbi dr̄ pr̄e proli q3 ſcō flamie. et ſic etiā dr̄ a flo as are. q2 ſpūſanctꝰ flat grām. Tertio ponit̄ pro ſacerdote vt ibi. Dū cātat flamē rn̄det clericus amen. Jſto mō veit ab iſto noie filon q2 ātiq̄tus ſacdotes ad colla por tabāt ſerica fila i ſignū ſacerdotiȷ̄ et ꝓ iſto ſ'to ē generꝫ maſculini vn̄. Hoc flamē ventus. hic flamē preſbiter vnus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Dat fatum ſeriem pcas cum numine mortem
Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ fatū. Nā pmo dr̄ ſeries ſeu diſpō rer̄
et ſic ſolet aſſignari dr̄ña inter fatū et ꝓuidentiā Scd̄o ſꝫt pcas
id ē deus fatales ſiue ſortē. i. euentū ſeu caſum fortuitū. vt qn̄ ali
q̇d euenit pret̄ intētionē agētis. Tertio ponit̄ ꝓ numie id ē di/
uina ꝓuidētia. vt ibi hoc erat i fato ꝙ mūdus redimeret̄ Quar
to ponit̄ ꝓ morte. vt ibi Multū venturi ne curas tpa fati Etiā
iſta eq̇uocatio p3 in iſto ꝟſu Fatū mors fatū ſors ꝯſtellaꝰ fatū

Eſt verū fictuꝫ ſermo deriſio mixtuꝫ
Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ fabula. nā pmo ponit̄ ꝓ ſermōe vero.
vt Audi fabulā nō fabulā ſed rē geſtā Scd̄o ſꝫt ſermonē fictum
vt iſte freq̄uēter loq̇tur fabulas Tertio ſꝫt loquelā ſeu ſermoneꝫ
vt ibi Noīe mutato narrat̄ .abula de te Quarto ponit̄ ꝓ deriſio
ne vt Cū nomē ꝟtas i riſum fabula fiet. Ultio ponit̄ ꝓ ſermōe
mixto et veritate et falſitate. vt ibi Fabula q̄ pādis variat̄ prop
ter amorē. Et ꝓ oibus iſtis ſignatis venit a far faris.

Colligit eſt virtus dilectio gratia virgo

Confidit ſpondat certificatq3 fides
Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ fides. nā pmo colligit. i. iportat collec
tionē oim articuloꝝ xp̄iane religionis. et ſic capit̄ ibi: Quicūq3
vult ſaluus eſſe an̄ oia opus eſt vt teneat catholicā fidē. Scd̄o
notat ꝟtutē que ſꝫm dilectionē oꝑatur. vt ibi Fides ſpes et cari
tas maior hoꝝ caritas. Tertio notat dilcōem ſeu amorē. vt ibi
De nr̄a fide fit tibi certa fides Quarto ponit̄ ꝓ grā vt ibi Juſtꝰ
eſt. fide viuit. Quito eſt propriū noꝰ ꝟginis. vt ſcā fides ora ꝓ
nob. Sexto cōfidit. i. notat cōfidentiā ſeu fiduciā. vt fides tua
ſaluā te fecit. Septio ſpondet. i. iportat ꝓmiſſionē. vt dicimꝰ
ꝙ in fide patrinoꝝ baptizant̄ pueri. Ultio certificat. i. notat cer
titudinē. et ſic dicimꝰ Argumētū eſt rō rei dubie faciēs fidē

Pars veſtis filum. ſententia ſtabilitas q3 fides
Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ filuꝫ. nā pmoꝰ eſt ps veſtis ex q̄ veſtis
cōtexitur. et iſta ē propria eius ſignificatio. Scd̄o mō ponit̄ ꝓ
ſentētia et ſic capit̄ in boetio de cōſolatōe vbi dicit veſtes erant

tenuiſſimis filis ſubtili artifitio cõtexte. Tertio ponit̃ ꝑ ſtabi
litate ſeu duratõe tp̄is vt ibi Oia ſunt hoim tenui pẽdẽtia filo

Accidit eſt criſtus ſignat diſponit aratur

Grãmatice vitium ſepe figura notat

Dic au. eq̃uocat hoc noꝰ figura. pmo accidit. i. ponit̃ ꝑ accidẽte ꝑtꝰ orõis et ſic capit̃ ibi Figure noim q̃t ſunt Scdo mõ ꝑt xp̄m vñ Paulus loquẽs dextro dicit. Qui cũ ſit ſplẽdor p̄ris et figura ſbña eius Tertio eſt ſignũ et ſic capit̃ ibi. oĩa ↄtingebãt illis in figura Quarto diſponit. i. iportat diſpõem alicuiꝰ rei. Ita dicimꝰ. iſte habet bonã et pulcrã figurã. Quito mõ grat̃ id eſt ꝑ lrãm q̃ ſcribit̃. vñ p̄ſtianus Sũt aũt figure q̇bus vtimur viginti q̃ttuor. Ultio ponit̃ pro vicio grãmaticale. ita dicimꝰ ꝙ q̃nqꝫ ſunt figure cõſtructõnis. ſ. appoſitio euocatio cõceptio ⁊c̃. Et dr̄ figura ab iſto verbo fingo is ere

Semꝑ ineſt forma. verbis tamẽ appropriata

Nec nõ nominibus. informat. datqꝫ figuram

Dic au. eq̇uocat hoc noꝰ forma. nã p̄mo ponit̃ pro aliq̃ prope/tate que ineſt rebus. Jſto mõ dicimus ꝙ albedo eſt forma cigni Scdo mõ ponitur ꝑ accidente verbi et ſic capit̃ ibi forme ꝟborum q̃t ſunt. Tertio mõ ponitur ꝑ accidente ip̄ius nois. Jſto mõ dicimus ꝙ ſeptẽ ſunt forme caſuales Quarto mõ informat id ẽ notat informatõem ſeu doctrinã et ſic capit̃ ibi p̄latus ẽ forma gregis ſui. Ultimo ſignificat diſpõem corpis exteriorem vt ibi ſpecioſa forma p̄re filijs hominũ.

Framea dat criſtũ. vindictã ſignat et enſem

Dicautor equiuocat hoc nomen framea. Unde primo modõ ponitur pro chriſto. vt ibi. Effunde frameã tuam. Secũdo modo ponitur pro vindicta. vt ibi. Erue me a framea deus animã mea m. Tertio modo ponitur ꝑ gladio et iſta eſt propria eiꝰ ſignificatio. vñ Hieronimꝰ ſuſcita framea aduerſus impugnãtes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Eſt in ſe finis. vel in altero. terminus. aut mors

Cauſaqꝫ propter quā. res fit intentio finis

Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ finis ꝑmo° eſt in ſe vt ſi medicꝰ debet
curare īfirmū et faceret q̄ req̇runt ad iſtā curā ille cōſeq̇tur finem
q̄tūis nō curat infirmū Scd̄o° finis ē in alio et ſic ille q̇ obtiet
intētū ſuū cōſeq̇tur finē ī alio vt ſi medicꝰ curat īfirmū qnē cu/
rare intēdit cōſeq̇tur finē ī alio. Tertio° ponit̄ ꝓ t̄mino et iſte ē
ꝓpria eiꝰ ſignifica° vt ibi. Quicq̇d agas prudēter agas et reſpi
ce finē Quarto ponit̄ ꝓ morte vt ibi. Ne timeas illā q̄ vita eſt
vltia finis. Quīto d̄r cā grā cuiꝰ aliq̇d fit et ſic d̄r q̄ ē cā cauſaꝝ
Ultimo ponit̄ ꝓ intentōne naturali. Jta dicit̄ q̄ finis grauis
eſt deſcendere deorſum. et leuis ſurſum

Permittit facio pre concipit ac operat̄

Componit profert fauet ac ſtudet atqꝫ mouet̄

Hic au. eq̇uocat hoc v̄bū facio is ere. nā ꝑmo°. eſt idē q̄ ꝑmittē
vt ibi Ego dn̄s creās bonū et faciēs malū. Scd̄o eſt idē q̄ pre
cōcipe vt ibi Qui fecit celos ī intellcū. Tertio ponit̄ ꝓ opari et
iſta ē ꝓpria eiꝰ ſignifica° vt ibi Fac bn̄ dn̄ viuis pꝰ mortē viuē
ſi vis Quarto ponit̄ ꝓ cōponē ita diciꝰ fecit doct̄nale Quīto ē
idē q̄ loq̇ vt ibi Factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs. Sexto ē idē q̄ fa
uere vt dicēdo Fortūa fecit mihi oē bonū Septio ē idē q̄ intē
dere. vn̄ xp̄us dixit ad iudam qd̄ facies cito fac. Ultimo ē muta
re vt ibi. Fulgura in pluuiā fecit

Fert patit̄ dicit cōfert portat cupit aufert.

Continet ac cogitat fero fers tibi ſignificabit

Hic au. eq̇uocat fero fers ferre. nā ꝑmo° eſt idē q̄ pati. vt infir
mus fert mltas t̄bulatōes ī corpe Scd̄o ē idē q̄ dicē vt iſte fert
fabulas Tertio ē cōferre ſeu cōcedē dicēdo. Cui dn̄s fert grām
saluꝰ erit· Quarto ē idē q̄ portaē. vt btūs xp̄oforꝰ ferebat xp̄m
hūeris ſuis Quīto ē cupe ſeu deſideraē vt ibi Fert aīmꝰ cās cūc
tas exponē reꝝ Sexto ē auferre vt ibi Tulerūt dn̄m meū et ne
ſcio vbi poſuerūt eū Septio ē idē q̄ cōtiere vt iſtd̄ vas fert vinū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Ultimo eſt idē ꝙ cogitare vt ibi. Inſtabiles mētes nimia leui
tate ferūtur.

Fingo creat ſimulat ponit facit atq; poetat.

Hic au. eq̄uocat hoc v̄bū fingo. is. ere. Nā p̄mo modo idē ē qꝺ
creare. vt ibi. Qui finxit ſigillatim corda eoꝝ. Scđo ē idē ꝙ ſi/
mulare vt ibi. ⁊ finxit ſe longius ire Tercio eſt idē ꝙ ponē vt ibi
Omībus in rebus tibi finge modū vl' honorē. Quarto ē idem
ꝙ facere. vt iſte fingit pulcrū opus. Ultimo eſt ad modū poeta/
rum aliq̄d cōponere. vt iſte fingit fabulas.

PRincipiū generis locus eſt collectio gentis

Dicitur eſſe genus natura materieſq;

Deſignat verbo genus: heret nominibuſq;

Hic au. eq̄uocat h' nomē gen⁹. Nā p̄mo mō ē p̄ncipiū alic⁹ gene
racōis. ⁊ ſic dr̄ ꝙ romulus fuit gen⁹ romanoꝝ. Scđo mō poni
tur ꝓ loco alic⁹ generacōis. ⁊ ſic roma ē gen⁹ romanoꝝ. Tercio°
ponit' ꝓ collectōe aliq̄ꝝ de eadē ꝓgenie. ⁊ ſic romani ſt' de eodē
genē. Quarto ponit' ꝓ natura cōi que ineſt rebus diuerſaꝝ ſpe/
cierū. ⁊ ſic ē vnū de q̄nq; p̄dicabilibus. Quito ponit' ꝓ manerie
ſeu diſpoſicōe rei vt ibi. Producat terra herbā virentē ⁊ ꝓdu/
centē fructū iuxta gen⁹ ſuū. Sexto ponit' ꝓ accidēte v̄bi. ⁊ ſic di
cimus ꝙ q̄nq; ſt' genēa in v̄bo. Ultio ponit' ꝓ accidēte nomis
et aliaꝝ ꝑtiū caſualiū. ⁊ ſic dicim⁹ ꝙ ſeptē ſunt genēa in nomine

Laudem diuinā naturā: gloria ſignat

Labitur indulget celeſtis dat bona vite

Hic au. eq̄uocat h' no⁹ gl'a. Nā p̄mo ponit' ꝓ laude vt ibi. Gl'ia
in excelſis deo. Scđo ꝓ natura diuina vt ibi. cū ſcō ſpū in gl'ia
dei patris. Tercio mō ponit' ꝓ inſtabilitate rerum tꝑaliū. vt ibi.
Mūdi ſtare p̄t gl'ia nulla diu. Quarto mō ponit' pro indulgē
tia vt ibi. Oīs q̄dā peccauerūt ⁊ egent gl'a dei. Ultio ponit' ꝓ
premio eterne beatitudinis. ſcz pro gaudijs celoꝝ. vt ibi. grām
et gl'am dabit tibi dn̄s.

PRoximus aſcenſus phiſicoꝝ linea greſſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Nominis eſt propriū fertur ſtatus hominiſqȝ
Hic au. eq̄uocat h̄ nomē gradus. Nā pmo mō ponit̄ p primi/
tate in ꝯſanguinitate vt ibi. In gradu q̄rto mulierē nō bn̄ du/
co. Scd̄o mō ponit̄ p aſcēſu de lignis vl̄ lapidibꝰ facto p quē a/
ſcendit̄ in altū vt ibi. Quāto gradꝰ altior tāto caſus grauior ⁊
iſta ē cōlor eiꝰ ſignificatio. Tercio mō dr̄ linea phiſicoꝝ. i. medi
coꝝ deſignās intentionē pmaꝝ q̄litatū. ſic dr̄ ꝙ piper in ſcd̄o ḡ/
du ē calidū. Quartoº. ponit̄ p greſſu ſeu via. Sic legit̄ i yſaia.
ꝙ ioachim dormiuit in gradu. i. in via. Quīto ē q̄dā propetas
nois. vt ibi. Tres notat eſſe gradus ⁊c̄. Ultio ponit̄ p ſtatu ſeu
dignitate. vt ibi. Quid me felicē totiēs iactaſtis amici. Qui ce
cidit ſtabili nō erat ille gradu. Et veīt gradus original'r ab iſto
v̄bo gradior. eris.

Laudat amat cauſat exem plat gratificatqȝ:

Gratuitū donū gratia ſepe notat
Hic au. eq̄uocat h̄ noꝰ gr̄a. vn̄ pmo ponit̄ p laude. vt ibi. Bene
dicamꝰ dn̄o. deo gr̄as. Scd̄o ponit̄ p amore. vt ibi. His etenī
rebꝰ cōiūgit gr̄a caros. Tercio ponit̄ p cā dicēdo. Ego ſuȝ h̄ gr̄a
ſtudēdi. Quarto poit̄ p exēplo. Sic ꝯiter diciꝰ v̄bi gr̄a. Quin
to ꝑt ḡtes ſeu ḡtitudinē vt ibi. Gr̄as agimꝰ tibi dn̄e Ih̄u xp̄e.
Ultio ponit̄ p dono ſci ſpūs. vt ibi. Sci ſpūs aſſit nobis gr̄a.

Pondus perſona vir lectio femina pregnās.

Quoqȝ moleſtamur dicitur eſſe graue
Hic au. eq̄uocat h̄ nomē grauis. Nā pmoº. illd̄ ē graue qd̄ ē pō
deroſum. ſic diciꝰ. om̄e ḡue deſcēdit deorſum. Scd̄o mō ponit̄ p
aliq̄ hoie ptātē h̄nte ſic diciꝰ. iſte hō ē ḡuis. Tercioº poit̄ p viro
crudeli ſeu p crudeli. ſic diciꝰ. iſte dn̄s ē ḡuis i ſb̄dito ſuo Quar
to idē ē ꝙ difficil' ⁊ attribuit̄ lcōi ſeu ꝑmōi. ſic freq̄nt̄ dicimꝰ Iſta
lcō ē ḡuis. i. difficil'. Quinto poit̄ p ml'iere imp̄gnata. ſic diciꝰ.
Iſta mulier ē ḡuis. Ultio ē idē ꝙ moleſtꝰ. vn̄ in libro Regū le/
git̄ ꝙ popl's dixerat ad regē. Noli nobis eſſe grauis. i. moleſtus.

Efficit ⁊ portat habet ⁊ ſignat ⁊ gero vitā
Hic au. eq̄uocat h̄ v̄bū gero. is. ere. Nā pmo ē ideȝ ꝙ facē vt ibi.
Bella gerūt mures vbi murilego caret edes. Scd̄o mō ē idē ꝙ

portare. vt ibi. Cecus inutiliter gerit inſtrumēta videndi. Tercio ponitur pro hr̄e dicendo. Iſte gerit magnā ↄtritionē de ſuis peccatis. Ultimo importat momentū viuendi. dicendo. Iſte deuote geſſit ſe in religiōe.

M niſi p̄cedat gentos tibi quinqȝ bis edit.

Si p̄ponatur centū tunc ſignificatur.

Hic au. equocat hāc dictionē grecā gentos dicens. ꝙ hec greca dictio gētos in cōpōe ſꝫ idē ꝙ decē ſi hac lr̄a ſibi imediate nō p̄ponatur. vtꝫ in hac dcōe triginta. dr̄ em̄ triginta a ter. ⁊ gētos. i. decē q̄ſi ter decē. Sꝫ qn̄ n p̄cedit imediate. tūc ē idē ꝙ centū. vt patet in hac dcōe q̄dringēti. q̄ ſignificat q̄ttuor centū.

Ge terrā ſignat geometria cōprobat illud.

Hic au. dt ꝙ hec greca dictō ge. in latio eſt idē ꝙ terra. Jn̄ geometria. ⁊ dr̄ a ge. qđ ē terra. ⁊ metros mēſura. ⁊ ycos ſcīa q̄ſi ſciā tractās de mēſuracōe tre. Et ē vna de ſeptē artib⁹ libalib⁹. in̄ etiā geomātia. ⁊ dr̄ a ge. ꝙ ē tra. ⁊ mācos diuiacō. q̄ſi diuiacō facta ī (terra.

Jgnat hyems mediā vl' quartā tp̄is anni.

Aduerſum frigus determinat atqȝ ꝓcellat

Hic autor ſm ordinē lr̄aꝝ ponit equocacōes dcōnū incipētiū ab h. ⁊ p̄mo equocat h nomē hyems. Nā p̄mo mō ponitur ꝓ media pte anni. ⁊ ſic ſm vulgares ann⁹ diuidit in eſtatē ⁊ hyemē. Scđo ponitur pro q̄rta pte anni. ⁊ ſic ann⁹ diuidit in q̄ttuor ptes. vtꝫ ibi. Annū diſtingue. ꝑ ptes ſunt qȝ q̄terne. Uer petro detur eſtas exinde ſeq̄tur. Hāc dabit vrban⁹ autūpnū ſimphorianus. Feſtū clemētis caput eſt hyemis veniētis Tercio ponitur ꝓ adūſitate. vt ibi. Uincit fortunā ꝓſpitatis hyems. Quarto ponitur pro frigore. vt ibi. facta ſunt enchenia in hiłm ⁊ hyems erat. Ultimo ponitur pro tēpeſtate aq̄ꝝ. ⁊ hoc iō. qr huiuſmodi tēpeſtates freq̄nter in hyeme fieri ſolent.

Criſtus v̂go ſathan nō iniuſtus fragiliſqȝ.

Eſt homo peccator ſimpliciterqȝ notat.

Hic au. eq̄uocat h̄ no⁹ hō. Nā p̄mo° ponit̄ p xp̄o vt hēt̄ ibi. hō q̄dā pegre pficiſcēs. Scd̄o idē eſt ꝙ vg̃o. vt in paſſiōe dn̄i fili⁹ q̄dā hoīs vadit. ꝛc. Tercio mō ponit̄ p dyabolo. vt ibi. Nō ti/mebo q̄d faciat mihi hō. Quarto°. ē idē ꝙ iuſt⁹ vt hoīes ꝛ iumē/ta ſaluabis dn̄e. Quīto ponit̄ p fragilitate hūane natūe vt ibi. Quid ē hō qꝛ magnificas eū. Sexto ponit̄ p peccatore vt ibi. Homo vanitati ſil'is factus eſt. Ultimo ponit̄ ſimpl'r p ratio/nali creatura. ꝛ iſta eſt cōis eius ſignificatio.

Hora ſit extremū veſtis dea patria tempus

Horas canonicas fortunā ſignificatqꝫ

Hic au. eq̄uocat h̄ no⁹ hora. Nā p̄mo ponit̄ p extremitate veſt; vt ibi Sicut ros hermon q̄ deſcēdit in orā veſtimēti eius. Iſto°. ſcribit̄ cōiter ſine h. vn̄. Aſpiras horā tp̄s tibi ſignificabit Si nō aſpiras limbū notat ꝛ regionē. Scd̄o ē propriū nomē cu/iuſdā dee. vn̄ legit̄. fabuloſe ꝙ vxor romuli mutata fuerat in deā q̄ hora dicta ē. Tercio ē patria ſeu regio. vt ibi. Si vis ditari ſi vis ppha vocari. A p̄prijs oris egrediere foris. Iſto mō etiam ſcribit̄ ſine h. Quarto ē q̄dā ps diei vl' noctis. Sic dicimus ꝙ dies natural' ꝯtinet vigintiq̄ttuor horas. Etiā ponit̄ ꝯfuſe pro q̄libet tp̄e vt ibi. Hora eſt iā nos de ſomno ſurgē. Quīto notat horas canonicas. ꝛ ſic dꝛ ꝙ q̄libet p̄ſbiter tenet̄ legē horas ſuas. Ultīo ponit̄ pro fortuna vt dicendo. bona hora arriſit mihi

Poſſidet informat habitū notat ac reput atqꝫ

Exhibet atqꝫ refert debet habet quoqꝫ ſtatum

Hic au. eq̄uocat h̄ vbū habeo. es. ere. Nā p̄mo īportat poſſeſſio/nē. vt iſte hꝫ ml'tas diuicias. Scd̄o īportat informacōeꝫ. vt pa/ries hꝫ albedinē. Tercio īportat habitū. vt iſte hꝫ pulcras ve/ſtes. Quarto ē idē ꝙ reputare. vt dn̄s iſte hꝫ ſuū ſuū pro fatuo Quinto ē exhibere. vt iſte fili⁹ bn̄ hꝫ ſe ad parētes ſuos. Sexto ponit̄ relatiue ſeu īportat relacōeꝫ. vt pꝛ ſe hꝫ ad filiū ſicut dn̄s ad ſuū. Septīo ponit̄ p debere vt ibi. Adhuc multa habeo vob dicē. Ultīo īportat ſtatū vt iſte bn̄ ſe hꝫ in romana curia.

Monſtrat datqꝫ genus: hic rem ſil'em loca temp⁹:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hic au. eq̃uocat hāc dcōem hic. nā pmoᵒ est ꝓnoꝰ demrātiuuz vt ibi q̇d facimꝰ qꝛ hic hō mľta ſigna facit. Scđo est ꝓnoꝰ articulare et ꝑ ipm cognoſcit genꝰ dcōm caſualiū dicēdo hic vir hec mulier. Tertio ponit ꝓ talis. vt dicēdo hec herba creſcit i orto meo Quarto notat circūstātiā rei ꝑ quā ipa res maifestat vt ibi Hic est q̇ vēturus ē in ſalutē ppľi Quīto iportat circūstātiā loci. vt dñe boᵐ ē nos h̄ eē. Ultio ē adūbiū tꝑale ꝛ ſic poit ꝓ nūc

Gratia pñtis vite mora lex hodiernū

Pñs hoc hodie nobis eterna qꝫ ſignat

Hic au. eq̃uocat hoc adūbiū hodie. Nā pmoᵒ. ponit ꝓ tpe grē. vt ibi Hodie ſi vocē audieritis. Scđo ponit ꝓ statu pñtis vite. vt panē nr̄m cotidianū da nobꝰ hodie. Tertio ponit ꝓ mora tpis. vt ibi Cras dabo nō hodie ſic nego cotidie. Quarto ꝑt legem vel obſeruātiā legis. Quīto ponit ꝓ pñti die. vt ibi. Qui nō est hodie cras minꝰ aptus erit. Et iſta ē eius cōis ſignificaᵒ Ultimo ponitur ꝓ eternitate vt ibi Dominꝰ dixit ad me filius meus es tu. ego hodie genui te

Hinc cauſam: tempus denotat atqꝫ locū

Hic autor eq̃uocat hanc dcōem hinc. Nam pmo mō importat circūstantiā cauſe. vt ibi Hinc est ꝙ vestre diſcretioni ſupplico et cetera. Secūdo importat circūstantiā temꝑis et ponit ꝓ poſtea. vt ibi Hinc pro poſſe meo. Tertio mō importat circūstantiam loci. vt dicendo iſte receſſit hinc id ē de iſto loco

St ignis proprie fulmē color atqꝫ iehenna

Angelꝰ atqꝫ venus tribulatio pneuma cupido

Dicit ingeniū. nec nō audacia mentis

Est elementū. ſolis calor ac elementū:

Ignis feruoris ſtudij dat fulmen amoris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Hic au. ſm ordinē lrāꝝ ponit equocatōes dcōm inchoātiū ab i. Et pmo equocat hoc nō ignis. vn̄ pmo capit̄ ꝓprie ꝑut eſt lucēs ardēs et calefaciēs et ſic ē vnū de q̄ttuor elemētis. Scd̄o mō capit̄ ꝓ fulmie. vn̄ Ouidius Cōpoſuit ignē ꝛc̄. Tertio mō dr̄ calor. et ſic dicim⁹ ardorē ſolis eē ignē Quarto. ſt iehēnē. i. infernalē penā. vt i euan° Ite maledicti i ignē eternū. Quinto ſt angelū. vn̄ p̄s. Qui facis āgelos tuos ſpūs et miſtros tuos ignē vrentē. Sexto ſt feruorē cōcupiſcētie carnal'. vt ignis accē ſus ē in corde ipius. Septio ē idē ꝙ tribulatio. vn̄ p̄s. Igne me examiaſti. Octauo ſt grām ſpūſſancti. vt ibi Et tui amoris ig/nem in eis accēde. Nono ſt auaritiā. vn̄ p̄s Ignis ſulphur ꝛc̄. Decio eſt elemētū. i. mixtū ex elemētis. ꝛ ſic capit̄ ꝓ igne q̄ apud nos ē. Undecio eſt calor ſolis. vt ibi Et erat nigerſcēs i igne. i. in calore ſolis. Duodecimo ē vnū de q̄ttuor elemētis. ſ. corpus ſimplex nō mixtū. Tredecimo eſt feruor ſtudij ſiue ingeniū. vn̄ Ouidius. Si maneāt in te ſolūmō pectorꝫ ignes. Ultio ē ful mē. i. ipet⁹ amorꝫ et caritatꝫ. vt bon⁹ hō ardet igne caritatꝫ xp̄i

Idor aquā ydos formā ſed ſepat ydus
Hic au. deſignat drām int' iſtas dcōes. ſ. ydor ydos et ydus di. ꝙ ydor grece eſt aqua ltie. Jn̄ ydorus. i. ſerpēs in aqua viuens. Jn̄ ydropiſſis. i. infirmitas q̄dā. a q̄ ydropicus. i. patiēs talē i firmitatē Idos grece ē forma vel imago ltie. Jn̄ ydea. i. forma i mēte diuia precōcepta vel natura cōis ſepata a ſuis ſinglarib⁹ ſicut poſuit plato. Sꝫ ſepat ydus. i. ydus grece ē ſepatio vel di uiſio ltie Inde ydeota. i. diuiſus a lr̄a vel ſcptura. ſ. nō intelli/gens. Jn̄ etiā vidua. i. diuiſa vel ſepata a viro

Umbrā repn̄tat ſtatuat ſimilat dat imago

Uiſio natura ratio meditatio chriſtus
Hic au. equocat h̄ nō imago. nā pmo ſt, vmbrā vel fantaſma impediēs verā cōtēplatōem. vn̄ p̄s. Uerūtn̄ in imagie ptrāſit hō. Scd̄o ſt repn̄tatōem alic⁹ rei i opationib⁹. et ſic dicim⁹ ꝙ ſy meta ē imago hoīs ſupple i plurib⁹ opatōibus. Tertio capit̄ ꝓ prie ꝓ ſtatua. et ſic dicim⁹ iſta ē imago btē marie v̄ginis Quar to ſignificat ſimilitudinē rei q̄ ad diſpōem corꝑis et ſic dicim⁹

filius hȝ imaginē prīs. Quinto ſꝫt viſionē quā aliq̄s hȝ dor/
miēdo. vn̄ in ſacra ſcriptura legit̄ q̄ i ſomnis danielis apparuit
imago horribilis. Sexto ſignificat naturā dei. vn̄ in Gen̄. Fa/
ciamus hoīem ad imaginē nrām Septimo ſignificat rōem vn̄
Apl'us. Reformet̄ in vobis imago dei. Octauo ſignificat me/
ditationē. Et ſic dicim⁹. ille habet meditatōem de tali re. Ulti/
mo eſt idē q̄ xp̄us. vn̄ apl'us In quo ē imago prīs.

Deuictū vanū vacuū fructuq; carentē

Quattuor iſta tibi. ſimul aera ſignat inanis

Hic au' eq̄uocat hoc nomē inanis. vn̄ pmo modo ē idem q̄ de/
uictus. vn̄ ps. Decidā merito ab inimicis meis inanis. i. ſupa/
tis. Scd̄o eſt idem q̄ inutilis. vn̄ in euāgelio. Uidete ne quis
vos ſeducat inanibus verbis. Tertio ē idem q̄ vacuus. vt ibi
diuites dimiſit inanes. Quarto eſt idem q̄ carēs fructu vel ſte
rilis vn̄ in Gen̄. Terra aūt erat ianis et vacua. i. ſine fructu Ul
timo' poit̄ p aere. vn̄ poeta. cū celeri curſu pnceps volauit ianis

Eſt ibis radix cōcors auis inuidus anguis

Hic au. eq̄uocat hoc no⁹ ibis. Nā primo ē radix cuiuſdā herbe.
Un̄ legitur de btā maria egypciaca. q̄ in deſerto paſcebat̄ ibib⁹.
id eſt talib⁹ radicibus. Scd̄o eſt auis cōcors in volatu. ſ. ſyco/
nia. Tertio eſt idem q̄ inuidus. et ſic eſt nomē adiectm̄ et gtūs
e ſt ſimilis ntō. Quarto eſt ſerpens. vn̄ in libro Regum Jona/
thas aſcendit eminētiſſima ibidibus plena.

Jnuenio formā notat autores q; reuoluit

Experior ſignat cōſequit̄ q; probat.

Hic au. eq̄uocat hoc vbum inuenio is ire. nā primo ſꝫt rem pdi
tam ſub eadē forma repire. et ſic aliq̄ aſſignāt dr̄ām inter iueni
re et repire vt ptȝ in Ebrardo. Scd̄o ſꝫt colligere aliquid ex li
bris autoꝝ. vt dicendo Jnueni autoritatē in areſtotile. Tertio
ſignificat expiri. vt in euāgelio. Querite et inueietis. Quarto
ſꝫt obtinē vel cōſequi. vn̄ Jnueit veniā venerādo quiſq; maiorē
Ultīo eſt pbare. vt dicēdo qualē te inueio talē te iudico.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Imponit fallit aſſignat.et imputat addit
Hic au. eq̀uocat hoc ꝟbū impono is ere.nã ꝑmo ẜt fallere.vt ĩ
Geñ.quare ponderꝝ tuoꝝ molē impoſuiſti Scđo ẜt aſſignare
ſeu ꝑfigere.vñ Impoitqȝ modū ſapiēs in reb⁹ honeſtis.Ter/
tio ẜt imputare.vt furtum imponiꝛ iacobo. Quarto eſt addere
vt formica imponit granū grano

Annuit intēdit notat hec indulgeo parcit
Hic au.eq̀uocat hoc ꝟbū indulgeo.et ꝑmo ẜt fauē.vt dicendo
dñs apl'icus indulget tali eccie tale ꝑuilegiū Scđo eſt intēdere
ſeu opam dare.vt Jacobus indulget ſomno . Ultimo ẜt ꝑcere
ſeu peccata dimittere.vt Indulge in noīe domini.⁊c̄.et eſt com
poſitum ab in et algeo.mutando a in v et interponēdo d

Obſtat in·et diſſert eternat ꝑgit adheret

Aſſimilat notat affectus .cōiungere mutans

Dicitꝛ exponit informat circuit explet
Hic au.eq̀uocat iſtā prepōem in.nã ꝑmo iportat cōtrarietatē.
vt vado ĩ hoſtes. Scđo ẜt dilatōem vel ꝓtractōem.vñ ĩ euan⁹
Et mãſit ibi vſqȝ ĩ craſtinū.Tertio ẜt etnitatē.vt ĩ cãticis vir/
ginis Marie A ꝓgenie in ꝓgenies timētibus eū.Quarto no/
tat motū localē.vt ibi Jte ĩ orbē vniūſum.Quito ẜt adheſio/
nem fidei vt Credo in deū prēz.i.tota mēte adhereo fidei Sex
to iportat ſil'itudinē.vt ibi Judas machabeus ſcꝑſit lrãm ĩ hec
ꝟba.i.ad ſil'itudinē iſtoꝝ ꝟboꝝ Septīo iportat affectū.et ſic ca
pitur ꝓ erga.vñ ꝑs Juſticia eoꝝ in filios filioꝝ.Octauo ẜt ad
iunctionē.vt dormiui ĩ magnū ꝑiculū.i.adiunctū fuit ꝑiculū in
dormitōe.vel iportat mutatōem.vt vxor loth mutata fuit ĩ ſta
tuã ſalis.Nono ẜt expōem.vt dicēdo hoc hētur ĩ cōmēto alexã
dri.Decio ẜt iformatōem·vñ ꝑs Ibãt de ꝟtute in ꝟtutē Unde
cimo poniꝛ ꝓ circa.vt ille vadit ĩ circuitū.Ultīo ẜt cōpletōem
rei.vñ apl's Frēs ſcim⁹ qm̄ diligētib⁹ deū oīa coopanꝛ ĩ bonū

Triplicitꝛ manet in iurat claudit notat e pro.

Et pro ꝑ ſupra teſtatꝛ idem ſimilē dat
Hic autor eq̀uocat hanc prepōem in cōſtructã cū abltō.Nam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝑmo ſt ꝑmanẽtiã et h̾ tripl'r. nã ꝑmo ꝑmanẽtiã cũ motu. vñ iħ-
euan⁹ loq̄bat̃ cũ eis i via Scđo ſt ꝑmanẽtiã cũ q̄ete. vt ille mã
ſit i domo duab⁹ horis Tertio ſt ꝑmanẽtiã cũ tpe. vt i paſſiõe
dñi. i hac ꝟo nocte ter me negab. Scđo ſt adiuratõe. ꝫ vt i exor
ciſmo pueroꝝ Adiuro te i noĩe pr̃is ꝛc̃. Tertio iportat iclusio
nem. vt dicẽdo Crus ẽ in caliga Quarto valet tm̃ ſicut e. et hoc
imꝓprie. et ſic dicim⁹ pulchtudo ẽ in crinib⁹. Quito valet tm̃
ſicut ꝓ. vt i hũano gñe deus laborauit. i. ꝓ hũano gñe. Sexto i
portat excellẽtiã. et tũc valet tm̃ ſicut ſup̃. vt bñdcã tu i mulieri
bus. Septio capit̃ ꝓ cũ. vt i hac fide volo mori. Octauo poni
tur pro ꝑ. vt deus olim loquẽs i ꝓphetis. i. ꝑ ꝓphas. Nono ſt
idẽptitatẽ. vt ego i pr̃e et pr̃ in me ẽ id ẽ pr̃ et ego vnũ in eẽ ſum⁹
Ultimo ſt ſimilitudinẽ. vt pater ẽ in filio id ẽ ſimilis

Bis tenet in. ꝓpt̃. inter ſupra per et intra

Si cõponat̃. in priuat. mutat et auget
Hic au. eq̄uocat hãc prepõem i deſuiẽtẽ vtriqꝫ caſui. vñ ꝑmo po
nitur ꝓ ꝓpter. vt h̾ fcm̃ eſt i laudẽ dei. i. ꝓpter laudẽ dei. De ab/
latiuo. vt dicẽdo In hõre btiſſime marie ꝟginis iubilem⁹ dño.
Scđo ponit̃ ꝓ int̃. exẽplũ de accõ vt Accepit eũ ſymeõ in vlnas
ſuas. i. int̃ vlnas ſuas. exẽm̃ de abltõ vt ſymõ accepit pueꝝ i ma
nibus ſuis. i. int̃ man⁹ ſuas. Tertio ponit̃ ꝓ ſupra. exẽm̃ de accõ
vt Fecit eũ dñs creſcẽ in plebẽ ſuã. exẽplũ de abltõ vt poſuiſti i
capite ei⁹ coronã. Quarto ponit̃ ꝓ ad. exẽplũ de accõ vt ego locu
tus ſum i eũ. De abltõ vt ille ſedet i latere regis. i. ad latus. Qui
to ponit̃ ꝓ ꝑ. exẽplũ de accõ vt hec ẽ porta dñi iuſti itrabũt i eã
id ẽ ꝑ eã. De abltõ vt de⁹ loq̄ns olim i prophetꝭ. Sexto ponit̃ ꝓ
intra. vt introibũt i inferiora terre De abltõ. Cadẽt i rhetiaculo
eius pctõres. i. intra rhetiacula. Si ꝟo hec prepõ in cõponat̃ cũ
aliȷ̃s dcõib⁹ exponit̃ tripl'r. nã ꝑmo ponit̃ ꝓuatiue vtꝫ in his dcõ
nib⁹ indoct⁹ iniuſt⁹ Scđo iducit alteratõem ſeu mutatõem ſig
nificati illi⁹ dcõis cui addit̃ vtꝫ in h̾ ꝟbo iuideo. nã video ideꝫ
eſt ꝙ cerno Inuideo idẽ eſt ꝙ odio. Tertio ponit̃ augmẽtatiue vt
patet i hoc noĩe inclitus qđ cõponit̃ ab in qđ eſt valde et cleos.
gloria quaſi valde glorioſus

Ipos ſignat equũ ſub contra re notat ypos

Hic au. eq̀uocat hāc grecā dcōem ypos. nā pm° ſt equū vt ptz ibi Leſpitat i phaleris ypos. Jn̄ ypodroneū et ē locus in q̄ curſus eq̄ꝝ examinat᷑. Scd̄o ē idē q̄ ſub. Jn̄ d̄r ypotheca ab ypos q̄ eſt ſub et theſis poſitio q̄i ſuppō. Tertio ē idē q̄ cōtra Jn̄ d̄r ypozeuma. et ē figura ꝯria zeumati. Quarto ponit᷑ ꝓ hac dcōe re vtz in dcōe ypopāthi. vn̄ ypopāthi hebraice ē purifica° lrie.

Signat yper iuxta ſuper atq3 notare videtur

Hic au. eq̀uocat hāc grecā dcōem. ſ. yper. vn̄ pmo° eſt idē q̄ iuxta Jn̄ ypboritas et d̄r ab yper q̄ ē iuxta et borias vētus q̄i ventus flans iuxta boriā Scd̄o ē idē q̄ ſup Jn̄ ypbole. et d̄r ab yper q̄ ē ſup et bole ſnia q̄i ſnia excedēs ſup veritatē. Jn̄ yperbolicus a um. vt ſermo d̄r yperbolicus q̄ excedit veritatē

Exprimit interius q3 refert eternaq3 ſignat

Hic au. eq̀uocat hoc pno" ipē. nā pmo iportat itraneitatē. vt i cathōe. Lōſcius ipē ſibi de ſe putat oīa dici. Scd̄o ē relatm̄. vt dicēdo ſortes currit et ipē mouet᷑. Tertio notat eīnitatē. vn̄ ps i pace inidipm. ibi h̄ to" .ſ. inidipm pt pōi loco adūbÿ. ſ. eīnalit᷑

Diſtribuit gēnat notat imutabilis atq3

Aſſimilat differt notat et qn̄q3 refertur

Hic au. eq̀uocat hoc pno" idē. nā pmo ponit᷑ diſtributie vt cū d̄r ſortes et plato vidēt idē. i. aliq̄d ē q̄ ab vtroq3 videt᷑. Scd̄o ponit᷑ gēiatiue. vt dicēdo ſortes ⁊ plato idē ſunt. ⁊ ſic exigit plalitatē in ſuppoſito. Alio° exigit plalitatē i appoſito. vt dicēdo Jdē legit et audit. Tertio ſt ſbām imutabilē. vn̄ canit eccā de ſcā ẗnitate Sp̄ idē eſſe viuē et itelligē cōfitemur Quarto ſt ſilitudinē. et ſic dici° Jſti pāni ſunt idē. i. h̄nt ſilitudinē in colore Quinto eſt idem q̄ indifferens. et ſic dicimus hoc redit in idē Sexto ponitur relatiue. vt ſortes currit et idem mouet᷑.

Poſterius cām. loca tpa materiāq3

Hic au. eq̀uocat hanc dcōem inde. nā pmo iportat poſterioritatē in ordine. vt cū d̄r rex pm° ſedet i mēſa. in̄ comes Scd̄o ſt cirūſtātiā ſtat° vt cū d̄r decan° eſt pm°. in̄ ſenior canoicus. Ter

tio iportat circūſtātiā loci vt dicēdo Jlle receſſit inde.i.ab illo loco. Quarto iportat circūſtantiā tpis.vt pmo legā ṽgiliū.m̄ lucanū. Quinto iportat cām et ſic ſcribit in lr̄is. Jn eſt ꝙ tuam clemētiā exhortamur.i.hac de cā. Extra lrām etiā importat cir/cumſtātiā materialis.et ſic dr̄ ferrū eſt duꝝ et iū fit cultellus

Sepe notat mediū.mō mutuat atqꝫ ſupfert

Plura notat collecta ſimul qn̄qꝫ refert in

Pertinet et differt eſt pn̄s atqꝫ precat

Diuidit et pimit aufert et debita ſoluit

Hic au.eq̄uocat hanc prepōem int.nā pmo iportat circūſtātiā loci mediꝫ vt cū dr̄ Jacobus ſtat inter parietes. Scd̄o iportat mutuā viciſſitudinē.vt cū dr̄.illi pugnāt int ſe.i.vnus cū alio Ter⁹ iportat excellētiā.vn̄ de dn̄a nr̄a bn̄dcā dicat int oēs mulieres. Quarto iportat collcōem pluriū i aliq̄ loco.vt cū dr̄.magiſter ſedet int diſcipulos.i.in loco vbi ſunt diſcipuli cōgrega/ti. Quinto ponit p in.vt cū dr̄ hoc negociū nō ſtat int te ⁊ me id ē in mea volūtate et tua. Et hec eq̄uocatio intelligit qn̄ li inter ponit p appōem. Un̄ qn̄ ponit p compōem pmo iportat ptinentiā.vt ptꝫ in hoc ṽbo inteſt cū dr̄. Inter ē pr̄is ſuccurrē nato. Scd̄o importat drām.vt hoc inteſt inter petꝝ et iohem id ē hec eſt drn̄a. Tertio iportat pn̄tiā.vt ptꝫ in hoc ṽbo interſum. cū dr̄ ego interfui huic ſocietati. Quarto importat deprecatōem vt ptꝫ in hoc ṽbo intercedo. Quīto importat diuiſionē vt ptꝫ in hoc ṽbo interrūpo qd̄ eſt idē ꝙ diuido. Sexto notat deſtructionē vtꝫ in hoc ṽbo interfitio. Septio importat ablatōem.vn̄ Oratius hec incepta videntr. Ultio importat pſolutōem debi/toꝝ. vt ſcholaris intereſt obediri iformatori ſuo ſcꝫ mgr̄o

Indicat et dubitat querit modus inicialis

Hic autor incidentalit oſtendit quot modis ponatur indica/tiuus. Et vult ꝙ verba indicatiui modi ponuntur tripliciter Primo indicatiue.vt dicendo ſortes currit. Secundo po/

nuntur dubitatiue. vt neſcio q̄s legit. Tertio ponunẛ interro/
gatiue. vt dicendo Nunq̄d ipſe eſt pater tuus.

Impat. hortatur ꝑmittit. conſulit orat

Temptat et applaudit. indignaẛ q₃ ſcd̄us
Hic au. oñt ꝙ impatiuus multipl'r ponẛ. Nam ꝑmo mō poni
tur impatiue ſeu ꝑceptiue. vt ibi. Ite in caſtellū qd̄ contra vos
eſt Scd̄o ponẛ hortatiue. vt ibi. Eya recolamꝰ laudibus p̄ijs
digna. Tertio ponẛ ꝑmiſſiue. vñ pſalmiſta. Iraſcimini et noli
te peccare. Quarto ponẛ cōſultiue. vt in euāgelio. Uende oīa
que hēs et da paupibus. Quinto ponẛ ꝺpcatiue. vñ pſalmiſ/
ta. Miſerere mei deus. Sexto ponẛ temptatiue. vt imola filiuȝ
tuū quē diligis Iſaac. Septimo ponẛ applauſiue. vt ibi Sal
ue regina mīc. Octauo ponitur indignatiue. vñ p̄s. Diſcedite a
me oēs qui opamini iniquitatē

Ic kalon eſſe bonū kalodemon naſciẛ inde

Quōq₃ kalo voco. poterint mrāre kalende

Sitq₃ kalon lignū kalopes deẛminat illud

Naſcitur hinc kalomus dicaẛ et hinc q₃ kalatus

Eſt kathon q₃ malū kathodemon naſciẛ inde
Hic au. ſm ordinē lrāꝝ ponit eq̄uocatōes dcōm inchoataꝝ a
k Et ꝑmo eq̄uocat hanc dcōem kalon. et cū hoc ponit dr̄āmꝰ in
ter kalo kalon et kathon. Uñ kalon grece ꝑmo idē ē ꝙ bonū in
Iñ kalodemō. i. bonꝰ āgelꝰ. et dr a kalon. i. bonū et demō ſciēs
q̄i sciēs bona Scd̄o ē idē ꝙ lignū. vt₃ i hac dcōe kalopes i. dr
a kalon. i. lignū et pes pedis q̄i ligneus pes. S₃ kalo ē idē ꝙ vo
co. Iñ kalēde daꝝ et dicūẛ ſpēales dies mēſiū. Etiā kalo ē idē
qd̄ laxo. i. ſoluo Iñ kalamꝰ et ē inſtrm ſcriptoꝝ. vñ Ligua mea
kalamꝰ ſcribe S₃ kathon ē idē ꝙ malū Iñ kathodemō. i. ſpūs
malignꝰ. et dr a cathon. i. malū et demō ſciēs q̄i mala ſciens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Cit videt atqз fidē dat.lux ē temp⁹ agēdi

Sol'.ppetas.eternū lucida nubes

Aeris atqз dies chriſtus cōuerſus hōqз
Hic au.ſm ordinē lrarū ponit eq̇uocatōes dictōnuз inchoātiū
ab l. Et primo eq̇uocat hoc nomē lux dicens.q pmo ſignificat
idem qd ſapientia .vt ibi. Lux impiorum extinguetur. Secū/
do ſignificat viſū. Un̄ Hic ſedet in tenebris priuatus luce tobi
as. Tertio capiť p fide vl' grā. vn̄.yſaias Habitātibus in regio
ne vmbre mortis lux orta eſt eis. Quarto diciť tēpus mēſurās
opatōes humanas.vt ibi.dū luceз habetis credite in lucē. Quī
to eſt ſplendor ſol'.vt lux pturbat viſū. Sexto ſcat etnā vitam
vt ibi. Et lux ppetua luceat eis. Septimo poniť p lucida nube il
lumināte mūduз.vn̄ In geneſi. Fiat lux ⁊ facta eſt . Octauo ca
pitur p aere illuminato.vt cū dicitur video coloreз mediāte lu
ce. Nono poniť p die artificiali.vn̄ in euangelio. Qui ambulat
in luce nō offendit ſe Decimo capiť p xpo vn̄ in euā. Ego ſū lux
mūdi qui ſeq̇tur me nō ābulat in tenebris . Ultimo poniť p ho
mine ad fidē ꝯuerſo.vn̄ paulus Eratis aliqn̄ in tenebris .nunc
autē eſtis lux in domino

Eſt oculus lumē.viſ⁹: diſcretio iuſtus
Hic au.eq̇uocat h̄ no⁹ lumē. Nā pmo⁰ dr ocul⁹.vt ibi: Luie p
uat⁹ violenter diciť orb⁹ Scdo dr ſbtilitas viſ⁹.vt ibi.vt vide
am lumē Tertio dr diſcretō vl' ſapia.vn̄ i euā.dn̄s dixit ad diſ/
cipl'os Modicū adhuc lu⁹ ē in vob Q̄rto poiť p hoie iuſto vn̄
Jacob⁹ i canonica ſua Oē datū optimū ⁊ oē donū pfcm̄ de ſur/
ſū ē deſcēdens a pr̄e luminū Ex lrām ſcat ſtellā vt ibi Ambula/
bunt gētes in lumine tuo

Eſt hitudo locus aīaз cauſā dat oportet

Regula nō fallens ꝯtinens atqз locū.
Hic au.eq̇uocat h̄ no⁹ loc⁹ p⁰. eſt hitudo alic⁹ argumēti. ⁊ ſic di
cim⁹ illud argumētū tз p locū a diffinitōe. ⁊ ſic capiť in quinto
tractatu.p.h. Scdo ſcat aīaз iuſtā ⁊ deuotā.vt de⁹ eſt in loco ſcō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ſuo.i.hitat i aia iuſta ꝛ deuota Tertō ðr cā.l'occaſio.vñ in euā. Cauete ne dyabol⁹ locū iueiat.i.occaſionē tēptādi Quarto ſcat neccitatē ſic ðr in iure ꝙ pſona ydonea iudicial'r ꝯſtituta pt ſtare in loco alt'i⁹.i.i neccitate alt'i⁹ Quito ſcat ppōez p ſe notā ꝛ voca t maxia in loyca cuiuſmōi eſt iſta oē totū eſt mai⁹ ſua pte Vltio ſcat ſupfitiē cōcauā corpoꝝ ꝯtinētꝫ. vt ibi Terribil' ē loc⁹ iſte

Incōſtans facil'.leuis eſt ſine pondere vilis

Eſt placet.eſtqꝫ leuis.receptibil' gena leuis

Hic au.eq̄uocat hoc no' leuis Nā pmo eſt incōſtans ꝛ ſic dicit Jacobus eſt valde leuis Jñ leuitas.i.incōſtātia.vnde.Moralis. Per crebros riſus leuitas in corde pbatur. Scðo ē idē qð facil' ad faciēdū. ꝛ ſic dicit lectio iſta eſt leuis Tertō ē idē qð nō pōderoſus. ꝛ ſic dicit phs. Oē leue ſurſū ꝛ oē graue deorſū. Q̄rto eſt idē qð vilis Jñ leuipēdo is.ere.i.vilipēdo. Quito eſt idē qð placēs. vñ in euā. ꝛ on⁹ meū leue.i.placēs ſeu delectabile Sexto ſt illud qð bñ capit ꝛ r̄tinet. vt dicēdo illa rō ē leuis.i.facil'r p intellcm̄ ꝯphēdit Vltio ē idē qð plan⁹ ꝛ ſic dici⁹.ille aſcēſ⁹ leuis ē

Hec tibi lr̄a dat hiſtoria.carta figura

Signat elemētū:ſenſūqꝫ ſupfitialem

Hic au.eq̄uocat hoc nomen lr̄a. Nā pmo ſcat cartā que dirigit de vno ad aliū vt dicēdo. Jlle porrexit mihi lr̄am'. Secūdo ſignificat hiſtoriā dicēdo Jllð dcm̄ expoitur lr̄alit.i. hyſtorialiter Tertio ſt figurā ſcriptā i papiro Vñ lr̄a ē mima ps voc̄ ꝗ ſcri/bi pt ididua. Q̄rto ſcat elemētū dctōis ꝛ ſic ſuit p voce figure iam ſcripte Vltimo ſcat ſn̄iam ſuperfitialem abſqꝫ gloſa. vnde Paulus lr̄a occidit ſpūs autē viuificat

Piſcis apoſtema lup⁹ ē demon rapitur agnos

Hic au.eq̄uocat h̄ no' lup⁹. Nā p°ē piſcis deuorās alios piſces recte ſic lup⁹ deuorat alia aīalia Et vocat a° noīe luci⁹ Scðo ſt al' mordax ꝛ hec ē e⁹ ppa ſcatō. vt ibi Si lup⁹ era dact licite cā pū pagrarꝫ Ter° capit p dyabolo. vñ i euan. Mercenari⁹ āt c⁹ oues n̄ ſtꝫ pp̄e v. idꝫ lupū veiētē ꝛc̄ Vlt° ſt ifirmitatē exn̄tē i coxa ꝛ ðr iō lup⁹ qꝛ carnē hois corrodit. vñ gͥecīſta: Eſt lup⁹ i coxa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Lentus flexibilis eſt tardus et ocia ducens

Obtuſus plenus. his ſociare potes
Hic au. eq̊uocat h̄ noꝰ lētꝰ. Nā ṗo eſt idē ꝙ flexibil̓. vñ metriſta. Qui lētis virgꝭ ſportas ꝑuas opat̄. Scd̄o ē idē ꝙ tardꝰ ⁊ ſic di cimꝰ aſinꝰ ē lētū aīal. Tercio ē idē ꝙ ocioſus. vñ poeta. Tu mō pōpeya lētꝰ ſpaciaē ſb̄ vmbra. Quarto ē idē ꝙ obtuſꝰ ⁊ ſic diſti guit̄ ꝯ acutū Ultīo ē idē ꝙ plenꝰ ⁊ h̄ maxīe ı̄ ꝯpōe. vt ſōpnolētꝰ. i. ſomno plenꝰ.

Pars ianue limen. diuiſio principiū qꝫ
Hic au. eq̊uocat hoc nomē limē. vñ ṗmo capit̄ ꝑ inferiori parte ianue. vñ legit̄ de ſcō Nicolao ꝙ limīa frequētabat eccl̓ie. Jn ſup liminare nomē neutri gꝭ. ⁊ ꝑt trabē in ſupiori ꝑte ianue. vnde de ſancta cruce. Nulla ſalus eſt ı̄ domo niſi cruce munit hō ſuplimi naria. Scd̄o ꝑt mēſurā qua agri diſtinguūt̄ ſeu menſurātur. vt ibi. Ruſticus in cura diſtinguit limīe rura. Tercio ē ṗncipiū cu iuſlibet ſciētie. ⁊ hoc ſilitudiarie. qꝛ ſicut ꝑ limen fit introitꝰ do mus itaſetiā ꝑ principia ſciaꝝ fit introitꝰ ad ipſas ſcientias.

Liber id eſt bachus. vel vir ſine compede natus.

Liber id eſt codex. vel raptus ab arbore cortex.

Prima beri faciūt: genitiuum briqꝫ ſecūda
Hic au. eq̊uocat h̄ noꝰ liber. Nā prīoꝰ eſt deꝰ vini ⁊ ſumit̄ ꝑ ipſo vino. ⁊ d̄r a libero as. are. qꝛ vinū liberat hoīeꝫ a curꝭ. Scd̄oº eſt aliq̄s ſine iugo ſuil̓ꝯditōis natꝰ. ⁊ ſic legit̄ ꝙ abrahā habuit du os filios vnū de libera ⁊ aliū de ancilla. ⁊ ꝑ iſtis ſignificatꝭ hꝫ be ri in gtō ſingl̓ari ꝑ creſcētiā. Tercio eſt idem ꝙ codex. vñ Haurit aquas cribro q̊ diſcere vult ſine libro. Quarto capit̄ ꝑ cortice arboris ⁊ ꝑ iſtis ſignificatis habet libri in gtō ſine creſcentia.

Ludo nat. ⁊ fatuat qaod vult fatur: ydola laudat.
Hic autor equiuocat hoc verbū ludo is. ere. Nā prīo ꝑt natare vt dicēdo cignus ludit in aqua Scd̄o ꝑt decipe. ⁊ ſic eſt idem ꝙ deludo. vnde greciſta. Ludoqꝫ multotiēs pro deludo repit̄. Ter cio ꝑt voluntatē laudabilit̓ adimplere. vñ in libro ſapie. Erant

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

cū eo cūcta cōponēs ludēs corā eo i orbe terrar̄. i. oīa p̄cepta lau dabilit̄ pficiēs. Quarto ſignificat adorare ydola. vn̄ in biblia. Sedit ppl's māducare ꝛ bibē ꝛ ſurrexerūt ludere. id eſt adorare ydola.

Ui caret in metro. fluit ignibus. ꝛ manifeſtat

Hic au. eq̀uocat hoc v̄bū liqueſco is. ere. Nā p̄io ſignificat aliquā lrāz in metro perdere vim ſuā vt dr̄ in alexādro q̄ l ꝛ r ſūt vere liqui de q̄ ſepe liqueſcūt. i. vim ſuā pdūt. Scd̄o ē idē q̄ fluere. vn̄ ps Factū eſt cor meū ſic̄ cera liqueſcēs. Tercio eſt idē q̄ maīfeſtare. ꝛ ſic dr̄ hic liqueſcit mihi. ꝛ eſt inchoatm̄ v̄bū a liqueo es ere.

Fur aurū: virgo flores: mare nautaq̄ʒ libros

Clericus equiuoce ſingula quiſq̄ʒ legit

Hic autor equiuocat hoc verbū lego is. ere. Un̄ p̄mo eſt ideʒ q̄ furari. ꝛ ſic dicim⁹ fur legit aur̄. Secundo eſt idem q̄ colligere. vt virgo legit flores Tercio eſt idem q̄ tranſfretare mare. vt nau ta legit mare. Quarto ſignificat ſtudē. ſic dicim⁹ cleric⁹ legit libros.

Ere luo pignus. cruce penas. luce tenebras.

Dicitur ꝛ luere quādo ſalitur ouis

Hinc luxus venit lues. lumen venit inde.

Hic autor equiuocat hoc verbū luo is. ere. Nam primo eſt ideʒ q̄ redimere. ſic dicimus ego luo pignus ere. id eſt redimo. Inde lucrum. vnde. Luo pro redimo lucrum tibi naſcitur inde. Se cundo ſignificat ſuſtinere penam. vt dicendo. Ille luit penas. id eſt paſſus eſt. Inde lues. i. mors. Tercio ſignificat illūinare. vt dicen do ſol luit tenebras. i. purgat vel illuminat. Inde lumen quia purgat obſcuritatē. Quarto ſignificat luxuriari. Inde tūc lup⁹. i. luxuria.

Signat aquas lixos. lixiuium dicitur inde

Lixaq̄ʒ dicatur que facit officiumq̄ʒ

Hic autor eq̀uocat hanc grecā dcōeʒ lixos. vn̄ lixos grece eſt idē q̄ aqua latie. Inde lixiuiū ꝛ ē aq̄ colata p cinēs mūdās caput hoīs

ſed lixa eſt aliq̄s vel aliq̄ portās aquā. Jn̄ lixare.i.portare aquā. Jn̄ elixare.i.ꝑ aquā decoquere. Jn̄ elixus a.ū.i.ꝑ aquā decoctus.

Et mēſura modꝰ.modꝰ eſt ſyllogiſticꝰ ordo

Accidit: ⁊ variat finem dat.metra precatur

Hic autor ſm ordinē lrāꝝ eq̇uocat dcōnes inchoatas ab m.⁊ ꝓmo eq̇uocat hoc nomē modꝰ. Un̄ prio eſt idē q̄ mēſura. vn̄ Dibus adde modū modꝰ eſt pulcherrima virtꝰ. Scdo ſt ordiatōnem duaꝝ ꝓpoſitionū in debita qualitate ⁊ quātitate. ⁊ ſic capitur in Petro hiſpano vbi dr.ad ſillogiſmū exigit modꝰ ⁊ figura Tercio eſt accidens verbi. vt ptz in donato vbi dr.modi q̇ ſunt ⁊c. Quarto eſt variatio ꝓpoſitionū cathegoricaꝝ. ⁊ ſic capit in ꝓmo tractatu vbi dr. Modus eſt adiacens rei determinatio ⁊c. Quinto ſt finē. vn̄ moralis. Jmponitq̄ʒ modū ſapiens in rebꝰ honeſtis. Sexto eſt metꝝ triſticie. vn̄ boecius de ꝯſolatōne phie Carmis que quondaʒ ſtudio florente ꝑegi. Flebiles heu meſtos cogor inire modos: Septio importat affectū petitōis. ſic ſcribitur in litteris. Omni modo quo peſſumꝰ reuerētiā veſtrā exoramus. Extra lrām ſt maneriem alicuiꝰ rei. Un̄ apl's ad hebreos. Multifarie multiſq̄ʒ modis olim loq̄ns deꝰ patribꝰ in ꝓphetis

Pars hoīs.promptum.protectio.turba.ptās

Criſtus vindicta miſeratio munus ymago.

Omnipotentis opus dicitur eſſe manus

Hic autor equiuocat hoc nomen manus. Nam primo eſt ps hominis. vn̄ moralis. Dens manꝰ os oculꝰ ſꝑ de mane lauet. Secūdo ſt ꝓmptitudinē. vn̄ Plus valet ī manibꝰ paſſer q̄ʒ ſub dubio grus. Tercio ſt protectiōem. vnde ps̄. Jn manus tuas dn̄e cōmendo ſpiritū meum. Quarto ſt turbam vl' exercitū. vnde in euāgelio. Miſit herodes rex manus. Quinto ſt poteſtatem. vnde ps̄. Manus mea hoc non fecit ſed deus. Sexto ſt xp̄m. vnde ps̄. Emitte manū tuā de alto. Septimo ſt vindictam. vnde ps̄. Tu laborē ⁊ dolorē conſideras vt tradas eas in manus tuas.i.vindictā tuam. Octauo eſt idem q̄ miſericordia. vnde ps̄. Etenim illuc manus tua deducet me. Nono eſt idem q̄ munus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

vl' donū ſpūs ſancti. vñ ps Aperis tu manū tuā. Decimo ponit
p ymagine vñ legit q balthazar vidit manū ſcribētē .i. ymagīez
man⁹ Ulti⁹ pt opatōez diuiā vñ Job Man⁹ tue dñe fecerūt me

Deficit auget manib⁹ mēſura tenetur

Supplet ⁊ īpletur metas trāſire videtur

Hic a. eq̄uocat h̄ no⁹ mēſura Nā p̄mo⁹ deficit .i. notat remiſſio/
nē vt aq̄ calefcā vl' tepida d̄r deficē a p̄pa mēſura ſua q2 remiſſa
eſt in ſua natūa q̄ ē frigiditas Scd̄o mō notat augmētū. vt in
euā. Et recipiētes mēſurā coagitatā Tertō ē r̄s mediāte q̄ aliq̄d
p̄t mēſurari. vt eſt vlna Quarto mō eſt illud qd̄ implet vt vi⁹
vel īplet vt crather Quito poitur p ↄpletōe factoꝝ bonorū ſiue
maloꝝ vñ in euā. Qua mēſura mēſi fuerītꝭ. eadē menſura rme
tiet vob Sexto mō capit p debito mō agēdi vt dicēdo ille bibit
vltra mēſurā Ultimo menſura d̄r debita diſtātia vl' longitudo
alic⁹ rei v. ī Ultra lodicis mēſurā nō trahe ſuam

Cogitat ī aīa. ſapit ītendit memoratur

Hic au. eq̄uocat hoc nomē mens Nam p̄mo ſignificat ỽtutē co
gitatiuā ⁊ ſic ſumitur p corde. vñ Labit a mente cito r̄s bona ſꝫ
mala lente Scd̄o ponitur p aīa vt ibi in cathone. Somnia ne
cures. nā mens humana qd̄ optet. Tertō eſt idē qd̄ ratio q̄ di/
ſcernit verū a falſo Quarto capit pro volūtate vt Johānes veit
cōtra mētez .i. volūtatem Ultimo ſignificat virtutem memora/
tiuā. vñ alexāder Debes in mente ⁊c.

Murus habet lapides ſnīa firma tutela

Hic a. eq̄. h̄ no⁹ mur⁹ Nā p̄o. ē paries fcūs de lapidib⁹ ⁊ hec eſt
e⁹ p p̄a pcatō Scd̄o ē firma ſnīa q̄ ſilitudinarie d̄r mur⁹ ppt ſui
firmitatē vt ſtꝫ p̄ria p̄ncipia Ultimo pcat defēſionez vñ in eze/
tieli. Nō oppoſuiſtis muꝝ pro domo iſrahel

Uir mag⁹ eſt magnus. magus eſt cū ſit lupus agn⁹

Hic a. equo. hoc no⁹ mag⁹ Nā p̄o. ē idē qd̄ aſtronim⁹. vñ ī eu. vi
dētes magi ſtellā gauiſi ſtꝫ. ⁊c. Scd̄o ē icātator l' diuator q̄ ſcit
artem magicā qui facit apparare qd̄ tamen nō eſt. vnde legitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝙ Symon magus voluit aſcendere celos.

Momentum pōdus pars hore dicitur eſſe
Hic au. equocat h̄ no' momētū. nā prio. dr̄ p̄ciū vñ dr̄ cōiter.
illa res ē nulli' momēti Scd̄o capit̄ ꝑ pōdē qd̄ p̄t pōdeari. Ter
cio dr̄ mīma ps hore qd̄ alio noīe dr̄ inſtās. vñ hebreard' Mo
mētū p̄ciū momētū dicito tps. ſic ei dicūt momtū ꝯtinet inſtās

Nomē nō alter citra notat ⁊ minus extra
Hic au. equocat hāc dcōez min'. Nā p̄mo ē nomē indeclinabile
⁊ ſic īportat nūm vt dicēdo duo ſūt min' q̄ȝ tres. Alio° eſt no/
mē indeclīabile ꝯpatī grad' hui' poſiti. ſ. pu'. vt dicēdo Johes
hȝ min' Petro. Scd̄o eſt adūbiū negādi ⁊ vȝ idē ꝙ nō. vt ille ē
min' prudēs. i. nō prudēs. Tercio ē idē ꝙ alit̄. vt in euāge. Si
quo minus dixiſſem vobis. i. aliter. Quarto ponit̄ ꝑ ly citra. vt
vnū eſt min' ternario. Quinto modo ponit̄ excluſiue. ⁊ ſic notat
aliquā rem cū cōpoſitōe maioris nūi excludendo minorē. vt di
cendo. Jlle habet ad min' decē marcas. vbi numerus minor ex/
cludit̄. patet etiaȝ cū dicit̄ paulomin' qd̄ exponit̄ vno mō vt eſt
vna dictio ⁊ ſic ponit̄ pro fere vl' quaſi. Alio mō ſūt due dictōes
⁊ ſic min' eſt nota compationis ⁊ idem eſt ꝙ modicum minus.

Miratur laudat optat ſtupet inſequiturq;.
Hic autor equocat hoc verbū miror. aris. Nā primo p̄t mirabi
liter laudare. vñ Miraris alios cū ſis mirabilis ipē. Jn tūc mi
rabilis. i. laudabilis. Secūdo modo eſt idem ꝙ cupe. vt ille mi
ratur res alioꝝ. Tercio modo p̄t ſtupere vñ in euāgelio. Mira/
bant̄ omnes de his que ꝓcedebāt de ore eius. Quarto mō p̄t ſe
qui vel imitari. ⁊ ſic dicim' quib' debȝ mirari bonos in morib'.

Fundit. dimittit. ponit. ruit. ⁊ loca mutat.
Hic autor equocat hoc verbū mitto is. ere. Nā p̄mo mō eſt ideȝ
ꝙ infundere. vt ibi miſit de' ſpūm ſcm̄ in corda fideliū. Scd̄o°
eſt idem ꝙ dimittere. vñ Catho. Mitte archana dei ⁊c̄. Tercio
modo p̄t reponere. vñ in paſſione dñi. Petre mitte gladiū tuum
in vaginam. Quarto eſt idem ꝙ cadere. vñ in euāgelio. Si fili'
dei es mitte te deorſum. Ultimo eſt idem ꝙ deſtinare. vñ in euā/
gelio. Et miſit ſeruū ſuū hora cene dicē inuitatis vt venirent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Incipit eſt aufert moueo miſcet miſeretur

Hic autoꝛ eq̇uocat hoc verbū moueo.es.ere. Nā ṗmo mō eſt i/
cipe ⁊ ſic dicim⁹ hēric⁹ mouebat hāc q̄ſtionē. Secūdo mō ē au
ferre ⁊ ſic dicimus petr⁹ mouet res ſuas de tali loco. Tertō mō
eſt miſereri. vt dicēdo Johānes nō mouet̃ de pauꝑtate mea id ē
nō miſeret̃ paupertatis mee. Ultmo eſt miſcere. vt apotecarius
mouet herbas vt fiant electuaria

Aſſero nō fallo metha denotat metha trās eſt

Hic au. eq̇uocat hāc grecā dictōem metha Nā ṗmo mō ponit̃ ꝓ
de vt patet in hac dctōe methamorphoſeos. et eſt liber tractās de
trāſmutatatione ſbſtātiarū ⁊ dicit̃ a metha qd̄ ē de. ⁊ morphos
trāſmutatō. Scd̄o eſt idē qd̄ trās. vt pꝫ i hac dctōe methateſ
⁊ ē figura hn̄s fieri qn̄ lr̄a vl̄ ſill'a tn̄ſponit̃. vt alexādꝛe ꝓ alexan
der Et dicit̃ a metha qd̄ eſt trans et theſis poſitio quaſi tn̄ſpoſi/
tio litteraꝝ vel ſillabarū.

Es intellectu ꝯpꝛehēſa caloꝛ regitiua

Uirtus. vis ſimulās: ꝯplectio: ſubſtat oꝛigo

Conſuetudo: deus. diſponit. ineſt ſpetiebus

Stat firme ſenſus ſolet hec natura notare

Hic autoꝛ ſm oꝛdinē lr̄aꝝ ponit eq̇uocatōes dctōnū inchoata/
rū ab n. Et ṗmo eq̇uocat hoc nomē natura Un̄ ṗmo eſt res q̄ in
tellectu cōp̄hendit̃ Scd̄o ponit̃ ꝓ caloꝛe naturali. vn̄ ypocras
Quidē hoīes in hyeme ſūt calidiſſimi in natura ſua. i. in calidi
tate naturali Tertio eſt idē qd̄ ꝟt⁹ regitīa vn̄ pħs In ſōno natu
ra dirigit illa que digeſta ſunt ad ſingulas ꝑtes coꝛpoꝛis Quar
to eſt vis ſil'ans. i. ꝟtus ꝓcreans ex ſimilib⁹ ſimilia Quinto ca
pitur ꝓ cōplexione. vn̄ ypocras diuidit naturā di. Naturarum
alie ſūt frigide. alie ſūt calide. Sexto eſt idē qd̄ ſbſtātia. ⁊ ſic di/
citur ꝙ natura eſt ſuſceptibilis cōtrarioꝝ Septimo dicit̃ oꝛigo
alicuius rei. vn̄ plato O dij deoꝝ q̄ꝝum opifex ego ſum Natura
q̇deꝫ vr̄a icoꝛruptibiles eſtis. mea autem volūtate ꝑmanebitis
ſꝫ Octauo ſ'cat ꝯſuetudinē. vt iſte eſt neq̄ꝫ a natura. i. a ꝯſuetu/
dine Nono ſ'cat deū et ſic dicit pħs. Naturarum alia eſt natura

naturās. alia natura naturata. Decimo ponit̄ p diſpōe naturali
et ſic dr. Jacob⁹ ſm naturā ē pugillator. Undecio dr eſſe drā q̄
vna ſpēs dr̄t ab alia. Duodecio dr eē diut̄nitas īfirmitatꝫ Un̄
Galien⁹ Cauēdū ē ne morb⁹ cadat i naturā. i. i lōgū ſtatū Ultio
dr v̄ſus ſeu īgeniū. vt ddo ille iuneis ē ſbtilis nature. i. īgeniȷ

Eſt numerus metrū radix numeri vel aceruus

Accidit eſt vtilis ꝓporcio vel numeratū
Hic au. eq̄uocat hꝫ no⁹ nūs. Nā pmo ē idē qd metꝝ eo ꝙ metꝝ
ꝯſtat ex certo nūo pedū. Scdo ē radix. i. pn⁹ nūi. ⁊ ſic vnitas ē
nūs ⁊ radix nūoꝝ. eo ꝙ oīs nūs ex vnitatib⁹ ē aggregat⁹. Tercō
v̄t multitudinē ex vnitatib⁹ collectā. Et ſic diffinit̄. nūs eſt mlt
titudo ex vnitatib⁹ aggregata. Quarto ē accñs ptiū declinabiliū
vn̄ Donat⁹. Nūi noim q̄t ſtꝫ. Quīto ē vil̄. Un̄ poeta. Nos nūi
ſum⁹. fruges ꝯſumere nati. Sexto dr ꝓporcio. i. adeq̄tō. vn̄ poe
ta. Qui nūis elemēta ligas ſil̄ oīa ponis. Ultimo v̄t rem nūatā.
ſic decem hoīes dicunt̄ numerus.

Stringitur ad ꝓprium nomē qn̄qꝫ vagatur.

Undiqꝫ per nomē pars vnica fama notatur:

Jnuocat. eſt virtus res nois atqꝫ poteſtas

Deſignat meritū noticiamqꝫ rei. e.
Hic au. eq̄uocat li nomē. Un̄ pmo ponit̄ p ꝓpo noie qd ſcꝫ ipo
nit̄ alicui i baptiſmo. Un̄ in euā. Et vocab nomē ei⁹ ihs. Se-
cūdo vagat̄. ⁊ ſic ſumit̄ general̄r ad iſta tria. ſ. pnomē agnomē ⁊
cognomē. Tercio ē vna ps orōis. vn̄ Donat⁹. Nomē ē ps orō
nis. ⁊c. Quarto v̄t famā. vn̄ i euā. Meli⁹ ē nomē bonū q̄ꝫ vngē
tū pciosū. Quīto ponit̄ p īuocatōe. vt Jn noie pr̄is ⁊ filiȷ. Se
xto v̄t v̄tutē ſalutarē. vn̄ i euā. Jte dicētes oēs gētes baptizātes
eos i noie pr̄is ⁊ filiȷ ⁊ ſpūſſancti Septio ē res nois. i. v̄catū no
mis. vt iacob⁹ nō ꝯgnoſcit noia. Octauo v̄t ptātē. vn̄ ps. q̄ꝫ ad
mirabile ē nomē tuū Nono v̄t pmiū etne gl̄e. vt gaudete qm̄ no

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

mina veſtra ſcripta ſunt in celis. Ultimo dicit noticia rei. Uñ
p̄s. Qui nūat multitudiēʒ ſtellaꝝ. ⁊ oibus eis noia vocans

Dat nō attenuat. ſic diſtribuit. mō ceſſat

Hic au. eq̇uocat hoc noꝰ nl'lus. vñ ꝑmo ponitur negatiue, p nō
⁊ ſic dicit a nō ⁊ vllus. Uñ. Proficit abſqꝫ deo nullus in ore la
bor Scdo ponit attenuatiē. vñ Theodolus Nullus ei genitor
nec quiſqꝫ tpe maior Tertō capit diſtributiē. vt nullus hō ē la
pis Quarto importat ceſſatōnem. vt dicendo. Nulla pax eſt in
partibus noſtris.

Eſt ſēper verū nō euitabile, pdeſt

Uictū cū veſte ſolet hec ſignare neceſſe

Hic autor eq̇uocat li. neceſſe Nam ꝑmo ſcat idem qđ ſꝑ veꝝ. ⁊
ſic dicimꝰ. ꝙ hec ꝓpoſitō. ſ. deus eſt dicitur neceſſaria. Scdo ſig
nificat illud qđ ñ eſt euitabile a nob. ſic đr mors eſt hoi neceſſa
ria. Tertō eſt ideʒ qđ vtile. vñ cū ſit neccāriuʒ griſorori Ultimo
ſcat illud q̄ hō ꝯmodo ſe nō p̄t carere. vt eſt cibus vl' veſtis.

Ledit perpēdit. ſcribit tꝫ. et rep̄hēdit

Hic au. eq̇uocat hoc v̄bum noto. as. re. Nā ꝑmo eſt ideʒ qđ le/
dere propter peccatū ꝑpetratum. Et ſic dicitur ille eſt notatus in
facie Inde nota te. i. ſignū leſionis Secundo ſignificat ꝑpende/
re ſeu conſiderare ſic dicimus. Notaui. Jacobū. eſſe neq̄ʒ Tertō
eſt ſcribere. vñ catho Quod tibi ſors dederit ſtabulis ſupma no
tato Inde notarius. i. ſcriptor. Quarto ſignificat retinē. vt no
tate v̄ba magiſtri. Ultimo ſignificat rep̄hendere. ſic dicēdo ma
giſter notauit hēricum

Ne, phibet. qđ ⁊ an: ⁊ ñ cōiūctio prebet

Hic autor eq̇uocat li. ne Nam ꝑmo mō ponitur ꝓhibitiue Un
de in euangelio. Ne loquaris proximo malū. Secundo ponit
ꝓ an. vñ Boetius in de conſolatōe. Tu ne es qui quondam no
ſtro lacte nutritus fuiſti. Ultimo valet tantum ſicut non. et ſic
eſt coniunctio Unde Catho Impedit ira animum ne poſſit cer
nere verum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Separat infinit extinguit diſtribuit non
Hic au. equocat li nō Nā pmo ponit ſepatiue. ⁊ dt abſentiā rei
Vñ in euā. Nō ē h quē q̄ritis Scdo ponit ifinitāter. vt nō hō
nō al'. Tercio ſt deſtru ctōꝫ. ⁊ ſic ſumit ꝑ ꝑe Quarto ponit diſtri
butiue. vt lignū nō eſt al'. i. nullū al' eſt lignū

Si non ſepe niſi notat excipit eſtqꝫ negātis
Hic au. equocat li niſi. Nā pmo ponit ꝑ ſi nō. vt in Euā. Niſi
ego abiero paclit⁹ nō veiet. Scdo ponit exceptiue. ⁊ ſic ē ſignū
exceptm̄ faciēs ꝑpōꝫ exceptiuā. vt nullus hō currit niſi iacob⁹
id ē excepto iacobo Tercio ponit negatiue. vt in Apoc̄. Cito ve
niā niſi egeris pn̄iam

Nam certe notat explet ac ornat cōtinuatqꝫ
Hic au. equocat hāc dcōꝫ nā. Et pmo ponit ꝑ certe. vñ de ſctō
Martino legit. Nā febres cedat. ⁊ ſic ē adūbiū Scdo ponit ex
pletiue. ⁊ cā ornat⁹. vt ibi Morb⁹ nāqꝫ mali cā ē q̄cūqꝫ volup
tas. Tercio ponit ꝯtinuatiue. ⁊ ſic ſumit Areſto. i libro metheo
roꝝ. di. Nā ſolem cām diei eſſe dicim⁹

St oculus ratio lux inſtrumēta vidēdi

Herba in manerie viſum notat miſereri:
Hic au. ſm ordinē lraꝝ poīt equocatōes dcōnū ichoataꝝ ab o
Et p⁹. equocat h no⁹ ocul⁹. Nā p⁹ poit ꝑ rōne vl' itellcū. vñ ps
Turbat⁹ ē a furore ocul⁹ me⁹. i. rō mea. Scdo poit ꝑ luce. ⁊ ſic
dr qꝫ ſol ē ocul⁹ mūdi Tercō capit ꝑ inſtro vidēdi. vñ ps. Auē
te oculos tuos ne videāt vanitatē. Quarto dr q̄dā herba. ⁊ ſic
dicūt medici qꝫ egri ſanāt ocul'. i. herb. Quito ſumit ꝑ manerie
i. apparētia rei. vt ocul⁹ depict⁹ nō ē res quā repn̄tat. ſꝫ maneri-
es rei. Sexto ſumit ꝑ viſu. vñ. Eſt illic ocul⁹ vbi res ſtī q̄s ada
mam⁹. Eſt ibi nr̄a man⁹ i q̄ nos pte dolem⁹. Septio poit ꝑ mi-
ſeratōe diuia. vñ ps. Oculi dm̄ ſup iuſtos. Itē ex lram ſt intē
tōꝫ i opcrādo. vt in euā. Si ocul⁹ tu⁹ ſcādalizauerit te erue eū.

Os iuſtum vultūqꝫ notat legem meditatur

Os ꝓprie loquitur manifeſtat teſtificatur

Hic au. eq̇uocat h̄ noꝰ os oris. Uñ pmo ſꝫ hoiem iuſtū ſiue ꝓ
phetā. vt ibi. Os dm̄ locutū ē ad me. Scd̄o capit̃ ip̄rope ꝓ to
ta facie. ⁊ ſic ps poit̃ ꝓ toto Terº ſꝫ legē. vt fornicatōꝫ ꝓhibet os
moyſi. Quarto ſꝫ meditatōꝫ. vt ibi. Os iuſti meditabit̃ ſapiāꝫ
Quinto ſumit̃ ꝓpe ꝓ ꝑte faciei. vt ibi. Dū cibꝰ extat in ore tuo
potare caueto. Sexto ſꝫ manifeſtatōꝫ. vñ in libro Reg: Jona
thas veit ad regē vt loq̄bat̃ ore. i. maiſeſtatōe. Ultio ſꝫ teſtimo
niū. vt ibi. Jn ore duoꝝ vel triū. ⁊c̄.

Angelicus cetus dignū ſolet ordo notare.

Ordinat ⁊ narrat concordia dicit̃ eſſe

Hic au. eq̇uocat h̄ noꝰ ordo. Nā pmo ſꝫ choꝝ angeloꝝ. vt in ſe
q̄ntia. Ordines noueni ſpirituū btōꝝ. Scd̄o ſꝫ dignitatē ec
cleſiſticā. ⁊ ſic dicimꝰ. talis acceſſit ad ordinē p̄ſbiteratꝰ. Tercō
capit̃ ꝓpe ꝓ ordinatōe. ⁊ ſic dicimꝰ. ille ordo ē retrog̃dus. Qr̄
to īportat modū narrādi. vt ibi. ordo bifuret ei. Quīto ponit̃ ꝓ
ꝯcordia. vt in īferno nullus ē ordo. i. ꝯcordia.

Eſt orbis mūdus oculus dat ſcuta rotūda.

Eſt firmamentū ſuſtinet atqꝫ ꝑedem

Hic au. eq̇uocat h̄ noꝰ orbis. Uñ pmo capit̃ ꝓ mūdo. ⁊ h̄ eſt eꝰ
ꝓpa ſcatō. Scd̄o ſꝫ oculū ꝓpter ſui rotūditatē. Jñ orbꝰ. a. ū. i
carēs oculis Tercio ſꝫ clipeū. ⁊ h̄ ſilitudinarie ꝓpter ſui rotūdi
tatē. Quarto ſꝫ rotūditatē vt ibi. Jn giro circuit orbē. Quīto
ſꝫ firmamtū. vt ibi. Dm̄ ē terra. ⁊c̄. Ultimo ſꝫ locū vbi eq̄ ſuſ-
ferrant̃. ⁊ vocat̃ alio noīe angariū

Unit diſtribuit dat totū ꝑficit artat.

Hic au. eq̇uocat h̄ noꝰ ois. Nā pmo ē collectm̄. vt dd̄o. oēs apli
dei ſꝫ duodeci. Scd̄o ē diſtributm̄ ꝓ ꝑtibꝰ ſbctiuis. vt ois hō ē
al' Terº poit̃ ꝓ li totꝰ. ⁊ ſic iportat totalitatē. vt ibi. ois t̃ra adorꝫ
te d̄s Qr̄to iportat ꝑfcōꝫ. vt ibi. O ē īnū ⁊ ꝑfcm̄ idē ſꝫ Quīto
capit̃ r̄ſtrictiue. vt dd̄o Celū tegit oia. oia reſtrigit ꝓ alijs a celo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Eſt ſyllogiſmus.eſt vnica dictio.quantū

Diſcretū.vox grāmacice cōplexa ꝑceſqȝ.
Hic au.eq̇uocat h̾ noꝰ orō.Nā p̍mo ē aggregatō ꝓpōnū i ſylꝰ:
vt ibi ſyll'ſ ē orō.Scd̄o ē vnica dcō ore ꝓlata.⁊ ſic d̄r orō q̄ſi
oris rō.Tercio capit̾ vt ē ſpēs q̄ntitatꝫ diſcrete.⁊ diffinit̾ ſic.orō
ē multitudo diſtictoꝝ ſonoꝝ diſtinctaꝝ ſyllabaꝝ ſibiynuicē ſuc
cedētiū Quarto ſumit̾ ꝓ voce ꝯplexa ex multꝫ termis.vt hō cur
rit eſt orō Quinto capit̾ ꝓ ꝑce ſeu dep̄catōe.Vn̄ p̄s.Exaudi de
us orōem meā

Odio damna facit cōtemnit denotat iram

Odio cū per me gratia nulla datur.
Hic au.eq̇uocat h̾ ꝟbū odio is ire.Nā p̍mo ē̾ inferre dānū.vt
ibi.Qui diligit iniq̇tatē odit aīam ſuā.i.dānū ifert ei Scd̄o ē̾
ſpnē.vn̄ p̄s.Odiui eccleſiā malignātiū.Tercio ponit̾ ꝓ iraſci
vt ibi.Dū canis os rodit ſociū quē diligit odit.Quarto ē̾ ne
gare grām.vn̄ i gen̄.Jacob dilexi eſau odio habui

Lectio pictura ſimulatio ſenſus ⁊ aer̄.
Hic au.eq̇uocat h̾ noꝰ obſcurꝰ.a.ū.Nā p̍mo ē idē qd̄ difficil' vt
lectio ē obſcura.Scd̄o diſtiguit̾ ꝯ apparēs.⁊ ſic pictura d̄r ob/
ſcura.i.nō apparēs Tercio ē ſil'atio ꝟboꝝ.vt iſte loq̇tur obſcure
cum petro.i.ſil'atorie.Quarto eſt idez quod tenebroſus.⁊ ſic d̄r
q̄ aer eſt obſcurus.

Orator xp̄m rogat ⁊ verbum bene profert:
Hic au.eq̇uocat h̾ noꝰ orator.Nā p̍mo ē̾ illū q̇ fundit ꝑces ad
deū.⁊ ſic dicimꝰ.Jlle ē verꝰ orator.Scd̄o ē̾ aliquē ſua ꝟba or/
nate ꝓferētē.⁊ ponit̾ ꝓ rhetore.vt btā katheria vicit oratores.

Diſputat opponit cōtrarius eſt inimicat.
Hic autor eq̇uocat hoc ꝟbum oppono is ere.Nā p̍mo ē̾ ꝯtra/
riare.⁊ ſic dicimꝰ album ⁊ nigꝝ opponunt̾.Secūdo eſt ad iraȝ
ꝓuocare.vt dicēdo q̄re oppoſuiſti me in die furoris.i.ad iraȝ ꝓ
uocaſti.Tercio ſignificat diſputare.vel arguere.vt Joānes op/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

poſuit multis argumētis Ultimo mō ſignificat īimicari. vt no/
li te opponere potentiori

Oilo trāſpoſitū ducit tria, tēpora ſecum

Pñs pteritū pariter notat atqʒ futurum

Ac īfinita deſignat tempora ſepe
Hic au. eq̀uocat hoc aduerbiū olim Nam primo ſcat tria tēpo/
ſcʒ pñs. vt ſignū crucis mirabile olim. i. iam p orbeꝫ. Preteritū
tps. vt ibi. Olim deus loquens in prophetis. Et futurum. vt
ibi Oli tēpeſtas cedet reuocabitur eſtas Ultimo capit indeter
minate ita q nl'lum tempus determinatū ſignificat

O dolet atqʒ vocat gaudet ſtupet aſſerit optat

Nunc indignat. ſcribitur atqʒ ſonat
Hic au. equiuocat li o. Nā pmo eſt interiectō dolentis. vñ Job
O q̄ʒ male torquet ſpūs meus. Scdo eſt aduerbiū vocādi. vt
o petre veni Tertō ē iteriectō leticie vt ibi. O admirabile ɔmer
tiū. Quarto eſt iteriectō āmirātis vt. O ven⁹ in quātis aīmus
verſat amātis Quito ſcat affirmatōem alic⁹. vñ in Iſaya O ra/
dix ieſſe q̇ ſtas in ſignū populoꝝ Sexto eſt aduerbiū optādi. ⁊
ſic ab eo deſcēdit hoc aduerbiū oſy. Septimo eſt interiectō idig
nātis. vñ in euāgelio. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credēdū. Octa/
uo capit vt eſt vna lr̄arū in alphabeto circularis figure Ultimo
capitur pro finali terminatōe ⁊ ſic dicit q hoc no^v vgo tmiat i o

Ob fauet eſt ɔtra cauſā dat circuit equat
Hic au. eq̀uocat hāc ppoſitōem ob Nā primo importat fauorē
⁊ hoc in ɔpoſitōne vt in illo vbo obedio Scdo importat cōtrari
etatem. vt pʒ i hoc verbo obſto qđ eſt idē qđ cōtra ſto Tertio i/
portat cauſā ⁊ ſic ponit pro ppter. vt dicēdo Iohānes fecit hoc
ob amorē domini ſui Quarto notat circuitionem vt pʒ in hoc
verbo obambulo Nā obambulare. i. circuire Quinto notat eq̄li
tatē vt dicen do hoc factū eſt ob meritū tuū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Factum neceſſe caſtꝝ dicas opus eſſe:

Declinatur opus ꝑ facto quādo notatur

Non declinatur cum dat ſignare neceſſe.
Hic au. e̊quocat hāc dcōem opꝰ. Nam ꝑmo dꝛ factū vel labor. vn̄ ps. Exiuit hō ad opus ſuū. ⁊ ſic eſt nomē neutri gꝫ tercie de clinatiōis. Scđo eſt idē qđ neceſſe. vt dđo ſi opus fuerit faciā hoc. ⁊ ſic eſt indeclina. Tercio dꝛ caſtꝝ vel aliud edificiū. vt h̄ ē pulchꝝ opus demōſtrādo caſtꝝ

Ignā perſonā ſignat quoqꝫ ꝓprietatē

Geſticulat format indiuiduū notat vnū
Hic au. ſ̄m ordinē lrāꝝ e̊quocat dcōes icipiētes a p. ⁊ ꝑͦ e̊quocat h̄ noꝰ ꝑſona. Nā ꝑmo iportat dignitatē. ⁊ ſic dicimꝰ ꝙ platus ē ꝑſona. Scđo ſꝫ ꝓꝑetatē a q̄ ſumit modꝰ loq̄ndi. ⁊ ſic ē accn̄s ꝑtis orōis. Tercio ſꝫ geſticulatorē .i. ioculatorē. Vn̄ poeta Dn̄ ꝑſona venit tribuo qđ poſtulet ipſe. Quarto ſꝫ formā vel diſ⸗ poſitōꝫ hoīs. ⁊ ſic cōit dicimꝰ ille hꝫ pulchrā ꝑſonā. Quīto dꝛ īdiuiduū rōnalis creature. Et ſic diffinit a boetio Perſona ē rō nalis creature īdiuidua eēntia ſubſiſtēs. Vltīo notat vnitatē. ⁊ ſic ſꝫ vnū hoīem tm̄. ⁊ ſic dicimꝰ. Illa ꝑſona ꝑpetrauit h̄

Deſignat curam pater etatē geniturā.

Sepe creatorē qn̄qꝫ notabit honorem.

Exoritur qn̄qꝫ genus coniūgit optat

Inuenit ⁊ ſeq̄tur diſcipulūqꝫ docet
Hic au. e̊quocat h̄ noꝰ pr̄. Nā ꝑmo capit ꝓ illo q̇ gerit curā alte riꝰ. ⁊ ſic dꝛ ꝙ ioſeph erat pr̄ ih̄u. Scđo ſꝫ illū q̇ ē ſenior. ⁊ ſic ſe nes dn̄r pr̄es Tercō ille dꝛ pr̄ q̇ gn̄auit aliū. ⁊ ſic ē correlatm̄ ad li filiꝰ Qr̄to ſꝫ creatorē. vn̄ ī orōe dn̄ica. pr̄ nr̄ q̇. Quīto dꝛ pr̄ q̇

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝓcellit in honore. ⁊ ſic ſcribitur in lr̄is. Reuerēdiſſimo in xp̄o pr̄i
Sexto ille q̄ ē ꝓtector dr̄ pr̄. ⁊ ſic dux dr̄ pr̄ ſuoꝝ ſbditoꝝ. Se
ptimo fr̄ illū q̄ ſeq̄tur aliū ī moribꝰ Un̄ in euā. Uos ex pr̄e dya
bolo eſtis. Octauo dr̄ pr̄ q̄ aliū docet. ⁊ ſic mgr̄ dr̄ pr̄ ſuoꝝ diſci
puloꝝ. Nono īportat ꝑncipiū generatōis. vn̄ Job. Putredini
dixi. pr̄ meꝰ es. Decimo notat inuētorē alicuꝰ rei. Un̄ in euāge.
Dyabolꝰ mēdax ē ⁊ pr̄ eꝰ. Ultimo notat illū q̄ adoptat ſibi aliū
in filiū. ⁊ ſic oēs xp̄iani dicunt filij adoptiui xp̄i

Integrat informat vult ꝑcipit adiacet ornat:

Pars q̄nq3 ſtatum ſpeciei cōplet coadunat

Pars habet eſſe loco tp̄e ſiue modo:
Hic autor eq̄uocat hoc nomē ps. Nam ꝑmo importat integri
tatē. ⁊ ſic illud vocatur ps qd̄ ꝯſtituit aliqd̄ totū integrāle. ⁊ ſic pa
ries eſt ps domꝰ. Scd̄o notat informatōē. ⁊ ſic forma dr̄ ps. q2
informat materiā. Tercio fr̄ volūtatē. vt dd̄o. ego dixi hoc eſt
ex p̄te dn̄i mei. i. ex volūtate. Quarto fr̄ ꝑceptū. vt h̄ ſīma veit
ex p̄te pape. i. ex ꝑcepto. Quīto fr̄ ꝓpinq̄tatē. vt dd̄o ille eſt or
tus ex p̄tibꝰ marinis. Sexto fr̄ illud qd̄ ornat corpꝰ. ⁊ ſic cries
dr̄ ps hoim. Septīo capitur ꝓ p̄te ſbiectiua ſeu inferiori ⁊ ſic hō
ē ps reſpectu aīalis. Octauo fr̄ p̄tē adunatiuā q̄ſi diuiſa fuerit
a toto eq̄ bn̄ manet totū. ⁊ ſic miles dr̄ ps exercitꝰ Nono ꝯplet
i. dr̄ ps ꝯpletiua. ⁊ ſic forma ſbn̄al' dr̄ ps totiꝰ ꝯpoſiti. Ultīo fr̄
p̄tē ī loco vl' ī tp̄e vl' ī mō. de q̄bꝰ tractatur ī q̄nto tractatu. P. hiſ.

Sinceꝝ clarum non mixtū dat tibi purū
Hic au. eq̄uocat h̄ nomē purꝰ. Nā ꝑmo ē idē qd̄ ſincerꝰ. vn̄ Ca
tho. Si ds̄ ē animꝰ nob vt carmīa dicūt Hic tibi ꝑcipue ſit pu
ra mēte colēdꝰ Scd̄o ē idē qd̄ ſplēdidꝰ. ⁊ ſic aer dr̄ purꝰ. i. ſplē
didꝰ. Tercio ē idē qd̄ nō mixtꝰ. ⁊ ſic dr̄ h̄ ē puꝝ vinū. i. n̄ mixtū

Inſipiens iuueniſq3 puer notat atq3 clientē
Hic au. eq̄uocat h̄ noꝰ puer Un̄ pꝰ ē idē qd̄ ſtultꝰ. vt ibi. Ue tre
vbi ꝑnceps ē puer. Scd̄o dr̄ iuuenis ī ſcd̄a etate exn̄s. ⁊ h̄ ē eiꝰ
cōis acceptō Tercō capitur ꝓ fuo. vn̄ ī euā. Puer meꝰ iacet in do
mo paliticus

Filius eſt pignus vadiū firmatio pacis
Hic au.equo.hoc no⁹ pign⁹ Nā pmo ē filius vt ibi. Nob pign⁹ dat Scdo o ē idē qd vadiū. ⁊ ſic dicim⁹. Johs. accepit pignora in cautōez. Tertō ſcat pacis ꝯfirmatōez. vt Jo. infregit pignora pacis. Et hꝫ pign⁹ qnqꝫ eris in gtō. ⁊ qnqꝫ oris ſm diuſa eius ſcata. vn cū pign⁹ dat eris tūc ꝺfectū notat eris. Cū pign⁹ dat oris ſignat natū genitoris

Pecten humū vertit caput ornat i eqre viuit

Cordas extēdit telas ferit iguine creſcit

Preter pdicta dic ſignificare coreū
Hic au.equo.hoc no⁹ pecten. Nā pmo ſcat iſtrumentū ruſticale mediāte q vtit tra qd alio noie dicit raſtꝝ Scdo ſcat iſtrumtū ornādi crines vl purgādi caput ⁊ iſta ē cōis ei⁹ ſcatō Tertō ſignificat piſcē marinū Quarto ponit p iſtrumēto mediāte q corde diſponūt in cythara qd alio noie dicit plectꝝ. Quito ſcat inſtrumētū textoꝝ mediāte q extēdūt telas ſuas Sexto ſcat idumētū q tegūt iguina ſeu mēbra pudēda Ultio cepit p chorea

Hic patulū planum ſpcꝫ patens vel ad horā
Hic au.equo.hoc nomē patul⁹ a.ū. Nā p⁹ ē idē qd plan⁹. ⁊ ſic dicim⁹ Jlla ṫs ē patula.i.plana. Scdo ē idē qd ſp apt⁹ ⁊ ſic aures dicūt patule eo q ſp apte ſtꝫ. vn Alan⁹ Per patulas rimas ſol lucēs itrat i edes Ult⁹ ē idē qd aliqn apt⁹ ⁊ aliqn n ⁊ ſic oculi dicūt patuli

Surcul⁹ ē plāta ge⁹ arboris ⁊ pedis ē ps

Et cū pdictis ramū plātare vocabis
Hic au.eq. h no⁹ plāta Nā p⁹ ē idē qd ſurcul⁹.i. ram⁹ abſciſ⁹ ab arbo ē q īſerit alū trūco. ⁊ ſic dr in gen. Plātauerat āt dns plātā Scdo ſt ge⁹ arboꝝ ſeu herbe ⁊ ſic ponit ꝯmuit p omi illo qd creſcit ex ṫra Tertō eſt ps pedis. vn in paſſione dni. A plāta pedis vſqꝫ verticē capitis nō erat in eo ſanitas Quarto dicit ram⁹ cū trūco. ⁊ cū radicib⁹ ex ṫra extractus. q ecōuerſo in ṫrā debet inſeri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Palma manus palma fructꝰ victoria palma

Veſtis palmata palmꝰ mēſura vocaṫ

Dic au. eq̇. hoc noꝰ palma Nā ṗmo ſ̄t manū Jn̄ palmatoriū. ⁊ dr̄ q̄ſi palmā terēs Scd̄o ſ̄t arborē ſeu ꝑtez arborꝫ vt ibi. Cum ramis palmaꝝ Tertō ſ̄cat victoriā vn̄ caniṫ de martiribꝰ. Tradidert̄ corpa ſua ꝑpt̄ deū ad ſupplitia iō coronāṫ ⁊ accipiūt palmā Qr̄to capiṫ ꝑ q̄dā veſte q̄ oli victoribꝰ dabaṫ optēta victoria Jn̄ dr̄ veſtꝫ palmata. i. victorial̄. Quīto ſiḡt mēſurā palme vn̄ metriſta Cū ſ̄uo neq̄ʒ palma daṫ accipit vlnā

Pūctus terminus hore ps menſura fauorq̄ʒ

Dic au. eq̇. hoc noꝰ pūctꝰ Nā ṗmo ſ̄t t̄minū linee ⁊ ſic de eo pʒ i ſ̄tio tr̄ctatu Scd̄o eſt ps hore ⁊ ſic poniṫ ꝑ iſtāti Tertō dr̄ eē mēſura ⁊ ſic dicimꝰ volo hr̄e pecuniā tibi ꝯmiſſā i pūcto. i. in mēſura vltimata Qr̄to ſig̃ficat fauorē vel grāz Jtē nota aliq̇ textꝰ habent adhuc vnū ꝟſū ſcʒ Articulꝰ ſit ei pauſā q̄n̄qʒ notabit Et ſic pūctꝰ q̇nto eſt articulꝰ fidei ⁊ ſic cōiṫ dicimꝰ Jlle hereticꝰ errauit i tribꝰ pūctꝫ fidei Sexto dr̄ pauſa alicꝰ lectionis vt dicēdo. Jlle debitos pūctos in legendo obſeruauit

Eſt plaga rethe tenaṫ regio plaga l̄ plaga vulnꝰ

Dic au. eq̇. hoc noꝰ plaga Nā ṗmo ē iſtr̄m q̄ piſces capiūṫ l̄ aīalia idomita. ⁊ alio noīe vocaṫ r̄the. Scd̄o ē idē qd̄ r̄gio ⁊ ſic dr̄ Jlle fuit i diūſ plagꝫ t̄re Tertō ē idē qd̄ vulnꝰ vn̄ i euā. plagꝫ im(poſitis

Prefingit ponit parit apponit remouetqʒ

Dic autor eq̇uocat hoc ꝟbū pono is ere Nā primo ſig̃ficat p̄figere vl̄ p̄ſupponere vn̄ Job Poſuiſti t̄minos eius. Scd̄o eſt idez qd̄ parere ⁊ ſic diciṫ gallina poſuit oua Tertio eſt idem qd̄ apponere vn̄ p̄s Pone cuſtodiā dn̄e ori meo. Quarto ſ̄t remouere vel deponere vn̄ in Ezechiele Ponā fatiem meā ab eis

Populus ē arbor populus collectio gentis

Dic au. eq̇uo. hoc noꝰ populꝰ Nā ṗmo ſig̃cat arborē ⁊ eꝰ fructus diciṫ populū vn̄ fit vnguētū Scd̄o dr̄ ꝯgregatō gētꝫ vn̄ i paſſione dn̄i Pupule meꝰ q̇d feci tibi ⁊ ſic eſt noꝰ collectm̄ ⁊ dr̄ a pol̄

qđ ẽplŕalitas q̄ ĩcludit mĺtitudiẽ3 Ab h̄ noĩe ꝑpulꝰ veĩt ꝑpia
.loꝛ arſ.i.deſtruẽ

Pars hois ꝑes eſt verſus mẽſura facultas
Hic au.eq̇uo.hoc noʸ ꝑes Nã ꝑmo ſcat ptẽ coꝛporis mediãte q̄
fit greſſus vt ibi.ꝑes em̄ meꝰ ſtetit ĩ via rcã Scđo ptin3 ad me
trũ ꝛ ſic dicimꝰ ꝙ examet̃ ṽſus h3 ſex ꝑedes Tertio dicit̃ mẽſũa
ꝑedaĺ. ꝛ ſic cõiter dicit̃ ꝙ illud lignũ h3 ſex ꝑedes ĩ lõgitudine.i.
ꝯtin3 mẽſurã ſex ꝑedũ Ultimo ẽ idẽ qđ facultas vĺ ṽᵐ alios po
nit̃ ꝑ fauoꝛe Nota ꝙ ꝑes veĩt ꝑedica ꝑenĺtima coꝛrep̄ ꝛ ꝑedica pe
nĺtia lõga q̄ ſic dꝛñt vñꝰ Pars hoĩ3 ꝑedica volucꝝ captũa ꝑedica

Amittẽs ꝑdit q̇ deſeruit hic q̄ꝗ3 ꝑdit
Hic au.eq̇uocat hoc ṽbũ ꝑdo is ere. Nã ꝑmo eſt idẽ qđ amittẽ
ꝛ hec eſt eius ꝯmũis ſignificatõ. Scđo ſcat deſtruere vñ p̄s. Et
ꝑdes oẽs qui loquñt̃ mẽdatiũ. Extra lr̃am eſt ide3 qđ dãpnare
vñ p̄s Ne ꝑdas cũ ipĳs deus animã meam

Perficit exe rcet venerẽ ꝑetit̃ hec patro ſignat
Hic autoꝛ eq̇uo.hoc ṽbũ patro as are Nã ꝑmo eſt ide3 qđ ꝑfi/
cere vñ in Geneſi. Et r̃quieuit die ſeptimo ab om̄i oꝑe qđ pa/
trarat.i.ꝑfecerat. Scđo ſignificat luxuriã exercere. Tertõ eſt idẽ
qđ ꝑetẽ vt p3 ĩ eꝰ ꝯpõe dđo ĩpetro vñ Quicq̇d poſtulaſti ĩpetr̃ſti

Hec tria ſignat pãgo cano iũgo paciſcoꝛ

Panxi cãtaui ꝑepigi dũ fedus iniui

Dũ quid ꝯiunxi tunc poſſum dicere ꝑegi

Dat panxi nlĺũ dant cetera bina ſupina.
Hic au.eq̇.hoc ṽbũ pãgo is ere. Nã pᵒ ẽ idẽ qđ canere vñ ĩ ym
no de coꝛpoꝛe xp̄i.pãge ligua ꝛ ſic h3 panxi ĩ pterito ꝑfcõ. Scđo
ẽ idẽ qđ ꝯiũgere vñ Job Oſſibꝰ ꝛ neruis ꝯpegiſti me ꝛ ſic h3 pe
gi ĩ p̄terito Terᵒ ẽ idẽ qđ ꝓmittere pacẽ ꝛ ſic h3 ꝑepegi vñ ĩ Geñ
Et r̃coꝛdaboꝛ federſ qđ ꝑepegi tecũ Jñ pactũ.i.ꝓmiſſũ. ꝛ ſbdit ꝙ
pãgo hñs pãxi ĩ p̄terito car3 ſupis ꝛ ꝑ alĳs ſcat h3 pactũ ĩ ſupio

Arguit ꝛ firmat laudes exptaqȝ ſignat
Hic au. eq̃uo. hoc ꝟbū ꝓbo as aē. Nā pmo eſt arguere ꝛ ſic di/
cūꝛ Juriſte Aduocat' in iuditō ꝓbat de cauſ Scđo eſt affirma
re. vt ibi Exhibitō opis ꝓbatō eſt dilcōnis. Tertō ſcat laudare
vt iuſta ſūt ꝓbāda Qrto ſcat expiri ꝛ ſic dicitꝛ Jſta medicia eſt
ꝓbata. Silꝛ ps dicit dñe ꝓbaſti cor meum

Perfitio doceo fatio ꝓpono vocaꝛ
Hic au. eq̃. hoc ꝟbū ꝑfitio is ere. Nā pmo ē idē qđ iſtruē ſeu do
cere vt mgr ꝑficit diſplos ſuos Scđo ē idez qđ facē ꝓpe p aliȷs
vt Johānes ꝑficit hoc op'. Tertō eſt idem qđ ꝓponere in dig
nitate. vt dux ꝑficit illū militem

Pro ſtimulo pupigi ꝓ pūcto dicito punxi:
Hic au. eq̃. hoc ꝟbū pūgo is ē. Nā pmo ſt ſtimulare ꝛ ſic hȝ pu
pugi. i pterito ꝑfecto Scđo ſt facere pūcta ꝛ ſic hȝ punxi i pteri
to ꝑfecto. Jn pūctoriū ꝛ dicitꝛ iſtrumentū faciendi puncta

Juxta pter q̃ dat ꝛ additꝛ aſſociaturꝛ

Tripliciter pter excipiēda notat.
Hic au. eq̃uo. hāc ꝓpoſitōez pt Nā pmo ſignificat iuxta. vñ gre
ciſta Sto pt ꝛ ipa Scđo ponitꝛ ꝓ pterq̃ȝ vt pt illos libros ad/
huc hēo plures Tertō ponitꝛ ꝓ ꝛ. vt ſor. pter platonē ꝑticipāt bo
nitate Quarto ponitꝛ aſſotiatie vt aliq̃s hō pter Johanē eſt cle
ric' Qñto iportat exceptōez ꝛ hoc ꝛplicitꝛ primo' iportat excep
tōem tm̄ ab vna re vt oīs hō pter ſor. currit Scđo dat exceptō/
nez a totalitate integli. vt tot' hō moueꝛ pl manū Tertio dat ex
ceptōez a multitudine vt habeo ſolidū preter denariū

Jnſtrumēta notat ſignat loca tpa cauſam

Cōponit priuat ꝛ ꝑficit augȝ ꝛ abit
Hic au. eq̃uo. hāc ꝓpōez ꝑ Nā p° dicit circūſtātiā cauſe iſtꝛalis
vt ibi Sic locut' eſt ꝑ os ſcōꝝ. Scđo ſcat circūſtātiā loci. vñ
alꝛ. ꝑ vicos itꝛ ad vrbes Tertō ſt circūſtātiā tpis vñ ps Per di
ez ſol nō vret te Qrto nōt circūſtātiā cāe effitiētſ vñ i Gen per

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

memetipꝫ iurani Tūc ſb̄dit eq̇uocatōez iſtiꝰ p̄poſitōis in ꝯpōe
Nā p̊ᵒ iportat p̊uatōez vt ꝫ i hac dcōe pfidꝰ media coꝛpta Eſt ei
pfidꝰ idē qđ n̄ fidel' Scđo iportat pfctōez vtꝫ i hoc v̄bo pfitō ⁊
dr̄ q̄i pfcē fatō Terᵒ iportat augmētū .vtꝫ i hac dctōe ppulcher
.i. valde pulcher Q̄rto iportat trāſitū vt i hac dctōe pambulo

Oꝛdinat offitiū p̄ciū loca tps amorem:
Dic au.eq̇.hāc p̄pōez pꝰ Nā p̊ᵒ dicit oꝛdiēz i digtate vt decanꝰ
ē pꝰ p̄poſitū Scđo ſt poſterioꝛitatē officij: ⁊ſic dr̄ q̄ offitial' ē pꝰ
epm Tertō ſt poſterioꝛitatē p̄cij. vt v̄tꝰ ē pꝰ nūmū.i.maioꝛ p̄cij
q̄ꝫ nūmꝰ Q̄rto ſt poſterioꝛitatē loci. vt vnꝰ exiuit pꝰ aliū Q̄nto
ſt poſterioꝛiratē i tpe vt i libro r̄gū .ſaul regnauit pꝰ ſalomonē
Ultimo ſcat poſterioritatē amoris vt diligo frēm poſt patrem

Pro cauſā notat vicē dat ⁊ inqꝫ ſecūdum

Cōpoſitū notat hec ſup ꝛa palamqꝫ vicemqꝫ

Tpa cum cauſis tripliciterqꝫ locum
Dic au.eq̇.hāc p̄pōez ꝓ Nā p̊mo ſt circūſtātiā cauſe vn̄. Hiere
mias ꝓ nob̄ doles.i.cā nr̄i Scđo ſt vicē ſeu locū .vt ille locutꝰ
ē ꝓ ep̄o.i.vice ep̄i Tertō poiꝫ ꝓ in vt fr̄ ſedet ꝓ tbunali.i.i tbu/
nali Q̄rto ē idē qđ ſᵐ vt ibi Dinc ꝓ poſſe meo .Cōſeq̄nter ſb̄dit
eq̇uocatōez eꝰ i ꝯpōe vn̄ p̊mo, mō poniꝫ ꝓ ſup̄. vt pꝫ i hoc v̄bo ꝓ
do is ere qđ ē idē qđ trado ⁊ dr̄ q̄i ſup aliā ſniaꝫ do. Jn̄ ꝓditoꝛ
.i.traditoꝛ Scđo eſt idē qđ palā.i.manifeſte. vtꝫ in hoc v̄bo ꝓpo
no Tertō ſt auctoꝛitatꝫ circūſtātiā vel loci. vtꝫ in hac dctōe pꝛo
noꝰ Q̄rto ſt circūſtātiā tp̄is. ⁊ hoc triplicit̄. p̊mo cū adiacentia
vtꝫ in illo v̄bo ꝓcurro Scđo in oꝛdine ad tps vtꝫ in hoc v̄bo ꝓ
ſpitō qđ eſt ꝓcul video Tertō ſcat circūſtātiam loci cū ꝓgreſſi/
one ⁊ ſic poniꝫ ꝓ extra vtꝫ in hoc v̄bo ꝓdeo qđ diciꝫ a ꝓ qđ eſt ex
tra ⁊ do is ire ⁊ interponiꝫ d vt pꝫ in ymno Uexilla regis ꝓdiunt
Ultimo ſcat circūſtātiā tp̄is vt pꝫ in hac dictione pꝛonepos

Pre pꝛefert ꝓmptū cauſam notat atqꝫ pꝛopiquū

Compoitū ſup an̄ locū tps notat auget

Hic au. eq̀uocat hāc ꝓpoſitōez pꝛe in appoſitiōe. vñ ꝑmo ponit᷑ ꝓ ſupꝛa. vñ de btā Maria canit᷑. deū pꝛe cūctis magnificat. Secundo dat ꝓmptitudinē vt artifex hꝫ laboꝛē pꝛe manibꝰ. Tercō ſt circūſtātiā cauſe. vt in paſſiōe dñi. Et doꝛmierūt pꝛe nimia triſticia. Quarto ſt ꝓpinq̄tatē ⁊ ſic ponit᷑ ꝓ coꝛā. vt i libro Reg. Moꝛtuꝰ eſt p̄ oculis nr̄is. Subdit ꝙ pꝛe i ꝯpoſitōe ꝑmo ponit᷑ ꝓ ſupꝫ vtꝫ in illa dcōe p̄poſitꝰ. q̄ dꝛ a p̄ qd̄ eſt ſupꝫ ⁊ poſitꝰ. Scdo ponit᷑ ꝓ añ. vt patꝫ in hoc noīe pꝛepuciū. ⁊ dꝛ anterioꝛ ꝑs cutis mēbꝛi virilis. Tercio ſt circūſtātiā loci. vt ptꝫ in hoc verbo p̄eſt qd̄ dicit᷑ quaſi pꝛeſens eſt. Quarto ſt circūſtantiā tꝑis. vt patet in hoc nomine pꝛecurſoꝛ. Ultimo impoꝛtat augmentationem. ⁊ ſic ponitur ꝓ valde. vtꝫ in hoc noīe pꝛeclarus. i. valde clarus.

Exemplum iuxta dat ſeꝑat anteqꝫ ſignat

Addit diſqꝫ para ſignificare ſolet

Hic autoꝛ equiuocat hanc dictōez para. Nam ꝑmo ſt circumſtantiā exemplificationis de aliquo facto. Inde paradigma ⁊ eſt exemplar ꝑnes qd̄ fit aliqd̄ factū. Scdo ponit᷑ ꝓ iuxta. vt patꝫ in hac dcōe paraſitus. q̄ dꝛ a para qd̄ eſt iuxta ⁊ ſitus poſitꝰ q̄ſi poſitꝰ iuxta mēſaꝫ dñoꝝ. ⁊ eſt idē qd̄ leccatoꝛ. Tercio ipoꝛtat ſeꝑatōez. vtꝫ in hac dcōe paraſceue. ⁊ dꝛ tꝑs tribulatōis a gaudio ſeꝑatū. vt ē bona ſexta feria. Quarto ponit᷑ ꝓ añ. vt ſilr̄ ptꝫ i hac dictōe paraſceue. qꝛ eſt añ feſtū paſce. Quīto impoꝛtat additōez vt patet in ly parēthesis. qd̄ dꝛ a para qd̄ ē nota augmētatōis. ⁊ theſis ſermo q̄i interp̄tatio augmētās ſermonē. ſꝫ extra lr̄aꝫ ponitur ꝓ dis. vtꝫ i hac dcōe paraleſis. ⁊ dꝛ q̄i diſſolutio mēbꝛoꝛum.

De ſuper eſt circu in tibi greca peri notat erga

Hic au. eq̀uocat hāc dictōez peri. vñ pꝛimo ponit᷑ ꝓ de. vt in hac dictōe periarmenias. qd̄ dꝛ a peri qd̄ eſt de. ⁊ armenias interp̄tatio. quaſi liber de interp̄tatōe. Secundo ponit᷑ ꝓ ſuper. vt patꝫ in ly periſaloya. ⁊ eſt figura hñs fieri qñ in oꝛōne aliq̀s ſermo ponit᷑ ſuꝑfluꝰ. vt ibi Ibāt quo poterāt quo nō poterāt ibi ſtabāt. Tercio ponit᷑ ꝓ circū. vt ptꝫ in ly perifraſis qd̄ dꝛ a peri qd̄ eſt circū et fraſis locutio q̄ſi ſnīa circūlocuta. Quarto ponit᷑ ꝓ erga vel iuxta. vt ptꝫ in ly peritheos. qd̄ dꝛ a peri quod eſt iuxta ⁊ theos deus quaſi homo deuotus hñs coꝛ ſurſum ad deum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Ꝗ̃is nomen cum re veſtigat ⁊ comitatur

Quantus menſurat ꝑ qualis forma notat̃

Cuius poſſeſſiuo cuias de gente loquatur.

Per quotus exiſtit numerus ſerieſqꝫ notatur.

Quãtus vtriqꝫ q̃tus q̃lis quot iũgito cum quis

Et cuius cuias ſic variare potes
Dic au. ſc̃m ordinẽ lr̃aꝝ eq̃ uocat dcões ĩchoatas a q. Et p̃ᵒ h̃ no
mẽ q̇s. di. q̃ h̃ noꝰ q̇s p̃ᵒ ẽ ĩterrogatm̃ ⁊ h̃ dupl'r. Nã p̃ᵒ q̃rit de
noie ꝓpo. vt dño q̇s vocaris. ⁊ rñdet̃ hẽricꝰ. Et ĝ dr̃ ĩ lra. q̇s noꝰ
q̃rit cũ re. i. ſbam cũ q̃litate. Scd̃o q̃rit de noie appellatiuo. vñ
de ſcã Agatha. Quis es tu q̇ veiſti ad me. Et vtrũqꝫ. i. tã noꝰ ꝓ
priũ q̃ꝫ appellatm̃ rñdet̃ ad q̇s. Sꝫ ly q̃ꝫtꝰ q̃rit de q̃ꝫtiate. vt q̃ꝫ-
tꝰ fuit p̃r tuꝰ. rñdet̃ mg̃nꝰ. Qual' q̃rit de q̃litate. vt q̃lis ẽ hẽricꝰ
rñdet̃ bonꝰ. ſꝫ cuiꝰ q̃rit de poſſeſſiõe. vt cuiꝰ ẽ lib. rñdet̃ hẽrici Cu
ias q̃rit de paťa vl' gẽte. vt cuias ẽ ille. i. de q̃ gẽte vl' patria. ⁊ rñ
det̃ nr̃as vl' vr̃as. Sꝫ q̃tꝰ q̃rit de nũo. ĩ reſpcũ ad ordinẽ. vt q̃tꝰ
ẽ ille. rñt̃ p̃ꝰ l' 2ꝰ ⁊c̃. Itẽ li q̇s etiã tẽt̃ ĩfinite. vt ſi q̇s mãducauẽit

Nomen remqꝫ notat refert qualis quoqꝫ ſignat

Que ſapit incertũ ſimpliciterqꝫ notat
Dic au. eq̇. h̃ noꝰ q̃. Nã p̃ᵒ q̃rit ꝓpa noia. vt q̃ illaꝝ vocat̃ kathe
ria. Scd̃o q̃rit rẽ. i. ſbam rei. vt q̃ ẽ maťia illiꝰ libri Terᵒ. ponit̃
relatie. vt katheria ẽt̃. q̃ mouet̃. Q̃rto ꝓ q̃l'. vñ Job. Que ẽ for
titudo mea vt patiẽter ſuſtineã: Quito poit̃ ĩfinite. ⁊ ideťmiate
vñ in euã. Que mulier hñs dragmas decẽ. Ultio poit̃ ſimpl'r.
in p̃ncipio clauſule. vt q̃ ſtĩ ꝟba. ⁊c̃.

Q. uid nomen capit iunctũ ꝑtis nota querit.

Dic duo ſed cur bis aliq̇d fert aut aliquantũ.

Hic au. eq̃. h̃ noꝰ q̇d. Nã p° poīt īfinite. vt ī paſſiōe dm̄ Neſcio q̇d dicꝫ Scd̾o ē nota ꝑtialitatꝭ l' ꝑtꝭ. ⁊ oppoīt huic qd̾ ē ſimpl'r vt Jacobꝰ ē albꝰ ſᵐ q̇d. i. ſᵐ aliquã eꝰ ꝑtē. Terᵒ. poīt īterrogatiē ⁊ h̃ dupl'r. Nã aliq̄n noīal'r. ⁊ ſic rn̄t noꝰ. vt q̇d facit ſoꝛ. rn̄t tunicã. Scd̾o adūbial'r. ⁊ tūc rn̄t ꝟbū. vt q̇d facit iohes. rn̄t legit. Q̇rto poīt ꝓ aliq̈ꝫtū. vt ibi. aduc q̇d diei ſupeſt. i. aliq̈ꝫtū de die Quīto poīt ꝓ q̃l'r. vn̄ Job. q̇d dicã aut q̇d rn̄debit mihi. Sexto ponit ꝓ aliq̇d. vt ibi Si q̇d male dixit ꝓcure eū Ultio ponit ꝓ q̈ꝫtū. vn̄ in paſſiōe dm̄. Quid vultꝭ mihi dare. ⁊c̄.

Quã qualis eſt quanta nomen tibi ſignificare.

Diſtribuit confert ſtupet electūq̈ꝫ notabit
Hic au. eq̃. hāc dcōꝫ quã. Nã vnoᵒ ē noꝰ. ⁊ ſic ſūt q̄ttuoꝛ modis Prio īterrogatiē. vt ī paſſiōe dm̄. quã cãꝫ hētꝭ adūſus hoīeꝫ hūc. Scd̾o poīt rlatiue. vt audio lcōꝫ quã nc̄ legi. Terᵒ poīt īfinite. vt neſcio quã lcōꝫ mgr̄ legit Q̇rto poīt ꝓ aliquã. vt ſi quã pecuniã hēs ↄcede mihi Alioᵒ li q̈ꝫ tēt adūbial'r. ⁊ tc̄ ſūt plibꝰ mōis Nã pᵒ. ſūt diſtributiē. vt tã ſoꝛ. q̈ꝫ plō currt. 2ᵒ ſūt ↄpatiē. vt ſoꝛ. ē fortioꝛ q̈ꝫ plō. 3ᵒ. ſūt āmiratiē. vn̄ pſ. q̈ꝫ admirabile ē noꝰ tuū. q̄rto ſūt electiē. vt meliꝰ ē ſperare ī dn̄o q̈ꝫ ī ꝑncipibꝰ.

Quod notat vt cām cū ſed ↄiunctio nomen

Eſt infinitū quadrifarieq̈ꝫ refertur.

Reſpicit incluſum rem verbi mobile fixum:

Querit nunc aliquid ſignificare ſolet
Hic au. eq̇uocat hāc dcōꝫ ꝙ. vn̄ q̄nq̈ꝫ ē ꝑs īdeclīabil'. ſ. ↄiūctō et ſic ſcribit cū tytello in dorſo. ⁊ ſic pᵒ. idē qd̾ vt l' q̄tenꝰ. vn̄ Petimꝰ vr̄aꝫ reuerētiã ꝙ dignemī illud mãdatū exeq̇ Scd̾o ſt circūſtantiã cãe. vt ex eo ꝙ ſortes ē hō ſortes ē aīal Tercō ponit exceptiue ꝓ ſed. Un̄ Catho. ꝙ ſi mane nocte laboras. Alio modo tenetur noīaliter. ⁊ eſt nomen infinitū. ⁊ q̄ttuoꝛ modis tenetur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

relatiue. Nã ꝓmo facit relatõꝫ ĩtrinsecã rõe ãntis ĩclusi. vt qꝺ ẽ albũ coloratũ Scꝺo facit relatõꝫ ĩpropriã ſiue referꝛ ad ãns ſb ĩtellectũ. vt ibi. Noli eẽ auarꝰ qꝺ ẽ ydoloꝝ ſuitꝰ. Tercõ facit relatõꝫ ad rẽ ꝟbi. vt tu es piger qꝺ absit mihi ꝑcul Q̃rto facit verã rlatõꝫ.ſ.ꝑut referꝛ ad ãns ſbſtãtiuũ vocetenꝰ exp̃ſſũ. ꝛ ħ ſꝫm corrñdẽtiã accñtiũ grãmaticaliũ. vt vidi aĩal qꝺ tu vidiſti. Scꝺo teneꝛ iterrogatiue. vt qꝺ crimẽ fecit ille. Ultio ꝑoiꝛ ꝑ aliq̇d. vt in li. Reg. Dic pctã mea ſi qꝺ a me audiuiſti

Ordine dat q̃rtus numeꝝ loca tp̃a dignum
Hic au. eq̇uocat ħ noꝰ q̃rtꝰ. ꝺi. ꝗ ħ noꝰ q̃rtꝰ ĩportat ordinẽ: et ħ q̃ttuor modis Prĩo ĩ nũo. vt ille veit q̃rtꝰ. ſcꝺo ĩ tp̃e. vt Aprilꝭ ẽ q̃rtꝰ mẽſis. t̃cio ĩportat ordinẽ ĩ loco. vt cãtor ſtat ĩ q̃rto ordine Q̃rto ĩportat ordinẽ ĩ ꝺigtate. vt ille hꝫ q̃rtã vocẽ. ꝛc̃.

Reſplendet queritur ꝑponit queſtio querit
Hic au. eq̇uocat ħ noꝰ q̃ſtio Nã ꝑͦ ſt rñſionẽ ꝛ ꝓꝑe illã q̃ ertor queꝛ ab aliq̃. ꝛ ſic dicũt iuriſte ꝗ q̃ſtiõibꝰ ñ ꝺꝫ cedi Scꝺo ẽ idẽ qꝺ q̃rela. ſic ſcribiꝛ ĩ lr̃is. Nouerit ꝗ q̃ſtio veit ad me. Terͦ ẽ dubitabilꝭ ꝓpõ. ꝛ ſic capiꝛ in q̃nto tractatu. Q̃rto capiꝛ ꝓꝑe ꝛ ſic ẽ (idẽ qꝺ iterogatõ

Quero ſcrutaꝛ interrogat ac imitatur
Hic au. eq̇uocat ħ ꝟbũ q̃ro is ẽ. Nã ꝑͦ. ẽ idẽ qꝺ ſcrutari. vñ in Cãticis In lectulo meo q̃ſiui quẽ aĩa mea diligit. Scꝺo ſt iterrogare. vñ Queſiuit a me ꝟitatẽ. Terͦ. ẽ imitari lꝭ ſeq̇ ĩ bono. vñ ꝓpħa. Querite dñm dũ iueniri pt. Et dr̃nt q̃ror ꝑma lõga ꝛ ꝑma breuis. vñ. Queriꝛ ignotũ q̃riꝛ q̇ ꝑdit amicũ

Quidam ꝑtitur vilem notat impropriũq́ꝫ:
Hic au. eq̇uocat ħ noꝰ q̇dã. Nã ꝑͦ ẽ ſigͫ ꝑticlꝭare. vt q̇dã hõ ẽ. Scꝺo ẽ ſigͫ vilipẽſiõis. vñ in paſſiõe dñi. Et angariauerꝛ quẽdã hoĩem ꝛc̃. Tercõ ſt ĩpropetatẽ. vt bonitas ẽ q̇dã forma

Improꝑiũ ſimile cãm notat ꝛ dubitare

Aſſerit exponit denotat iſta quaſi.
Hic au. eq̇uocat li q̃ſi. Nã ꝑͦ ſt ĩpropetatẽ. vt nox ꝛ dies q̃ſi ꝫ

rij.i.ip̄ꝛope ꝯriaꝝ. Scd̄o ꝑt mltitudinē reſ. vt tu es q̄ſi demēs Tercō ꝑt circūſtātiā cāe. vt lapis d̄ꝛ q̄ſi ledēs pedē Quarto ꝑt ſignū dubitatōis. ⁊ ſic ponitꝛ ꝓ forte. vn̄ in euā. Et mādcauert q̄ſi q̄ttuoꝛ milia. Quito ponitꝛ affirmatiue. vn̄ in euā: Et vidi mꝰ glām eius q̄ſi vnigeniti a p̄re. i. certe ⁊ in rei ꝟitate. Ultimo ponitꝛ expoſitiue. ⁊ ſic ꝯcoꝛdat cū tercio ſignificato.

Incertū ſapit querit ſignatq̄ꝫ refertur
Hic au. eq̄uocat h̄ adūbiū qn̄. ⁊ p̄mo ponitꝛ iterrogatiue. vt qn̄ fiēt iſta. Scd̄o ꝑt circūſtātiā tp̄is icerti. vt qn̄ celi mouēdi ſtꝫ ⁊ terra. Tercio ponitꝛ relatiue. vt d d̄o ſoꝛtes mouetꝛ qn̄ currit.

Stratio logica vindicta, ꝓbatio ſermo

Diſcernēdo viget computat atq̄ꝫ docet:
Hic au. ꝑm oꝛdinē l̄raꝝ eq̄uocat dcōes ichoātes ab r. Et p̄o. eq̄uocat h̄ noꝰ rō. di. q̄ p̄ꝰ ponitꝛ ꝓ logica. ⁊ ſic dyalectica d̄ꝛ rō du oꝝ. ſ. opponētꝫ ⁊ rn̄tis Scd̄o ē vidicta l' pena. vn̄ in euā. De q̄li bꝫ ꝟbo ocioſo i die iudicij oꝫ nos reddē rōꝫ. Tercō ꝑt argumētū ſic d̄ꝛ i q̄nto tractatu Argumtū ē rō rei dubie faciēs fidē. Q̄to ē ſmo. vn̄ Hyero. Xp̄s ꝯfūdit iudeos rōe. i. ſmōe. Quito ē ꝟtꝰ aīe diſcretiua boni a malo Sexto ē ꝯputatō. vn̄ in euā. Redde rōꝫ villicatōis tue. Ultīo ꝑt doctrinā. vn̄ Paulꝰ. Quilibꝫ xp̄ia nꝰ tenetꝛ ad rōꝫ articuloꝝ fidei

Res incoꝛpoꝛea coitum figmentaq̄ꝫ ſignat.

Utile pſonam veꝝ poſſeſſio factam

Diuidit ⁊ large denotat omne quod eſt
Hic au eq̄uocat h̄ noꝰ res. Un̄ p̄o capitꝛ ꝓ entibꝰ q̄ nō pn̄t vide ri nec palpari. cꝰ mōi ē angelꝰ. Scd̄o ꝑt ꝯmixtionē luxurie. Un̄ vxoꝛ pharaōis dixit ad ioſeph Fac mecū rē. Terꝰ ꝑt aliq̄d iopi nabile. cuꝰ tn̄ eēntia nō ē i reꝝ natura. ſic d̄t p̄hs chimera eſt res Q̄to ꝑt vtilitatē. ſic dicūt iuriſte Hec rō nil' ꝯfert ad rē Quito ꝑt pſonā. vt ſi res n̄ ē i culpa ad dān̄ n̄ dꝫ ꝓuocari Sexꝰ ꝑt ꝟi tatē rei. vt h̄ ē ita i re Septio ꝑt poſſeſſionē reꝝ. vt pꝰ obitū p̄ris

fili⁹ capit res ſuas. i. poſſeſſiões. Octauo ẜt effectū. vt tal̃ hꝫ no
mē a re. i. ab effcū. Nono ẜt diuiſionē. vt illa ꝓpõ oĩs hõ currit
ē. vl'is de re Decio ſumit̃ large ꝓ oĩ illo qḋ ſiue ſit ĩ aĩa ſiũ ex̃ aĩaꝫ
et ſic ē vnū de trãſcēdētib⁹. ⁊ hꝫ duplicē originē. Nã ṗmo dr̃ a
reor rerꝫ. i. opinor. ⁊ ſic ẜt illa q̄ nec videri nec palpari p̄nt Alio
mõ dr̃ a rat⁹. i. firm⁹. ⁊ ſic ẜt illa q̄ ſunt corporea

Regula dat lignum p̄ceptum r̃egula normā
Hic au. eq̇uocat h̄ no⁹ regula. Nā ṗ° ẜt inſtr̃m q̄ mediãte regũt
lineé ad rectitudinē. Scḋo ẜt p̄ceptū ſiue doctnã alic⁹ autētici
autorꝫ. ⁊ ſic dr̃ ꝙ h̄ ē regl'a Al'ri. Ter° ẜt ↄſtitutõꝫ alic⁹ norme
circa modū viuēdi. ⁊ ſic dicim⁹ In tali clauſtro ē regl'a ſcti Frã
(ciſci.

Diſtinguit telam radius geometrica virga.

Deſignat iubar allegat atqꝫ rotas
Hic au. eq̇uo. h̄ no⁹ radi⁹. ⁊ ṗ°. ẜt inſtr̃ꝫ textorꝫ. ⁊ ẜt lõgã ṽgã q̄
extēdit̃ vltra ſtamē ex trãſuerſo. Scḋo ẜt geometcã ṽgã ꝑ qua
geomet̃ diſtiguit viã. Ter° ẜt ſplēdorē ſol̃. vt radẏ ſolares illu
minãt mūdū Ult° ẜt ꝑtē rote illã q̄ ꝓcedit a medietate rote ad
(ſuꝑficiē

Rex princeps. rex p̄latus: rex ſpiritualis
Hic au. eq̇. h̄ no⁹ rex. ṗ° ē p̄nceps. vt r̃ges tre dn̄ant̃. Scḋo ē p̄
lat⁹ r̃gēs eccãꝫ dei. vñ p̄ſ. Et nc̄ r̃ges ĩtelligite Ter° ẜt hoĩeꝫ q̇ ſe
ſcit ſp̄nal'r ⁊ hõeſte regē ẜꝫ rõꝫ. vñ ĩ euã. Ml'ti r̃ges voluer̃t vi
(dere. ⁊c̄

Scribit deſcribit deponit ſtatqꝫ reponit.
Hic au. eq̇. h̄ ṽbū repono. ⁊ ṗ° ē aliq̇d ĩ ſcriptꝫ p̄ntare. vt. ſꝑ au
ditor ero. ſꝫ pauca repono. Scḋo ē deſcribē. vt. ſcp̄tor hõrata ſi
forte r̃ponēs ancillã. Ter°. ẜt deponē. vñ Oui. Tela r̃ponũt ma
nib⁹ durꝫ. Ult° ẜt ſtatū ĩmutabilē. vñ paul⁹. r̃poſita ē m̄ corõa
(iuſticie

Pro diſtat refert narrat ſimul ⁊ iteꝝ fert

Nominat ac reddat nanciſcitur ⁊ rep̄ſentat

Dat reſponſa refert ꝑtinet nec nõ retrofert̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

A precedenti ſignificata trahit.

Accuſatiuū poſcit ſimul atqȝ datiuū:

Pro narrat poſitū pro diſtat nec regit vllum
Hic au. eq̇uocat h̶ vbū refero ers erre. Nā pmo ponit̃ ꝓ diſtat. vt multū refert īter clerꝫ ⁊ laycū. ⁊ ſic ē pma lōga. Sȝ ꝓ alijs ſignificatis ē breuis. Scd̄o ſt ſmonē ꝓferre. vt Joānes refert nobis multa noua. Tercio ē iterꝫ ferre l' portare. vt ille retulit pōdꝰ Q̄rto ſt rn̄dē: ⁊ ſic dr̄. ille nihil retulit ad ꝓpoſita ſibi. Quito īportat ꝑtinētiā ſtatꝰ l' officij. ⁊ ſic ē vbū īpſonale actiue vocis. vtȝ ibi Regineqȝ refert. Sexto ſt retroferre. vn̄ Oui. Turre referre pedē nec ſpōſaȝ dare decebit Septio ē idē qđ noīare. vt i libro Regū. Heſter regina dixit Noli me referre in p̄ſentia regis. Octauo ſt reddē. vt iohēs retulit gr̄es ꝑ ſcriptꝭ bn̄ficijs Nono ē idē qđ adipiſci. vt ego retuli groſſū. i. adeptꝰ ſū. Decio ſt repreſentare. vn̄ Oratiꝰ Hoſtili more medicꝰ vanitate refert. Undecio ſt aliq̇d a p̄cedēti ſcato trahē. i. īportat relatōȝ ad an̄s. Un̄ (Alexā. Jlle r̄fert mōſtrat

Integrat ac īplet ſic iterꝫ qȝ facit.
Hic au. eq̇uocat h̶ vbū reficio is ē. Nā pmo ſt aliq̇d ex ꝑtibꝰ i teg̃libꝰ ꝯponē. vt ille refecit mihi tunicā Scd̄o ſt nutrire ſeu ſaciare. Jn̄ refectꝰ. i. ſaciatꝰ. Jn̄ refectoriū locꝰ cōcedēdi religioſoꝝ Tercio ſt rem factā reꝑare. vt Joānes refecit domū ſuā

Rem retromittit cōdonat ſeſeqȝ liqueſcit.
Hic au. eq̇uocat h̶ vbū remitto. Un̄ pᵒ ē retrorſū mittē. vt Joannes remiſit nūcios. Scd̄o ē ingdulgē. vn̄ i euā. Et remittūt tibi pctā multa. Tercō ſt relaxare. vt ibi Quoꝝ remiſeritꝭ pctā ⁊c̄. Ex̄ l'ram ē idē qđ retardare Jn̄ remiſſus. i. tardꝰ

Aduerſum re notat iterꝫ retro deſtruit auget.
Hic au. eq̇uocat hāc īſeꝑabilē ꝑpōȝ re Un̄ pᵒ ſt aduſitatē. vtȝ i illa dcōe reſiſto. q dr̄ q̄i ꝯ aliū ſto. Scd̄o ē idē qđ iterꝫ. vtȝ in h̶ vbo r̄peto. i. iterꝫ peto. Terᵒ ē idē qđ r̄tro. vtȝ i h̶ vbo r̄pedo as aē qđ ē r̄tro ſeu pede ꝑcutē. vn̄. Dū q̄drupes r̄pedat caueas ne te pede ledat. Quarto īportat deſtructōeȝ. vtȝ in h̶ vbo reſeco as are.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

vñ. Qui pſalmos reſecat ꝛ ꝟba dauitica curtat. Nil plus ſñ fe/
ret q̄ȝ ſi ſua lingua taceret Quito iportat augmētatōem vt patȝ
in hoc verbo repleo. Ex lr̄am ꝑcat ſurſū vt pȝ in hoc ꝟbo r̄ſurgo

Ɛſendi ſignat actū ſubſtātia quale

Diuitias vel quid ſupponēs dictio mōſtrat

Eſt generale ge⁹ primā qn̄qȝ ſecūdū

Diuidit vſiaſim deſignat rēqȝ biptit
Hic au. ꝑm ordinē lr̄aꝝ equocat dcōes ichoātes ab ſ. Et p̄ᵒ eq̄/
uocat hoc noᵛ ſbn̄a vn̄. p̄ᵒ ꝑcat actū eēndi ꝟ ſbſiſtēdi ꝛ ſic d̄r q ꝟ
bū ſbſtātm̄ ꝑcat ſbſtātiā Scd̄o ꝑt eēntiā q̄litatꝭ. ꝛ ſic d̄r q albe
do ꝛ nigredo ꝑȝ ſbn̄aȝ q̄litatꝭ d̄n̄t. Tertō ꝑt ſūma pecuīe ſeu di
uitias vt ibi hōra d̄n̄m de tua ſba. i. de tuis diuitijs Quarto po
nit ꝑ illo qd̄ r̄ddit ſuppoſitū verbo. ꝛ ſic noᵛ ꝑcat ſbn̄aȝ Qn̄to
ē vᵐ de decē p̄ntis. Sexto ꝑcat matēiā p̄mā ꝛ ē matēia pria q̄ ē ſi
ne forma Sepᵒ. didit vſiā. i. ſbn̄aȝ ꝯpoſitā ex matia ꝛ forma Oc
tauo ſuit ꝑ oī illo qd̄ diſtiguit ꝯ accn̄s ꝛ ſic oē ēs aut ē ſbn̄a aut
(accidens

Eſt ſal p̄latus equor ſapiētia munus

Sal pultes cōdit ſal eſt cib⁹ ꝛ reprehēdit
Hic au. equocat hoc noᵛ ſal. Nā p̄ᵒ ꝑcat p̄latū eccie ꝛ ſic d̄r i euā
vos eſtꝭ ſal t̄re Scd̄o poit ꝑ mari ꝛ aᵒ noīe d̄r ſalū Terᵒ ē idē qd̄
ſapia ꝛ ſic eē p̄t capi cū d̄r vos eſtꝭ ſal t̄re Quarto ē ꝯdimētū orꝭ
ꝛ hec ē e⁹ cōis accepᵒ. Quito ē ioculator ſiue mim⁹ Sexto ē idē
qd̄ cib⁹ ꝯdit⁹ vt ibi Recordati ſtꝭ ſal' qd̄ cōedebāt i palatō regis
Ultimo ꝑcat rep̄hentōem ꝛ hoc in plurali numero vt ibi. Uer/
baqȝ cū ſalib⁹ aſperiora dabat

Sabbata dicūt reqes et vita p̄hēnis

Septimana dies ſeptima feſta dies

Hic au.eq̇.h̄ noᵞ ſabbatū vn̄ p̊ ē idē qd̄ rq̄es vn̄ i.gen̄ ꝛ bn̄dixit deꝰ diē ſeptᵐ ꝛ vocauit eū ſabbatū Scd̄o ſt etn̄ā vitā vn̄ yſaias Et erit i die illa ſabbatū Terᵒ. ſt ſeptianā vn̄ i euā Jeiuno bis ī ſabbato Qr̄to ſt ſeptiaꝫ diē ſeptiane ꝛ h̄ ē eꝰ cōis ſcatō apd̄ nos Quito ſt q̄ꝫlibꝫ feſtiuitatē iudeoꝝ ꝛ ſic ꝯcordat aliq̄liẗ cū p̊. ſca(to

Judicat ꝛ ſuadet ſuſpēdet pondꝰ ꝛ equat

Hic au.eq̇.h̄ noᵞ ſtatera Nā p̊mo ſt iudiciū vn̄ p̄s verūtn̄ filij hoīꝫ mēdaces i ſtatera.i.i iuditō Scd̄o ſt ſuggeſtionē dyaboli vn̄ i Apoca. Uidi equū ꝛ q̇ ſedebat ſup eū huit ſtaterā i man̄.i. dyabolicā ſuggeſtionē Tertō ſt crucē ſeu ligᵐ tormti vn̄ i paſſio ne dn̄i ſcā ē ſtatera corpi Qr̄to ſt iſtr̄m q̊ r̄s eq̄l'r pōderāẗ ꝛ vo/ (caẗ aᵒ noīe libra

Semis menſurat ſemis q̊ꝫ dimidiū dat

Hic au.eq̇.hoc noᵞ ſemis Nā p̊mo ē p̄ncipiū m̄ſure Un̄ ſemis ſe miſſis mediā ptē tꝫ aſſis Scd̄o ē idē qd̄ dimidiū ꝛ hoc dupl'r l'i pōdē l'i tpe ꝛ ſic dr̄n̄t ſemis ꝛ ſemꝰ Quid ſit ſenꝰ dc̄m̄ ē ſꝫ ſemꝰ a.ū.i.ip̄fcūs Jn̄ ſemiuocal' ſil'r in̄ veīt ſemiuir.i.ip̄fectus vir

Dat ſecreta ſinus: gremiū tenet atq̄ꝫ carinas.

Hic au.eq̇.hoc noꝰ ſinꝰ Nā p̊mo ſt purā ꝯſciaꝫ q̄ ē qd̄dā ſecretū vn̄ p̄s orō mea i ſinū ꝯūteẗ Scd̄o tꝫ ꝑpa.i.capiẗ ꝑp̊e ꝑ greio ꝛ dr̄n̄t ſinꝰ ꝛ ſinū vn̄ ebrardꝰ Sinū de vaſe ſinꝰ dic eē puelle Ul tio ſt icuruatōeꝫ i mōtibꝰ ꝛ ſic tūſuiẗ ꝑ etn̄a vita ꝛ ſic orādo di cimꝰ duc nos ad ſinū abrahe

Eſt mētis ſpecies helene ſpēs ſpeciesq̄ꝫ

Uendit apoteca vocū ſpecies notat ortum

Deſignat ſimile maneriemq̄ꝫ rei

Hic au.equo.hoc noᵞ ſpēs Nā p̊ ſpēs ē vᵐ de q̇nq̄ꝫ p̄dicabilibꝰ ꝛ tūc diffiniẗ ſic Spēs ē qd̄ p̄tur de pl'ibꝰ ꝛc̄. Scd̄o ē idē. qd̄ for ma l' pulchritudo vn̄ por. Species p̊ami dig̃ fuit iperio Tertō ſcat originē dc̄ōm ꝛ ſic dr̄ in grāmatica ꝙ dupl'r ē ſpēs.ſ.p̊mitia ꝛ deriuatia Qr̄to ſcat herbas aromaticas ex q̇bꝰ fiūt elcūaria vt pꝫ de ſcō paulo Corroſit vniuerſas ſpecies ꝛc̄. Quito ſcat ſil'itu dinē rei vn̄ geneſi Ueit dyabolꝰ i ſpē ſerpētꝭ Ultimo notat ma/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

neriem ſeu diſpoſitionē alicꝰ rei. ſic dicimꝰ iſti pāni ſūt eiuſdē ſpēi

Spūs eſt anima: ratio ſcriptqȝ medulla

Actio ſpirandi ventuſqȝ profertur ab ore

Uirtuti ſeruit iraſcitur atqȝ ſuperbit.

Puere dat ⁊ hominē vitam cū demone pulſum.
Hic au. eq̇uocat h̷ nomꝰ ſpūs. Nā p̄rio ē aīa. vñ in cātico marie. et
exultauit ſpūs meꝰ. Scđo ſʒ rōez diſcernēdi veꝝ a fl'o. vñ paulꝰ
Caro ↄcupiſcit adūſus ſpūʒ. Tercio ſʒ medullā. i. ſpūalē intelle
ctōʒ ſacre ſcp̄ture. vñ paulꝰ lr̄a occidit ſpūs āt viuificat. Quarto
ſʒ actōʒ īſpirādi ⁊ reſpirādi. vñ ypocras. ſpūs ſi freq̄ns fuẽit eſt
ſigm īfirmitatꝭ Quīto ſʒ vētū vñ i geneſi. ⁊ reduxit dn̄s ſpm̄ ſuū
ſup t'rā. Sexto ſʒ aerē expiratū ł flatū ab ore. ſic dicūt medici. ſi
frigidꝰ ab ore exierit ē ſigm mortꝭ iminētꝭ Septio ē qđdā mediū
int' corp̄eū ⁊ incorp̄eū ſuiēs v̇tuti vñ Augꝰ. Sp̄s aīał ſuit p̄nci
piū a cēbro. Octaᵒ ſʒ irā. vñ p̄s. in ſpū vehemēti ↄtēs naues t'ſis
Nono ſʒ ſupbiā. vñ ī euāᵒ. bti paup̄es ſpū. Decio ſʒ ſpm̄ ſcm̄. vt
in euā. ſpūs q̇ a p̄re p̄cedit. Undecio ſʒ hoīeʒ vñ p̄s. ſpūs vadēſ
⁊ ñ rediēs Duodeciᵒ ſʒ hūanā vitā. vñ iob. ſpūs meꝰ attenuabit'
Tredecio ſʒ dyabolū vñ i exorciſmo puerorū dr̄ exi imūde ſpūs.
Ultiᵒ ſʒ reūbēatōeʒ aeris vñ p̄ſtiaꝰ. Sillaba ē ↄp̄hēſio lr̄aꝝ ſb
vno ſpū ⁊ accētu p̄lataꝝ

Conicit atqȝ tenet ſors dat ſeriem capitale

Caſum fortunam de multis eligit vnum.
Hic au. eq̇uocat h̷ nomꝰ ſors. nā p̄mo ē ↄiectūa de futurꝭ. Jn̄ ſorti
legꝰ. i. diuinator. Scđo ſʒ poſſeſſiōem hēditariā vt iſte filiꝰ hēbit
ſortē ſuoꝝ p̄entū. Tercō ſʒ ſeriē. i. ordinē. vt ibi vt cū dies adue
nerit noctēqȝ ſors reduxẽit. Quarto ſʒ ſūmā capitalē alicꝰ pecu-
nie. ſic dicūt iuriſte. q̇cq̇d vltra ſortē recipit' vſura ē. Quīto ē for
tuna ⁊ illa ē eiꝰ p̄p̄a ſcatō Ultio ē idē ꝙ electō. vñ i actibꝰ aploꝝ
⁊ cecidit ſors. ſup mathiā

Fronte ſedet mores p̄mit ſignatqȝ cacumē.
Hic autor equiuocat hoc nomen ſupciliuʒ. Nam primo ſedit in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

frõte.i.ſᵗ ꝯgregatões criniũ in frõte exiſtẽtiũ ſup oculos. Scḋo ꝑimit mores.i.ſᵗ ſupbiã.vñ poeta. Pone ſupciliũ ſi te cogſcis amicũ.pone.i.dimitte. Ultio ſᵗ ſũmitatẽ alicꝰ rei.ſ.mõtꝫ vl' ar/ boris.vñ in liᵒ regũ legiꝭ ꝙ dauid edificauit ciuitatẽ in ſupcilio montis

Nocio cauſarũ rerum prudentia virtus.

Criſtus cognitioqꝫ dei ſapientia fertur

Hic au.ẽquocat hꝫ noꝰ ſapia.Nã ꝑmo ſᵗ firmã cognitõꝫ reꝝ.vñ Areſto. Sapia ꝑmaꝝ ꝛ altiſſimaꝝ cauſaꝝ cognitõ Scḋo ſᵗ co gnitõꝫ reꝝ tpaliũ.vñ apl's. Sapia hꝰ mũdi ẽ ſtulticia corã deo. Tercio ſᵗ ꝟtutẽ corpũ celeſtiũ p quã gubnãꝭ inferiora.vñ ſalo/ mõ. Ego i altiſſimis hito. Quarto ponꝭ p xpo vt ibi.o ſapia q̃ ex ore altiſſimi pceſſiſti. Quito ſᵗ ſpeclatões p quã itellcũs cogſcit deũ. Ultio ſᵗ ſapiaꝫ dei q̃ ẽ eadẽ cũ deo qꝛ i deũ nullũ cadit accñs

Summa notat finem pondus precepta cacumẽ.

Computat atqꝫ ꝓbat methã notat vlteriorem

Hic au.ẽquocat hꝫ noꝰ ſũma.nã prio ẽ idẽ ꝙ finis.vt ibi Sapi ens anhelat ad ſũmã.i.finẽ.Scḋo ſᵗ quãtitatẽ alicꝰ põderꝫ pe/ cũiaꝝ.vñ i liᵒ machabeoꝝ Et collegit pecũiã i magnã ſũmã Ter cio ſᵗ p̃ceptũ vt ille ẽ exceſſor ſũmaꝝ moyſi. Quarto ſᵗ cacumẽ ſeu ſũmitatẽ.vñ p̃s.A ſũmo celo egreſſio eiꝰ vſqꝫ ad ſũmã eius. Quito ſᵗ cõputatõꝫ.vt ego feci ſũmã de oibꝰ expẽſ meis.Sexto eſt idẽ ꝙ ꝓbatõ.ꝛ ſic diciꝰ ille dᵗ ſũmã dubiȷ̃.i.ꝓbatõꝫ Ultio no tat vltiorẽ methã.vt ſũma albeᵒ vocaꝭ illa vltra quã ñ ẽ maior

Diſponit meminit trahit infert ac repreſentat

Scribere tot ſenſus ſignificare ſolet.

Hic au.ẽquocat hoc verbũ ſcribo.Nã primo ſᵗ diſponere.vnde Job.dele me de libro vite i q̃ me ſcripſiſti.Scḋo ſᵗ aliq̃d i mẽo/ ria fuare.vñ in Apocal'.Scribe bti mortui q̇ in dño moriunꝭ. Tercio eſt lrãs ptrahẽ.ꝛ hec ẽ eiꝰ ꝓp̃a ſignificatio. Quarto ſᵗ in ferre vñ Job Scribe ei ꝯ me amaritudies. Quito ſᵗ aliq̇d i ſcri ptis maifeſtare.ſic ſcribiꝭ in litteris. Ueſtre ſcribimus reuerẽtie.

Sternit̃ eq̃uoce mare lect⁹ azellus et hoſtis
Hic autor eq̃uo. hoc ỽbũ ſterno is. ere. Nã p̃mo ſ̃cat planaẽ ſeu cedare vt vnda marꝭ ſternit̃. i. planat̃ Sc̃do ẽ p̄parare lectũ. vñ Jllico ſternit̃ vbi nil niſi ſaccus habet̃ Tertõ ſ̃cat p̄gare equũ ꝛ ſic dr̃ ſternẽ equũ. Ultimo ſ̃t occidẽ ꝛ ſic dr̃ rex ꝓſtrauit hoſtes (ſuos i bello

Nomẽ ſubitio verbo reſpõdeo ſubſto
Hic au. eq̃uocat hoc ỽbum ſubytio Nã p̃mo ẽ aliquẽ ẽminũ ꝓ ſbiecto ponere. vñ pe. hiſpa. Ul̃tis eſt illa. in qua ſbicit̃ ẽminus cõis ꝛc̃. Sc̃do ſ̃cat rñdere vt Johãnes ſubiecit ad dubiũ ꝓpoitũ Tertõ ſ̃cat ſupponẽ. vñ p̃s Oia ſbieciſti pedibus eius Etiã dicit̃ ſubſtare accñtib⁹ vt corpus ſbicit̃ colori

Aſſerit ꝛ dat idẽ. cauſam bis aſſimilatur
Hic au. eq̃uocat li. ſicut. Nã p̃mo ponit̃ aſſertiue. vt in euãgelio Baptizato dño deſcẽdit ſup eũ ſpũs ſicut calumba. Sc̃do dat idem. i. ſignificat idẽptitatez. vñ in euãgelio Sicut pater habet vitã in ſeipſo ſic dedit filio habere vitã in ſemetipſo. i. pater ꝛ filius ꝛ ſpiritus ſcũs ſũt vnũ in eẽntia Tertõ ſignificat cauſã Et ponit̃ ꝓ q̃ꝛ. vñ in euãgelio Eſtote miſericordes ſicut pater vr̃ miſericors eſt. Ultimo iportat ſil̃itudinem ꝛ hoc dupl'r Uno° implicite. ꝛ hoc qñ ſil̃itudo circa vnaz rem ſolũ exp̃mit̃. vt dicẽdo ſortes ſcribit ſicut Johãnes. Sc̃do explicite. ꝛ hoc qñ res adiuicẽ ꝯpate vocetenus exprimũt̃. vt. ſicut ſortes ſe habet ad platonẽ ſic ecõuerſo hꝫ ſe plato ad ſortem

Efficit informat. teſtat̃. dat, ꝓpe finem

Exigit aſſimilat: reſtringit ꝛ inuocat: equat
Hic au. eq̃uo. li ſ̃m Nã p° iportat cãz efficiẽtẽ. vt ille ĩtelligit ſ̃ꝫ ĩtellcm̃. Sc̃do iportat atteſtatõez alic⁹ dicti autẽtici. ſic dr̃ Jnitiũ ſci euãgelij ſ̃m Johãnem Ter° iportat ĩformatõez ſ̃ꝫ ỽtutẽ vt ille ẽ bon⁹ ſ̃m ỽtutẽ. i. ĩformat⁹ ỽtute Q̃rto ẽ idẽ q̃d ꝓpe. vñ donat⁹. ſ̃m fores Quito iportat circũſtãtiã cãe final' ꝛ ſic ẽ idẽ q̃d ꝓpter. vt ille viuit deifice ſ̃ꝫ beatitudiez. i. ꝓpt' beatitudinẽ Sexto iportat exigẽtiã. vt iudex iudicat ſ̃ꝫ iuſtitiã. i: ſ̃ꝫ exigẽtiã iuſtitie Sep°. iportat ſil̃itudinẽ vt in libro r̃gũ Rex miſit lr̃az ſ̃ꝫ hec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝟba Octauo ꝑcat rſtrictõez. vt ille ē alb⁹ ꝑ ꝗd. i ꝑm aliq̄ꝫ eꝰ ꝑtē Nono importat inuocatõez. vñ ꝑs Miſerē mei deꝰ ꝑꝫ magnaꝫ miſericordiā tuā Ultimo importat eq̄litatē vñ ꝑs Nō ꝑꝫ pctā (nr̄a fatias nob

Inferiꝰ corā valet iñ ſextꝰ obedit

Sub quarto caſu ꝓpe fert inter ꝑ ad ante

Compoſitū minuit· deſignat clamq; ſupq;

Poſteriora notat tempore iure: loco

Hic au. eq̄uo. hāc ꝑpoſitõez ſb. vñ in appoſitõe pᵒ debuit abltō caſui. ꝛ ſic pmo importat inferioritatē. ꝛ ponit ꝓ ſbtꝰ. vñ Uirgiliꝰ Arma ſb adūſa Scdo ē idē qđ corā. vt dicēdo hoc fcm̄ ē ſub ocul' nr̄is. Terᵒ ē idē qđ in vñ ꝑs Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ Q̄rto iportat obediētiā Uñ moral'. Si tibi ſit ꝑuꝰ tūc ſb pede ſꝑ hēto Sbdit ꝙ ſb ↄſtructū cū actō caſu pmo ē idē qđ ꝓpe. vñ in exo Trāſfert ſb mōtē excelſū. i. ꝓpe mōtē Scdo ponit ꝓ int. vt ille ābulat ſb arbōes. i. int arbores. Tertō ponit ꝓ ꝑ. vñ poeta ſb noctē cura rmāſit. i. ꝑ noctē Q̄rto ponit ꝓ ad. vñ donatꝰ. poteſqꝫ ſb ipos. Q̄nto ē idē qđ añ. vñ. ebrardꝰ Sub lucē portāt. i. añ lucē Tūc ibi. Cōpoſitū minuit: Hic au. ſbiūgit ſigta eꝰ i ↄpōe volēs ꝙ pmo importat diminutõez. vtꝫ in hoc ꝟbo ſbrideo. i. paꝝ rideo. Scdo ponit ꝓ ſuꝑ vtꝫ in hoc ꝟbo ſupporto. i. ſupporto Tertō ponit ꝓ clā vtꝫ in hoc ꝟbo ſbtraho. i. clā traho. i. furor. Q̄rto nōt poſterioritatē. ꝛ hoc tpl'r pmo in tpe. vtꝫ in hac dctõe ſucceſſor. ꝛ dicit ille q̄ ſeq̄tur aliū in tpe Scdo in dignitate. vt ſubdyaconus. Tertō in loco. vt in hoc verbo ſubſequor

Preeminet in quarto notat affectū magis vltra

In ſexto caſu ſuꝑ in valet ꝛ tibi dat de

Fronde ſuꝑ viridi ꝛ de ſuꝑ hectore multa

Hic au. eq̄. hāc ꝑpõez ſuꝑ Primo ponit equocatõez eiꝰ in q̄ꝫtū ↄſtruit cū accō Et dt ꝙ tūc pmo importat ꝑeminētiā ꝛ hoc dupl'r Primo in digtate vt ꝑs Cōſtitues eos pncipes ſuꝑ oēꝫ trā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Scđo in loco. vt celū ē ſup oīa Tertō ipoꝛtat affectū ⁊ hoc dn plicit Nā pmo importat affcm̄ malū. vn̄ in paſſione dn̄i. Sanguis eiꝰ ſup nos ⁊ ſup filios nr̄os Scđo ipoꝛtat affectū bōm. vn̄ ps Benedictō dn̄i ſup nos Tertō ponit p mgl. vn̄ Salue crux digna ſup oīa ligna benigna. Tu me ꝯſig̃ moriar ne moꝛte maligna. Qr̄to poit p vltra. vt Ille vixit ſup cētū āños .i. vltra cētū āños Tūc ſubiūgit fcata ipius qn̄ ꝯſtruit cū abltō voles q pꝛio ponit p in vn̄. Uirgiliꝰ. Fraude ſup vgine .i. in vgine Secūdo ponit p de. vn̄ donatꝰ Multa ſup pamo .i. de pamo. Tūc ſbdit fcata qn̄ deſeruit vtriq3 caſui volēs q pꝛimo ponit p ppt Exēplū de accō. Filie hierl'm nolite flere ſup me Exēplū de abltō vt ſup his addā melioꝛa Scđo ponit p illa ppoſitōe p. Exm de accō. vt. Dauid fecit plāctū ſup moꝛtē ipſius ſaul. De ablatiuo vt ille plāgit ſup moꝛte parentū

Qđ cōſignificat ſin cōpat hoc ſinalipha.
Hic autoꝛ eq̄uocat hāc ꝯiunctionē ſin Nam pꝛimo eſt idem qđ con. vt patet in hac dictione ſinalipha. vnde. Sinalimpha eſt figura grāmaticalis habens fieri quādo vocalis in metro depo nitur. vt patet in hoc verſu Jra odium generat vnde. Eclipſis necat in perimit ſinalimpha vocalem

Si cauſā ſignat q̄uis iūgit ſequitur non

Appꝛobat iterdū ſicq3 negare ſolet
Hic autoꝛ equiuocat hāc cōiunctionē ſi Nam pꝛimo impoꝛtat cauſā et ſic eſt cōiunctio cauſalis. vt dicendo ſi ſoꝛtes currit ſoꝛtes mouetur Secūdo ponitur pꝛo q̄uis. vnde poeta. Si ſolꝰ fueris numq̄3 pudoꝛe carebis Tertio ponitur adiunctiue. vnde in euangelio Domine ſi fuiſſes hic ⁊c̄. Quarto ponitur negatiue. vt ibi. Si introibunt in requiem meam Quinto impoꝛtat ſequelam. vt ſi ſoꝛtes eſt homo etiam eſt animal. Sexto ponitur appꝛobatiue. ſeu affirmatiue. vn̄ in. Geneſi. Si inueni gratiā in oculis tuis.

Unicus eſt ſolus. ſolitarius. ⁊ remouet ter
Hic au. eq̄uocat hoc nomen ſolus Nam pmo ē ide3 qđ vnicus

vt ibi. Deo prī ſit gl'a eiuſqꝫ ſoli filio. Scđo ē idē ꝙ ſolitariꝰ vn̄ i liᵒ. Reg. Ego fui ſolꝰ vt tibi nūciarē Tercō poīt exceptiē ſeu excluſiue. ⁊ h̄ tripl'r. Nā prio excludit alietatē ꝑſonaꝝ vt ibi Tu ſolꝰ altiſſimꝰ. Scđo excludit pl'alitatē nūeri. vt iſti duo ſolū labo/rāt. Tercio excludit a ꝯſortio. vt tu ſolꝰ peregrinus es in ih'l'm.

Affectum carnis. corruptio carnis. ⁊ omne

Crimen homicidij peccatū ſtirps cruor ⁊ vis.

Talia ni fallor ſignātur nomine ſanguis.

Hic au eq̇uocat h' noꝰ ſanguis. nā pᵒ ſʒ carnalē ꝯcupiſcētiā. vn̄ in euāᵒ. Btūs es ſimō bariōa q2 caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi Scđo ſʒ corruptoꝝ ꝯgitatꝫ. vt ibi. q̇ nō ex ſanguibꝰ neqꝫ ex volūtate carnis. Tercio ſʒ crimē homicidij. vn̄ i liᵒ. Reg. Nō edificabis mihi altare q2 vir ſanguis es. i. hōicidij. Quarto ē pctm̄ vn̄ p̄s. Libera me de ſanguibꝰ. Quito ē ꝓgenies. vt ille ē de meo ſanguie. Sexto ſʒ cruorē. ⁊ hec ē eiꝰ cōis ſcatō Vltio ē vis gn̄atiua vn̄ Albertꝰ. Hō leproſus generatur ex ſemie mulieris mēſtruoſe

Signū vexillum dat nutum circulus eſtqꝫ

Partem zodiaci denotat iſta tibi

Hic au. eq̇uocat h' nomē ſignū. Nā p̄mo ē vexillū. vt ibi Sigꝰ crucꝫ. Scđo ſʒ nutū. i. volūtatē alieni demōſtratā. Tercio ſʒ circulū pendentē an̄ tabernā. vel circulum zodiaci in celo.

Impat affirmat ſuadet impedit ac dubitatur.

Sepe modus quartus dicitur iſta dare

Hic au. oñdit q̄t mois ꝟba ꝯiūctiui modi pūt accipi. Vn̄ p̄mo accipit impatiue. vn̄ in Gen̄. Ne extēdas manū tuā i pueꝝ. Secūdo ponit affirmatie. vt ſi venerꝫ ad me dabo tibi equū. Tercio ponit ꝑſuaſiue. vn̄ Catho. Vxorē fuge ne ducas ſub noīe dotis. Quarto ſʒ circūſtantiā impedimēti. vn̄ in euāgelio: Domine ſi fuiſſes hic frater meus non fuiſſet mortuꝰ. i. vtiqꝫ mortē eiꝰ im/pediuiſſes. Vltio ponit dubitatiue. vt dicēdo neſcio ſi moriar.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Proprietas generale refert actumq̧ ſcientis.
Hic au. eq̊uocat h̄ nomē ſcia Nā p̄mo ē ꝓpꝛetas difficulꝛ mobi lis a ſbcto. ⁊ ſic ē q̄litas de p̄ma ſpē. Scd̄o eſt nomē generale ad oēs artes. vt ille hꝫ artē ſuēdi calcios. ⁊ ſic capiꝛ ip̄ꝛop̄e. Tercō d̄ꝛ opatō ſcietis. ⁊ ſic diſtinguiꝛ a potentia

Rebēt oportunū vocalis ꝓtrabit beret

Verbis ꝑs hois vernacula ſecula ſignat

Annū deſignat ⁊ aera dat tibi vices
Hic au. ſm ordinē lr̄aꝝ eq̊uocat dcōes inchoātes a t. Et p̄mo eq̊uocat nomē tp̄s. Vn̄ tp̄s p̄mo ſꝛ oportunitatē Vn̄ i euā. Tē pus ē vt reūtar ad illū q̄ me miſit. Scd̄o d̄ꝛ eē mora ſm quā ꝓ ferꝛ ſyllaba ſm ꝓductōꝫ ⁊ coꝛreptōꝫ. Sic d̄t Alerāder. q̄ lōga ſyllaba hꝫ duo tp̄a. Tercio ē accn̄s v̄bi. vn̄ Donat⁹ Tp̄a v̄boꝝ q̄t ſt̄. Q̄rto ſꝛ ꝑtē faciei. vn̄ p̄s. Da reqmē tēpoꝛib⁹ meis Qui to ſꝛ emptōꝫ ꝯpetētē reb⁹ venalib⁹. ⁊ ſic dicim⁹ Tp̄a ſt̄ bona vꝉ mala. Sexto iportat annū Vn̄ Daniel. Antixp̄s regbit ꝑ duo tp̄a: i. ꝑ duos annos. Septio ſꝛ aerē. ſicut d̄ꝛ. tp̄s eſt iaꝫ valde clarum. Vltimo ſꝛ ſucceſſionē tempoꝝ. vn̄ in hymno. Qui cer tis vicibus tp̄a diuidis

Prefigit finit rem vitam terminat atq̧.

Agros diſtinguit ſignificatq̧ deum
Hic au. eq̊uocat hoc no⁹ termin⁹. Nā p̄mo ſꝛ certā limitatōem tp̄is ad aliq̄d faciēdū. ſic dicūt iuriſte Aſſigno tibi t̄minū rn̄dē di. Scd̄o ſꝛ extreitatē alicu⁹ rei. ſic d̄ꝛ ille bacul⁹ hꝫ duos t̄mi nos. Tercio ſꝛ finē vite. vn̄ Job. Cōſtituiſti t̄minos ei⁹. Quar to ſꝛ diſtinctōꝫ finalē iter regiōes vel agros. ſic d̄ꝛ. Jlle t̄min⁹ ē brabācie. Vltio ſꝛ deū. q2 d̄s t̄minat oēs res.

Signat opus tytulus laudē notat ⁊ bn̄ factum:

Precellit tytulus inſcribit regula patrū

Exemplū pignus ſepeq₃ ſigna notat.

Hic au. equocat h̄ no⁹ tytul⁹ Nā p̄mo ſꝫ denoiatōꝫ opis. ſic dicim⁹. Tytul⁹ h⁹ libri ē talis. Scdo ſꝫ laudē. ſic ſcribiꝫ in lr̄is Honeſto viro magne reuerētie tytulo decorato. Tercio ſꝫ bn̄ficiū eccleſiaſticū. ⁊ ſic dꝛ in iure. ꝙ null⁹ ordinari dꝫ niſi ſb tytulo bn̄ficij vl' ſufficiētis pꝛimonij. Quarto ſꝫ gdū in dignitate. et ſic dꝛ. Jlle hꝫ tytulū mgr̄i. Quito ſꝫ deſcriptōꝫ factā ſup ſepulchꝛꝫ ſeu ſup alias res. Vn̄ in paſſiōe dn̄i. Pylat⁹ ſcripſit tytulū ⁊ poſuit ipm̄ ſup crucē. Sexto ſꝫ regulā antiqꝫ patꝫ. ⁊ ſic dꝛ in iure. ſm̄ tytulos antiqꝫ. Septio ſꝫ exēplū. ⁊ ſic dt Aug⁹ A maioꝛib⁹ tytulis minoꝛes infoꝛmanꝫ. Octauo dꝛ pign⁹ vt ille dimiſit mihi talē rē in tytulo certitudis. Vltio capiꝫ ꝑ figura. vn̄ in Gen̄. Erexit iacob lapidē in tytulo

Accētuſq₃ moꝛa cōſtantia, ꝓpꝛietas eſt.

Hic au. equocat h̄ no⁹ tenoꝛ. Nā p⁹ poniꝫ ꝑ mō accētuādi. ⁊ ſic dꝛ ꝙ cuilibet ſyll'e tria ꝯueniūt. ſ. ſpūs tenoꝛ ⁊ tps. Scdo capiꝫ ꝑ moꝛa tpis. vt h̄ op⁹ ē fcm̄ modico tenoꝛe. Tercō ſꝫ ꝯſtātiā. ſic dicim⁹ Jlle hꝫ tenoꝛē i aīo. Vltio ſꝫ ꝓꝓetatē ſcribēdi vel loqndi. ſic ſcribiꝫ i lr̄is Vr̄e diſcretōi pn̄tiū tenoꝛe cupio declarar̄

Dat vinū domus eſt q̄cunq₃ taberna locuſq₃.

Merces quo vēdes ⁊ vbi mechanica tractes

Hic autoꝛ equocat h̄ nomē taberna. Nā p̄mo ſꝫ locū in q̄ ꝓpinaꝫ vinū ſeu ceruiſia. vn̄ Nō bon⁹ ē ꝟna quē nutrit ſepe taberna Jn̄ tabernatoꝛ ⁊ tabernari⁹. i. hoſpes. Scdo ſꝫ locū vbi res vēdunꝫ ⁊ vbi artes mechanice exercenꝫ

Eſt animal taxus vel taxus diciꝫ arboꝛ.

Hoc lignū taxum dicatur ſtructio taxum.

Hic au. ponit vnū notabile i q̄ notat drāꝫ iter tax⁹ maſ. gn̄. ⁊ taxus fēi gn̄. ⁊ taxū. n. gn̄. Et dt ꝙ tax⁹ maſ. gn̄ ē no⁹ aīal'. de cu⁹ cute fiūt veſtes ⁊ alio noīe dꝛ camel⁹ Sꝫ tax⁹. f. g. ē no⁹ cuiuſdā arboris. cui⁹ lignū dꝛ taxū. vn̄. Hec taxus creſcit. h̄ taxū creſcē neſcit Etiā taxus dꝛ res vel ꝯſtructio de tali ligno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Terra ſit infernus virgo deus ac elementū

Celica vita caro ꝓthoplauſt⁹ machina mūdi
Hic au. eq̄uocat h̄ no⁹ t̄ra. Nā p̄°. ſt ifernū. vn̄ Job. Añq̄ȝ vadā ad t̄rā tenebroſā. Sc̄do poit̄ ꝑ btā ꝟgie. vn̄ p̄s. Ueritas de t̄ra orta ē. i. de ꝟgie. Ter°. poit̄ ꝑ deo. vn̄ Dic vbi t̄ra leuē celi ſupemi net are. Q̄rto ē vnū de q̄ttuor elemt̄ꝫ. ⁊ ſic d̄r. ꝙ t̄ra ē infimū ele mētū. Quito ſt cel̄nā vitā. vn̄ p̄s Porcō mea i t̄ra viuētiū. Sex to ſt carnē hūanā. vn̄ Job Terra data ē i man⁹ ipiꝰ. Septio d̄r hō. vn̄ in Gen̄. In p̄ncipio creauit d̄us celū ⁊ terrā. Ex l̄ram ſt eccleſiā militantē. vn̄ p̄s. Uiſitaſti terrā. ⁊c̄.

Alea cerata tabula pictura ſigillum

Aſſer ⁊ infallax tabule tibi noīe detur:
Hic au. eq̄uocat h̄ no⁹ tabula. Nā p̄°. ſt aleā ſiue aſſerē i q̄ ſit lu d⁹ taxilloꝝ. ſic dicim⁹. Ille ludit i tabula. Sc̄do d̄r aſſer i q̄ eſt cera. ⁊ q̄ pueri ſcribūt. ⁊ alio noīe d̄r tabella. Iñ tabellio onis: i. public⁹ notari⁹. Tercō ſt ornamētū ſeu picturā. vn̄ in libro reḡ Salomō fecit tabl'as i tēplo. i. picturas. Quarto ſt ſigillū ſeu ſecretū cordis. vn̄ Salomō i Prouͤb. Fili mi audi diſciplinā p̄ris tui ⁊ ſcribe eā i tabul'. i. in ſecreto cordis Ultio ponit̄ ꝑ aſſe re ad modū mēſe diſpoſito. ⁊ h̄ ē ei⁹ cōis ſignificatō

Tempto ꝓbat crimē mouet afficit inſidiatur
Hic au. eq̄uocat h̄ ꝟbū tēpto as are. Un̄ p̄mo ē idē q̄d ꝓbo. vn̄ legit̄ i ꝓpheta. Tēptauit d̄s abraā. i. ꝓbauit. Sc̄do ſt aliquē ad crimē iducē. vn̄ i euā. Duct⁹ ē ih̄s i deſtū vt tēptaret̄ a dya bolo. Ter° ſt afficē. i. punire. ⁊ ſic dicim⁹. Caro nr̄a tēptat nos. i. afficit. Q̄rto ſt iſidias ponē. vn̄ p̄s Tēptauerūt me p̄res vr̄i

Aufert deponit dat tollo dirigo nutrit

Abſcindit recipit hec tibi tollo notat
Hic autor eq̄uocat hoc ꝟbum tollo. Nam p̄mo eſt auferre. ⁊ ſic dicimus; Joannes tulit libꝝ ſuum. Secūdo ſt deponere. vn̄ in

Actib⁹ apl'oꝝ. Tollat̄ ipi⁹ ne videat gl'am dei. Tercio ſt diri/
gē ſeu portare. vñ in euā. Tolle ḡbatū tuū ꝛ vade. Q̄rto ſt nu‑
trire. vñ Eſaias Neſcis ꝙ ante tuli te. i. nutriui te. Quito ſt ab
ſcindē. vñ i die palmaꝝ Pueri hebreoꝝ tollētes ramos oliuaꝝ
i. abſcindētes. Ultimo ſt recipe. vñ Tolle qđ tuū eſt ꝛ vade

Cōcumbit reputat tangit ſignatq; rigorē

Obſeruat poſſeſſa tenet cantuſq; tenorem.
Hic au. eq̄uocat h̄ v̄b ñ teneo es ere Nā p̄mo ē ꝯcubere. vt ille te
nuit mulierē ꝑ noctē. Scđo ſt repn̄tare vt ille tenz me ꝓ ſtulto
Tercio reſtringit̄ ad tāgibilia. vt Ille tz baculū in malū in ma/
nu. Q̄rto ſt rigorē ſuare. vt rex tz iuſticiā. Quito ſt ſuare poſ/
ſeſſas res. vñ Hebrard⁹ Felix q̄ poſſeſſa tz cū ꝓſꝑitate. Ultīo ſt
tenē ꝯſonātiā in cātu. ꝛ ſic dicim⁹. ille tz tenorē

Tantū demonſtrat excludit datq; relatum
Hic au. eq̄uocat li tantū. Nā p̄mo mō tenet̄ demr̄atiue. vt dđo
tantū habeo de pane. Scđo ponit̄ excluſiue. vt dđo tm̄ duo cur
rūt. i. duo currūt ꝛ nō pl'es. Tercio ponit̄ relatiue. vñ in ſeq̄ntia
de venerabili ſacr̄o. Sumit vn⁹ ſumūt mille tm̄ iſte q̄tum ille

Separat hocq; ſemel ſupra bis ſignat ꝛ vltra.
Hic eq̄uocat hāc ꝑpōz trās. vñ p̄mo ſt ſeparatōz vel mutatōz lo
ci. ꝛ h̄ ſolūmō i ꝯpōe. vtz i h̄ v̄bo trāſeo. Scđo ē idē qđ ſup̄ ꝛ h̄
dupl'r. ſ. i appōe ꝛ i ꝯpōe. Exēm̄ p̄mi. vt dś ē trās oēm creaturā
i. ſup̄ oēz creaturā. In ꝯpōe vtz i h̄ v̄bo trāſgredior. i. ſup̄ ḡdior
Tercio ē idē qđ vltra: ꝛ h̄ dupl'r i appōe ꝛ ꝯpōe. Exēm̄ p̄mi. vt i
donato cū đt trās ripā. exm̄ ſcđi vt i h̄ v̄bo traduco. i. vltra duco

Ir notat etatē ſponſum ſexum ꝓbitatem

Angelus iuſtus hos legis eſſe viros
Hic au. ſm ordinē lr̄aꝝ eq̄uocat dcōes inchoatas ab v. ꝛ p̄mo
eq̄uocat h̄ nomē vir. vñ p̄mo ſt etatē virilē Uñ apl's. Cū eēm
puulus ſapiebā vt puulus. cū aūt vir fcūs eſſem euacuaui ea q̄
ſunt puuli. Scđo ſt ſexū virilem. ꝛ diſtinguit̄ ꝯtra feiam. Ter

tio ſcat ſpōnſū. vñ in euā. Jacob ãt genuit. Joſeph vir̄ Ma/
rie. i. ſponſū Quarto ſc̄t ꝓbitatē. vñ poeta Lū loc᷒ affuerit te pre
cor eē vir̄ Quito ponit̄ ꝑ āgelo. vñ in actib᷒ apl'oꝝ Aſtiterunt
duo viri ꝛc̄. Ultimo ſc̄t hoiez iuſtū vñ p̄s Beatus vir ꝛc̄

Partit̄ ſeruat cōſentit ꝛ integrat vnus

Excludit pl'ale facit ſimiles ꝛ adunat

Diſcernit vnicus ſpēs manet vna ſalus
Hic au. eq̇uocat hoc no᷒ vn᷒ Nā p̄mo poit̄ ꝑtitiue vt dicēdo v᷒
iſtoꝝ Scd̄o ponit̄ ꝯſeruatiue ſeu ſcat ꝯſeruatōez. vñ in. boetio
Ad vm̄ tū btitudinis finē Tertō ſc̄t ꝯcordiā. vñ in actib᷒ apl'oꝝ
Erat ãt ml'toꝝ cor vnū. Quarto iportat itegritatē. vñ in ſym/
bolo anaſtaſi Nā ſicut aia rōnal' ꝛ caro vn᷒ eſt hō Quito ponit̄
excluſiue ꝛ ſic valet tm̄ ſicut ſol᷒. vñ in exodo. Audi iſrl' dñs de
us tu᷒ ē vn᷒. i. ſol᷒. Sexto aggregat pl'alitatē ꝛ ſic pl'es lapides
in cumulo facētes faciūt vnū aceruū Septio iportat ſil'itudiēz
vñ apl's. q̇ adheret deo vn᷒ ē cū deo Octauo ſc̄t vnionē ſeu adu/
natōez ꝛ ſic pathēa ex ml'tis ꝑtib᷒ vnita d̄r vna Nono ſc̄t diſcre
tū ꝛ ſic dicim᷒ ſmaragd᷒ ē vn᷒ lapis. Decimo eſt p̄ncipiū nūi ꝛ
hec ē e᷒ ꝓp̄a ſcatō Undecimo eſt idē qd̄ ſpēs. vñ in geneſi. Eſau
dixit ad p̄rēm ſuū nō dabis ei vnā bndictōez p̄r mi Ultimo ſig
nificat eťnā vitā vñ p̄s. Unā petij a dño hanc req̇ram

Umbra fit in ſiluis hinc ē diſtinctō triplex

Protegit eſt aia peccat morit̄ requieſcit

Infernū mimos ſignat iane facit
Hic au. eq̇. h̄ no᷒ vmbra. Nā p̄o ſc̄t p̄uatōez luc' i ſiluis ꝛ hoc fit
ſpl'r p̄o. ꝑ abſētiā ſol'. ſcd̄o ꝑ iīpoſitōez nub̄ dēſe ꝛ aq̄ſe. ſtō ꝓpt̄ ꝯ
ſiſtētiā ramoꝝ arboꝝ Scd̄o ſc̄t ꝓtectōz vñ p̄s Sub vmbra ala
rū tuaꝝ Ter᷒ ſc̄t aiaz. ꝛ ſic dixeřt aliq̇ ꝙ aia p᷒ mortē eſt vmbra
Q̄rto poit̄ ꝑ pctō. vñ yſaias Habitātib᷒ i r̄gione vmbre mort'
lux orta eſt eis. Q̄nto ē idē qd̄ mors. vñ theodol᷒. Exorta luce

ꝑgo r̄uocabit ad vmbras. Sexto ſt r̄frigeriū ſeu r̄q̄e. vñ i cātī
cī cāticoꝝ Sub vmbra illi⁹ quē deſiderabā Sept° ſt obſcuri/
taiē iferni. vñ Ezechiel Umbra ꝯſerues eos ietnū. Octauo ſt
dinatorē vt ibi. hic loc⁹ ē pl'ib⁹ circūdat⁹ vmbris. Ultimo eſt
idez qđ vanū vñ p̄s dies eius ſicut vmbra preterierūt

Eſt ſine fermēto vilis ſic ocia ſignat

Bebil' eſt van⁹ ꝛ ſignat rem ſine fructu
Hic au: eq̇. h̄ no⁹ van⁹ Nā p̄° ſt n̄ fermtatū vt dđo pāis n̄ ē va
n⁹. i. fermtat⁹ Scđo ē idē qđ vilis vt ibi. vanū ē vob an̄ lucē ſur
gē Ter°. ē idē qđ ociſo⁹ vt dr̄ Jlle loq̇t vana ꝟba Q̄rto ē idē qđ
vil' vñ p̄s Hō vanitati ſil'is fcūs ē Ultimo eſt ſine fructu vnde
Paulus Uana eſt religio ſuperſtitioſa

Unguis dat planū finē ſcalpit vilipendit
Hic au. eq̇uo. hoc no⁹ vnguis Nā p̄mo ſt planiciē alic⁹ ſupfici
ei ꝛ ſic ſuit apđ lapicidas cū dr̄. Jlle lapis eſt plan⁹ ad vnguem
Scđo ſt finez. i. pfectōez rei vñ boeti⁹ i de diſciplina ſcolarium
Niſi freno ſobrietatꝫ caſtiget ad vnguē Tertō ſt extremitates di
gitoꝝ valētiū ad ſcalpādū ꝛ h̄ ē ꝓp̄a e⁹ ſcatō Quarto ſcat rem
modici valorꝫ. vñ Orati⁹ Reor tutela r̄ꝝ tuaꝝ aſſigt vngui

Uas ſonat eſt vena vas eſt ſcriptura ſupellex
Hic au. eq̇. h̄ no⁹ vas Nā p̄° ſt iſtr̄m muſicale. vñ. yſaias A va
ſis cāticoꝝ vſq̄ ad vas muſicoꝝ Scđo dr̄ vena ꝛ hoc ſil'itudia
rie q2 rcē ſic vas ꝯtꝫ hūores ita ꝛ vena ꝯtinꝫ ſāguiez. Ter°. ſcat
ſcp̄turā ſacrā vñ p̄s Jn vaſ fictilib⁹ hēm⁹ thezauꝝ Q̄rto ſt vtē
ſilia dom⁹ ꝛ ſic dicim⁹ Jn tūi domo ſtꝫ vaſa argentea

Uer⁹ hō deus eſt verus iuſt⁹ manifeſtat
Uera min⁹ ꝓp̄e verū ſine fraude metallū
Ueracē ſignat iſtrumētūqꝫ coquoꝝ
Subſtat ꝛ affirmat peregrinū diminuitqꝫ

Hic au eq̇. hoc no⁹ ver⁹ Nā p̄° opponit' fl'o ꝛ eſt idem qđ verax ꝛ
ſic hō dicitur verus Scđo reſtringitur ad deū quia ipſe met eſt

veritas. Tertio eſt idem quod iuſtus. Et ſic dicimus. Criſtus eſt ver⁹ iudex. Quarto ē idē qđ māifeſtū. ſic dici⁹ ꝙ in ſacro altaris ē ver⁹ ꝯ⁹. Quito đr illđ qđ ē puꝝ nō ꝑmixtū. ꝛ ſic auꝝ đr verū vbi ñ ē aliđ metallū ꝯmixtū. Sexto đr inſtr̄m coqꝫ ꝛ ſic đr veru. vñ dic ſine carne veru ſ; dic cū carne verutū. Septio obſtat. i. ꝯriaꝛ falſo ſic đr i loyca ꝙ veꝝ ꝛ falſū opponūꝛ. Octauo ē adūbiū affirmādi idē qđ certe. vnde in paſſiōe dn̄i. vere fili⁹ dei (erat iſte

Verbum pars per ſe ſermo deceptio criſtus

Dic au. eq̇uocat h̄ no⁹ ꝟbū. nā ṗ° ē vna ꝑſoꝛōis. vñ donat⁹. Nomē ꝓnomē ꝟbū ꝛc̄ Scđo ē idē qđ loq̄la vñ ꝑs. ꝟba mea aurib⁹ ꝑcipe dn̄e. Tercō ē idē qđ deceptō. vñ ouidi⁹. ꝟba dat oīs amās Vltio poīꝛ ꝑ xp̄o. vñ i euā. ꝟbū caro fcm̄ ē. i. fili⁹ incarnatus eſt.

Extaſis eſt ſomnus verbaleqꝫ viſio nomen.

Dic au. eq̇uocat h̄ no⁹ viſio. nā ṗmo ē extaſꝛ. i. rapt⁹ mēt; ad ꝯtēplatōēꝫ celeſtiū. vñ in euā°. Viſiōēꝫ quā viderit; nemi dixerit;. Scđo ſꝛt opatōꝫ ſomni ꝛ ē idē ꝙ ſomnū. vt dicēdo ego habui de nocte talē viſionē. Tercō ē no⁹ ꝟbale i io ꝯmiatū ꝛ ſic ſꝛt tria ſic qđ libꝫ no⁹ in cio ꝯiatū. ſ. actū vidēt; paſſiōēꝫ rei viſe ꝛ ꝓꝑetateꝫ (mediā ꝑ quā res videꝛ

Eſt virtus ordo diuina potentia robur

Denotat effectus vicijs opponitur atqꝫ

Deſignat coitum miracula vimqꝫ potentum.

Dic au. eq̇uocat h̄ no⁹ virt⁹. Nā ṗ° ſꝛt choꝝ āgl'oꝝ. vñ i euā°. ꝟtutes celoꝝ mouebūꝛ tibi. Tercō ſꝛt fortitudinē. vñ ꝓū. gigas ñ ſaluabiꝛ in ml'titudie ꝟtut; ſue. Quarto ſꝛt efficatiā alic⁹ rei. ſic dicūt medici ꝙ ml'te ſt; ꝟtutes herbaꝝ. Quito oppoīꝛ vicio ꝛ ſic ē vna bona q̄litas aīe q̄eā hn̄tē ꝑficit ꝛ op⁹ eius laudabile reddit. Sexto ſꝛt poſſibilitatē exercēdi luxuriā Septio đr opatio miraculi. vñ in euā. ꝛ ꝟt⁹ exiuit đ illo Vltio ſꝛt ꝯrenā poñaꝫ. ſic ſcribiꝛ in lr̄is. q̄re mādam⁹ vob̄ q̄ten⁹ in ꝟtute obediētie illđ mādatū di (gnemi exeq̄

Auris mens oculus omnes quoqꝫ credo videre

Sic video vitat intelligit et miſeretur

Approbat ⁊ patitur iudiciumqȝ notat.

Hic au. equocat h̄ v̄bū video. nā p̄mo poīt̄ p audire. vñ in geneſi. Ois ppl's vidit voces ⁊ toitrua. Scd̄o poīt̄ p imagiari. vñ i geneſi pharao vidit duo ſōnia Tercio ſ̄t aliq̄d p viſū ꝑcipe ⁊ ſic capit̄ ꝑp̄e vñ Greḡ. Qd̄ ocul' nō vidit nec aurꝭ audiuit. Quarto ſ̄t intelligē ſiue ſcire. vñ i euā°. de' videt q̄ i corde ſtꝭ. Quito ſ̄t approbare. vñ i geneſi. Et vidit de' cūcta q̄ fecēat. Sexto ſ̄t miſereri. vñ i exodo vidēs vidi afflictōȝ ppl'i mei Septio ſ̄t pati vñ in purificatōe. nō viſuꝝ ſe mortē. Ulti° ē idē qd̄ iudicare. vñ p̄s Uidi hūilitatē meā ⁊c Etiā ſ̄t vitare ſeu cauere. vt ibi. videte ne forte ſñatꝭ d̄ ligno vite

Signat vbi poſtq̄ȝ querit qñqȝ refertur

Incertum circa ſepe notare ſolet.

Hic au. equocat h̄ adūbiū vbi. vñ p̄mo ē idē qd̄ poſtq̄ȝ ⁊ ſic ē aduerbiū tp̄is. vñ paul'. vbi veīt plenitudo tp̄is. Scd̄o poīt̄ int̄rogatie. vñ in euā°. vbi ē q̄ nat' ē rex iudeoꝝ. Tercio poīt̄ relatie. vñ in euā°. vbi ego ſū illic ⁊ miſter me' erit. Quarto poīt̄ indetermiate ſeu īfinitāter. ⁊ ſic īportat īcertitudinē loci. ſic dici' neſcio vbi ſortes ē Quito poīt̄ p circa. i. īportat circūſtātiā loci. vñ iob vbi ē g̃ reqes mea

Quod dat vt atqȝ modū ſeu quāuis tp̄a finem

Efficit exemplum vera notare ſolet

Hic au. equocat ly vt. Nā p̄mo eſt ꝯiūctio ⁊ ponit̄ p ꝙ vl' q̄ten' ſic ſcribit̄ in lr̄is. Rogo vt digneminí mihi ſubuenire. Scd̄o poīt̄ p ſic̄ ⁊ ſic ē adūbiū ſil'itudis. vñ in cātic̄ cāticoꝝ. pulcra vt luna elcā vt ſol. Tercio ponit̄ p q̄ȝuis ⁊ ſic eſt ꝯiūctio exp'etia. Quarto eſt adūbiū tp̄is ⁊ ponit̄ p poſtq̄ȝ. vñ de btā virgine. Ut audiuit elizabeth. Quito ſ̄t circūſtantiā cauſe finalis. vñ in euāgelio. Propter hoc veni in mūdū vt q̄ nō vidit videat. Sexto ſ̄t circūſtātiā cauſe efficientꝭ. vñ p̄s. vt q̄d repuliſti eos in finē Septimo ponit̄ exēplificatiue. vt dicēdo nomē termiat̄ in vs vt dñs Ultio ponit̄ affirmatiue vñ ap'ls. xp̄s iudicatus eſt vt homo

Eſt ſpecies terre vas ſanguinis ingeniumqȝ

Hic au equocat hoc nomē vena. Nā p̄mo ſ̄t viā ſubterraneam ꝑ quā aq̄ h̄ȝ diſcurſū. Scd̄o d̄r vas ꝯtinēs ſanguinē ⁊ ſic capit̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

ꝓprie. Ultimo ſꝫ ingeniū. vñ Salomō. Uena bñdicta letare

Corpus habet vires aïe vis inſita virtus:

Uis vtroqꝫ manet vis rōne caret.
Hic au. eq̇uocat hꝫ noꝰ vis. Nā pᵒ ſꝫ fortitudinē corꝑalē. Uñ Catho. Corpis exigui vires ꝯtemnē noli. Scđo dꝛ q̄litas iſita aïe ſm quā hō itelligit ꝛ magꝭ ꝓꝑe vocať v̄tus. Tercō vis hꝫ reſpectū ad vtrūqꝫ. ſ. ad aïam ꝛ ad corpꝰ. Ultīo ſꝫ abſqꝫ rōe ꝛ violēter. Sic dicimꝰ hꝫ ē ꝑ vim factū

Bella virago facit nos ꝓma virago peremit.
Hic au. eq̇uocat hꝫ noꝰ virago. Nā pᵒ ſꝫ fortē mulierē bellicoſā et ī aïo diſtortā. ꝛ ſic dꝛ virago q̄ı viril'r agēs Scđo ſꝫ ꝓmā mulierē vñ nos hēmꝰ originē. ſ. eua. ꝛ ſic dꝛ virago q̄ı a viro acta. i. formata. Nā dñs tulit vnā de coſtꝭ ade. ꝛ iñ edificauit mulierē q̄ (vocať virago

Indulget venia fertur licentia ſepe
Hic au. eq̇uocat hꝫ noꝰ venia Nā pᵒ ſꝫ remiſſionē pctōꝝ. vñ Da veniā cūctꝭ hꝫ ꝛ vbiqꝫ ſepultꝭ Scđo ſꝫ licētiā. vt ille petit veniā a mgr̄o.

Elus amor zelus inuidia zelus quoqꝫ riget
Hic au. ſᵐ ordinē lr̄aꝝ eq̇uocat dcōes ichoatas a z. ꝛ pᵒ eq̇uocat hꝫ noꝰ zelꝰ. Nā pᵒ ē amor ſpōſi ad ſpōſā. vñ Hebrardꝰ. Zelꝰ amor ſpōſi Iñ zelotipꝰ. i. q̇ amat l' amať Scđo ē idē qđ īuidia. vñ p̄s Zelꝰ domꝰ tue cōedit me. Terᵒ ē idē qđ ira dei. vt zelo (dm̄ mali puniūť

Lrām veſtibulū thalamū notat hꝫ tria zeta.
Hic au: eq̇uocat hāc dcōꝫ zeta. Nā pᵒ ē q̄dā lr̄a. vtꝫ ī alphabeto. Scđo ē veſtibulū domꝰ. i. ābulatoriū ī q̄ dm̄ solēt ſpaciari Sic legiť ī paſſiōali. q̄ Jacobꝰ dixit ad regē. faciā tibi duas zetas vnā hyemalē ꝛ aliā eſtiualē Ultīo ſꝫ thalamū. i camerā ſpōſi. vt dñs egreſſus ē de zeta. q̇ ſit bñdictꝰ in ſecula ſeculoꝝ cū glōſa eiꝰ genitrice v̄gine Maria. Et in hꝫ habeť finis

Expliciūt eq̇uocatōes cū notabili expoſitōe

Incipit tabula dictionū equiuocaꝝ. ſm ordinē alphabeti ordinataꝝ cum quota folioꝝ.

Primo de dictionib⁹ incipientib⁹ ab. A:

A	Folio ſecūdo
Ala	folio ſecūdo
Alter	folio tercio
Anima	fo.iij.
Animal	eodē.
Amicus	fo.iiij.
Altum	eodē.
Arundo	eodē.
Argumentū	fo.v.
Aquilo	eo.
Arcus	eo.
Agnus	eo.
Azima	vi.
Aula	eo.
Annus	eo.
Argutus	eo.
Auguſtus	eo.
Albus	vij.
Articulus	eo.
Acies	eo.
Acceptio	eo.
Abſolutio	viij
Auris	eo.
Aura	eo.
Aqua	eo.
Anus	eo.
Ars	eo.
Ago	ix.
Aſcendo	eo.
Ardeo	eo.
Audio	eo.
Abeo	eo.
Adoro	fo.x.
Accedo	eo.
Aſſum	.x.
Appono	eo.
Applico	eo.
Animaduerto	fo.xi.
Allego	eo.
Apud	eo.
Ante	eo.
Amphi	eo.
Autem	eo.
Ad ꝑ appōem poſita	fo.xij.
Ad ꝑ ꝯpōem	eo.
At	eo.
Apo	eo.
Ana	fo.xiij.
Amen	eo.
An	eo.
Anti	eo.

De incipiētibus a. B

Bonus	xiiij.
Baculus	eo.
Barbarus	eo.
Baſiliſcus	eo.
Beatus	fo.xv
Beſtia	eo.
Benedico	eo.
Brachium	eo.
Bibo	eo.

De incipiētibus a. C.

Caput	fo.xvi.
Caro	eo.
Canis	eo.
Calix	eo.
Celum	fo.xvij.
Caſus	eodē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Tabula

Cataracta	xvij.
Catacliſmus	eodẽ.
Caminus	eo.
Clauis	eo.
Claua ⁊ clauus	xviij
Calculus	eo.
Cherubin	eo.
Currus	eo.
Circulus	eo.
Cythara	fo.xix
Cornu	eo.
Ceruus	eo.
Corona	eo.
Capitulum	eo.
Cor	eo.
Chorus	fo.xx.
Clarus	eo.
Crudus	eo.
Concha	eo.
Cano	eo.
Creo as are	fo.xxi.
Capulus	eodẽ.
Calamus	eo.
Cenos p.c.	eo.
Scenos p ſ.⁊c.	eo.
Senos p ſ.ſine c.	eo.
Xenos p x.	eo.
Cena p c.	eo.
Cinnos p duplex.n.	eo.
Cinos p ſimplex.n.	eo.
Quinos	eo.
Colo	eo.
Cum	fo.xxij
Credo	eodẽ.
Cenſeo	eo.
Cedo	eo.
Conuenio	xxiij.
Confundo	eo.
Confero	eodẽ.
Colligo	xxiij.
Conficio	eo.
Committo	xxiiij.
Compono	eo.
Circa	eo.
Coram	eo.
Cras	eo.
Carmen	eo.
Cleo	xxv.

De incipiẽtibus a.D:

Dies	xxv.
Dragma	eo.
Dens	fo.xxvi
Diſcus	eo.
Diplois	eo.
Digitus	eo.
Durus	eo.
Dulcis	eo.
Depono	xxvij
Do as are.	eo.
Defero	eo.
Duco	eo.
Dico	eo.
Dormio	xxviij
Dum	eodẽ.
Donec	eo.
De ꝑpoſitio	eo.
Diſciplina	eo.
Dya vel dyo	fo.xxix.

(maticã
De defectib⁹ ĩcidẽtib⁹ circa grã

De incipiẽtibus ab E

Elementum	xxix.
Eccleſia	fo.xxx
Emiſſarius	eo.
Eternus	eodẽ.
Examen	eodẽ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Tabula

Equus	xxx.
Euergia	eo.
Eſt	xxxi.
Exeo is ire	eo.
Effero	eo.
Exigo	eo.
Extra	eo.
Ex ⁊ c.	eo.
Ergo	xxxij
Et	eo.
Epy	eo.
Enim ⁊ eius ꝯpoſito	eo.
Euge	xxxiij

De incipiētibus ab. F

Flos	xxxiij
Flamen	eo.
Fatum	eo.
Fabula	eo.
Fides	eo.
Filum	eo.
Figura	xxxiiij
Forma	eo.
Framea	eo.
Finis	eo.
Facio	eo.
Fero fers	eo.
Fingo	xxxv

De incipiētibus a. G.

Genus	xxxv
Gloria	eo.
Gradus	eo.
Gratia	eo.
Grauis	eo.
Gero	eo.
Gentos gentī	xxxvi
Ge grece	eo.

De incipiētibus ab: H:

Hyems	xxxvi.
Homo	eo.
Hora	eo.
Habeo	eo.
Hic	xxxvij
Hodie	eo.
Hinc	eo.

De incipiētibus ab: I.

Ignis	xxxvij.
Idor ydos ⁊ ydus di	eo.
Imago	eo.
Inanis	xxxviij
Ibis	eo.
Inuenio	eo.
Impono	eo.
Indulgeo	eo.
In cū ablatiuo ꝯſtructū	eo.
In cū accō ⁊ ablatō	xxxix.
Ypos	eo:
Yper	eo.
Ipſe	eo.
Idem	eo.
Inde	eo.
Inter	xl.
Indicatiuo	eo.
Imparatiuo	eo.

De incipiētibus a. k.

Kalon	xl.

De incipiētibus ab. L.

Lux	xli.
Lumen	eo.
Locus	eo.
Leuis	eo.
Littera	eodē.
Lupus	eodē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Tabula

Lentus folio.xlij
Limen fo.eodē
Liber eodē.
Ludo eo.
Liqueſco eo.
Ligo eo.
Liro eo.
Lixos eo.

De incipiētib9 ab: M
Modus fo.xliij.
Manus eo.
Menſura eo.
Mens eo.
Murus eo.
Magus eo.
Momentum xliiij.
Minus eo.
Miror aris. eo.
Mitto eo.
Moueo eo.
Metha eo.

De incipiētibus ab N
Natura xliiij.
Numerus fo.xlv.
Nomen eo.
Nullus eo.
Neceſſe eo.
Noto as are eo.
Ne eo.
Non eo.
Niſi xlvi.
Nam eo.

De incipiētibus ab O
Oculus xlvi
Os oris eodē.
Ordo fo.xlvi.
Orbis eo.
Omnis eo.
Oratio xlvij.
Odio is ire eo.
Obſcurus eo.
Orator eo.
Oppono eo.
Olim eo.
O eo.
Ob eo.
Opus xlviij.

De incipiētibus a: P:
Pater xlviij.
Pars eo.
Purus eo.
Puer eo.
Pignus fo.xlix.
Pecten eo.
Patulus eo.
Planta eo.
Palma eo.
Punctus eo.
Plaga eo.
Pono eo.
Populus eo.
Pes folio.l.
Perdo is ere eo.
Patro as are eo.
Pango eo.
Probo eo.
Perficio eo.
Pungo eo.
Preter eo.
Per eo.
Poſt folio.li.
Pro folio eodē.
Pre folio eodē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Para folio.li.
Peri eodē.

De incipientib⁹ a.Q:
Quis fo.lij.
Que eo.
Quid eo.
Qm̄ eo.
Q; cū tytello in doꝛſo eo.
Quartus fo.liij.
Queſtio eo.
Quero eo.
Quedam eo.
Quaſi eo.
Quando eo.

De incipiētibus ab R
Ratio liij.
Res eodē.
Regula fo.liiij.
Radius eo.
Rex eo.
Repond̄ eo.
Refero eo.
Reficio eo.
Remitto eo.
Re ꝑpoſitio inſepabil' eo.

De incipiētibus ab S
Subſtantia folio:lv.
Sal eo.
Sabbatum eo.
Statera eo.
Semis eo.
Species eo.
Spiritus fo.lvi.
Soꝛs eo.
Supcilium eodē.
Sapientia lvi.
Summa eodē.
Scribo eodē.
Sterno lvij.
Subycio eo.
Sicut eo.
Scd̄m eo.
Sub eo.
Super eo.
Sin lviij.
Si eo.
Solus eo.
Sanguis eo.
Signum eo.
De v̾bis ꝯiūctiui modi eo.
Scientia lix.

De incipiētibus a.T.
Tempus lix.
Terminus eo.
Tytulus eo.
Tenoꝛ eo.
Taberna eo.
Taxus eo.
Terra fo.lx.
Tabula eo.
Tempto eo.
Tollo eo.
Teneo eo.
Tantum eo.
Trans eo.

De incipiētibus ab V
Vir lx.
Unus fo.lxi.
Umbꝛa eo.
Vanus eo.
Unguis eodē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Tabula

Uas	fo.lxi.
Uerus	codē.
Uerbum	fo.lxij.
Uiſio	eo.
Uirtus	eo.
Uideo	eo.
Ubi	eo.
Ut	eo.
Uena	eo.
Uis	folio.lxiij.
Uirago	eo.
Uenia	eo.

De dictionibꝰ incipiē-tibus a.z.

Zelus	folio.lxiij.
Zeta	folio.codē.

Explicit tabula dictio num equiuocaꝝ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Vente Vergauwen n° ~~1048~~ 1167

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [4]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]

K.p.81
o.25
L / x
c.f.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
171 G 108 [1]